

JOI 11 MARTIE 2010

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.05)

2. Investițiile în dezvoltarea de tehnologii cu emisii reduse de carbon (dezbatere)

Președinta. – Următorul punct este întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Consiliului și Comisiei de către Herbert Reul cu privire la investițiile în dezvoltarea de tehnologii cu emisii reduse de carbon (O-0015/2010 – B7-0011/2010)

Herbert Reul, autor. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, dle președinte în exercițiu al Consiliului, această întrebare se referă la faptul că, în 2007, Comisia a înaintat un plan care avea ca obiectiv promovarea, în domeniul energetic, a tehnologiilor cu emisii reduse de CO₂, pentru ca acestea să fie puse rapid în practică. S-au propus măsuri foarte specifice: inițiative industriale europene, cu precădere în domeniul energiei eoliene, solare, al bioenergiei, al colectării și stocării carbonului, al rețelelor de distribuție a energiei electrice și al fisiunii nucleare, crearea Alianței europene pentru cercetare în domeniul energetic, transformarea durabilă a rețelelor europene de infrastructură din domeniul energetic, sisteme de tehnologie energetică la nivel european, actualizate în mod constant, precum și crearea unui grup director însărcinat cu tehnologiile energetice strategice.

O întrebare crucială a rămas însă la acea dată fără răspuns: este vorba despre chestiunea finanțării. Cel de-al șaptelea program-cadru pentru cercetare alocă 886 de milioane de euro pe an pentru cercetarea în domeniul energetic. Totuși, este clar pentru toată lumea că nu este suficient. În 2009, Comisia și-a prezentat comunicarea referitoare la finanțarea tehnologiilor energetice cu emisii reduse de carbon, în care descria nevoia de triplare a finanțării pentru cercetarea din domeniul energetic în următorii zece ani. Aceasta ar însemna că vor trebui investite 50 de miliarde de euro. Comunicarea descria modul în care trebuie alocați banii pentru cele mai importante tehnologii cu emisii reduse de carbon, astfel încât Europa să poată depăși dependența de combustibil fosil pentru a obține o reducere mai substanțială a emisiilor de CO₂. Planul final prevede 6 miliarde de euro pentru cercetare în energia eoliană care, conform Comisiei, ar putea reprezenta o cincime din rezerva de energie a UE până în anul 2020; 16 miliarde de euro pentru energia solară, pentru a dezvolta noile concepte fotovoltaice și o concentrație industrială importantă a instalațiilor de captare a energiei solare; 9 miliarde de euro pentru cercetări în domeniul bioenergiei, pentru a se acoperi 14 % din nevoile energetice ale UE. Pentru ca sursele de energie regenerabile să fie introduse pe piața energetică, rețelele de distribuție a electricității vor primi 2 miliarde de euro, astfel încât jumătate din rețea să fie capabilă să funcționeze pe baza principiului „rețelei inteligente”. În afară de sursele de energie regenerabile, se au în vedere alte 13 miliarde de euro pentru până la 12 proiecte în domeniul captării și stocării carbonului, în timp ce cercetarea din domeniul nuclear ar primi 7 miliarde de euro. Propunerea de finanțare mai are de asemenea în vedere alte 11 miliarde de euro pentru programul „orașele inteligente” astfel încât să se poată găsi răspunsurile adecvate și în acest domeniu.

Comisia a sugerat la acel moment că parteneriatele între sectorul public și cel privat reprezintă modalitatea cea mai credibilă de finanțare a cercetării din domeniul energetic, însă nu a putut să indice clar în ce mod povara finanțării acestor acorduri s-ar putea împărți între cele două părți. La momentul de față, ponderea în domeniul cercetării energetice este de 70 % pentru sectorul privat și 30 % pentru sectorul public, cu excepția cercetării nucleare. UE argumentează că este nevoie de o creștere semnificativă a finanțării publice. În proiectele în care riscurile sunt mai mari, finanțarea publică ar trebui să joace un rol major, a declarat Comisia. Pentru optimizarea nivelului intervenției, Comisia a îndemnat la instituirea unor programe UE în special în sectoarele în care există o valoare adăugată clară la nivelul UE, cum ar fi pentru situația în care programele sunt prea scumpe pentru statele membre considerate individual. În momentul de față, 80 % din investițiile publice în cercetarea energetică non-nucleară sunt finanțate la nivel național. Și această comunicare lasă deschisă întrebarea privitoare la sursa banilor. Comisia a calculat că mai este nevoie de încă 75-80 de miliarde de euro.

Acesta este motivul pentru care ne-am concentrat, în comisia noastră, asupra obținerii unor clarificări suplimentare în privința finanțării. Aș dori doar să vă reamintesc întrebările. În primul rând, cum intenționează Comisia să-și stabilească prioritățile pentru foaia de parcurs 2010-2020 pentru a susține finanțarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon? Când se vor introduce inițiativele de politică industrială corespunzătoare? În al doilea rând, în ce mod intenționează Comisia să pună la dispoziție resurse suplimentare din bugetul UE? Cum poate da Comisia asigurări concrete că fondurile vor începe să curgă înaintea resurselor din cel de-al optulea program-cadru? Se va asigura Comisia că bugetele identificate pentru diferitele inițiative industriale vor fi respectate? Și, nu în cele din urmă, în ce mod Comisia - și, desigur, acest lucru i se aplică și Consiliului - va pune la dispoziție o finanțare suplimentară din bugetul UE pentru finanțarea opțiunilor tehnologice, altele decât cele specificate în comunicare, inclusiv pentru tehnologiile de depozitare, energiile oceanice și așa mai departe. Nu este nevoie să vă citesc toate întrebările. Am prezentat întrebările aici și acum solicităm răspunsuri din partea Consiliului și a Comisiei.

Pedro Luis Marín Uribe, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – (ES) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori să-mi încep cuvântarea prin a sublinia importanța planului strategic privind energia și a contribuției necesare pe care o va aduce la o dezvoltare mai rapidă și la aplicarea tehnologiilor pentru o energie curată, durabilă și eficientă.

Fără acest plan, nu va fi posibil nici să atingem obiectivele stabilite pentru 2020, nici să se realizeze tranziția către o economie cu emisii reduse de carbon la o scară de dorit pentru 2050.

Mă bucur să constat că există un consens larg între Parlament și Consiliu cu privire la importanța și necesitatea atât a obiectivelor planului cât și a resurselor care trebuie puse la dispoziție.

Consiliul Transporturi, Telecomunicații și Energie intenționează să adopte concluziile privind Planul strategic european pentru tehnologiile energetice (SET) la întâlnirea sa de vinerea viitoare, în data de 12 martie. Aceste concluzii vor marca un punct de referință important pentru reuniunea de primăvară a Consiliului European care se va ține în data de 25 martie, de vreme ce subiectul schimbării climatice va figura pe agendă.

Concluziile preliminare care vor fi dezbătute la reuniunea Consiliului vor include subiectul finanțării, deși această chestiune va fi abordată cu prudența necesară. Nu dorim să înlocuim negocierile care vor trebui să se țină pe această temă în contextul următorului cadru financiar.

Acum vă voi prezenta principalele elemente ale concluziilor preliminare. În primul rând, a sosit momentul să trecem de la planificarea tehnologică la punerea în aplicare operațională a inițiativelor industriale europene. Ar trebui să facem aceasta pas cu pas, însă cât mai repede posibil.

În al doilea rând, abordarea cu privire la cooperarea viitoare în cercetarea energetică din Europa ar trebui să se concentreze pe utilizarea eficientă a resurselor publice și pe construirea unui parteneriat public-privat flexibil cu industria. Prin urmare, îndemnăm Comisia să stabilească o platformă care să includă toate organizațiile financiare interesate, astfel încât acestea să poată face schimb de informații și cele mai bune practici și, în același timp, să-și poată coordona acțiunile așa cum se va considera necesar.

În al treilea rând, dată fiind dimensiunea finanțării public-privat necesară pe termen mediu pentru a se susține mai ales proiectele demonstrative importante, poate fi necesar să se majoreze proporția investițiilor publice la nivelul UE. Prin urmare va trebui să le luăm în calcul pe ambele în momentul revizuirii bugetului și atunci când purtăm negocierile pentru următorul cadru financiar.

În al patrulea rând, ar trebui să susținem guvernele statelor membre și să le încurajăm să ofere stimulente adecvate și semnale consecvente pentru ca această politică să poată fi pusă în aplicare. Dacă este necesar, ele vor trebui să majoreze semnificativ și finanțarea publică pentru dezvoltarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon.

Cel de-al cincilea aspect care trebuie menționat este acela că Comisia Europeană și Banca Europeană de Investiții conlucrează deja în vederea îmbunătățirii coordonării și continuității finanțării pentru proiectele demonstrative din sectorul energetic care implică un risc tehnologic ridicat. Conlucrează de asemenea în vederea mobilizării și punerii la dispoziție a altor surse de finanțare, atât publice cât și private.

În fine, Comisia și Banca Europeană de Investiții analizează pachetele optime de finanțare pentru proiectele demonstrative principale și, de aceea, îndemnăm și Comisia să analizeze noi modalități de combinare a resurselor din diferite surse și să dezvolte un instrument *ad hoc* pentru finanțarea lansării comerciale a tehnologiilor cu emisii reduse de carbon.

Doamnelor și domnilor, toate aceste elemente reprezintă un mesaj clar în direcția investițiilor viitoare pentru dezvoltarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon. În ciuda restricțiilor bugetare severe cu care ne confruntăm la momentul de față, mesajul pe care-l va transmite Consiliul la reuniunea sa de vineri va fi unul care va promova angajamentul, exprimând în termeni pozitivi semnificația acestei chestiuni la nivel european și importanța vitală a investițiilor cu care fiecare stat membru trebuie să contribuie la tehnologiile cu emisii reduse de carbon.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. – Dnă președintă, deși îl înlocuiesc astăzi pe colegul meu dl Günther Oettinger, îmi face o deosebită plăcere să discut cu dvs. viitorul tehnologiilor cu emisii reduse de carbon.

Personal, am fost implicat îndeaproape în dezvoltarea Planului strategic european pentru tehnologiile energetice (Planul SET) în cadrul fostei Comisii și am convingerea că dezvoltarea acestor tehnologii este una din pietrele de temelie ale politicii energetice pe care trebuie să o dezvoltăm în comun în anii ce vor veni.

Raportul Parlamentului cu privire la Planul SET din iunie 2008 a fost foarte clar atunci când a propus un nivel adecvat al ambiției. Nu ar trebui să coborâm acest nivel. Astăzi, ați adresat trei întrebări clare și voi răspunde la fiecare în parte.

Mai întâi, cu privire la prioritățile noastre pentru perioada 2010-2020 și la lansarea unor inițiative industriale la nivel european, acele șase inițiative corespund într-adevăr priorităților noastre - vânt, bioenergie solară, fisiune sustenabilă, rețele de distribuție inteligente, precum și captarea și stocarea carbonului, sunt prioritățile adoptate în mod concret de către Parlament și Consiliu.

La solicitarea dvs., am acordat de asemenea prioritate eficienței energetice prin dezvoltarea unei noi inițiative dedicate - „Orașele inteligente” - pentru a mobiliza potențialul de piață al tehnologiilor eficiente din punct de vedere energetic în orașe și regiuni. Pentru a acorda prioritate activităților din cadrul acestei inițiative, împreună cu părțile interesate, Comisia a dezvoltat foi de parcurs tehnologice pentru perioada 2010-2020. Aceste foi de parcurs stabilesc obiective concrete, precum și activitățile necesare pentru atingerea acestora. Inițiativele vor putea fi lansate în acest an, 2010. Orașele inteligente sunt planificate pentru anul viitor.

Cea de-a doua întrebare adresată de dvs. privește nevoia de a avea bugete previzibile, stabile și adecvate pentru planul SET în cadrul perioadei actuale de finanțare și a perioadei ce va urma după 2014. Estimarea noastră asupra nevoilor de investiții publice și private pentru dezvoltarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon în cadrul Planului SET este de 8 miliarde de euro pe an. Astăzi, circa 3 miliarde de euro sunt investite anual în Uniunea Europeană, ceea ce înseamnă că mai este nevoie de încă 50 de miliarde de euro pentru perioada 2010-2020. Acoperirea acestei lipse ar trebui să reprezinte una din discuțiile instituționale cheie în decursul anilor ce vor veni. Eforturile trebuie să se concentreze acolo unde intervenția este cea mai eficientă, evitându-se suprapunerile și stimulând cel mai mare impact potențial de pe piață.

Este clar că investițiile la nivel UE nu vor fi suficiente, fie că sunt asigurate prin cel de-al șaptelea program-cadru sau prin Programul energetic european de relansare. Și nici potențialele fonduri provenind din comercializarea celor 300 de milioane de cote de emisie rezervate pentru demonstrarea posibilității de captare și stocare a carbonului și pentru tehnologiile regenerabile inovatoare. La prețurile din momentul de față, aceasta înseamnă aproximativ 4 miliarde de euro. Este nevoie așadar de eforturi majore, atât din partea sectorului privat cât și a celui public; sectorul public include atât Uniunea Europeană cât și, desigur, statele membre. Ca să fiu foarte direct, grosul banilor va trebui să vină de unde există aceste resurse.

În al treilea rând, ați întrebat dacă Comisia intenționează să finanțeze alte posibilități tehnologice și să propună inițiative industriale suplimentare. În mod sigur, în timp vor mai apărea și alte tehnologii care vor merita o intervenție la nivel european, așadar Planul SET trebuie să rămână flexibil, după cum am arătat deja prin noua inițiativă privind eficiența energetică - Orașele inteligente - pe care ne așteptăm să o lansăm, după cum am spus, în 2011. Vom monitoriza îndeaproape cele mai promițătoare tehnologii prin sistemul de informare al Planului SET. SETIS, după cum este acesta numit, funcționează deja în materie de tehnologii de stocare și oceanografice, pentru a evalua potențialul acestora și a identifica cele mai bune oportunități de intervenție europeană. Am încurajat de asemenea crearea unei noi platforme tehnologice privind resursele regenerabile, încălzirea și răcirea, care ar trebui să ajute sectoarele implicate să-și definească mai bine transferul tehnologic.

Sunt foarte bucuros să văd că acest dosar a obținut susținerea pe care o merită. Este un dosar cheie pentru atingerea obiectivelor de politică energetică pe care ni le-am propus și un dosar cheie pentru Europa și pentru viitorul nostru.

Jean-Pierre Audy, în numele Grupului PPE. – (FR) Dnă președintă, dle ministru, dle comisar, sunt încântat să vă revăd din nou aici, dle Potočnik, în calitate de comisar pentru mediu. Îl înlocuiți temporar pe comisarul pentru industrie - vă mulțumesc pentru aceasta și vă mulțumesc și pentru discursul dvs.

Salut întrebarea adresată de către colegul meu, dl Reul, care are dreptate, dle comisar, să vă întrebe care este perspectiva Comisiei asupra acestei probleme cruciale a energiilor fără emisii de carbon și asupra finanțării noilor tehnologii. Populația lumii este în continuă creștere. Vom avea nevoie de cu 40 % mai multă energie în 2030 și așa adăuga că 80 % din cererea de consum va veni din partea statelor care nu sunt membre OCDE.

În fața acestor provocări majore, soluția este să nu adoptăm ideologia reducerii utilizării de energie sau refugiarea în gânduri despre trecut. De aceea, Uniunea Europeană are datoria de a interveni și așa dori să spun câteva cuvinte despre o chestiune care ne poate dezbina, în interiorul grupurilor noastre politice, și anume chestiunea energiei nucleare.

Atunci când este vorba despre energia nucleară, avem state membre cu o lungă tradiție în aceste chestiuni. Aceasta nu face ca Uniunea Europeană să fie privilegiată, ci înseamnă că avem datoria de a contribui la dezbateri și la finanțare. Energia nucleară, după cum știm, este o energie fără emisii de carbon și avem nevoie de finanțare, dle comisar, și mai ales de finanțarea rezultată din creditele pentru carbon, pe care să o putem investi în cercetare, dezvoltare și pregătire în toate aceste sfere.

Vă propunem unele amendamente cu scopul de a îmbunătăți rezoluțiile care au fost înaintate și voi încheia prin a spune câteva cuvinte despre produsele nucleare derivate, care sunt o sursă de mare îngrijorare pentru concetățenii noștri. În lume există două opțiuni: stocarea pe termen lung, care este opțiunea aleasă de Statele Unite și noi, Uniunea Europeană, va trebui să alegem o abordare diferită, care va fi recuperarea prin reciclare. Aceasta este opțiunea aleasă de Rusia, Japonia și Franța.

În acest context, noi, cei responsabili de siguranță și securitate, trebuie să ne punem încrederea în știință și în cunoaștere cu privire la aceste subiecte.

Teresa Riera Madurell, în numele Grupului S&D. – (ES) Dnă președintă, dle secretar de stat și dle președinte în exercițiu al Consiliului, dle comisar, suntem cu toții conștienți că există deja un consens clar asupra ideii că, cu cât creăm mai rapid o economie verde, cu atât mai repede vom ieși din criza economică.

În diferite studii s-a calculat că, dacă atingem obiectivul de 20 % surse de energie regenerabile, 2,8 milioane de europeni vor fi angajați în acest sector până în anul 2020. De asemenea, se estimează că două treimi din noile locuri de muncă vor fi create în cadrul întreprinderilor mici și mijlocii. Cheia pentru a reuși aceste lucruri, doamnelor și domnilor, se află în dezvoltarea tehnologiilor ecologice.

Pentru ca acest lucru să devină o realitate, Grupul meu susține trei obiective principale. În primul rând, avem nevoie de un angajament real pentru resursele alocate pentru Planul strategic european pentru tehnologiile energetice (SET). Nu este de ajuns doar să ne regрупăm și să redenumim programele de sprijin pe care le avem deja. Suntem de acord că trebuie să ne concretizăm scopul într-o creștere veritabilă a resurselor dedicate cercetării în materie de energie regenerabilă și eficiență energetică. Ar trebui să facem acest lucru de îndată, în următoarea revizie a perspectivelor financiare și, desigur, în negocierile asupra noilor perspective financiare.

În al doilea rând, dacă dorim să creăm locurile de muncă de care are nevoie economia noastră pentru a ieși din criză, este vital să impulsivăm stadiul demonstrativ al tehnologiilor inovatoare și să facem astfel încât acestea să fie mai ușor de pus în funcțiune pe piață.

În fine, crearea potențială a locurilor de muncă ecologice nu poate fi îndrumată în direcția corectă dacă nu avem o forță de muncă foarte bine pregătită. Trebuie să investim în educație și informare pentru a întări legăturile dintre lumea afacerilor și lumea academică și ar trebui să promovăm calificările de cel mai înalt nivel în cercetare și dezvoltare și în inovare, astfel încât să putem acoperi orice lipsuri potențiale de pe piața muncii aferentă domeniului energiilor regenerabile.

Fiona Hall, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, chiar dacă stabilim toate obiectivele din lume pentru combaterea schimbărilor climatice, tot nu le vom putea îndeplini, mai ales obiectivele pe termen lung pentru 2050, decât dacă investim în profunzime și în mod sistematic în dezvoltarea și îmbunătățirea tehnologiilor durabile cu emisii reduse de carbon.

SUA este criticată pe bună dreptate pentru că nu a subscris la obiectivele de reducere a gazelor de seră, însă UE nu se ridică nici pe departe la nivelul de investiții pe care SUA le face în momentul de față. Fără investițiile adecvate, programul UE de investiții durabile în tehnologii cu emisii reduse de carbon se va bloca, ceea ce

înseamnă că sute de mii de locuri de muncă, ce ar fi putut fi create aici în UE și în zone precum a mea, nord-estul Angliei, care încep deja să facă tranziția aceasta către o economie fără emisii de carbon, fără investiții deci, aceste locuri de muncă se vor crea în alte regiuni, cum ar fi SUA și China.

Sunt dezamăgită că Comisia a dat înapoi din fața unui proiect preliminar al Planului SET, în care sursele investițiilor necesare identificate erau indicate în mod clar. Va fi oare Comisia mai explicită acum, mai ales cu privire la deficitul de un miliard de euro pe an pe care Comisia tocmai l-a menționat?

În final, este important, desigur, să se realizeze îmbunătățiri în tehnologia nucleară, mai ales cu privire la siguranța funcționării și la gestionarea deșeurilor, însă Grupul meu subscrie la ideea că „fisiunea nucleară sustenabilă” este o contradicție în termeni. Va redenumi oare Comisia cea de-a șasea inițiativă industrială europeană „inițiativa pentru energie nucleară”?

Claude Turmes, în numele Grupului Verts/ALE. – Dnă președintă, cred că acest plan SET este de fapt o cutie goală, fiindcă nu există bani în sprijinul său. Trebuie neapărat să ne gândim de unde ar putea veni banii. Și cel mai rău este că instrumentele pe care le-a avut Comisia la dispoziție - NER300, Planul de relansare și anumite fonduri disponibile azi la Banca Europeană de Investiții - sunt alocate cu prioritate acelor așa-numite tehnologii cu emisii reduse de carbon care sunt cele mai puțin eficiente și prezintă cele mai mari riscuri.

În 2008 și 2009, mai mult de 70 % din toate investițiile de pe piața europeană se făceau în sfera resurselor regenerabile: energie eoliană, energie solară, biomasă. Și atunci cum de creăm acum un Plan SET - și alocăm bani la nivelul UE - care de fapt îi conferă acestei orientări o proporție mai mică decât absoarbe piața în ziua de astăzi, în timp ce deviem banii către sechestrarea carbonului și fuziunea nucleară, lucruri care nu sunt vizate prin acest document, dar care primesc de departe cel mai mare procent din fondurile UE?

Problema noastră este că, din cauza anumitor lobby-uri, nu avem curajul să stabilim prioritățile adecvate și cred că chiar și AIE, care nu este o organizație ecologistă, este foarte clară în privința priorităților. Cincizeci și cinci la sută din reducerile totale de CO₂ vor veni din eficientizarea energetică. De ce am alocat zero euro eficienței energetice în pachetul de relansare UE? Între treizeci și treizeci și cinci la sută din reducerile gazelor cu efect de seră CO₂ vor proveni din sursele regenerabile, în timp ce, în cel mai bun caz, numai 10 % vor veni din sechestrarea carbonului și 10 % din energia nucleară. Acestea sunt estimările AIE, care nu este o organizație ecologistă. Prin urmare, chiar și în Europa, în termeni de alocare a banilor, suntem în urma a ceea ce AIE le spune guvernelor.

Singura cale de ieșire este să stabilim priorități clare. Unu: eficiența energetică; doi: sursele regenerabile, deoarece numai ele pot reduce carbonul fără a reprezenta un risc. și apoi celelalte tehnologii.

Giles Chichester, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, trebuie să-mi exprim regretele cu privire la obsesia pe care o au grupările de stânga din acest Parlament cu energia nucleară, care a rezultat azi în două rezoluții, cu un conținut în mare parte comun, excepție făcând energia nucleară, regrete fiind generate mai ales de faptul că energia nucleară este singura tehnologie care s-a dovedit că furnizează în Europa volume mari de electricitate cu emisii extrem de reduse de carbon.

Dacă trebuie să ne dezobișnuim de combustibilul fosil - mai ales de petrol și cărbune - vom avea nevoie de toate tehnologiile posibile de producere a unei energii fără carbon. Multe dintre ele sunt mai degrabă de domeniul potențialului decât al producției propriu-zise și trebuie să fim realiști cu privire la cât de multe succese am înregistrat în atingerea nivelurilor țintă de energie din surse regenerabile. UE are obiceiul să stabilească obiective foarte ambițioase și, din păcate, are și obiceiul de a nu le îndeplini niciodată. Trebuie să ne străduim să facem mai multe.

Între timp, nu mai trebuie să pierdem vremea încercând să sporim cota de electricitate europeană furnizată de energia nucleară. Aceasta produce deja cea mai mare cantitate de electricitate însă, dacă facem tranziția către dezvoltarea de noi tehnologii alternative, vom avea nevoie de electricitatea de bază prin intermediul căreia să se aprindă luminile și să se alimenteze cu energie vehiculele electrice.

Există un potențial uriaș în noile tehnologii ecologice, cum ar fi energia termică solară din Sahara și energia eoliană de la Marea Nordului, ca să nu mai vorbim despre captarea carbonului și depozitarea acestuia, cât și îmbunătățirile de bază din domeniul eficienței energetice, unde - măcar în această privință - sunt de acord cu colegul meu din partidul Verzilor, din fața mea, însă toate aceste lucruri necesită investiții masive și acesta este punctul fundamental al discuțiilor de astăzi.

Marisa Matias, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dnă președintă, dle comisar, dle președinte în exercițiu al Consiliului, ne aflăm astăzi aici pentru a discuta despre reinventarea sistemului energetic european prin investirea în tehnologii cu emisii reduse de carbon.

Cred că este una dintre cele mai importante provocări, așa cum s-a menționat în comunicare. Este una dintre provocările pe care trebuie să ne concentrăm, care însă nu a făcut obiectul unor clarificări, așadar este important să punem aceste întrebări și să solicităm clarificări. Și se pare că lipsesc nu doar clarificările de ordin financiar, ci și cele de ordin politic.

Vorbim despre eficiența energetică, de captarea carbonului, de energie nucleară, de bio-combustibili, de energie solară și vorbim inclusiv despre eficiența energetică ca fiind cel mai ieftin mod de a reduce emisiile. Mă uimește faptul că există alte moduri mai ieftine de a reduce emisiile de carbon care nu sunt nici măcar menționate în această comunicare, cum ar fi, de exemplu, reducerea consumului de energie, micro-generarea, distribuția și diferitele forme de distribuție și diferite proiecte, care nu trebuie să fie neapărat niște structuri mari, precum și accesul la energie. Cred că aici am contribui cu siguranță la o clarificare financiară consolidată, pentru a putea selecta planul cel mai ieftin.

Prin urmare, ca parte a acestei clarificări politice și financiare, trebuie să discutăm ceea ce, din punctul meu de vedere, este o chestiune de o importanță vitală, și anume că se pune mereu accentul pe parteneriatele public-privat, ca și cum ele ar fi soluția la orice.

Atunci când întrebăm de unde vin banii, Comisia ne spune că vin de oriunde există bani. Mărturisesc că nu mă simt mai luminat dacă mi se spune că banii vin de unde există, fără a mi se spune cu exactitate unde anume există.

Prin urmare, cât privește ideea de a conta pe parteneriatele public-privat, invocate în mod sistematic atunci când vorbim despre tehnologiile cu emisii reduse de carbon, nu avem decât o certitudine: neștiind de unde vin banii și știind că există parteneriate public-privat, atunci știm de la început și cine va plăti. Pentru început, vor plăti contribuabilii și apoi consumatorii care, din întâmplare, sunt tot contribuabilii. Știm, de asemenea, că instituțiile și organizațiile private sunt cele care plătesc mai puțin și care fac investiții pentru care sunt plătite dar, în cele din urmă, păstrează profitul pentru ei înșiși.

Fără această clarificare, mi se pare, din nou, că lăsăm în sarcina viitoarelor generații să achite nota de plată pentru schimbarea modelului energetic european.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în principiu suntem cu toții de acord că planul SET este binevenit. Suntem de acord asupra unor porțiuni mari din cuprinsul său, însă avem două probleme. Pe de o parte, nu vom fi capabili - și adresez această remarcă în special d-lui Turmes - să punem împreună presiune asupra statelor membre și asupra Comisiei dacă continuăm să ne cramponăm de o dezbatere ideologică al cărei subiect este întotdeauna energia nucleară. Este punctul mort din voturile de astăzi. Am ajuns la un compromis cu privire la planul SET, prin care am specificat criteriile în funcție de care dorim să susținem acest lucru și acele criterii sunt clar definite, anume durabilitatea, competitivitatea și securitatea aprovizionării. Am spus că dorim să lucrăm fără limitări la tehnologii specifice și avem din nou o dezbatere ideologică despre energia nucleară, care reprezintă o discuție ce poate avea loc, însă care, în ultimă instanță, nu are niciun sens în contextul planului SET.

Sunt de acord cu dvs. în privința chestiunii referitoare la lucrurile care se pot realiza prin planul SET. Însă în ce măsură sunt statele membre pregătite să găsească o abordare coerentă a politicii energetice, rămâne o problemă încă nerezolvată. Ceea ce a stabilit astăzi Consiliul nu reprezintă decât o serie de platitudini. Problemele, de fapt, nu constau de fapt în ceea ce enunțăm în planul SET, ci în modul în care interacționează fondurile pentru cercetare, inovare și banii din planul SET și, de asemenea, problema spațiilor pentru studiile demonstrative, problema transpunerii directivelor europene la nivel național. În acest moment suntem într-un punct în care trebuie să spunem foarte clar că putem produce un alt plan SET și că putem adopta un alt plan SET, însă acum avem nevoie de măsuri tangibile. Acestea fiind spuse, nu ar trebui să ne contrazicem mereu pe probleme de detaliu. Ar trebui să sporim presiunea asupra Comisiei și a statelor membre astfel încât să se întâmple ceva în termeni de implementare.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Dnă președintă, dorințele abstracte nu sunt suficiente pentru a produce o trecere către sursele de energie durabile și regenerabile și către o societate care să protejeze clima și mediul înconjurător. Este nevoie și de investiții substanțiale. Sectorul privat trebuie, într-o mare proporție, să împartă responsabilitățile de finanțare a cercetării de bază și statele membre trebuie să-și asume un angajament mai mare. De asemenea, trebuie puși la dispoziție mai mulți bani din bugetul UE.

Bugetul trebuie pur și simplu să fie adaptat astfel încât să respecte prioritățile politice legate de energia solară și eoliană, de eficiența energetică și așa mai departe. Trebuie să realocăm fondurile din bugetul UE în ordinea priorităților și să le redistribuim. Este singurul mod în care planul SET și membri acestei Camere își pot păstra credibilitatea.

Chris Davies (ALDE). – Dnă președintă, au trecut trei ani de când Consiliul și-a stabilit ca obiectiv 12 proiecte demonstrative CCS (privind captarea și stocarea carbonului) care să fie operaționale până în 2015 și încă nu avem prea multe de arătat în această privință.

Da, am identificat o sursă de finanțare și acum avem o propunere de decizie din partea Comisiei, care așteaptă confirmarea din partea Parlamentului, cu privire la modul în care se va folosi această finanțare, însă nu vom putea identifica un proiect care se poate califica pentru obținerea unei astfel de finanțări până la finele anului viitor. Așadar, calendarul este foarte strâns și respectarea termenului limită - anul 2015 - devine din ce în ce mai dificilă. Drumul este alunecos la fiecare pas.

Aș dori să-i solicit Comisiei să ia în calcul aceste lucruri. În primul rând, trebuie examinat programul. Se poate renunța la zile sau la săptămâni din el? Și, mai ales, putem exercita îndeajuns de multă presiune asupra Băncii Europene de Investiții pentru a respecta alocația stipulată în propunerea de decizie?

În al doilea rând, odată ce se va încheia procedura de comitologie a Parlamentului, Comisia ar trebui să facă un anunț cu privire la calendar. Care ar trebui publicat. Aceasta va asigura cât mai puține derapaje. Și va face ca toată lumea să lucreze în direcția unor termene limită stabilite.

În fine, nu uitați că cel mai mare factor de întârziere este posibil să fie procedura de selecție prin care trebuie să treacă dezvoltatorii de proiect pentru a obține permisiunea de planificare pentru conducte și probabilitatea de a îndepărta CO₂. Iar acest lucru ar putea dura foarte mult. Ar putea da peste cap total termenul limită.

Așadar pot solicita o declarație din partea Comisiei, insistând asupra faptului că dezvoltatorii care caută o finanțare europeană trebuie să înceapă să postuleze pentru permisiunea de planificare încă de pe acum. Lăsați-i să acționeze astfel.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Dnă președintă, rezoluția care a fost prezentată ilustrează foarte bine predominanța politicii privind clima asupra securității energetice în Uniunea Europeană. Ilustrează de asemenea în mod clar prejudecata antinucleară a acestei Camere. Se întâmplă ca energia nucleară să fie singura sursă de energie cu emisii scăzute de carbon, verificată pe piață, însă, în ciuda acestui lucru, este criticată foarte aspru în rezoluție. Resursele financiare limitate ale Uniunii Europene trebuie investite în sursele de energie selecționate, din simplul motiv că sunt sustenabile, fapt care reprezintă o puternică intervenție pe piață. Această politică va limita în mod clar cheltuielile pentru proiectele strategice mari de infrastructură de care este nevoie astăzi și pentru sprijinul pentru interconectări. Pur și simplu nu vor mai exista destui bani pentru securitatea energetică. De aceea nu putem sprijini această rezoluție astăzi.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Dnă președintă, dle ministru, dle comisar, știm cu toții foarte bine că dependenții de droguri sunt foarte periculoși, deoarece nu se dau înapoi de la nimic pentru a-și face rost de următoarea doză. De fapt, știm că orice formă de dependență este un fenomen nociv, care trebuie eradicat. În Uniunea Europeană, economia noastră este dependentă, iar această dependență este alimentată de importul de petrol și gaze. Aceasta este situația pe care trebuie să o schimbăm. Trebuie să sporim investițiile în tehnologiile care vor aduce o creștere directă a utilizării și exploatării energiilor generate de soare, vânt, apă și biomasă în Uniunea Europeană. Mai mult, există câteva argumente puternice în favoarea acestor tehnologii specifice. În primul rând, dacă nu investim în aceste tehnologii, dependența noastră de petrol și gaze va crește în continuu și situația se va înrăutăți, deoarece aceste resurse se vor împuțina din ce în ce mai mult la nivel mondial, iar prețurile vor crește și mai mult. În al doilea rând, dacă se fac aceste investiții, vom putea în același timp să încurajăm IMM-urile în special, dacă le acordăm anumite avantaje în procesul de solicitare de resurse financiare și fonduri. În al treilea rând, prin investirea în noi tehnologii, vom depăși în mod direct obstacolele curente prin echilibrarea rețelelor de distribuție de electricitate cu cantitățile variabile de electricitate generate de soare și vânt. Doamnelor și domnilor, a sosit momentul să trecem la acțiune. Trebuie să ne diminuăm dependența de petrolul și gazele din import și trebuie să susținem investițiile în acele tehnologii care vor spori și promova o mai mare utilizare a resurselor energetice generate de soare, vânt, apă și biomasă.

Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Dnă președintă, avem multe motive de mulțumire cu privire la Planul SET. Fără cele 59 de miliarde care sunt investite acum în proiecte energetice solide, nu vom putea atinge obiectivul

de 20 % privind energia regenerabilă până în anul 2020. Investițiile în energiile regenerabile reale și sustenabile reprezintă două treimi din fondurile instituite prin Planul SET. Este, de exemplu, cazul panourilor fotovoltaice, turbinelor eoliene și al biomasei. Totuși, Planul SET nu este important și corect doar pentru că ne oferă o energie mai curată. Planul SET este de asemenea critic și pentru încercările noastre de a depăși criza socială și economică. Cu aceste investiții masive în tehnologia energetică modernă, vom putea crea sute de mii de noi locuri de muncă ecologice. De asemenea, vom putea să transformăm UE într-un centru de cunoaștere atunci când este vorba de tehnologia ecologică și durabilă. Totuși, să nu uităm că aceste investiții implică o responsabilitate: responsabilitatea de a ne asigura că multora dintre oamenii care sunt angajați la momentul de față în sectorul energetic li se dă ocazia de a se recicla profesional și de a-și îmbunătăți abilitățile. De aceea investițiile în tehnologie trebuie să meargă mână în mână cu investițiile în oameni.

Liam Aylward (ALDE). – Dnă președintă, doresc să subliniez scurt două aspecte. Primul se referă la importanța investițiilor în tehnologiile cu emisii reduse de carbon și al doilea se referă la captarea carbonului în agricultură.

În primul rând, în termeni realiști, este esențial ca UE să-și concentreze atenția și bugetul către Planul strategic european pentru tehnologiile energetice. Pentru ca UE să atingă cifrele țintă stabilite pentru 2020, sunt necesare mai multe investiții orientate către tehnologiile cu emisii reduse de carbon.

În al doilea rând, trebuie să existe cercetare și investiții sporite în captarea și stocarea carbonului, ca modalitate practică de a combate schimbările climatice. Agricultură poate juca un rol cheie în sechestrarea carbonului și poate contribui la atingerea obiectivelor stabilite pentru 2020.

Biomasele din sol și puțurile de carbon natural - carbonul din sol - ar putea aduce o valoare adăugată pentru fermieri prin reducerea eroziunii și folosirea de îngrășăminte. Este nevoie de cercetări și investiții suplimentare pentru a utiliza la capacitate maximă agricultura și terenul agricol în vederea captării carbonului și pentru atingerea țărilor pentru anul 2020.

Pentru obținerea unor rezultate măsurabile, trebuie susținute în mod adecvat și eficient inovarea și cercetarea din domeniul tehnologiilor cu emisii reduse de carbon.

Vicky Ford (ECR). – Dnă președintă, salut inițiativa de a discuta despre investițiile în tehnologiile cu emisii reduse de carbon, dar mai ales despre economisirea de energie și despre furnizarea unor resurse energetice mai sigure și diversificate. Aș dori să fac referire în mod special la utilizarea fondurilor europene.

Regiunea pe care o reprezint are deja un fond UE de peste 250 de milioane de euro dedicat creșterii economice pe baza emisiilor reduse de carbon. În timp ce ambițiile sale sunt mari, capacitatea acestui fond de a genera investiții semnificative a scăzut cu mult sub așteptări.

Estul Angliei, incluzând Universitatea Cambridge, este și căminul unor instituții de cercetare de prim rang și mai bine de 250 de contracte au fost semnate în regiunea mea pentru finanțarea oferită prin cel de-al șaptelea program-cadru 7. Am văzut unele cercetări inovatoare excelente, însă există întrebări majore privitoare la complexitate, în special pentru IMM-uri, birocrăție și inflexibilitate la momentul în care trebuie să se realizeze adaptarea la dezvoltări și știință. În unele cazuri, există istorii șocante de întârzieri ale plății chiar din partea UE.

Atunci când analizăm modul în care banii contribuabililor sunt investiți în viitor, ar trebui să învățăm din lecțiile experiențelor precedente și să ne asigurăm că în viitor vom cheltui mai bine acești bani.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - Atingerea obiectivelor în materie de climă stabilite de Uniunea Europeană depinde de elaborarea unei strategii de tranziție treptată către industria cu emisii reduse de carbon și de utilizarea energiei durabile.

Noile tehnologii pot reduce consumul de energie în clădiri cu până la 17 % și emisiile de carbon din transport cu până la 27 %, iar introducerea contorizării inteligente ar putea reduce consumul de energie cu până la 10 %. Este necesară o metodologie comună de măsurare a consumului de energie și a emisiilor de carbon pentru a optimiza consumul public și privat de energie. În acest scop, avem nevoie de specificații funcționale minime comune, precum și de rețele inteligente interoperabile la nivel european.

Comisia trebuie să cofinanțeze cât mai multe proiecte la scară largă pentru a face posibilă utilizarea contorizării inteligente și a rețelelor inteligente în mod uniform și în statele membre care încă nu dispun de aceste tehnologii.

Aș dori să întreb dacă, în prezent, Comisia intenționează să pună la dispoziție resurse suplimentare din bugetul Uniunii pentru a încuraja IMM-urile să dezvolte tehnologii de producere a energiei durabile cu emisii reduse de carbon.

Mulțumesc

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Avem nevoie de o politică industrială ambițioasă și inteligentă, care să permită Uniunii să își păstreze atât competitivitatea pe plan internațional, cât și locurile de muncă și producția în interiorul Uniunii. Investițiile în dezvoltarea de tehnologii cu emisii reduse de carbon vor ajuta Uniunea să depășească criza economică și pot crea aproximativ 2,7 milioane de locuri de muncă până în 2020.

Uniunea Europeană trebuie să investească în inițiative europene pentru energii regenerabile și introducerea acestora în rețeaua electrică europeană, în biocarburanți și în transportul ecologic. Rezultate rapide pot fi obținute prin investiții în orașele inteligente și în eficacitatea energetică a clădirilor, în special a locuințelor.

Solicit Comisiei și statelor membre să crească bugetele alocate pentru eficiența energetică a locuințelor, iar la revizuirea la mijloc de termen a utilizării fondurilor structurale, să adopte măsurile necesare pentru a asigura o mai bună absorbție a cotei de 4 % din FEDER pentru eficiența energetică a locuințelor. Astfel, va deveni posibilă creșterea acestei cote în perioada 2014-2020.

Mulțumesc

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Discuția privind investirea în tehnologiile cu emisii reduse de carbon este o discuție despre metodele de adaptare a economiilor statelor membre la cerințele privind limitarea emisiilor de gaze cu efect de seră. Indiferent de modul în care condițiile climatice și meteorologice de pe continentul nostru din ultimele luni au oferit argumente oamenilor de știință care pun în discuție influența omului asupra schimbărilor climatice prin emisiile de CO₂, atunci când discutăm despre tehnologiile cu emisii reduse de carbon în acest context ar trebui, totuși, să ne punem următoarea întrebare: cum se pot asigura mijloacele necesare pentru dezvoltarea unor tehnologii curate, cum se pot obține efectele maxime în cea mai scurtă perioadă de timp?

Cred că sistemul care este creat pentru a susține cercetarea și dezvoltarea trebuie să fie cât mai flexibil cu putință, pentru a da posibilitatea ca resursele să fie administrate într-un mod care este adecvat dinamicii cercetării științifice. Întrebarea care se pune este dacă și în ce mod se intenționează să se creeze mecanisme adecvate de susținere a investițiilor în tehnologiile cu emisii reduse.

De asemenea, aș dori să adaug că, indiferent de argumentele semnificative care se pot găsi în favoarea investițiilor în dezvoltarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon, acestea nu trebuie făcute în detrimentul politicii de coeziune.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Dnă președintă, în comunicarea Comisiei din data de 23 ianuarie 2008 intitulată „Sprijinirea demonstrației incipiente a producerii de energie electrică durabilă din combustibili fosili”, care este parte a pachetului dedicat climei și energiei, se afirma că Uniunea Europeană va susține construirea a 10, maxim 12 uzine de demonstrare a captării și stocării dioxidului de carbon. La finele anului 2008, Parlamentul European a abordat această chestiune în cadrul unei rezoluții. Punctul 11 al acestui document statua că măsurile care au fost dezvoltate de Comisie nu erau suficiente pentru a oferi stimulentele dorite pentru construirea a cel puțin 12 uzine de demonstrație până în anul 2015, în timp ce la punctul 18 se considera că este imperativ ca cel puțin 12 uzine de demonstrație alese pentru oferirea de asistență să acopere toate combinațiile posibile ale celor trei tehnologii de captare și stocare a dioxidului de carbon.

Se presupune că mijloacele financiare vin, totuși, din vânzarea a 300 de milioane de cote de emisii de CO₂ din Rezerva pentru noii intrați, cunoscută sub denumirea de NER300. În consecință, suma avută în vedere pentru susținerea construcției uzinelor de demonstrație va depinde de prețurile de piață ale cotelor. Se estimează că aceasta va fi cuprinsă între 7 și 12 miliarde de euro. Din deciziile propuse de Comisie, cuprinse în propunere, se poate concluziona că sprijinul asigurat prin NER300 va acoperi șase proiecte de captare și stocare a dioxidului de carbon din domeniul generării de energie și două din industrie.

Dorește Consiliul ca, în cooperare cu Comisia, să susțină construirea altor două până la patru uzine și, dacă da, în ce mod?

Roger Helmer (ECR). – Dnă președintă, am ascultat multe aberații astăzi privitoare la locurile de muncă ecologice. Ideea este că obsesia noastră cu resursele regenerabile ridică deja costul electricității și împinge

cetățenii Europei la sărăcie cauzată de prețul combustibililor. Prețuri mai mari la energie înseamnă că întreprinderile cu activități energetice intensive din Europa pur și simplu vor renunța și vor pleca în alte jurisdicții mai favorabile. Prețuri mai mari la energie înseamnă o creștere mai scăzută și șomaj mai mare, cu prețul locurilor de muncă. Am văzut un singur studiu formal pe marginea acestei chestiuni a locurilor de muncă ecologice. L-am văzut în Spania și a demonstrat că, pentru fiecare loc de muncă creat în sectorul ecologic, se pierdeau în altă parte 2,2 locuri de muncă.

Dacă chiar vorbim serios despre electricitatea cu consum redus de carbon, există o singură soluție, iar aceea este energia nucleară. În toată Europa începem să vorbim despre noua capacitate nucleară, ceea ce este un lucru bun. Dacă dorim să păstrăm luminile aprinse, avem nevoie de o renaștere nucleară, și avem nevoie de ea repede.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Cercetarea și tehnologia joacă un rol fundamental în dezvoltarea unei societăți care să producă emisii reduse de carbon. Este crucial să investim într-o schimbare socială radicală bazată pe sustenabilitatea orașelor, pe producția descentralizată de energie și pe competitivitatea industriei. Este o politică esențială pentru o societate prosperă și sustenabilă care este pregătită pentru provocările reprezentate de schimbările climatice, de securitatea energetică și globalizare și care este lider mondial în sfera tehnologiilor curate.

Planul strategic european pentru tehnologiile energetice are ca scop să contribuie la atingerea acestui obiectiv. Salut orientările esențiale prezentate în comunicare privind modul în care trebuie să se organizeze logica intervenției între sectoarele public și privat, între finanțarea comunitară, națională și regională.

Este totuși esențial să se majoreze finanțarea publică pentru cercetarea științifică în domeniul tehnologiilor curate. Europa trebuie, de asemenea, să creeze condițiile care să asigure investiții private mai mari în acest domeniu. Trebuie să trecem de la vorbe la fapte urgent.

Prioritățile viitoarelor perspective financiare ale UE și ale celui de-al optulea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică vor trebui să fie securitatea energetică, combaterea schimbărilor climatice și mediul. Este singurul mod în care vom putea menține competitivitatea industriei noastre, în care vom promova creșterea economică și vom crea locuri de muncă.

Patrizia Toia (S&D). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aceasta nu este doar o dezbatere de rutină, ci trebuie să fie foarte specifică și trebuie să se pună întrebări clare și precise - ce resurse există și de unde le putem obține - și sper că Parlamentul se așteaptă la răspunsuri la fel de clare și precise, atât astăzi, cât și la următoarele Consilii din 12 și 25 martie.

Dorim să le spunem în mod ferm Comisiei și Consiliului că Uniunea Europeană, care a arborat în fața lumii întregi steagul luptei împotriva emisiilor atmosferice și a schimbărilor climatice, trebuie să rămână constantă în această atitudine, dacă nu dorește să-și piardă credibilitatea. Trebuie să facă tot ceea ce-i stă în putință pentru a realiza aceste obiective. Trebuie să fim conștienți că o economie cu emisii reduse de carbon va însemna un fel de revoluție coperniciană pentru sistemul de producție; înseamnă schimbarea multor lucruri, fixarea unor priorități și a unei voințe politice clare dar, mai presus de toate, resurse și instrumente suficiente.

Știm, de asemenea, că această revoluție coperniciană este vitală pentru ca sistemul nostru de producție și industria europeană să rămână competitive. În multe țări, în multe centre de cercetare și în multe universități, resursele intelectuale sunt pregătite, capacitățile există și voința este prezentă: acum trebuie să punem lucrurile în mișcare. Toată lumea trebuie să facă acest lucru, după cum au spus comisarul și Consiliul: statele membre, antreprenorii și sectorul privat trebuie să se implice. Totuși, cred că sarcina vitală de a pune bazele acestui parteneriat complex îi revine Uniunii Europene.

Mairead McGuinness (PPE). – Dnă președintă, suntem cu toții de acord că o eficiență energetică mai mare este primul pas dintr-un lung șir, însă doresc ca în discursul meu să vă atrag atenția asupra confuziei și neliniștii politice care înconjoară bioenergia.

Cred că această instituție în special și Comisia, precum și Europa în general, au fugit de contribuțiile în favoarea bioenergiei atunci când au avut loc creșterile de prețuri la alimente în anii 2007 și 2008. Puțini dintre noi discută despre realitățile cu care se confruntă cei mai mulți fermieri din Europa la momentul de față, ceea ce înseamnă o criză de încredere, deoarece prețurile s-au prăbușit. Totuși, nu există încă un mesaj politic coerent pentru ei privind utilizarea pământului pentru culturi energetice.

În special în Irlanda, Guvernul fuge de această zonă. Industria are nevoie de siguranța politică; ceea ce politicienii nu reușesc să ofere este siguranța, și ne-am primit răsplata pentru aceasta.

Dacă discutăm despre investiția în cercetare și nu există niciun progres cu privire la cercetare deoarece nu am luat deciziile politice corecte, atunci nu facem decât să ne pierdem timpul.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dnă președintă, dle comisar, finanțarea trecerii la tehnologiile cu emisii reduse de carbon va fi extrem de dificilă în cazul noilor state membre. O potențială și foarte importantă sursă pentru statele din centrul Europei și din zona Mării Baltice va fi utilizarea creditelor pentru emisii acumulate în conformitate cu Protocolul de la Kyoto privind comercializarea cotelor de emisii, profitându-se așadar de resursele climatice ale acestor state. Desigur, condiția pentru a realiza acest lucru va fi crearea unui sistem post-Kyoto sau susținerea din partea Consiliului European și al Comisiei pentru eforturile noastre de a obține o valoare adecvată pentru resursele noastre climatice rămase. Ca raportor pentru biogaz, sunt foarte conștient de costul noilor tehnologii și de faptul că evoluția tehnologică va fi foarte importantă. Este foarte important să urmărim această direcție în cadrul politicii agricole comune, de exemplu prin schimbarea compoziției furajelor pentru vite, prin introducerea unor metode de arare a pământului, diferite de lucrarea în adâncime cu motocultivatorul și prin introducerea unor tehnologii noi și inovatoare.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Una dintre cele mai importante priorități înscrise în strategia pe termen lung a Uniunii Europene ar trebui să fie crearea unei economii inovatoare, de exemplu prin transformarea sistemului energetic actual folosindu-se un model cu emisii reduse, mai ales unul care să se bazeze pe tehnologiile fără emisii de carbon. În jur de 80 % din energia primară utilizată în Uniunea Europeană provine din combustibilii fosili. În decursul ultimelor zeci de ani, au fost puse la punct rețele și canale de furnizare, pentru a-i oferi societății energia care vine chiar din aceste surse. Creșterea economică și prosperitatea s-au construit pe petrol, cărbune și gaze naturale și este greu să schimbăm acest lucru de pe o zi pe alta.

Planul strategic european pentru tehnologiile energetice, care este un pilon al politicii Uniunii Europene privind energia și clima, este un pas bun în direcția trecerii Uniunii Europene la o economie inovatoare, cu condiția, desigur, să ia în calcul finanțarea tehnologiilor fără carbon. Dacă Europa dorește să realizeze în mod rentabil obiectivele ambițioase de reducere, este esențial să sporească cheltuielile în materie de cercetare în domeniul tehnologiilor energetice curate, sustenabile și eficiente și coordonarea în combinarea forțelor, potențialului și resurselor atât în sectorul public cât și în cel privat.

Revoluțiile industriale din trecut ne-au arătat faptul că tehnologia ne poate schimba pentru totdeauna modul de viață. În acest moment, avem o ocazie fără precedent și realizabilă de a ne schimba modelul de producere a energiei. Totuși, investițiile în dezvoltarea și promovarea surselor de energie curată și regenerabilă pot fi realizate doar în măsura în care Comunitatea asigură un nivel suficient al finanțării și include aceste investiții pe lista obiectivelor strategice ale Uniunii Europene.

Fiorello Provera, în numele Grupului EFD. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în dezbaterile referitoare la opțiunile energetice ale Uniunii Europene, un lucru este cert: cea mai semnificativă, ieftină și sustenabilă sursă de energie pe care o avem la dispoziție este energia economisită. Din motive naturale, istorice, culturale și economice, regiunile de munte sunt un model de reducere a consumului de energie, aliniat cerințelor vieții moderne, acestea consacrandu-se experimentelor pe scară largă din domeniul utilizării surselor de energie regenerabile cu emisii reduse de carbon.

Regiunile muntoase produc aproape toată energia hidroelectrică a Europei. Pentru a da un exemplu, numai provincia italiană din care vin eu produce 12 % din energia hidroelectrică a întregii țări. Mai mult, în zonele muntoase există experiența istorică a construirii de clădiri care sunt mai eficiente în termeni de economisire a energiei. Am reușit să construim case care-și sunt autosuficiente în termeni de electricitate și încălzire și care furnizează mai multă energie decât folosesc, desigur, cu utilizarea tehnologiilor avansate. Munții sunt adesea un teren de testare și astfel sunt mediul ideal pentru a experimenta o mai bună utilizare a biomasei, a energiei solare, a energiei geotermice, a pompelor termice și, mai presus de toate, pentru sistemele principale de distribuție a energiei.

Dle comisar, munții sunt plini de energie, de energie curată; nu trebuie decât să o luăm. Din acest motiv, solicităm Comisiei să implice regiunile muntoase în această strategie, să analizeze cu atenție experiența lor și să le recunoască dreptul de a primi o compensație corectă pentru toată energia regenerabilă deja furnizată de aceste regiuni. Articolul 174 din Tratatul de la Lisabona recunoaște rolul munților, acesta fiind și motivul pentru care așteptăm cu nerăbdare o inițiativă din partea Comisiei pentru implementarea acestui articol și o politică europeană pentru regiunile muntoase și în domeniul energiei.

Prin urmare, îndemn Comisia să urmeze recomandările raportului Durnwalder, în Comitetul Regiunilor, și să includă în evaluarea teritoriilor europene problemele legate de energie și capacitatea de producție a regiunilor muntoase în termeni de energie regenerabilă și construcție pasivă.

Munții, care reprezintă 40 % din teritoriul european și sunt căminul a 90 de milioane de persoane, au fost considerați până în acest moment zone dezavantajate: prin implementarea unor politici energetice inovatoare și consistente, aceste regiuni pot depăși acest handicap și pot oferi un stimul vital pentru atingerea obiectivelor stabilite în strategia 20-20-20, arătând că autosuficiența energetică este posibilă, la un cost acceptabil, dacă există voința politică fermă.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - Agricultura europeană este adesea pusă la zid ca sursă importantă a încălzirii globale. Desigur, această percepție nu este în totalitate corectă, în schimb nu putem face abstracție de contribuția pe care agricultura o poate aduce la reducerea emisiilor de dioxid de carbon.

Subiectul a fost, desigur, deja evocat și de alți vorbitori. Stocarea carbonului, biomasa, dar și investițiile în reducerea cantităților de fertilizatori utilizate sunt doar câteva exemple despre modul în care agricultura este vizată de această problemă. De aceea, în contextul discuțiilor despre investițiile în tehnologii cu emisii scăzute de dioxid de carbon, agricultura consider că trebuie să se afle printre priorități și nu să fie complet neglijată, așa cum s-a întâmplat, de exemplu, într-o altă strategie europeană – mă refer la strategia UE 2020.

Mulțumesc

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, dle președinte în exercițiu al Consiliului, vorbesc în numele meu și aș dori să-i spun colegului meu: după părerea mea, tehnologia nucleară nu este o soluție și, din punctul meu de vedere, nu este nici o sursă de energie regenerabilă.

Sarcina noastră aici este să stabilim măsuri benefice pentru copiii noștri și pentru viitorul nostru pe termen lung. De aceea este foarte important să reducem emisiile de CO₂, deși o astfel de reducere nu trebuie să se facă în detrimentul mediului - cu alte cuvinte, trebuie să analizăm foarte bine măsurile care vor fi finanțate și măsurile în care se va investi. Nu trebuie să economisim CO₂ distrugând, în același timp, mediul.

2010 este Anul biodiversității și este foarte important să notăm în aceste documente că toate investițiile, toate măsurile trebuie să fie analizate și în lumina conservării mediului pentru copiii noștri, pentru viitorul nostru și pentru biodiversitatea noastră.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dnă președintă, dle comisar, dezbateră pe problema tranziției către o economie cu emisii reduse de carbon nu trebuie să ne facă să uităm un lucru. Tranziția nu va fi un proces lin. În câțiva ani, ne vom confrunta cu efectele lipsurilor și cu epuizarea progresivă a sursei primare de energie de care depindem: combustibilii fosili. Acești combustibili servesc și ca materie primă pentru multe industrii extrem de importante, cum ar fi industriile chimică și farmaceutică.

Este absolut necesar pentru omenire ca rezervele de petrol rămase să fie administrate cu multă înțelepciune, ceea ce înseamnă, în primul și în primul rând, cu multă zgârcenie.

În acest context, adoptarea planului numit Protocolul privind epuizarea petrolului, prezentat la Uppsala în 2002 și la Lisabona în 2005 de către un grup de oameni de știință și specialiști din câteva state care fac parte din Asociația pentru studiul deficitului de petrol și gaze naturale, ar fi crucială pentru introducerea unui plan care să aibă ca priorități gestionarea bună și corectă a acestor resurse, soluționarea epuizării lor și o tranziție controlată către alte surse primare de energie.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) După părerea mea, energia nucleară nu a primit locul pe care-l merită în acest raport. Soluțiile ce au ca scop dezvoltarea unor energii alternative, bio, eoliene și solare sunt toate de durată și nu este sigur că vor da rezultate la final. Totuși, având în vedere efectele crizei gazelor naturale de anul trecut și amenințarea schimbărilor climatice, trebuie să acționăm rapid în direcția strategiei noastre energetice. Energia nucleară este cea mai mare sursă de energie fără carbon din cadrul Uniunii Europene și acoperă o treime din nevoile noastre de electricitate. Dezvoltarea sa pe viitor, în condiții sigure, este pur și simplu inevitabilă. Ar fi de mare ajutor dacă ne-am da cu toții seama de acest lucru.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dnă președintă, am ascultat dezbateră, care a fost foarte interesantă. Am citit tot ce se poate despre acest subiect.

– Doresc doar să subliniez două lucruri. Unu: întrebarea a fost pusă deja: de unde va veni finanțarea? Doi: cum se vor coordona cercetarea și dezvoltarea?

Cele trei instituții ale Uniunii Europene, reprezentate de experții din Parlament, din Consiliu și din Comisie, ar avea ocazia să se reunească sub forma unui comitet director. Unu: pentru a oferi resurse de finanțare, necesare în parteneriatul public-privat, cu posibile obiective pentru fiecare stat; și doi: pentru a supraveghea

și coordona cercetarea. Ar trebui să existe C&D&L - cercetare, demonstrare și livrare - o parte a finanțării depinzând, desigur, de un rezultat de succes, altfel fiecare profesor din Europa va încerca să facă cercetare, și în cele din urmă am avea doar lipsă de coordonare.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Am auzit cuvinte frumoase din partea reprezentantului Consiliului și al Comisiei cu privire la tehnologiile cu emisii reduse de carbon, însă nu a reușit să soluționeze problema cheie: de unde va veni finanțarea? Un anumit grup de state membre are o sursă deja pregătită: fostele țări socialiste și-au depășit cu mult angajamentele asumate la Kyoto. De aceea Uniunea Europeană a putut participa cu capul sus la conferința de la Copenhaga. Aceste state au dreptul de a-și valorifica cotele de dioxid de carbon. Totuși, Comisia și cele 15 state membre inițiale doresc să le împiedice să facă acest lucru. În cazul Ungariei, acest lucru s-ar ridica la câteva sute de miliarde de forinți. La Copenhaga, Ungaria și Polonia au fost de acord să utilizeze aceste sume pentru infrastructurile ecologice. Și, atunci, acestea sunt sursele. Până acum, această propunere a fost ignorată, ceea ce indică un adevăr: anume că noile state membre sunt într-adevăr considerate ca membri de categoria a doua ai Uniunii Europene.

Elena Băsescu (PPE). - Unul dintre principalele obiective ale Uniunii Europene este dezvoltarea unei economii cu emisii reduse de carbon. Se dorește ca, până în anul 2020, 20 % din totalul energiei produse să se bazeze pe surse regenerabile.

Pentru România, ținta este mai ambițioasă, de 24 %. Conform unor studii, regiunea Dobrogea din sud-estul României, este a doua zonă ca potențial energetic eolian din Europa, după nordul Germaniei. În prezent, aici este dezvoltat cel mai mare parc eolian pe uscat din Europa, care va avea 240 de turbine eoliene și va produce 600 MW energie regenerabilă. Prima etapă a acestui proiect se va încheia în cursul acestui an, când vor fi date în funcțiune cele 139 de instalații, iar întregul proiect va fi finalizat în 2011, în comunele Fântânele și Cogealac din județul Constanța.

Realizarea proiectului este importantă pentru siguranța energetică a României, deoarece va permite reducerea importurilor de resurse energetice.

Vă mulțumesc

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, cred că suntem total de acord asupra câtorva chestiuni, dacă ne luăm după cele auzite în această dimineață: eficiență, economii, surse regenerabile și noi tehnologii. Totuși, doamnelor și domnilor, nu este îndeajuns, dacă nu rezolvăm și alte două probleme.

Prima este problema nucleară: ne înspăimântă și numai auzul acestui cuvânt, care anunță abia tema. Haideți să încurajăm cercetarea și să o abordăm cu responsabilitate. Cea de-a doua problemă este legată de finanțare: ne este teamă să discutăm despre PPP-uri, după cum am auzit în această dimineață. Numai ideea că sectorul privat ar putea juca un rol în orice inițiativă alături de cel public aproape că este văzută ca ceva străin, rușinos și suspect.

Este un lucru inevitabil, doamnelor și domnilor, având în vedere resursele financiare pe care trebuie să ne bazăm. Mai mult, este important ca sectorul public să interacționeze cu sectorul privat, de vreme primul trebuie să învețe să acționeze cu spirit de afaceri și în conformitate cu o politică sustenabilă.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Dnă președintă, întrebarea mea va fi scurtă. În cadrul grupurilor, am avut dezbateri prelungite - dar justificate - cu privire la problemele ideologice în contextul tehnologiilor. Totuși, haideți ca măcar o dată să venim cu toții cu o întrebare la care Consiliul și Comisia să fie nevoite să răspundă. Am discutat timp îndelungat despre Planul SET. Care sunt instrumentele pentru implementarea acestuia? Care sunt coordonatele temporale? Ce angajamente există din partea statelor membre?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, nu voi trata chestiunea ideologiei în acest moment - o putem face altă dată - însă cred că ideologiile, într-adevăr, sunt de cealaltă parte a acestei Camere.

Comisia va avea două instrumente tangibile în mâinile sale, în următoarele câteva săptămâni. Primul va fi mecanismul de finanțare cu partajarea riscurilor, care mai are câțiva bani disponibili. Acești bani ar putea fi folosiți acum pentru a oferi un nou imbold în domeniul energiilor regenerabile și al eficienței energetice. Mi s-a spus că Direcția Generală pentru Cercetare a Comisiei blochează banii - nu dorește să cheltuiască acești bani pe energie, ci mai degrabă i-ar cheltui pentru TIC și alte domenii. Poate dl comisar are de spus ceva în această privință?

Cel de-al doilea instrument constă din cei 15 % - cel puțin - din fondurile care se pare că au rămas din Planul de relansare economică și noi, Parlamentul, am stabilit că acești bani trebuie să fie cheltuiți pe eficiența energetică și mai ales pentru orașele inteligente. Îmi puteți spune ceva și despre aceasta, dle comisar?

Iosif Matula (PPE). - Faptul că avem astăzi o dezbatere în Parlamentul European cu privire la investițiile în tehnologii cu emisii reduse de carbon denotă faptul că Uniunea Europeană dorește să își afirme rolul de lider pentru reducerea și eficientizarea consumului de energie, dar și pentru asigurarea unui mediu sănătos. Consider că rolul nostru este acum de a încuraja domenii precum cercetarea și inovarea, pentru a identifica soluții ce vor pune bazele unui sistem energetic european sustenabil. Este necesar să stabilim astfel nevoile de finanțare în acest domeniu, urmărind creșterea competitivității Uniunii Europene în plan internațional.

Consider că este esențial să acordăm atenție potențialului specific de energie verde la nivel regional și local. Regiunea din care provin din România deține un potențial important de energie geotermală care, în momentul de față, este insuficient exploatat. Motivele sunt diverse, dar cred că trebuie să atribuim un rol important autorităților locale, pentru a le încuraja în dezvoltarea parteneriatelor publice-private.

Mulțumesc

Pedro Luis Marín Uribe, președinte în exercițiu al Consiliului. - (ES) Dnă președintă, am luat notă de dezbateră din această dimineață și sunt bucuros să confirm că multe dintre preocupările prezentate de către Parlament sunt împărtășite de Consiliu. Am încredere că concluziile pe care le vom adopta mâine ne vor permite să stabilim o bază solidă care va răspunde îngrijorărilor exprimate și ne va permite să facem progrese imediate în lansarea inițiativelor industriale.

Cred că avem un consens clar cu privire la faptul că acele inițiative sunt fundamentale dacă trebuie să reducem dependența noastră energetică, să ne îmbunătățim eficiența, să continuăm să facem progrese tehnologice - dând prin aceasta un imbold tehnologiei europene - și, desigur, să facem față provocărilor reprezentate de schimbările climatice.

Aceste inițiative sunt necesare, de asemenea, pentru a menține competitivitatea europeană și pentru a crea locuri de muncă. Cred că-i pot oferi asigurări d-lui Helmer: există alte studii în afară de cel citit de dumnealui, unele dintre acestea fiind realizate de către Comisie și care arată impactul pozitiv asupra locurilor de muncă - efect care pe termen lung se va amplifica.

Prin urmare, propunem să se aplice un set de principii și practici comune, îndrumând și inițiativele industriale existente. Desigur, acest lucru presupune, pe lângă altele, crearea unor instrumente financiare și a unor criterii de intervenție publică de care este nevoie pentru a susține dezvoltarea acestor tehnologii.

S-a pus foarte mult accent pe aspectele financiare și aceasta este o altă preocupare împărtășită de către Consiliu. Totuși, Consiliul nu se poate angaja să realoce fonduri fără a respecta dreptul de inițiativă al Comisiei și puterea împărtășită de Parlament în acest domeniu. De aceea, între timp vor trebui aplicate acordurile curente de finanțare.

Totuși, trebuie să insistăm asupra importanței majorării bugetelor noastre pentru a dezvolta aceste noi tehnologii și pe faptul că este esențial ca aceste majorări să devină un element fundamental în discuțiile viitoare din cadrul instituțiilor europene, mai ales din acest Parlament.

Vă pot asigura că Consiliul a făcut și continuă să facă tot ceea ce poate pentru a garanta că Planul strategic european pentru tehnologiile energetice (SET) are o finanțare adecvată, în contextul cadrului financiar actual și al cadrelor viitoare.

După cum a spus deja Comisarul, aș dori să vă reamintesc că, în termeni generali, inițiativele private - sursele private de finanțare - joacă de asemenea un rol important; este o zonă în care trebuie să lucrăm mână în mână pentru a maximiza impactul resurselor financiare publice. Trebuie să realizăm un efect pe scară largă, multiplicator, care să ne permită să implementăm cu succes aceste inițiative care sunt vitale pentru viitorul Europei.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. - Dnă președintă, mai întâi de toate aș dori să vă mulțumesc pentru această discuție. Am urmărit-o cu atenție și există multe lucruri pe care le vom lua cu siguranță în considerare atunci când ne vom dezvolta lucrările viitoare.

Permiteți-mi să încep cu o povestire. După criza petrolului din anii '70, am văzut că entuziasmul pentru inovație a căpătat și o latură competitivă, respectând chiar mediul înconjurător, la o scară fără precedent,

însă acest lucru nu a durat prea mult. După ce prețurile petrolului au scăzut constant timp destul de îndelungat, investițiile în cercetare și dezvoltare și în distribuție au scăzut, prezența pe piață a noilor tehnologii a dispărut, modelele de consum s-au schimbat și am fost împinși într-o perioadă de confort înșelător în care depindeam de energia străină ieftină. A fost o perioadă care a dat iluzia durabilității.

Apropo, investițiile în cercetarea și dezvoltarea energetică după criza petrolieră au fost de aproximativ patru ori mai mari decât la momentul actual sau cu câțiva ani în urmă.

Și unde ne aflăm noi astăzi, după acea perioadă de dezvoltare șovăielnică și iresponsabilă care nu a avut nicio abordare proactivă? Reacționăm la amenințările schimbărilor climatice și încercăm să soluționăm dependența de securitatea energetică, așa încât cred că o viziune proactivă este o abordare realistă și necesară și nu un vis cu ochii deschiși.

În acest context - lucrurile subliniate în documentul pe care l-am adoptat cu câteva zile în urmă: strategia Uniunii Europene pentru 2020 - nu vedem nicio alternativă la creșterea ecologică. Avem nevoie de industrii mai curate, și nu de mai multe industrii de curățare. Avem nevoie de stimulente, de prețuri, de costuri și de semnalele corecte. Trebuie să ne concentrăm asupra eficienței energetice; trebuie să ne concentrăm, dacă preferați, asupra eficienței resurselor, care este unul dintre punctele principale incluse în UE 2020.

Mă voi referi acum la a doua problemă, și anume Planul SET pe care îl discutăm acum. Toate estimările prezentate în Planul SET pentru finanțarea cerută se bazează pe foi de parcurs tehnologice. Aceasta a fost o muncă foarte serioasă. Dacă vă uitați la propuneri, ceea ce avem noi în vedere, modul în care estimăm finanțarea necesară pentru viitor, veți găsi următoarele cifre: energie eoliană: 6; energie solară: 16; bio: 19; CSC: 13; energie nucleară: 7; rețele inteligente: 2; pile de combustie și hidrogen: 5; Orașele inteligente: 11; Alianța europeană pentru cercetare în domeniul energetic: 5 și cercetare de bază: 1. Dacă adunați aceste cifre, obțineți suma 75.

Vă reamintesc că cifra 7 este pentru energie nucleară. Trebuie să fiu corect. Fuziunea nu este inclusă și fuziunea este o cifră importantă care ar trebui să apară, dar, dacă ne uităm la această imagine, cred că mesajul nostru din partea Comisiei cu privire la locul către care să îndreptăm marea parte a investițiilor este destul de clar.

Următoarea chestiune este reprezentată de sursele de finanțare și foile de parcurs. Principalele surse, după cum am spus în introducere, va trebui să vină de acolo de unde sunt sursele principale, anume din industrie și din statele membre. Aceasta înseamnă că bugetul Uniunii Europene, perspectivele financiare curente și viitoare, Programul energetic european pentru redresare, sistemul de comercializare a cotelor de emisii elaborat de Uniunea Europeană și, desigur, utilizarea altor instrumente care există, precum și Banca Europeană de Investiții în special ar trebui să fie luate în calcul în această privință.

Există o întrebare importantă cu privire la structura investițiilor pentru diferitele inițiative propuse. Cred că este evident că structura internă a investițiilor publice și private nu va fi aceeași din cauza proximității pieței, din cauza eșecurilor de piață cu care vă confrunțați în diferitele tipuri de tehnologii, care ar trebui să fie soluționate, însă cred că aveți de-a face cu un caz grav, mai ales când veți începe discuțiile referitoare la perspectiva financiară viitoare și că trebuie să ne regândim prioritățile și modul în care vom investi în viitor.

Următorul lucru pe care aș dori să-l menționez este că în decursul lui 2010 vom începe toate inițiativele, cu excepția Orașelor inteligente, care a apărut mai târziu, din inițiativa dvs., și care se referă în mod predominant la eficiența resurselor, însă nu cred că lucrurile despre care discutăm aici nu sunt deja în curs de desfășurare: sunt deja puse în mișcare, mai ales în cercetare. Alianța pentru cercetare a lucrat timp de câțiva ani la acest punct.

Ultimul lucru pe care aș dori să-l menționez este că, odată cu Planul SET, începem ceva foarte specific la nivelul Uniunii Europene. Știți că, în timpul mandatului meu anterior, am luptat din răzputeri pentru o zonă europeană de cercetare. La nivel european, ne descurcăm cu aproximativ cinci la sută din banii de cercetare, așadar dacă nu ne unim forțele la nivelul UE - adică la nivel european - și dacă nu evităm suprapunerea eforturilor noastre, nu putem conta pe un succes real. Nu vă uitați doar la bugetul european. Ar trebui să strângem banii pentru a stimula capacitatea noastră de cercetare.

În prezent, planul SET este cel mai bun exemplu de programare în comun la nivelul UE. Vor urma și alte activități, ceea ce este normal, însă cred că nu ar trebui să subestimăm ceea ce se întâmplă aici. Discutăm despre parteneriate public-privat, care sunt foarte necesare și reprezintă una dintre chestiunile asupra cărora aș dori să vă atrag atenția în viitor. Există de asemenea Regulamentul financiar, în care veți discuta despre aceste aspecte. Trebuie să permită asumarea de riscuri dacă dorim cu adevărat ca aceste chestiuni să fie abordate.

Cred că atunci când discutăm despre Planul SET, despre programarea în comun, asistăm la una dintre cele mai importante evoluții din Europa. Avem aici Alianța europeană pentru cercetare în domeniul energetic - cele mai bune organizații de cercetare de peste hotare care sunt deschise - care conlucrează deja pe marginea tuturor acestor aspecte importante.

Mesajul meu final este că datoria noastră majoră este să sprijinim acest program printr-o voință politică fermă.

Președinta. – Am primit două propuneri de rezoluție⁽¹⁾ în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură pentru a încheia dezbaterile.

– Dezbaterile sunt închise.

Votul va avea loc joi, 11 martie 2010, la ora 12.00.

Declarații scrise (Articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Deși admit faptul că această comunicare a Comisiei are ca scop să grăbească dezvoltarea noilor tehnologii cu un potențial mai ridicat pentru emisii cu conținut redus de carbon printr-o eficiență energetică mai mare și prin utilizarea energiei regenerabile, regret că regiunile europene nu au încă un rol mai definit în această strategie.

Este necesar să le garantăm autorităților regionale finanțarea corectă, de exemplu să asigurăm finanțarea în timpul fazei de testare sau a proiectelor pilot, sau investițiile pe durata fazei de cercetare și testare a proiectelor privind energia regenerabilă.

Cred că este important să includem, de exemplu, energia geotermică. Este o sursă de energie regenerabilă cu mare potențial de expansiune în regiunile vulcanice, care este extrem de importantă pentru regiunile îndepărtate și insulare ale Uniunii și pentru care nu s-a stabilit niciun obiectiv.

În acest context, investițiile publice și private trebuie sporite prin dezvoltarea de tehnologii energetice astfel încât să se atingă scopurile dorite ale unei economii cu emisii reduse de carbon și pentru a ajuta la depășirea eșecurilor de piață la care s-a făcut referire în pachetul privind clima și energia.

András Gyürk (PPE), în scris. – (HU) Cred că este important ca Comisia Europeană să ia în calcul susținerea necesară pentru cercetarea și dezvoltarea în domeniul tehnologiilor ecologice, atunci când își elaborează Planul strategic european pentru tehnologiile energetice. Este un aspect cu atât mai adevărat cu cât, în stadiul actual, energia solară, bioenergia și tehnologiile pe bază de hidrogen nu sunt încă, în marea parte a cazurilor, profitabile din punct de vedere comercial. După cum a subliniat pe bună dreptate Steven Chu, secretarul de stat al SUA pentru energie, este nevoie de progrese în cercetare de genul celor distinse cu Premiul Nobel pentru a putea face tehnologiile ecologice competitive cu tehnologiile tradiționale pe bază de combustibil fosil. Totuși, defectul major al planului tehnologiilor ecologice este că nu avem nici cea mai vagă idee ce fonduri europene se vor folosi pentru a-l aduce la îndeplinire. Dacă ne uităm la costul de 16 miliarde de euro considerat necesar pentru cercetările din domeniul energiei solare, sau la cele 5 miliarde de euro estimate pentru tehnologia pe bază de hidrogen, acest lucru nu poate să fie considerat minor. În acest punct, nu există niciun indiciu că viitorul cadru financiar pe șapte ani va oferi resurse sporite pentru cercetarea în domeniul tehnologiilor ecologice. Suntem conștienți că susținerea din fondurile publice nu înlocuiește eforturile investitorilor privați. Totuși, Uniunea Europeană și statele membre trebuie să majoreze fondurile destinate cercetării în domeniul tehnologiilor ecologice. Eventualele profituri obținute din sistemul de comercializare a cotelor de emisii poate servi ca o bază adecvată pentru acest lucru. Mizele nu sunt deloc de neglijat. Nu putem permite ca planurile privind politica energetică și protecția climei să aibă aceeași soartă ca și Strategia de la Lisabona cu rezultatele sale contradictorii.

Jim Higgins (PPE), în scris. – Pentru a face ca Tehnologia Carbonului să devină o realitate practică, trebuie să soluționăm problema deficitului de ingineri și de personal înalt calificat care să proiecteze și să producă tehnologii avansate. Putem face acest lucru prin elaborarea sau intensificarea unor scheme de pregătire profesională sau prin oferirea de burse pentru a ne asigura că abilitățile lucrătorilor sunt ameliorate la timp pentru a se asigura relansarea economică. Trebuie să asigurăm o rezervă de lucrători înalt calificați și cu o educație solidă, care să aibă combinația adecvată de abilități teoretice și practice. Trebuie, de asemenea, să eliminăm barierele ce persistă în calea mobilității în interiorul UE, mai ales pentru cercetători și personalul

⁽¹⁾ Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

înalț calificat și să soluționăm problema recunoașterii la nivel european a calificărilor inginerilor. Piețele și instituțiile financiare au tendința de a fi precaute când vine vorba despre investiții, mai ales cu privire la IMM-uri și există la acest moment un număr de sisteme europene care susțin inovația, dar care necesită o mai bună sincronizare și coordonare atât din perspectiva ofertei, cât și a cererii. Trebuie să facilităm cooperarea dintre IMM-uri și institutele de cercetare, promovând DPI (drepturile de proprietate intelectuală) și transferul de tehnologie. Activitățile EEL trebuie să devină mai proactive în susținerea inițiativelor de grup și în a se alătura grupurilor. Trebuie, de asemenea, să stimulăm cercetarea și inovarea prin stimulente de natură fiscală sau prin tichete de inovare și prin îmbunătățirea condițiilor pentru riscul investițiilor de capital, de exemplu pentru investitorii direcți (business angels) sau pentru capitalul de risc transfrontalier.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), în scris. – (PL) Încălzirea climatică globală cauzată de activitatea umană este un fapt incontestabil. Combaterea acestui proces și a efectelor sale negative este cea mai stringentă nevoie. Un mod de abordare a acestor probleme este folosirea surselor de energie curate și regenerabile. Totuși, pentru ca aceste surse de energie să joace un rol semnificativ în sistemul energetic european, trebuie îndeplinite două condiții. În primul rând, avem nevoie de o creștere a finanțării disponibile pentru cercetarea în domeniul dezvoltării acestora. În al doilea rând, avem nevoie de o creștere a finanțării investițiilor care implementează cele mai noi tehnologii cu emisii reduse. Investițiile în dezvoltarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon cuprinse în Planul strategic european pentru tehnologiile energetice sunt importante din punctul de vedere al întregii UE. Sunt însă cu atât mai importante pentru țările a căror industrie energetică - din motive istorice - emite cantități mari de CO₂. O astfel de țară este Polonia. Îmbunătățirea și dezvoltarea tehnologiilor pentru captarea și stocarea dioxidului de carbon (CSC) este o chestiune de o importanță majoră pentru întreaga economie poloneză.

3. Efectele furtunii Xynthia în Europa (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei privind efectele furtunii Xynthia în Europa.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. – Dnă președintă, la numai două săptămâni după îngrozitorul dezastru din Madeira, Comisia a fost din nou șocată și întristată de moartea și pagubele cauzate de furtuna Xynthia în Franța și în alte state europene.

Doresc să-mi exprim compasiunea personală pentru toți cei care sunt afectați de acest dezastru. Condoleanțele Comisiei sunt îndreptate în special către familiile și prietenii celor care și-au pierdut viața.

Prin centrul de monitorizare și informare pentru protecția civilă, Comisia a monitorizat îndeaproape evenimentele cauzate de furtuna Xynthia și s-a oferit să pună în funcțiune mecanismul pentru asistență UE: Din fericire, serviciile de salvare franceze au putut răspunde la dezastru prin mijloace proprii și nu au solicitat activarea mecanismului.

Împreună cu autoritățile relevante din statele membre, Comisia studiază acum toate posibilitățile și instrumentele care ar putea fi disponibile la nivel UE pentru acordarea de asistență financiară în vederea depășirii efectelor dezastrului și pentru a ajuta la revenirea la condiții normale de viață cât mai repede posibil.

Cu două zile în urmă, Președintele Comisiei, dl Barroso, s-a întâlnit cu Președintele Franței, dl Sarkozy, pentru a discuta pe marginea acestei situații. Ieri s-a întâlnit, de asemenea, cu un număr de membri ai acestei Camere, din diferite țări. Cu o săptămână în urmă, colegul meu, dl Hahn, comisarul pentru politica regională și responsabil pentru Fondul de solidaritate, a vizitat regiunile cele mai grav afectate din Franța - La Rochelle și l'Aiguillon-sur-Mer - și s-a întâlnit cu autoritățile naționale și regionale.

În Madeira, unde dezastrul a lovit cu două săptămâni înainte, autoritățile și serviciile de salvare au făcut progrese enorme în combaterea efectelor inundațiilor catastrofale. Comisarul Hahn a vizitat Madeira la sfârșitul săptămânii trecute pentru a avea o imagine de la fața locului asupra situației și pentru a discuta cu autoritățile locale despre măsurile ce trebuie luate.

Fondul de solidaritate al Uniunii Europene a fost creat în 2002, fiind instrumentul specific la nivelul UE pentru asistența financiară a statelor membre UE afectate de dezaastrele naturale majore, dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Franța și-a declarat deja intenția de a solicita asistență de la Fondul de solidaritate. Ar trebui să indic faptul că Regulamentul care guvernează Fondul de solidaritate permite în mod normal mobilizarea acestuia numai pentru așa-numitele „dezaastre majore”, în urma cărora pagubele la nivel național depășesc pragul de 0,6 % din produsul național brut sau 3 miliarde de euro, la prețurile din 2002. Pentru Franța,

aceasta înseamnă la momentul de față că pagubele ar trebui să depășească aproximativ 3,4747 miliarde de euro, la prețurile actuale.

Totuși, în circumstanțe excepționale și dacă sunt îndeplinite criteriile specifice, fondul poate fi de asemenea utilizat pentru „dezastre regionale extraordinare”, mai ales atunci când privesc regiuni exterioare cum ar fi Madeira.

Autoritățile franceze realizează la momentul de față o evaluare a pagubelor și a repercusiunilor acestora asupra economiei și asupra condițiilor de trai ale populației.

Acestea sunt elemente esențiale pentru cerere, care trebuie să ajungă la Comisie în termen de 10 săptămâni de la dezastru. Adică înainte de 9 mai. După ce această cerere va fi primită, ea va fi analizată de către Comisie cât mai repede posibil. Serviciile Comisiei, mai ales DG Politică regională, oferă toată asistența și îndrumările necesare pentru elaborarea cererii. S-au stabilit contacte solide la nivelul experților cu autoritățile franceze, ceea ce permite înregistrarea de progrese efective.

Totuși, nu trebuie ignorat faptul că ajutorul de la Fondul de solidaritate nu poate fi plătit imediat. Fondul de solidaritate nu trebuie să fie înțeles în mod greșit ca reprezentând un instrument pentru situații de urgență. Este un instrument financiar care ajută la suportarea poverii financiare impuse de operațiunile de urgență. Ca atare, o posibilă acordare de fonduri ar putea fi folosită retroactiv pentru operațiunile de urgență din prima zi a dezastrului.

Finanțarea Fondului de solidaritate este asigurată printr-un efort suplimentar al statelor membre, independent de bugetul normal al Uniunii Europene. Trebuie să fie aprobată de către Parlament și Consiliu în urma unei proceduri bugetare de amendare.

După cum știți, întreaga procedură - din momentul în care se înaintează cererea și până la acordarea efectivă a fondurilor - durează în mod inevitabil câteva luni. Totuși, Comisia depune toate eforturile pentru a face ca acest interval de timp să fie cât mai scurt posibil.

Cât privește Fondurile structurale și în special FEDER, acesta nu poate fi folosit, desigur, pentru operațiuni de urgență. Totuși, Franța și Comisia au început să discute despre opțiunile și posibilele modificări necesare ale programului, care ar putea reprezenta un instrument care să ajute la reconstrucția pe termen lung și care să ofere investiții în activitățile afectate de inundații.

Un ultim aspect, pe care l-au discutat deja membrii acestei Camere în timpul dezbaterii privind Madeira, de acum două săptămâni. Comisia va folosi actualul impuls politic pentru a încerca să deblocheze în Consiliu propunerea de modificare a Regulamentului privind Fondul de solidaritate. Parlamentul susține această propunere și cred că este momentul oportun pentru a întreprinde din nou o acțiune comună față de Consiliu.

Elisabeth Morin-Chartier, în numele Grupului PPE. – (FR) Dnă președintă, dle comisar, în seara de 27-28 februarie, furtuna Xynthia a lovit violent coastele din Charente Maritime și Vendée, regiunea mea. Cincizeci și trei de persoane au decedat, aproximativ zece sunt date dispărute și sute de persoane și-au pierdut locuințele.

Sunt pierderi semnificative și sunt legate de alte probleme grave privind infrastructura. Mă refer mai ales la diguri, la liniile de cale ferată, la rețelele de canalizare, la rețelele de electricitate, la cele de telecomunicații și la întregul sistem al întreprinderilor mici și mijlocii, mai ales din sectorul maritim, al acvaculturii și al agriculturii, unde sunt 45 000 de hectare acoperite de apă sărată, pentru că aceste inundații și-au avut originea în mare.

Este un dezastru la scară mare. Este un dezastru ale cărui consecințe vor continua să fie resimțite în timp, de vreme ce o parte a pământului arabil nu va mai putea fi utilizat timp de câțiva ani.

Prin urmare, îndemn acum Uniunea Europeană să demonstreze solidaritate și, desigur, ca Fondul de solidaritate al Uniunii Europene să fie disponibil în cele mai bune condiții și cât de repede posibil, deoarece nu le putem spune concetățenilor noștri că fondurile se vor lăsa așteptate și că problemele nu pot fi rezolvate aici și acum. După vizita dlui comisar, căruia îi mulțumesc sincer pentru că s-a deplasat personal și a constatat proporțiile dezastrului, și știu că și dumnealui a fost foarte afectat de acesta, trebuie să ne unim eforturile de a îmbunătăți utilizarea acestui fond, astfel încât să se facă rapid progrese. Ne plângem întotdeauna că Europa este prea departe de concetățenii noștri; haideți să le arătăm azi și aici că suntem capabili de a reacționa repede. Regret că Consiliul nu este aici pentru a ne ajuta la modificarea acestui regulament. În orice caz, vă asigur că avem nevoie de el și că concetățenii noștri îl așteaptă.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK*Vicepreședinte*

Edite Estrela, în numele Grupului S&D. – (PT) Domnule președinte, în numele Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, doresc să adresez cele mai calde condoleanțe familiilor victimelor dezastrelor naturale care au lovit Portugalia, Madeira și Spania.

Săptămâna trecută, o delegație a grupului meu a fost în Madeira, a vizitat zonele cele mai afectate de catastrofă și s-a întâlnit cu autoritățile regionale și locale, cu asociațiile din domeniul afacerilor, industriei, comerțului și agriculturii.

Din tot ce am văzut și auzit am păstrat în memorie imagini și mesaje șocante. Am aflat că familii întregi au murit în propriile case; am ascultat mărturii dramatice despre oameni care au fost înghițiți de ape fără să mai fie văzuți vreodată. Case întregi s-au deplasat de pe o parte a străzii pe cealaltă iar mașinile au fost măturate de pe străzi în mare având încă pasagerii înăuntru.

În ciuda acestor împrejurări, curajul locuitorilor din Madeira în surmontarea dificultăților a impresionat în aceeași măsură. Nu voi uita niciodată imaginea determinării celor care, în ciuda faptului că și-au pierdut afacerile, casele și lucrurile, au refuzat să se resemneze. Dimpotrivă, s-au apucat imediat de treabă, gata să ia totul de la început. În doar câteva zile, tone și tone de piatră, pământ și alte resturi au fost îndepărtate din centrul orașului Funchal.

Autoritățile naționale, regionale și locale și-au unit eforturile pentru ca viața pe insulă să poată reveni la normal. De aceea este important să anunțăm că turiștii pot să revină în Madeira. Frumusețea insulei și căldura locuitorilor ei ne așteaptă.

Locuitorii din Madeira așteaptă acum și solidaritatea din partea instituțiilor europene pentru a putea reconstrui drumurile, podurile și clădirile publice care au fost distruse. Comercianții, industriașii și fermierii au, de asemenea, nevoie de sprijinul nostru în reconstruirea propriilor vieți pentru a putea la rândul lor să contribuie la dezvoltarea economică a regiunii.

Domnule comisar, sunt foarte mulțumită să aflu de hotărârea Comisiei, precum și a Parlamentului și a Consiliului, de a debloca Fondul de coeziune – noua propunere care a fost deja adoptată de Parlament – astfel încât noile norme, care sunt mai bine adaptate la nevoile reale ale publicului să poată fi implementate.

După cum știți, domnule comisar, este de asemenea necesar ca și alte fonduri structurale să fie restructurate și redirecționate către cele mai afectate zone, căci situațiile speciale reclamă soluții speciale.

Giommaria Uggias, în numele Grupului ALDE. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, Grupul Alianța Democraților și Liberalilor pentru Europa dorește să-și exprime compasiunea față de victimele furtunii Xynthia, care a afectat mai multe zone din Europa. Trebuie să acționăm și, din acest punct de vedere, am apreciat declarațiile întemeiate făcute astăzi de către comisarul Potočnik a cărui competență o apreciez și a cărui dedicare trebuie să o recunosc. În acest sens, apelez la domnia sa pentru a face amendamentele necesare la Fondul de solidaritate, amintindu-i totuși că Parlamentul a adoptat această măsură în 2006 cu o largă majoritate de voturi. Având în vedere aceste situații și pierderile de vieți omenești, putem doar să reiterăm cât de important este să adoptăm astfel de măsuri.

În același timp, domnule președinte, trebuie să acționăm pe mai multe fronturi și, în primul rând, să reevaluăm toate programele de dezvoltare și planificare regională, să le actualizăm în privința impactului pe care îl au asupra mediului înconjurător, incluzând și o evaluare a efectelor la fața locului. Este de asemenea necesar să investim sume substanțiale pentru a acționa pe termen lung în implementarea unei strategii de prevenire a dezastrelor. Nu este o opțiune facultativă sau fantezistă, ci o alegere necesară, dacă dorim ca dezastrele ca cele despre care discutăm azi să nu aibă consecințe la fel de tragice.

Exista totodată și motive economice, dacă dorim să ne limităm exclusiv la acest aspect, care obligă instituțiile să acționeze în materie de prevenție. În loc să susținem în rezoluția noastră că este necesar să oferim sume substanțiale pentru a repara pagubele, trebuie mai degrabă să ne mutăm atenția și să ne concentrăm acțiunea pe investiții și inițiative pentru protejarea mediului, reîmpădurire și protejarea vegetației, dat fiind faptul că acestea vor reduce costurile reparării pagubelor aduse mediului.

Trebuie să învățăm din acest gen de dezastre – omul modern trebuie să învețe din ele – faptul că nu poate fi controlat totul dar că totul poate fi limitat prin precauțiile adecvate. Trebuie să facem acest lucru, domnule

președinte și în memoria acelor victime care, în zilele și săptămânile din urmă, au creat din păcate imaginea realității în regiunile noastre din întreaga Europă.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – (IT) Domnule președinte, doresc și eu să îmi exprim cea mai adâncă empatie – a mea proprie și pe cea a Grupului meu – și solidaritatea cu regiunile afectate, regretând în același timp consecințele economice considerabile ale acestor dezastre și transmițând în mod special condoleanțe familiilor victimelor. Este de asemenea important să accentuez că autoritățile naționale, regionale și locale trebuie să se concentreze asupra elaborării unor politici eficiente de prevenție și să acorde o mai mare importanță legislației și practicilor adecvate privind exploatarea terenurilor.

Tocmai din acest motiv, grupul nostru a prezentat spre dezbatere două amendamente care, în opinia noastră, lipsesc din rezoluția comună. În primul se afirmă: întrucât în Franța au fost autorizate construcții pe văi inundabile și mlaștini naturale; întrucât speculațiile din domeniul construcțiilor a încurajat ridicarea clădirilor în zonele vulnerabile. În opinia noastră acesta este un aspect vital pentru a progresa.

Conform celui de al doilea amendament, cofinanțarea prin fonduri comunitare a implementării acestor planuri, în special în cazul fondurilor structurale, a Fondului agricol european pentru dezvoltare rurală, a Fondului de coeziune, trebuie condiționată de măsuri de sustenabilitate. Pentru noi, acest lucru este esențial în luarea deciziei finale de a vota în favoarea sau împotriva rezoluției.

João Ferreira, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Domnule președinte, nu putem începe decât prin a transmite condoleanțele și solidaritatea noastră familiilor victimelor acestei catastrofe. Salutăm solidaritatea cu regiunile și orașele afectate exprimată de Uniunea Europeană. Este important acum să ne asigurăm ca această solidaritate devine una tangibilă, prin mobilizarea rapidă a mijloacelor și resurselor necesare înlăturării pagubelor cauzate de condițiile meteo potrivnice.

În ultimii ani, statele membre au fost lovite de un număr considerabil de catastrofe, după cum au demonstrat cele 62 de cereri de mobilizare a Fondului de solidaritate formulate de un număr total de 21 de țări, în doar primii 6 ani de existență a acestui fond.

Pagubele provocate de aceste catastrofe sunt greu de evaluat, mai ales pentru că implică pierderi de vieți omenești. În orice caz, costurile economice și sociale sunt aproape de fiecare dată foarte însemnate.

Într-un astfel de context, prevenția va trebui să joace un rol social mai însemnat și să devină o fază din ce în ce mai importantă în procesul de gestiune a dezastrelor. Este important să intensificăm cooperarea și solidaritatea în acest domeniu în cadrul Uniunii Europene. În primul rând prin crearea unui cadru financiar adecvat prevenției, care va sprijini aplicarea de către statele membre a măsurilor de protecție a publicului, a mediului înconjurător și a climei.

Acest ajutor special trebuie să fie dedicat, printre altele, unor acțiuni asemenea celor de corijare a situațiilor potențial periculoase, de protejare a zonelor expuse la risc, de consolidare a sistemelor de avertizare rapidă din statele membre și de stabilire și consolidare a conexiunilor dintre diversele sisteme de avertizare rapidă existente.

După cum s-a afirmat deja aici, utilizarea judicioasă a terenurilor, dezvoltarea economică și socială în armonie cu natura și întărirea coeziunii în Uniunea Europeană sunt în egală măsură factori vitali pentru prevenirea dezastrelor.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, câteva regiuni europene au fost lovite de fenomene meteorologice excepționale care au generat uriașe pagube materiale, economice, agrare și de mediu și au cauzat, din nefericire, prea multe pierderi de vieți omenești.

Îndrăznesc să sper, domnule comisar, că dincolo de cuvenitele condoleanțe, Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, instrument european care este util în acest caz, va putea fi pus în aplicare în mod rapid și flexibil, atât în Franța cât și în Madeira, așa cum a fost pus în aplicare – cum a spus cineva – în alte țări europene, pentru a îi ajuta pe compatrioții mei din Vendée și Charente Maritime să își refacă infrastructura și serviciile.

Din ceea ce ați spus, înțeleg că guvernul francez nu v-a sesizat încă cu această problemă și sunt foarte surprins de acest lucru. Cu toate acestea, trebuie să spun că există anumite aspecte referitoare la modul în care anumite persoane exploatează aceste evenimente, fapt pe care îl găsesc chiar intolerabil.

În primul rând este vorba de această nevoie compulsivă de a stabili o legătură între dezastrele naturale pe care le suferim și încălzirea globală. Ideile politice sau pseudo-științifice care ni se impun, nu vor influența starea vremii și oceanele și nici nu vor preveni cutremurele.

În al doilea rând, este vorba despre căutarea sistematică a vinovaților și a țărilor ispășitori. Dezastrul produs de Xynthia în vestul Franței se datorează unei foarte rare combinații a două evenimente: furtuna însăși și câteva valuri neobișnuit de înalte care au determinat prăbușirea digurilor.

Controversa a izbucnit din cauza autorizațiilor de construcție acordate de primari, care au fost făcuți responsabili în mod personal pentru decesele survenite în localitățile lor. Cu toate acestea nimeni, nici *departamentul*, nici regiunea, nici serviciile publice, nici arhitecții ori urbanistii nu au obiectat în privința autorizațiilor de construcție solicitate de către particulari.

Reprezentanții aleși ai regiunii, în special cei din localitățile mici, sunt în mod destul de îndreptățit priviți apreciativ de către concetățenii lor. Ei poartă pe umerii lor multă responsabilitate în schimbul a aproape nimic, ei au un simț remarcabil al interesului public, ei se descurcă cu sarcini mai complexe ca niciodată, pentru care Europa este în parte responsabilă, ei au fost complet abandonați de către autoritățile publice iar eu eram nerăbdător să arăt aceste lucruri aici.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Domnule președinte, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) susține rezoluția și recomandă exprimarea condoleanțelor cuvenite și a solidarității și trecerea la acțiune imediată. Există câteva puncte pe care aș dori să le adaug la cele spuse. În primul rând, cred că implicarea Comisiei acolo unde este necesar este excelentă și ca dl Hahn se gândește cum ar putea să modifice programele sale operaționale. Toate acestea constituie, pe termen scurt, un semn de bun augur.

Cu toate acestea, adevărata problemă rezidă în Fondul de solidaritate. Cum a reușit Consiliul ani de zile să obstrucționeze încercările Parlamentului de a flexibiliza Fondul de solidaritate? În opinia mea este un lucru foarte bun ca domnul Potočník a fost atât de clar privind faptul că acum Comisia va prelua inițiativa. Președinția spaniolă ar trebui cu adevărat să fie prezentă astăzi aici pentru a confirma acest lucru. Acum este timpul pentru acțiune, iar Parlamentul este extrem de nemulțumit de această stagnare.

Cu toate acestea, există și o a doua dimensiune a acestui subiect. Sunt originar din Olanda. Cea mai mare parte a Olandei este situată sub nivelul mării. Deși inundațiile din primăvara anului 1953 sunt încă foarte proaspete în amintirea noastră, știm că este vital să privim în viitor. Știm că siguranța și măsurile preventive trebuie să fie complementare dezvoltării din aceste regiuni, adică dezvoltării oricăror activități care au un impact asupra zonelor de coastă. Și acesta este cu siguranță un scop ce poate fi atins. Noi cei din Olanda am elaborat un plan, un plan delta, pentru a ne consolida dispozitivele de apărare de-a lungul coastei și cercetăm de asemenea și alte domenii în care relația între securitate și dezvoltarea economică este imperativă.

Concluzionând, permiteți-mi să adaug că în 2008, în orașul francez Saint Malo situat pe coastă, s-a luat inițiativa de a reuni toate regiunile de coastă sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite și ale OCDE. Organizația Națiunilor Unite are acum un plan de prevenire a dezastrelor pentru regiunile de coastă, extrem de importantă fiind tocmai dimensiunea mondială a acestui plan. Parlamentul European desfășoară un proiect pilot pentru perioada 2009-2010, iar noi am susținut participarea regiunilor noastre în acest proiect prin asigurarea de fonduri, printre alte mijloace. Această dimensiune mondială trebuie inclusă și pe agenda noastră în perioada imediat următoare.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, doresc să încep prin a îmi exprima cea mai adâncă simpatie și solidaritate cu victimele inundațiilor din Madeira și cu cele ale furtunii Xynthia.

Trebuie puse întrebările necesare cu privire la creșterea îngrijorătoare a incidenței acestor fenomene meteorologice distrugătoare, la rolul pe care îl joacă schimbările climatice și la nevoia urgentă de a găsi soluții. Acum însă, trebuie oferite soluții de urgență populațiilor lovite de aceste dezastre. Bineînțeles, companiile publice și private de asigurări trebuie să reacționeze, dar când vine vorba despre infrastructura distrusă și reconstruirea zonelor respective, trebuie exprimată cu claritate solidaritatea europeană.

Din acest motiv, guvernul francez a cerut ajutor din Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, creat în 2002, ajutor care sper că va fi acordat într-o manieră rapidă și coerentă. Aceasta este sensul celor două scrisori pe care le-am trimis Comisiei începând cu 1 martie în calitate de reprezentant ales pentru regiunea de vest a Franței și pe care am avut ocazia să o discut joia trecută, în La Rochelle, cu domnul comisar Hahn, căruia îi mulțumesc sincer pentru receptivitate.

Comisarul Hahn a fost de acord că mecanismul a fost complex și dificil de pus în aplicare. Trebuie însă să concluzionăm că ar fi putut fi făcut mai flexibil dacă Consiliul nu ar fi blocat de o manieră de neînțeles revizuirea funcționării acestui fond așa cum a fost ea adoptată de o foarte largă majoritate a membrilor Parlamentului în mai 2006. Sper astfel că Președinția spaniolă va debloca acest impas privind acest text în așa fel încât sistemul să poată fi eficientizat.

În termeni mai direcți, solicit Comisiei să autorizeze o creștere unică a cofinanțării prin FEDER și FSE, fonduri regionale destinate proiectelor în regiunile afectate, în cadrul unei planificări ce va permite economiilor respective să se redreseze până în vară.

În încheiere, acest ajutor nu trebuie folosit la reconstrucție făcându-se aceleași tragice greșeli privind planificarea ecologică și urbanistică; mai degrabă, ar trebui folosit într-o manieră cântărită cu atenție, astfel încât să se evite pe cât posibil repetarea unor astfel de tragedii.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Domnule președinte, în urma dezastrului care a lovit coasta franceză la numai câteva săptămâni după Madeira, grupul nostru a propus dezbaterea câtorva amendamente astfel încât Parlamentul nostru, pe lângă exprimarea solidarității sale, să-i denunțe pe cei vinovați. Cetățenii europeni nu au murit sau, după caz, nu au pierdut totul în aceste dezastre doar din cauza simplului fapt că forțele naturii s-au dezlănțuit. Acestea s-au întâmplat și pentru că au fost făcute greșeli foarte grave prin permiterea construirii pe liniile de coastă și pe malurile râurilor. Vina pentru aceste greșeli aparține statelor membre, legislațiilor acestora, care sunt inadecvate, autorităților acestora, care sunt prea permissive, guvernelor lor, care nu sunt suficiente de răspunzătoare în fața cetățeanului.

A permite construirea în zone inundabile nu este mai puțin grav decât a permite și încuraja ani de zile consumul de tutun sau folosirea azbestului, cu toate că oamenii mureau și era foarte clar că mureau din aceste motive. Înainte de Xynthia a existat Madeira și înainte de Madeira a existat Sicilia; mâine vor fi alte dezastre. Dacă Parlamentul European nu va vorbi, va fi la rândul său răspunzător pentru dezastrele viitoare. Uniunea Europeană trebuie să își arate solidaritatea dar trebuie să și facă dovada simțului responsabilității.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, la fel ca în cazul tuturor celor prezenți, gândurile noastre se îndreaptă în primul rând și cu precădere către localnici, către familiile îndoliate, către cei care au pierdut totul, ca urmare a furtunii Xynthia.

Una din lecțiile acestui dezastru ce trebuie învățată este, din nou, utilitatea serviciilor statelor membre, ale municipalităților, ale departamentelor, ale regiunilor, incluzând serviciile publice și pe cele de protecție civilă, care și-au demonstrat eficiența. După cum suntem cu toții de acord, acum trebuie să ajutăm de urgență familiile să repare și să reconstruiască, dar trebuie să construim într-o manieră diferită, respectând natura și oamenii. Pentru a proceda astfel trebuie să încurajăm companiile de asigurări, care realizează profituri imense, să despăgubească oamenii pentru pagubele suferite.

Pe de altă parte, având în vedere natura excepțională a dezastrului care a lovit aceste regiuni, Uniunea Europeană, în colaborare cu statele membre, trebuie să acționeze mai rapid și la o scară mult mai mare, nu în ultimul rând prin a exploata Fondul european de solidaritate, și trebuie să facă acest lucru într-o manieră mult mai flexibilă decât cea pe care cu siguranță că tocmai ați descris-o, domnule comisar. Într-adevăr, distrugerea caselor și a afacerilor și compromiterea terenurilor agricole sunt probabil imposibil de cuantificat folosind criteriile noastre tradiționale.

Pe de altă parte, va trebui și să combinăm fondurile regionale cu Fondul social european ca să ajutăm regiunile să se redreseze. Mai mult, este important să învățăm fiecare lecție din ceea ce s-a întâmplat și să acționăm pentru a preveni dezastre ca acestea sau să limităm distrugerea produsă de astfel de fenomene climatice. Problema construirii în zone inundabile și aceea a combaterii speculației din domeniul imobiliar de-a lungul liniilor de coastă trebuie reexaminată în corelație cu echilibrele naturale, cu activitățile din ferme și cele referitoare la acvacultură, creșterea stridiilor și pescuit, pe care politicile europene le distrug mult prea des.

Din aceste motive, propun ca Uniunea Europeană, în cooperare cu statele membre și regiunile, să stabilească un plan coerent și sustenabil de reconstrucție și dezvoltare, care să țină cont de geografia, mediul înconjurător, biodiversitatea și de activitățile desfășurate de-a lungul liniei de coastă.

În încheiere, aceasta trebuie să fie o oportunitate pentru a stabili un sistem comun de prevenire, monitorizare și alertare cu ajutorul căruia să poată fi oferită populațiilor o asistență rapidă, bazată pe solidaritate.

Maurice Ponga (PPE). – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, așa cum au spus colegii mei, doamna Morin Chartier și ceilalți deputați, în data de 27 și 28 februarie violența furtunii Xynthia s-a abatut asupra câtorva regiuni din Franța, curmând 53 de vieți și cauzând uriașe pagube materiale.

Furtuna a fost extraordinar de intensă; a cauzat inundații devastatoare de-a lungul coastei franceze. După Madeira, Europa a fost încă o dată afectată. Bretania, regiunea colegului și prietenului meu, domnul Cadec, a fost sever afectată. Ca urmare, a fost declarată starea de dezastru natural în trei regiuni franceze: Britania, Poitou Charentes și Pays de la Loire.

În fața acestor dezastre, Uniunea Europeană trebuie să-și demonstreze capacitatea de reacție și să-și exprime solidaritatea. Cuvintele însoțite de o simplă rezoluție, nu ne vor permite să ajutăm victimele acestor calamități; trebuie înainte de orice să acordăm și sprijin financiar.

Din acest motiv, solicit Comisiei Europene – și colegul meu domnul Béchu sprijină cererea mea – să pună de urgență la dispoziție Fondul de solidaritate al Uniunii Europene astfel încât să ajute zonele calamitate să facă față pagubelor produse.

Acest dezastru dovedește relevanța propunerii domnului Barnier de a crea o forță de protecție civilă europeană. Europeanii trebuie să acționeze împreună din moment ce numărul dezastrelor crește și afectează teritoriile noastre europene, în special pe cele mai izolate și vulnerabile, cum sunt insulele din Oceanul Indian și insulele Caraibe.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori în primul rând să îmi exprim solidaritatea față de familiile victimelor furtunii Xynthia.

Săptămâna trecută am avut ocazia să vizitez Madeira împreună cu o delegație de la Comisia pentru dezvoltare regională formată din membrii Grupului Alianței Progresive a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European. A fost pentru prima dată când o delegație europeană a avut ocazia să meargă pe teren și să se întâlnească cu autoritățile și locuitorii de pe insulă.

Furtunile care s-au abatut asupra insulei Madeira au curmat viața a mai mult de 40 de persoane, rănind și dislocând alte câteva sute. Pierderile economice sunt evaluate la 100 de milioane de euro, cu 900 de întreprinderi și mai mult de 3 500 de muncitori afectați în mod direct.

Prioritatea este acum reconstrucția infrastructurii, revenirea la normal și, mai important decât orice altceva, refacerea imaginii insulei Madeira în străinătate pentru a se recâștiga încrederea oamenilor în industria sa turistică, stimulându-se în acest mod economia și dezvoltarea ei.

O serie de condiții meteo vitrege, în particular furtuna Xynthia, au afectat și Spania, cu precădere Andaluzia și Insulele Canare, după cum au afectat și vestul Franței și alte țări.

Aceste dezastre majore au produs pagube economice enorme și necesită un răspuns urgent, rapid și eficient din partea Uniunii Europene; de aceea trebuie să mobilizăm instrumentele necesare pentru a aborda un dezastru de acest fel.

Domnule comisar, aceasta este o situație extraordinară care impune măsuri extraordinare.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - Incidența și amploarea dezastrelor și a catastrofelor naturale cu care ne confruntăm în ultima perioadă este îngrijorătoare. Este momentul ca propunerea din 2006 a lui Michel Barnier de a se crea o forță europeană de protecție civilă să devină realitate.

De asemenea, trebuie găsită urgent o soluție pentru a debloca revizuirea regulamentului Fondului European de Solidaritate. Parlamentul, prin poziția sa din 2006, a aprobat modificarea regulamentului în scopul creării posibilității unei reacții rapide și eficiente, la cererea statelor membre. Micșorarea plafonului pentru mobilizarea Fondului, precum și efectuarea unei plăți rapide pe baza unei evaluări preliminare sunt prevederi extrem de importante incluse în forma revizuită a regulamentului.

În consecință, cer Consiliului să deblocheze dosarul privind revizuirea regulamentului Fondului European de Solidaritate, să ceară revizuirea imediată a acestuia și să nu respingă noul regulament.

Mulțumesc

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, anul trecut în octombrie, făcând parte dintr-o delegație a Comisiei pentru dezvoltare regională, am avut ocazia să văd toate lucrurile minunate

create prin fonduri europene în Madeira și din acest motiv mă simt și eu foarte afectat de acest dezastru. Doresc să-mi exprim empatia pentru membrii familiilor afectate dar și pentru cei care, în doar câteva ore au pierdut tot ce au reușit să agonisească într-o viață.

Uniunea Europeană se află sub microscop în special acum, când locuitorii din Madeira și Franța au nevoie nu doar de empatia noastră ci, mai mult decât orice altceva, de asistența financiară pe care o putem oferi prin Fondul de solidaritate creat tocmai pentru astfel de situații dificile.

Dezastrul din Franța și Madeira a fost accentuat și de ambiția exagerată a oamenilor de a controla natura, încercând să-și conducă viețile prin ignorarea legilor naturii. Faptul că acest lucru nu este posibil pe termen lung, a fost din nou demonstrat aici într-un mod dureros.

Aceasta înseamnă că toate fondurile trebuie folosite în așa fel încât să garanteze securitatea, prevenția și sustenabilitatea și că trebuie acordată o atenție specială acestui deziderat.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Domnule președinte, aș dori în primul rând să-mi exprim condoleanțele și solidaritatea cu Franța și Portugalia, în mod special cu La Rochelle și Madeira; în al doilea rând, permiteți-mi să-mi exprim solidaritatea cu propria mea țară, în particular cu Andaluzia și Insulele Canare, care au fost lovite de aceste furtuni puternice. Pe de altă parte, mă văd obligat să critic în mod sever Fondul de solidaritate al Uniunii Europene.

Fondul de solidaritate este inactual și nu a ținut cont de Rezoluția Parlamentului din 2006. El nu mai are nici un fel de valoare. Cifrele oferite – 0,6 % din PIB și 3 miliarde de euro – nu corespund cu ceea ce reclamă această situație, pentru că nu mai este vorba doar despre o urgență ci și despre un efort de reconstrucție. Avem încredere în președinția spaniolă, prin urmare putem apela la aceasta să dea impulsul necesar reformării Fondului de solidaritate.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Domnule președinte, voi începe prin a-mi exprima din inimă condoleanțele familiilor victimelor furtunii Xynthia, în special celor din Franța și Portugalia. Nimeni nu s-ar fi așteptat ca la numai o săptămână după ceea ce s-a întâmplat în Madeira, această furtună să lovească cu atâta violență regiunile de coastă din Franța, Spania și, în special, Insulele Canare.

Sâmbăta trecută am avut ocazia de a-l însoți pe domnul Hahn, care a fost în Madeira să viziteze cele mai afectate zone și să vadă cu ochii lui amploarea distrugerii de la fața locului. Măine, președintele Comisiei, domnul Barroso, va face același lucru. Faptul că ei se încredințează personal de amploarea distrugerilor, îi transformă pe aceștia în martori privilegiați și atrage atenția oamenilor asupra a ceea ce este cel mai important acum: ajutorul urgent.

Este esențial ca Parlamentul să se dedice revizuirii rapide a structurii Fondului de solidaritate, pentru a-l simplifica și pentru a trimite imediat ajutor, astfel încât să le oferim îndată sprijin celor ce nu mai suferă nici o amânare.

Petru Constantin Luhan (PPE). - Salut inițiativa rezoluției Parlamentului European referitoare la catastrofele naturale majore care au avut loc în regiunea autonomă Madeira și efectele furtunii Xynthia în Europa. Îmi exprim compasiunea față de persoanele afectate și aprecierea față de toți cei care au contribuit la realizarea intervențiilor post-dezastru.

Consider că regiunile europene trebuie să fie susținute financiar mult mai mult în realizarea măsurilor de prevenire a dezastrului. Uniunea Europeană poate să se dezvolte și să dezvolte sisteme complexe de analiză a cauzelor producerii dezastrului, pentru a elabora cele mai eficiente măsuri de prevenire a acestora. Consider că pentru fiecare macroregiune europeană pot fi incluse măsuri specifice în acest sens. Am în vedere acum, chiar dacă nu este invocată în această rezoluție, Strategia UE privind Dunărea, fluviul fiind sursa unor dezastruri naturale în trecutul apropiat, 2004 și 2002.

Mai mult, utilizarea complementară a tuturor resurselor disponibile, într-un mod cât mai accesibil cu putință, va face posibilă realizarea coeziunii economice, sociale și teritoriale, ca bază pentru acțiune solidară în caz de astfel de dezastruri.

Vă mulțumesc

Janez Potočnik, Membru al Comisiei. – Domnule președinte, vin dintr-un sat de mici dimensiuni, de aproximativ 500 de locuitori, care a fost lovit în mod dramatic de inundații acum doi ani. A fost, de fapt, un adevărat miracol – sau, dacă vreți, noroc – pentru că nu au existat pierderi de vieți omenești. La acel moment

noi am beneficiat în mod substanțial de același Fond de solidaritate despre care vorbim acum. Înțeleg pe deplin ceea ce simt oamenii aflați la fața locului. Ei așteaptă solidaritate din întreaga Uniune Europeană – solidaritate care să fie rapidă și eficientă.

De aceea cred că cel mai important este să ne concentrăm asupra Regulamentului privind Fondului de solidaritate. După cum știți, propunerea Comisiei de modificare a Regulamentului privind Fondul de solidaritate al Uniunii Europene datează din anul 2005. Această propunere privește mai mult extinderea fondului și la alt fel de dezaastre decât cele naturale. Cu toate acestea, include și elemente care ar fi putut, în egală măsură, să fie relevante în cazul furtunii Xynthia – o propunere de diminuare a pragurilor și posibilitatea de a plăti în avans sume din ajutorul estimat.

Au existat în ultima vreme semnale din partea unor state membre – inclusiv din Franța – că ar putea să își reconsidere poziția negativă. Împreună cu Parlamentul, Comisia intenționează să înainteze în viitorul foarte apropiat o nouă inițiativă în fața Consiliului și a Președinției spaniole a acestuia pentru a debloca dosarul.

Sunt de acord și cu remarca conform căreia trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a fi mai bine pregătiți. Frecvența și intensitatea acestor fenomene dezaastroase sunt în mod clar în crescendo, iar acest lucru este îngrijorător. Cred, de aceea, că buna pregătire este cea mai importantă. În acest context, Fondul de coeziune și Fondurile structurale trebuie să își joace rolul propriu. În plus, există și alte posibilități care pot fi explorate. Am menționat deja Fondul de coeziune și Fondurile structurale. Fondul agricol pentru dezvoltare rurală poate fi și el redirecționat dar bineînțeles că numai la cererea unui stat membru.

Doresc să vă mulțumesc pentru sprijin și vreau să vă mulțumesc și în numele colegului meu, Johannes Hahn, responsabil în acest domeniu.

Președinte. - Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Alain Cadec (PPE), în scris. – (FR) În 27 și 28 februarie violenta furtună Xynthia s-a abătut asupra câtorva regiuni din Franța. A cauzat 53 de pierderi de vieți omenești și uriașe pagube materiale și mai ales inundații majore. După dezastrul din Madeira, Europa a fost lovită din nou. Regiunea mea, Britania, a fost sever afectată iar starea de dezastru natural a fost declarată în trei departamente, la fel ca și în regiunile Poitou-Charentes și Pays de la Loire. Doresc să îmi exprim totala solidaritate cu familiile afectate și cu victimele dezastrului. Întreaga Uniune Europeană trebuie să-și demonstreze capacitatea de reacție și solidaritatea prin intermediul pachetelor de sprijin financiar și prin măsuri destinate sprijinirii reconstrucției. Domnul Béchu se alătură solicitării mele privind ajutorul de urgență. Astăzi, resursele financiare ale Fondului de solidaritate par dificil de pus în aplicare. Trebuie recunoscut faptul că Parlamentul a cerut începând cu anul 2005 o utilizare mai eficientă și mai rapidă a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene. Comisia și Consiliul trebuie să faciliteze vărsarea fondului în mod mai eficient și rapid pentru regiunile afectate. Acest dezastru ne arată că raportul Barnier referitor la înființarea unei forțe europene de protecție civilă – EuropeAid – este întemeiat și ne-ar permite să răspundem mai eficient dezaastrelor.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) În ultimele săptămâni, două dezaastre de proporții tragice au lovit Europa și statele membre lăsând în urmă moarte și distrugere și cauzând pagube de zeci de mii de euro.

Nu vom uita imaginile dramatice de la sfârșitul lunii februarie din Madeira – pe care le-am privit cu o tristețe profundă pentru că tragedia afecta o insulă pe care o cunosc bine – ori dramatica relatare a traseului furtunii Xynthia prin câteva zone ale Europei.

Cu această ocazie, pe lângă exprimarea celei mai sincere îngrijorări pentru toți aceia care au fost afectați de aceste tragedii, îndemn Comisia să acționeze cu celeritate în efortul de ajutorare a regiunilor afectate. Acest lucru trebuie realizat atât prin mobilizarea cât mai urgentă și flexibilă a unei finanțări cât mai importante din Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, cât și prin utilizarea tuturor instrumentelor și mecanismelor puse la dispoziție de către Fondul de coeziune pentru a asista regiunile în depășirea acestor tragedii teribile.

Aș vrea să profit de această ocazie pentru a-mi exprima solidaritatea față de toate eforturile făcute de autoritățile locale și locuitorii din Madeira.

Veronica Lope Fontagné (PPE), în scris. – (ES) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, din nefericire avem din nou de a face cu această tristă problemă, care a devenit deja o obișnuință. Vreau să exprim respectul și recunoștința mea pentru toți specialiștii și voluntarii care au contribuit la efortul de salvare și reconstrucție din regiunile afectate și să adresez condoleanțele mele familiilor victimelor. Trebuie să oferim ajutor victimelor

și să pavăm drumul către redresarea rapidă a regiunilor afectate. Trebuie să continuăm să lucrăm intensiv în domeniul prevenției. În final și cel mai important, aş solicita guvernului spaniol să folosească Președinția Uniunii Europene deținută în prezent pentru a da impulsul necesar modificării Regulamentului privind Fondul de solidaritate al Uniunii Europene – o cerere formulată deja în câteva rânduri de Parlamentul European – pentru a obține rapid un acces mai flexibil și eficient la acesta.

Iosif Matula (PPE), în scris. – Incidența dezastrelor naturale la nivel mondial este îngrijorătoare. Vedem, astăzi, consecințele acțiunilor iresponsabile din trecut și suntem puși în fața unei noi provocări: combaterea efectelor schimbărilor climatice.

Evident, costurile acțiunilor de reconstrucție a zonelor afectate de dezastre naturale sunt incomparabil mai mari față de eforturile de prevenire. La nivel de Uniune, avem instrumente pentru astfel de situații, care se adaugă proiectelor derulate de regiuni. Spre exemplu, Regiunea Vest din România, pe care o reprezint, promovează un proiect de îmbunătățire a capacității și calității sistemului de intervenție în situații de urgență. Instrumentele financiare disponibile - inclusiv Fondurile structurale și de coeziune, dar și Fondul de dezvoltare rurală - trebuie revizuite, astfel încât să ofere o mai mare flexibilitate în cazuri de urgență.

În ceea ce privește Fondul de Solidaritate, micșorarea plafonului pentru mobilizare și posibilitatea de a plăti avansuri din sumele respective ar urgenta și eficientiza intervenția și eforturile de reconstrucție.

Nu în ultimul rând, va trebui să acordăm atenția cuvenită unei inițiative mai vechi, și anume forța de reacție rapidă, care să acopere întregul teritoriu al Uniunii Europene, pentru că fenomenele naturale afectează regiuni învecinate, fapt care creează premisele pentru solidaritate și acțiune transfrontalieră

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Doresc să mă alătur atât numeroaselor declarații de empatie față de victimele furtunii torențiale care a lovit Madeira în 20 februarie, cât și declarațiilor de solidaritate cu cei îndurerăți și aflați în suferință din cauza familiei pierdute, prietenilor ori a bunurilor pierdute. Doresc, de asemenea, să accentuez nevoia constantă de consolidare a capacității Uniunii Europene de a oferi ajutor populațiilor afectate de dezastre naturale. Prin pierderea proprietăților personale cum sunt casele, a mijloacele lor de trai și a locurilor de muncă, acești oameni ar putea să se prăbușească într-o situație disperată. În astfel de cazuri, dreptatea socială se poate obține doar prin solidaritate, fără a uita că întreaga societate are de câștigat atunci când fiecare dintre cetățenii săi are condiții de trai decente. De aceea, nu cred că este exagerat să insist asupra nevoii de a extinde Fondul de solidaritate al Uniunii Europene și de a-l face mai adaptabil. În acest context, vreau să îmi afirm susținerea totală pentru rezoluția referitoare la Madeira adoptată astăzi de Parlamentul European.

Richard Seeber (PPE), în scris. – (DE) Furtunile recente care s-au abătut asupra insulei Madeira și a unor părți din Franța și Spania au avut costuri imense, curmând 40 de vieți omenești în Madeira, alte 60 în Franța, nenumărate persoane fiind date dispărute și pagube materiale importante fiind produse. Gestionarea dezastrelor naturale este o oportunitate pentru Europa de a-și dovedi valoarea adăugată. Pentru a contracara consecințele dramatice ale furtunii Xynthia și ale ploilor torențiale, este absolut necesară cooperarea rapidă și fără complicații a partenerii europeni. Fondul de solidaritate și celelalte instrumente financiare ale UE pot măcar mijloci abordarea mult mai rapidă a pagubelor economice produse de dezastru. Totuși, oragnizarea pentru prevenirea dezastrelor trebuie să le revină întotdeauna statelor membre care sunt cel mai bine situate în a cântări circumstanțele naționale proprii și a reacționa cu celeritate în situații de urgență. Pentru a preveni în viitor pagubele cauzate de furtuni, Comisia trebuie să sprijine eforturile statelor membre de a concepe planuri de urgență și tabele de risc eficiente. Având în vedere ritmul imperturbabil al schimbărilor climatice și dislocarea circuitelor apei pe care acesta îl induce, va fi imposibil în viitor să ne apărăm de furtunile din ce în ce mai violente. Totuși, pagubele pe care aceste furtuni le produc pot fi cu certitudine reduse printr-o planificare prealabilă mai bună.

Dominique Vlasto (PPE), în scris. – (FR) Furtuna Xynthia este încă o tragică și dureroasă dovadă a tulburărilor climatice, care amplifică violența și frecvența unor manifestări care sunt, până la urmă, doar niște fenomene naturale. În aceste zile, Uniunea Europeană este prea des confruntată cu astfel de dezastre naturale pentru a face față cu politicile existente și cred că, pentru a-și proteja mai bine cetățenii, ar trebui să întărească trei domenii de intervenție: prevenția, care a fost analizată în Cartea albă din 2009 privind adaptarea la schimbările climatice, pentru care am fost desemnat raportor pentru aviz și care a subliniat în special vulnerabilitatea zonelor de coastă și a celor muntoase; intervenția rapidă, prin crearea în cele din urmă a acestei forțe europene de protecție civilă, despre care nu am făcut altceva decât să vorbim și care, pentru a se materializa are nevoie doar de o propunere; și refacerea, prin permiterea mobilizării de urgență a fondurilor structurale – dacă este necesar chiar și în afara cadrului regional al domeniilor de intervenție planificate – și a Fondului de solidaritate,

al cărui regulament trebuie amendat astfel încât să grăbească și să simplifice mobilizarea sa. Este astfel clar că susțin această rezoluție, dar regret că această Cameră se vede obligată, încă o dată, să apeleze la măsuri care ar fi putut fi deja propuse în urma unuia dintre prea multele dezastre care au aruncat Europa în doliu în ultimii ani.

4. Catastrofă naturală majoră în regiunea autonomă Madeira și efectele furtunii Xynthia în Europa (proponeri de rezoluție depuse): a se consulta procesele-verbale

5. Situația din Chile și strategia UE de ajutor umanitar (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei referitoare la situația din Chile și la strategia Uniunii Europene de ajutor umanitar.

Janez Potočnik, *Membru al Comisiei.* – Domnule președinte, fac această declarație în locul colegii mele Kristalina Georgieva, comisar pentru Cooperare internațională, ajutor umanitar și reacția la situații de criză. De ce în locul său? Este destul de clar și evident. Doamna comisar Georgieva a ajuns ieri, 10 martie, în Chile pentru a vizita zonele afectate de recentul cutremur și pentru a urmări activitatea experților europeni în ajutor umanitar și protecție civilă aflați la fața locului.

Imediat după ce a ajuns în capitala chiliană, Santiago, doamna comisar Georgieva a călătorit în zona cea mai afectată de cutremur și de tsunami, care include regiunea de coastă din jurul orașelor Constitución, Talca, și Concepción.

În timpul vizitei sale pe teren, s-a întâlnit cu reprezentanți ai partenerilor din cadrul Direcției Generale de Ajutor Umanitar (ECHO) care lucrează în zonă, a vizitat centrul de monitorizare și informare în tabăra de bază din Penco și a avut contacte bilaterale cu autoritățile chiliene din regiune.

Doamna comisar Georgieva îl va reprezenta pe președintele Barroso la investirea președintelui Sebastián Piñera, care va avea loc în cursul zilei de astăzi, în Valparaíso.

Puternicul cutremur și valul tsunami generat de acesta și care au lovit Chile în primele ore ale zilei de sâmbătă, 27 februarie, sunt niște tragedii teribile. Ultimele cifre oficiale indică faptul că cel puțin 528 de oameni au fost uciși, estimându-se că aceste cifre vor crește. Peste două milioane de oameni sunt afectați. Distrugerile aduse infrastructurii sunt enorme și jumătate de milion de case au suferit pagube semnificative.

Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politică de securitate și vicepreședinte al Comisiei, Cathy Ashton, i-a telefonat primului ministru chilian, Mariano Fernández, pentru a exprima condoleanțele noastre adresate familiilor victimelor și pentru a indica faptul că suntem pregătiți să acordăm asistență și sprijin.

De îndată ce știrile despre cutremur au izbucnit, sistemul de reacție la situații de urgență al ECHO a fost pus în mișcare. Mecanismul de protecție civilă al Uniunii Europene a emis un mesaj de pre-alertare adresat statelor participante. Celula de criză a Centrului de monitorizare și informare (CMI) a funcționat pe tot parcursul aceluia prim sfârșit de săptămână, obținând rapoarte despre intensitatea și impactul cutremurului și identificând instrumentele de protecție civilă care ar putea fi disponibile pentru desfășurarea rapidă de forțe. Doamna comisar Georgieva a fost în timpul zilei în camera celulei de criză pentru a conduce operațiunile.

Câteva state membre ale Uniunii Europene au notificat Centrul de monitorizare și informare (CMI) în privința asistenței trimise sau oferite. Aceasta include personal și echipamente deja trimise în Concepción din Spania, Germania, Franța și Marea Britanie, oferte de finanțare din Finlanda, Marea Britanie și Olanda și oferirea de poduri, corturi, bucătării și generatoare mobile din Bulgaria, Slovacia, Suedia și Austria.

Autoritățile din Chile au anunțat acceptarea ofertelor de ajutorare făcute de statele membre ale Uniunii Europene.

Sistemul de reacție la situații de urgență umanitară al Comisiei a fost lansat simultan în Bruxelles și în Managua, acolo unde se află biroul regional pentru America Latină al ECHO.

Au fost contactați eventuali parteneri pentru finanțarea rapidă, având capacitatea de a oferi de îndată asistență, iar experții ECHO au fost mobilizați pentru a se deplasa la prima ocazie în zona unde a avut loc cutremurul. O primă decizie de urgență privind alocarea a trei milioane a fost adoptată duminică, la prima oră a dimineții. Acorduri de ajutor umanitar sunt deja încheiate cu patru agenții partenere: cu Telecom Sans Frontières din

Franța pentru asigurarea serviciilor de telecomunicații de urgență; cu Organizația Pan-Americană a Sănătății și Crucea Roșie Spaniolă pentru a ajuta la restabilirea serviciilor de sănătate, cu Crucea Roșie Germană pentru a furniza adăposturi, apă potabilă și bunuri gospodărești de primă necesitate.

ECHO a trimis o echipă formată din doi experți în ajutor umanitar, care a ajuns în Chile în dimineața zilei de luni, 1 martie, pentru a realiza o evaluare a necesităților și pentru a se întâlni cu autoritățile și cu eventualii parteneri în procesul de implementare. Alți doi membri ai echipei li s-au alăturat în ziua următoare, iar câteva zile mai târziu tuturor acestora li s-a alăturat un al cincilea membru.

De asemenea, un mecanism de protecție civilă al Uniunii Europene și o echipă formată din șase experți se află în momentul de față în Chile. Patru dintre ei lucrează în zona lovită de cutremur de lângă Concepción, în timp ce ceilalți doi se află pentru moment în Santiago pentru a ține legătura cu autoritățile și a coordona răspunsul statelor membre ale Uniunii Europene la situația creată.

Experții în ajutor umanitar ai ECHO și echipa de protecție civilă a Uniunii Europene realizează evaluări comune împreună cu Oficiul Națiunilor Unite pentru Coordonarea afacerilor umanitare și cu alte agenții ale Organizației Națiunilor Unite, în cele mai afectate zone.

Michèle Striffler, în numele Grupului PPE Group. – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, după cum s-a spus anterior, cutremurul din Chile, deși a fost mai intens decât cel suferit de haitieni și a fost urmat și de un tsunami, a produs totuși mult mai puține victime, datorită unui sistem de alertare rapidă care a funcționat, a populației care a fost mai bine pregătite să facă față dezastrelor și a unui stat robust care a avut capacitatea de a reacționa.

Reacția rapidă a Comisiei Europene și a statelor membre este binevenită. Centrul de monitorizare și informare al Comisiei Europene a fost activat imediat, o decizie umanitară de urgență pentru alocarea a trei milioane de euro a fost adoptată pentru a răspunde nevoilor imediate, experți din cadrul ECHO au fost trimiși în zonele afectate de dezastru pentru a realiza o evaluare a necesităților.

Doresc în mod special să aplaud reacția publică imediată a doamnei comisar Georgieva care a ajuns ieri în Santiago pentru a vizita zonele afectate.

Majoritatea dezastrelor naturale sunt evenimente neprevăzute. Pentru a apăra viețile omenești în zonele expuse dezastrelor naturale este de o importanță vitală să reducem riscurile printr-o pregătire mai bună și prin construirea unor clădiri mai bine adaptate acestui scop. Este totodată important să ne asigurăm că cooperarea în cadrul dezvoltării include reducerea riscului dezastrelor, adică pregătirea pentru a face față dezastrelor, diminuarea efectelor acestora și, mai ales, prevenția acestora.

María Muñiz De Urquiza, în numele Grupului S&D. – (ES) Domnule președinte, înainte de orice altceva, doresc ca, în numele Delegației la Comisia parlamentară mixtă UE-Chile, să exprim solidaritatea noastră cu guvernul, parlamentul și, nu în ultimul rând, cu poporul chilian ca urmare a devastatorului cutremur din 27 februarie și a celor mai mult de două sute de replici ale cutremurului care au avut loc până acum.

Cel puțin cinci sute de persoane, printre care și doi europeni, au fost ucise și două milioane de chilieni au fost afectați de cutremure. Populația Mapuche a fost cel mai grav afectată pentru că pământurile lor se află în trei din cele patru regiuni sudice ale țării.

De asemenea, doresc să exprim recunoștința noastră față de toți cei care au lucrat cu dăruire și față de toți specialiștii care au asistat victimele. Locuitorii din Chile s-au dovedit capabili să facă față provocărilor unei situații foarte complexe. Vreau să îl felicit pe președintele Bachelet pentru efortul imediat de ajutorare pe care guvernul său l-a lansat cu scopul de a controla situația cauzată de teribilul cutremur ce a distrus casele și infrastructura.

Guvernul din Chile a acționat rapid și a arătat seriozitate și responsabilitate în identificarea domeniilor concrete în care sprijinul era necesar; a existat și o demonstrare a solidarității din partea comunității internaționale, fapt care reprezintă o mărturie a excelentelor relații ale statului Chile cu vecinii și partenerii săi strategici.

Vreau să felicit noul guvern al lui Sebastián Piñera care își preia atribuțiile astăzi și să îl încurajez în privința efortului de reconstrucție, pentru care sper că acesta va putea conta pe întregul sprijin al Uniunii Europene.

Chile, pe lângă faptul că este un prieten și un partener al Uniunii Europene, este o țară dezvoltată, membră a Organizației pentru cooperare economică și dezvoltare; chiar și așa, costul efortului de reconstrucție va fi

considerabil: se estimează că acesta va ajunge la suma de 20 de milioane de dolari, sumă ce reprezintă 15 % din produsul intern brut chilian. Din acest motiv, fac un apel la Uniunea Europeană să pună la dispoziția autorităților din Chile orice instrument care ar putea să ajute la îndeplinirea sarcinii de reconstrucție. Chile va avea nevoie de împrumuturi internaționale, iar Banca Europeană de Investiții, cu care Chile tocmai a semnat un acord, trebuie să ajute la finanțarea proiectelor de reconstrucție.

Uniunea Europeană, sub președinția spaniolă, a stabilit un mecanism de coordonare a ajutorului cu Organizația Națiunilor Unite și un grup operativ post-dezastru; comisarul european pentru Cooperare internațională, ajutor umanitar și reacția la situații de criză este așteptat să ajungă la fața locului în următoarele zile. Sperăm că, fără a-și neglija alte însărcinări la fel de urgente cum este situația din Haiti, Comisia se va ridica la înălțimea așteptărilor poporului chilian.

Izaskun Bilbao Barandica, în numele Grupului ALDE. – (ES) Domnule președinte, trebuie să folosim mai mult decât vorbele pentru a demonstra solidaritatea noastră cu o țară precum Chile care, așa cum am auzit astăzi de la reprezentantul Comisiei, a suferit un dezastru.

Chile a fost pentru noi în trecut o sursă de protecție și azil. De exemplu, acolo trăiește o importantă comunitate de basci care au emigrat în zonă din motive economice în secolul al XIX-lea și din motive politice în secolul al XX-lea.

De aceea, în acest caz, cuvintele trebuie dublate de acțiune, și sunt satisfăcut de acțiunea rapidă a Uniunii Europene care a trimis imediat un ajutor de trei milioane de euro pentru finanțarea operațiunilor; sunt mulțumit și de reacția înaltului Reprezentant, doamna Ashton și o felicit pe doamna comisar Georgieva care a acționat rapid și care se află de ieri în Chile pentru a oferi încurajare și a stabili care sunt necesitățile la fața locului.

Sunt satisfăcut și de modul în care, cu ajutorul oferit de instituțiile europene și prin colaborarea stabilită între diferitele agenții, funcționează noul sistem de ajutor umanitar și protecție civilă al Comisiei Europene.

În momente ca acestea, Europa a avut și continuă să aibă șansa de a-și consolida rolul major pe scena internațională, lucrând direct cu persoanele afectate și contribuind la coordonarea ajutorului provenit din statele membre și din regiuni.

Doresc să aduc în prim plan acțiunile doamnei președinte Bachelet, pentru că aceasta a demonstrat încă o dată cum se face politica, dovedind înalte calități umane și colaborând cu domnul Piñera, care va prelua funcția de președinte astăzi; doresc și să îl felicit pe acesta din urmă, pentru felul exemplar în care a pus politica deoparte pentru a face față încercărilor, așa cum țara sa are nevoie.

În numele Grupului Alianța Liberalilor și Democraților pentru Europa, doresc să adresez condoleanțe familiilor celor 528 de persoane ucise și familiilor persoanelor dispărute și să-mi exprim atât solidaritatea cu cei rămași fără adăpost cât și sprijinul pentru toate operațiunile aflate în desfășurare.

Am vizitat recent zona în cadrul unei misiuni de observare pre-electorală pentru Delegația din cadrul Comisiei parlamentare mixte UE-Chile. Am avut oportunitatea de a observa proiectele aflate în desfășurare acolo și am văzut că Chile este un model de dezvoltare economică și socială în regiunea Conului Sudic.

Trebuie să ne asigurăm că acest cutremur nu va întrerupe progresul către dezvoltarea economică și socială.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Domnule președinte, doresc să încep prin a sublinia ceea ce au spus doamna Muñiz și doamna Bilbao, pentru că eu cred că primul lucru pe care trebuie să îl facem este să arătăm solidaritatea Uniunii Europene cu instituțiile și poporul chilian, care sunt foarte bine reprezentate de președintele Bachelet și de președintele nou ales Piñera.

În al doilea rând, este de asemenea important să ne aducem aminte, așa cum este cazul în astfel de situații, că dezastrele naturale lovesc fără discriminare și sunt insensibile la bunăstarea sau sărăcia oamenilor: ele pedepsesc pe toată lumea în mod egal. Cu toate acestea, este evident că cei săraci suferă mai mult și că zonele sărace sunt mult mai greu de reconstruit.

Cred, de aceea, că este important să avem în vedere nu numai măsurile de redresare și reconstrucție necesare după un dezastru ci, ca în multe alte cazuri, să reexaminăm și câteva elemente structurale, iar întrebarea mea se referă la acest subiect. Dacă îmi permiteți, domnule comisar, aș dori să adresez o întrebare despre o problemă foarte concretă care se referă la Documentul de strategie de țară pe care Uniunea Europeană îl are împreună cu Chile.

Din cele 41 de milioane de euro alocate pentru perioada 2007-2013, cât se va cheltui în mod concret pentru îmbunătățirea infrastructurii de transport și a drumurilor? Cât se va cheltui pentru îmbunătățirea modului în care se construiesc casele astfel încât, în eventualitatea unor dezastre viitoare nedorite, populația să fie mai bine pregătită pentru o astfel de situație? Și, în final, ce procent din aceste resurse a fost deja rezervat urmării acestor obiective?

Tomasz Piotr Poręba, în numele Grupului ECR Group. – (PL) Cutremurul din Chile a luat câteva sute de vieți omenești și a lăsat fără adăpost un milion și jumătate de oameni. Să arătăm solidaritate astăzi cu Chile și să ne amintim că oamenii de acolo încă îndură lipsa proviziilor igienice și a apei potabile, la fel ca și lipsa hranei, a medicamentelor și a păturilor. Mai mult, oamenii sunt hărțuiți de grupări criminale care jefuiesc magazinele și casele abandonate.

Noi, Uniunea Europeană, trebuie să facem tot ceea ce putem pentru a evita ca cei care și-au pierdut toate bunurile și, în multe din cazuri, au pierdut chiar membrii ai familiilor lor, să cadă victime hoților care se hrănesc din suferința lor.

Este bine că am decis să trimitem trei milioane de euro pentru necesitățile imediate. Ar trebui totuși să ne aducem aminte că există încă locuri în Chile unde nu a ajuns nici un fel de ajutor din cauza distrugerilor pe care drumurile și podurile le-au suferit. Evenimentele recente din Chile și Haiti demonstrează că, la fel ca și ajutorul financiar de la Uniunea Europeană, mecanismul de ajutorare a țărilor lovite de dezastre trebuie în continuare îmbunătățit.

A fi solidar cu Chile este un lucru frumos și este bine că Uniunea Europeană dovedește această solidaritate. Să ne amintim, totuși, să nu ne oprim doar la solidaritate ci să sprijinim Chile și în viitor.

Fiorello Provera, în numele Grupului EFD. – (IT) Domnule președinte, vă doresc o refacere rapidă. În primul rând, doresc să îmi afirm solidaritatea cu cei care au fost afectați de acest dezastru natural. Din nefericire, din cauza cutremurelor majore continuă să se întâmple tragedii. În situații ca acestea, cu distrugerii masive ale clădirilor și infrastructurii și cu mii de persoane ucise, este important să îmbunătățim în mod constant coordonarea autorităților de protecție civilă și a celor pentru situații de urgență, pentru a evita suprapunerea eforturilor și irosirea resurselor. Uniunea Europeană a intervenit prompt în Chile dar are nevoie de colaborarea cu autoritățile locale, pentru a identifica necesitățile și a coordona eficient ajutorul.

Presa a anunțat în această dimineață că jumătate din ajutorul acordat de către Statele Unite Somaliei a fost furat de partenerii locali, de câțiva funcționari ai Națiunilor Unite și de militanții islamiști. În consecință, un aspect de luat în considerare este transparența colectării donațiilor din fonduri publice și private și distribuirea eficientă a ajutorului acordat populațiilor. Generozitatea nu trebuie trădată și de aceea avem nevoie de instituirea unui sistem de control strict pentru a evita risipirea ori furtul banilor, mai ales în situațiile în care ajutorul este trimis unor țări îndepărtate și ale căror instituții pot fi slăbite în urma situațiilor de criză.

Diane Dodds (NI). – Domnule președinte, oamenii noștri vor fi mulțumiți să audă că au existat acțiuni pozitive în ajutorarea poporului chilian. Cu toții am fost mișcați de situația lor tragică.

Cu toate acestea, astăzi doresc să mă refer la chestiuni mai generale legate de strategia privind ajutorul umanitar. Comisia Europeană se declară cu mândrie a fi unul din cei mai importanți furnizori de ajutor umanitar pe plan mondial. Ea afirmă solemn că mandatul său este acela de a salva și ocroti viața, de a găsi adăpost pentru refugiați și de a ajuta întreaga lume să fie pregătită pentru dezastrele naturale. Acestea sunt cu adevărat aspirații demne. Cu toate acestea, nu banii Comisiei sunt donați. Sunt bani din Marea Britanie, Germania, Franța – de fapt sunt bani din cele 27 de state națiuni. Într-o perioadă de criză economică fiecare dintre aceste națiuni trebuie apreciată pentru eforturile sale meritoase. Poate că în documentele sale Comisia ar trebui să menționeze acest lucru și să recunoască eforturile acelor care se sacrifică de fapt. Nu elita politică și nici aparatnicii din Berlemont, ci se sacrifică oameni obișnuiți din comunități obișnuite.

Cu toate că este adevărat că țările în curs de dezvoltare au nevoie de ajutor, este adevărat și că au nevoie de sprijinul nostru pentru instituirea și menținerea unor structuri democratice credibile. Au nevoie de ajutorul nostru pentru construirea unei societăți civile puternice și libere. De asemenea, ele au nevoie de ajutorul nostru - și, chiar mai important, de franchețea noastră – în indicarea greșelilor comise de acele regimuri politice care fac ca oamenii obișnuiți să continue să trăiască în sărăcie și nevoi.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Domnule președinte, recentul cutremur catastrofic din Chile, produs la scurt timp după dezastrul din Haiti, a costat viețile a sute de oameni și a cauzat distrugerii masive construcțiilor din țară, în special în zona orașului Concepción.

Trebuie să fim alături de victime și de familiile lor și să ne declarăm cu sinceritate solidaritatea. Trebuie să fim alături de o țară cu care avem strânse legături de prietenie și care este una dintre cele mai puternice economii din regiune și un model de dezvoltare pentru țările vecine. Acestea au fost stabilite în cadrul Comisiei parlamentare mixte.

Aș dori să vă reamintesc că Uniunea Europeană și Chile au semnat un acord de asociere care a intrat în vigoare în 2005 și care prevede cooperarea economică și politică și acțiunea comună la scară mondială. Mai mult, așa cum a și declarat, Comisia Europeană a adoptat un plan de dezvoltare strategică pentru Chile pe o perioadă de șase ani, pentru perioada 2007-2013, plan care se referă la absorbția resurselor comunitare de către aceasta țară din America Latină, în vederea derulării programelor regionale și sectoriale ale guvernului recent ales din Chile.

Este încurajatoare anunțarea imediată a sprijinului financiar și a tuturor celorlalte lucruri menționate de Comisie astăzi. Cu toate acestea, doresc să subliniez că trebuie să facilităm alocarea cât mai rapidă a resurselor mai sus menționatului cadru strategic UE-Chile, astfel încât, consecințele recentului cutremur asupra infrastructurii și dezvoltării țării să poată fi combătute cu promptitudine.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Domnule președinte, doresc să încep prin a-mi exprima solidaritatea cu populația chiliană, solidaritate de asemenea exprimată cu popoarele din Haiti, Peru și Turcia, care au fost și ele recent expuse dezastrelor naturale.

Solidaritatea este una dintre caracteristicile distinctive ale Uniunii Europene care trebuie consolidată în viitor.

Din fericire, Chile este o țară cu o vastă capacitate de răspuns la dezastre naturale; cu toate acestea, multe zone ale lumii nu au o capacitate de răspuns similară.

Doresc, în acest sens, să menționez strategia europeană pentru ajutor umanitar. Răspunsul nostru poate fi mai eficient; poate fi mai rapid și mai eficace, cu condiția să ne îndreptăm în direcția potrivită. Care este direcția potrivită? În primul rând, cred că avem nevoie de mai multă coordonare între statele membre, agențiile umanitare ale acestora și instituțiile Uniunii Europene.

În al doilea rând, avem nevoie de o coordonare mai bună între Uniunea Europeană și organizațiile internaționale de ajutor umanitar, în special cu Organizația Națiunilor Unite.

În al treilea rând, este necesară o mai bună coordonare între armată și cei care activează în domeniul ajutorului umanitar. Trebuie să asigurăm securitatea populației civile și a grupărilor de ajutor umanitar și să menținem în același timp independența, neutralitatea și imparțialitatea ajutorului umanitar, respectând dreptul internațional.

În ceea ce privește Uniunea Europeană, pentru ca ajutorul umanitar și reacția la situațiile de la criză să devină componente fundamentale ale acțiunii noastre externe, avem nevoie de mai multe resurse umane și financiare.

Putem să folosim raportul Barnier pentru a înființa un corp european de voluntari, iar eu aș adăuga, dat fiind faptul că se află aici dl comisar Piebalgs, să-l folosim și pentru a întări și coordona mai bine legătura dintre ajutorul umanitar și politicile de reconstrucție și dezvoltare.

Jim Higgins (PPE). – Domnule președinte, sunt de acord cu tot ceea ce a afirmat domnul Guerrero Salom privind răspunsul nostru. Trebuie să spun că am fost inițial șocat să o aud pe doamna baroneasă Ashton afirmând că ceea ce urma să doneze Uniunea Europeană era o sumă de aproximativ trei milioane euro. Trei milioane de euro sunt absolut insuficienți având în vedere consecințele negative manifestate și devastările produse.

Ultima oară când ne-am aflat aici – acum patru săptămâni – discutam situația din Haiti. În această dimineață discutăm despre furtuna Xynthia în Europa și despre repercusiunile dezastrului provocat de cutremurul din Chile, care s-a întâmplat doar cu săptămâni în urmă. După care a urmat o replică de 6,6 grade, care a fost ea însăși absolut devastatoare.

Urmările negative sunt vizibile. Efectele sunt produse. Statisticile sunt efectuate. Discutăm despre 500 000 – jumătate de milion – de case distruse. Acestea trebuie reconstruite și putem interveni în acest domeniu cu ajutorul nostru concret. Aproape 540 de persoane au decedat și multe alte corpuri neînsuflețite sunt încă exhumate de sub ruine. Această împrejurare este un dezastru natural prin ea însăși. Discutăm despre o notă de plată totală de 22 de miliarde de euro. Având în vedere toate acestea, trebuie neapărat să mărim contribuția noastră.

Unul dintre subiectele care au făcut atractiv Tratatul de la Lisabona - și știm că în Irlanda am respins Lisabona I – era faptul că urma să avem o reacție umanitară imediată la dezastrele naturale. Mă văd obligat să spun că, indiferent dacă este vorba despre Haiti, sudul Europei sau despre situația din Chile, noi nu am avut reacția corespunzătoare. Știu că suntem la început dar avem nevoie cu adevărat să ne coordonăm. Mai presus de toate, avem nevoie de ajutor concret: (a) bani, (b) apă curată, (c) restabilirea furnizării de electricitate și (d) punerea pe picioare a economiei cât mai rapid posibil.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Domnule președinte, am vorbit ieri cu senatorul Pizarro, care a devenit în urmă cu câteva ore Președintele Senatului din Chile. Astăzi dlomnul Pizarro îl va prezenta pe președintele Piñera și echipa sa prezidențială. Sper ca președintele Piñera să își asume în mod eficient misiunea reconstrucției și doresc să o felicit pe doamna președinte Bachelet pentru modul în care a gestionat criza.

Domnule președinte, permiteți-mi să exprim solidaritatea și afecțiunea mea fraternală pentru oamenii din Chile care au înfruntat cutremure și tsunami teribile în Concepción, Biobío, Temuco and Valparaíso. Sunt sigur că eroicul popor chilian va fi capabil să depășească această situație catastrofală, așa cum a mai făcut-o și înainte. Doresc încă o dată să reiterez afecțiunea mea și cea mai adâncă solidaritate cu Chile.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Domnule președinte, având în vedere devastatoarele consecințe ale cutremurului de o magnitudine de 8,8 grade din Chile, trebuie să fiți de acord cu primarul din Concepción că pentru cineva care zace îngropat sub dărâmături 24 de ore înseamnă o eternitate. Deși autoritățile și serviciile de salvare ale acestei țări din America Latină sunt fără nici un dubiu bine pregătite pentru potențiale cutremure, ajutorul pentru mai mult de două milioane de persoane nu a ajuns suficient de devreme în toate zonele afectate, din cauza problemelor de ordin logistic. Trupele care erau deja în întârziere s-au cufundat în haos. Populația a fost forțată să se refugieze pe acoperișuri și să blocheze drumuri, nu numai de teama replicilor cutremurului ci și de frica infractorilor. Este posibil ca Chile să fie un stat suficient de prosper pentru a putea avea independent grijă de cei afectați de cutremur, dar, din fericire, a trecut peste mândria sa și a cerut ajutor, inclusiv de la Uniunea Europeană.

Vor fi lecții pe care și noi trebuie să le învățăm din toate acestea, respectiv că în situații de urgență crusta de civilizație se cojește rapid și că 24 de ore pot să fie un interval de timp prea lung. În acest sens, planurile de rezervă și coordonarea eforturilor de asistență în situații de urgență trebuie să fie eficientizate, inclusiv în cadrul UE.

Janez Potočnik, Membru al Comisiei. – Domnule președinte, cu toții am fost șocați de amploarea catastrofei naturale și umane. Prin mobilizarea rapidă a sistemului de reacție la situații de urgență a ECHO și a mecanismului de protecție civilă al UE am putut să oferim ajutor coordonat și concret la scurt timp după ce cutremurul a lovit.

Așa cum am menționat deja, asistența trimisă ori oferită de câteva state membre ale UE a fost și ea importantă.

Merită menționat că, pe lângă acțiunile umanitare și celelalte acțiuni pe care le-am descris, la Luxembourg a fost încheiat marți un acord-cadru între Banca Europeană de Investiții și Chile – acest lucru a fost menționat de un alt distins deputat – care permite băncii să opereze în Chile.

Acest eveniment ilustrează excelentele relații dintre Uniunea Europeană și Chile, ca și hotărârea comună de a extinde și a aprofunda parteneriatul nostru. De asemenea, acesta intervine la momentul oportun, pentru că Banca Europeană de Investiții poate fi pentru Uniunea Europeană un instrument suplimentar colaborare cu Chile, în eforturile pe termen mediu și lung de reconstrucție care deja sunt în pregătire.

Referitor la întrebarea concretă privind strategia de țară pentru Chile și alocarea a 41 milioane de euro. Suma de 25 milioane de euro a fost cheltuită în prima tranșă; 15,6 milioane de euro rămân pentru a doua tranșă. În mod normal, această sumă ar trebui împărțită în două, 50 % pentru coeziune socială și 50 % pentru inovare și concurență. Ne-am oferit să trecem la această structură, care se află în revizuire. Nu avem încă cereri oficiale în acest sens din partea autorităților chiliene, însă este de la sine înțeles că ambele pot fi direcționate cu aceleași titluri către reconstrucție.

Autoritățile chiliene nu au formulat încă către Uniunea Europeană cereri concrete de ajutor în reconstrucție. Așa cum am menționat, președintele Piñera își preia azi atribuțiile. Cu siguranță acesta va acorda cea mai înaltă prioritate evaluării și cuantificării pagubelor și planificării efortului masiv care va fi necesar.

Comisia este pregătită să ia în considerare orice cerere care ar putea fi depusă. După cum am menționat mai devreme, faptul că Banca Europeană de Investiții va fi acum capabilă să acționeze în Chile, ne oferă un instrument suplimentar pentru care putem opta în plus față de cele deja aflate la dispoziția noastră.

De asemenea, merită să ne reamintim ceea ce a fost menționat și de câțiva dintre dumneavoastră, anume că Chile este un bun exemplu în privința dezvoltării. Chile este de fapt un creditor net, spre deosebire de majoritatea țărilor din America Latină. Precedentul ministru de finanțe a subliniat vinerea trecută faptul că, spre deosebire de celelalte tragedii care au lovit poporul chilian, de această dată atât statul cât și poporul chilian au propriile lor resurse.

Pentru a concluziona, Uniunea Europeană – oamenii, regiunile și țările Uniunii – pune umăr la umăr cu Chile în fața acestui dezastru, așa cum trebuie să se întâmple într-o lume civilizată și umană.

Președinte. - Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

António Fernando Correia De Campos (S&D), în scris. – (PT) După cutremurul din Haiti suntem din nou confrunțați cu o teribilă catastrofă, cu un număr confirmat de 800 de victime și pagube totalizând aproximativ 15 % din produsul intern brut al statului Chile. Conform doamnei președinte Bachelet, 80 % din populație a fost afectată iar infrastructura țării a fost serios avariata.

Din nou, UE și-a asumat responsabilitățile în calitate de partener comercial privilegiat al acelei țări, pentru care este atât primul partener comercial cât și principala piață de desfacere pentru exporturile chiliene. Reacția Uniunii Europene a fost să ofere trei milioane de euro cu titlul de ajutor de urgență, în timp ce experții europeni în protecție civilă se află la fața locului evaluând cele mai stringente necesități.

Catastrofele naturale care au adus pagube pe plan mondial, cum sunt cutremurele și furtunile nimicitoare pe care le-am văzut recent în Uniunea Europeană, ne fac să regândim paradigma ajutorului umanitar și a urgențelor, care reclamă un răspuns rapid, agil și coordonat.

Uniunea Europeană și-a probat capacitatea de a reacționa și eficacitatea. Parlamentul, pe lângă exprimarea de sincere condoleanțe pentru Chile, demonstrează prin această dezbateră și hotărârea sa de a ajuta la reconstruirea țării, care a fost sever afectată de cutremurul din 27 februarie.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.40 și reluată la ora 12.00)

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte

6. Declarația Președinției

Președinte. – Doamnelor și domnilor, înainte de a trece la vot, aș dori să fac un scurt anunț, deoarece astăzi comemorăm cea de-a șasea Zi europeană a victimelor terorismului.

Astăzi aducem omagiu celor peste 5 000 de victime din Europa și ne exprimăm solidaritatea cu nenumăratele persoane rănite care au suferit în urma barbarismului terorismului.

Atacurile cu bombă din Madrid în urmă cu șase ani, la 11 martie 2004, care au făcut 191 de victime din 17 țări și bombele detonate în Londra la 7 iulie 2005 se numără printre cele mai grave acte de terorism comise vreodată pe teritoriul european.

Terorismul reprezintă un atac la adresa noastră, a tuturor: atacă chiar esența societății noastre democratice.

De aceea, Europa va fi întotdeauna unită în lupta împotriva terorismului, fie el separatist, religios sau politic.

Terorismul nu poate fi niciodată justificat, în niciun mod și pentru niciun motiv. Această zi europeană ne oferă șansa de a arăta că niciun terorist și niciun act de terorism nu ne va putea înfrânge sau distruge credința în valorile esențiale, acelea ale drepturilor fundamentale ale omului și ale democrației.

(Aplauze)

7. Calendarul perioadelor de sesiune: consultați procesul-verbal

8. Votare

Președinte. – Următorul punct este votarea.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: vă rugăm să consultați procesele-verbale)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Dle președinte, aș dori să vă rog să mai așteptați puțin întrucât mulți colegi deputați sunt încă blocați în lifturi. Cineva a avut ideea extraordinară de a repara lifturile în cursul singurei săptămâni din lună în care suntem la Strasbourg, când ar fi putut fi reparate la fel de bine în celelalte trei.

Președinte. – Dle Goebbels, este trecut deja de ora 12.00. Așteptăm deja de cinci minute. Cred că putem trece la exprimarea votului.

(Aplauze)

8.1. Cuba (B7-0169/2010) (vot)

8.2. Investițiile în dezvoltarea de tehnologii cu emisii reduse de carbon (vot)

8.3. Catastrofă naturală majoră în regiunea autonomă Madeira și efectele furtunii Xynthia în Europa (B7-0139/2010) (vot)

9. Explicații privind votul

Explicații orale ale votului

Propunere de rezoluție RC-B7-0169/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Conform arhivelor guvernamentale și literaturii disponibile, între anii 1948 - 1989, regimul comunist din Slovacia a condamnat 71 168 de persoane pentru presupuse infracțiuni politice.

Nu există o modalitate mai bună de a onora memoria acelor deținuți politici și de conștiință decât de a ne implica activ în promovarea libertății și a democrației acolo unde libertatea și democrație sunt socotite un lux de neatin. Apelurile Uniunii Europene nu au primit niciun răspuns până în prezent. Sunt profund îngrijorat de situația prizonierilor politici din Cuba și, prin urmare, îndemn Consiliul și Comisia să ia măsurile care se impun pentru eliberarea prizonierilor politici și pentru a promova și garanta activitatea apărătorilor drepturilor omului. Cetățenilor din Cuba...

(Președintele a întrerupt vorbitorul)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Dle președinte, am susținut adoptarea propunerii de rezoluție privind Cuba. Sincer, nu înțeleg de ce prietenii europeni ai lui Fidel Castro se încapățânează să apere ideea unei revoluții falimentare și demoralizate. Oare chiar trebuie să ne regăsim iar în situația în care doar victimele acestui regim care se autoproclamă progresist vor sensibiliza oamenii cu privire la necesitatea unei schimbări în Cuba? Uneori sacrificiile individuale contribuie la schimbările istorice. Sper că așa va fi și de această dată. În același timp, aș dori să nu mai existe victime ale dogmatismului autorităților sau ale incapacității acestora de a-și analiza propria poziție și de a se schimba.

Și nici nu pot accepta faptul că multe dintre țările ACP adoptă o poziție complet indulgentă cu privire la caracterul și semnificația sistemului social și politic care s-a consolidat în Cuba. Am convingerea profundă că este o înțelegere eronată a solidarității. Ar fi mult mai cinstit să recunoaștem succesele din Cuba, condamnând în același timp eșecurile și tot ce este antisocial, inuman și distructiv.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Dle președinte, aș dori să iau cuvântul în numele dnei Muñiz pentru a explica motivul pentru care delegația spaniolă din cadrul Grupului Alianței Progresive a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European a votat împotriva Amendamentului 2 depus de Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, chiar dacă amendamentul solicita susținerea președinției spaniole în relațiile cu Cuba.

În primul rând, permiteți-mi să reamintesc faptul că nu putem susține amendamentele depuse de un grup care a încercat să se distanțeze de rezoluție în general și că angajamentul nostru față de toate grupurile politice care au semnat rezoluția nu ne-ar permite să susținem un amendament parțial al documentului.

În al doilea rând, Amendamentul 2 prezentat de Grupul GUE/NGL nu se aliniază poziției adoptate de președinția spaniolă care încearcă să stabilească un consens în Uniunea Europeană în vederea reînnoirii cadrului nostru pentru relațiile cu Cuba și nu o distanțare completă de poziția comună, lucru solicitat de amendament.

Acesta este motivul nostru pentru respingerea amendamentului.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Astăzi a fost o onoare pentru mine să susțin rezoluția privind prizonierii de conștiință din Cuba, nu doar în calitate de deputat provenind dintr-un fost stat comunist totalitarist, dar și pentru că în trecut am cunoscut personal disidenți cubanezi, în special pe doctorul Darsí Ferrer, care a fost întemnițat alături de ceilalți din luna iulie a anului trecut.

La întoarcerea mea am informat Parlamentul cu privire la la situația tristă din sectorul sănătății și aș dori să subliniez încă o dată faptul că persoanele care nu sunt membre ale Partidului Comunist și care nu au dolari, nu au acces la medicamente. Doctorul Darsí Ferrer a fost o personalitate importantă în Havana, care ajuta disidenții să obțină medicamente. Acum se află în spatele gratiilor.

Sunt încântată că am adoptat această rezoluție, o rezoluție foarte puternică și care provoacă în mod clar autoritățile europene să-și continue eforturile pentru o schimbare democratică în Cuba.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, cine s-ar fi gândit acum 20 de ani, când aerul Europei era plin de praful de cărămidă al zidurilor care se prăbușeau și de strigătele de libertate, că drapelul roșu va flutura și azi la Havana și că Fidel Castro va muri liniștit în pat pe acea insulă sufocantă din Caraibe.

Sola mors tyrannicida est, spune conaționalul meu, Sir Thomas More: moartea este singura modalitate de a scăpa de tirani.

Regimul comunist din Cuba a fost ținut în viață de două lucruri. Primul, încăpățânata blocadă americană, care le-a permis lui Castro și regimului său să deturneze atenția de la gestionarea economică defectuoasă a comunismului, aruncând toată vina pentru privațiunile conaționalilor săi asupra imperialismului străin; și al doilea, indulgența unora din Europa, inclusiv a unora din această Cameră, care aplică un standard dublu dezgustător prin care scuză abuzurile asupra drepturilor omului și negarea democrației din Cuba pe motiv că sunt benefice pentru producerea de doctori și balerine.

Sper că această instituție se va maturiza și că unii dintre cei ce o compun vor vedea dincolo de zilele lor de studenție în care purtau tricouri cu Che Guevara. A venit momentul pentru un angajament constructiv cu forțele democratice din Cuba. Istoria ne va ierta.

Philip Claeys (NI). – (NL) Dle președinte, am votat în favoarea rezoluției privind Cuba deoarece este, în general, destul de critică la adresa regimului totalitarist din Havana. În același timp, doresc să profit de ocazie pentru a solicita Consiliului să pună capăt încercărilor de normalizare a relațiilor sale cu Cuba în condițiile în care avem încă de-a face cu o dictatură comunistă care încalcă drepturile omului într-o manieră flagrantă.

De asemenea, îndemn Înalțul Reprezentant să nu urmeze linia adoptată de Comisie în legislatura sa anterioară. Aici mă refer, de exemplu, la dl Louis Michel care a vizitat Cuba de nenumărate ori fără a face nicio critică la adresa situației drepturilor omului și a democrației de acolo. Este inadmisibil că Uniunea Europeană încearcă să intre în grațiile regimului comunist din Cuba.

Propunere de rezoluție B7-0148/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Dle președinte, susținând propunerea de rezoluție, am dorit să-mi exprim sprijinul pentru investiția în dezvoltarea tehnologiilor cu emisie redusă de carbon. Planul SET poate fi eficient și credibil doar dacă este finanțat în mod adecvat, adică inclusiv prin finanțarea din surse private. Printre argumentele care pledează pentru nevoia unor astfel de măsuri se numără, în principal, actuala situație economică a Europei, schimbările climatice periculoase și amenințările la adresa securității energetice. Datorită ultimelor cercetări și tehnologii, dispunem de o oportunitate de a combate criza sprijinind, în același timp, măsurile legate de schimbările climatice. Este o oportunitate și pentru agricultura europeană, o modalitate de a crea noi locuri de muncă în sectorul non-agricol din zonele rurale, în special în ceea ce privește crearea de surse de energie regenerabilă.

Jan Březina (PPE). – (CS) Și eu am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind investiția în dezvoltarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon (Planul SET), deoarece consider că este un instrument cheie pentru transformarea Uniunii într-o economie inovatoare, capabilă să îndeplinească obiective exigente. În această privință, consider că este esențial ca, în strânsă cooperare cu Banca Europeană de Investiții, Comisia să prezinte nu mai târziu de 2011 o propunere generală privind un instrument de investiție în energia din surse regenerabile, în proiectele de eficiență a energiei și în dezvoltarea rețelelor inteligente. O astfel de propunere trebuie să fie însoțită de o consolidare a rolului Băncii Europene de Investiții în finanțarea de proiecte din domeniul energiei și în special în proiectele cu niveluri mai ridicate de risc.

Resping în mod categoric exploatarea temei tehnologiilor cu emisii reduse de carbon pentru a aplica lovituri sub centură legate de energia nucleară, astfel cum procedează în prezentările lor deputații din stânga spectrului politic. Îmi mențin poziția că energia nucleară este o energie curată care contribuie la dezvoltarea durabilă.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Nu pot susține rezoluția, deși este extrem de importantă pentru economia europeană. Ar trebui reținut faptul că rezoluția prevede o mare concentrare de bani doar în anumite domenii, doar în anumite branșe ale industriei energetice – domeniile „ecologice”. Acest fapt intră în conflict cu noțiunea de solidaritate energetică a țărilor care se bazează în principal pe cărbune. Nevoile energetice ale Poloniei se bazează pe cărbune, prin urmare o tranziție ușoară către o economie ecologică este extrem de importantă pentru noi. Rezultatul unor astfel de măsuri în Polonia nu ar fi crearea locurilor de muncă, ci desființarea lor. Acest lucru ar fi extrem de dificil în timpul unei crize și ar dăuna Poloniei.

Propunere de rezoluție RC-B7-0139/2010

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, la 27 și 28 februarie, furtuna Xynthia a lovit puternic Franța. Au murit aproape 60 de persoane și sute de mii de cetățeni au suferit daune considerabile.

Uniunea Europeană trebuie să dea un exemplu în fața acestei tragedii. De aceea m-am implicat personal în elaborarea acestei rezoluții solicitând Comisiei Europene să fie extrem de receptivă. Ne așteptăm ca aceasta să furnizeze ajutor financiar zonelor afectate de dezastru prin intermediul Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene.

Dacă, ca urmare a acestei tragedii, regiunile PoitouCharentes, CharenteMaritime, Pays de la Loire și Bretania solicită o modificare a alocării cheltuielilor cofinanțate de Fondul European de Dezvoltare Regională și de Fondul Social European, Comisia Europeană va trebui să examineze aceste cereri extrem de favorabil și foarte repede.

Lăsând la o parte această rezoluție, eu, ca și colegii mei din Uniunea pentru o majoritate prezidențială, sunt convinsă că este momentul să creăm o adevărată forță europeană de protecție civilă. Doar aceasta va putea furniza un ajutor vital în contextul unui dezastru ca acesta.

Președinte. – Dle Kelly, deși nu v-ați înregistrat pentru a lua cuvântul înainte de prima explicație a votului, o puteți face în mod excepțional. Data viitoare vă rog să nu uitați să vă înregistrați.

Propunere de rezoluție B7-0148/2010

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, doresc doar să spun că eu cred că a venit momentul să avem un document concludent privind energia nucleară pentru a sublinia progresele înregistrate și măsurile de siguranță adoptate în acest sens, precum și modul în care se va transpune în viitor în cadrul cercetărilor care se vor întreprinde pentru ca cetățenii să se poată hotărî.

Există mult scepticism și multe îndoieli, însă este un lucru care trebuie clarificat, eliminându-se astfel o mulțime de obstacole din această dezbatere privind tehnologia cu emisii reduse de carbon.

În fine, cu permisiunea dvs, cu ocazia aniversării declarației de independență a Lituaniei și a Estoniei, felicit aceste țări pentru 20 de ani de independență.

Explicații scrise ale votului

Propunere de rezoluție RC-B7-0169/2010

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton și Mike Nattrass (EFD), *în scris*. – Recunoaștem că Cuba este o tiranie comunistă, dorim să vedem Cuba transformată într-un stat democratic pașnic, însă nu recunoaștem UE în acest proces.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Rezoluția Parlamentului European, al cărei pretext este decesul prizonierului cubanez Orlando Zapata Tomayo, care a murit în urma unei greve a foamei, în ciuda eforturilor serviciilor medicale cubaneze de a-i restabili sănătatea, este un atac provocator și inacceptabil la adresa guvernului socialist și a cetățenilor cubanezi și face parte dintr-o strategie anti-comunistă care este dirijată de UE și condusă de Parlamentul European într-o încercare de a răsturna regimul socialist. Condamnăm ipocrizia și efortul provocator cu care reprezentanții de centru-dreapta, centru-stânga și verzi ai capitalismului din Parlamentul European exploatează acest eveniment.

Partidul Comunist Grec condamnă și a votat împotriva rezoluției Parlamentului European. Solicită cetățenilor să-și exprime solidaritatea cu guvernul și cetățenii cubanezi. Să ceară revocarea poziției comune împotriva Cubei. Să condamne eforturile UE de a utiliza drepturile omului drept pretext pentru exercitarea presiunii și constrângerii imperialiste asupra cetățenilor Cubei și a guvernului său. Să solicite ridicarea imediată a embargoului criminal al SUA împotriva Cubei. Să solicite eliberarea imediată a celor 5 cetățeni cubanezi deținuți în închisorile americane. Să apăre Cuba socialistă.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Uniunea Europeană este cea mai democratică structură din lume, iar valoarea fundamentală pe care ea a fost construită a fost respectarea drepturilor omului. De aceea, este lăudabil și îmbucurător faptul că toate grupurile parlamentare au fost unite în condamnarea abuzurilor autorităților cubaneze în ceea ce privește drepturile omului, dar și atitudinea constructivă, deschisă dialogului, decisă la nivelul UE în relația cu Cuba.

Trăim în secolul 21, iar delictul de opinie și conștiință ar trebui șters din filosofia tuturor statelor din lume, oricât de lungă ar fi istoria sa de totalitarism și dictatură. Prin dialog internațional și nu prin impunerea de sancțiuni se pot schimba mentalități, astfel încât nicio persoană în dezacord cu propriile autorități să nu sufere abuzuri și nedreptăți caracteristice unor regimuri ce nu au niciun respect față de om.

Tragedii precum cea a disidentului cubanez Orlando Zapata Tamayo, „vinovat” de delict de conștiință, nu trebuie să se mai repete. Există acum, în Cuba, și alți prizonieri politici care se află în pericol. Ca garantă a respectării drepturilor omului, UE trebuie să se implice și să acționeze neîntârziat, pe cale diplomatică, pentru ca tragedia Zapata să nu se mai repete în Cuba și, dealtfel, nicăieri în lume.

Andrew Henry William Brons (NI), *în scris*. – Condamn fără rezerve tratamentul necorespunzător aplicat cetățenilor cubanezi (sau de oriunde). Cu toate acestea, m-am abținut în piva rezoluției care, per ansamblu, este împotriva Cubei. Unul dintre motive este că rezoluția își propune să acorde Uniunii Europene și funcționarilor săi autoritatea de a vorbi și de a acționa în numele statelor membre. Celălalt motiv a fost că multe state membre ale Uniunii Europene condamnă și întemnițează persoane pentru exercitarea non-violentă a libertății de expresie, susținerea de opinii eretice sau participarea la acțiuni divergente. Este o ipocrizie crasă ca partidele politice care sprijină represiunea politică în Europa să arate cu degetul către state precum Cuba care nu fac decât să împărtășească opiniile și activitățile lor anti-democratice și represive.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind situația prizonierilor politici și a prizonierilor de conștiință din Cuba. Reiterăm necesitatea eliberării imediate a tuturor prizonierilor politici și a prizonierilor de conștiință. Considerăm că detenția disidenților cubanezi închiși pentru idealurile și activitățile lor politice pașnice constituie o încălcare a Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog și Åsa Westlund (S&D), *în scris*. – (SV) Noi, social-democrații suedezi, împărtășim opinia prezentată în amendament și anume că blocada împotriva Cubei ar trebui ridicată. Cu toate acestea, nu credem că declarația își are locul în această propunere de rezoluție, întrucât vizează prizonierii de conștiință.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Orlando Zapata Tamayo a murit din cauza înfometării pentru că a vrut să fie tratat drept ceea ce era: un prizonier politic persecutat de un regim care, în ciuda schimbărilor din conducere, continuă să-și conducă cetățenii cu un pumn de fier și să le interzică asocierea și dreptul la liberă exprimare.

Circumstanțele tragice ale acestei morți ar trebui să ne rușineze pe toți. Și în special pe factorii de decizie care, luând exemplul dlui Zapato și al ambasadorului Moratinos, au schimbat politica europeană față de Cuba.

Tot ce a realizat Uniunea Europeană prin încercarea sa de aplanare a fost să sporească sentimentul de impunitate, amplificând, astfel, și sentimentul de izolare al democrațiilor, care meritau mult mai multe din partea noastră.

Sper că ne vom reîntoarce la politica democratică fermă care doar recent și-a pierdut determinarea. Doresc ca Uniunea Europeană să recunoască într-un final că această schimbare de politică a fost un eșec complet. De asemenea, doresc ca Oswaldo Payá și Doamnele în alb să poată călători liber în Europa pentru a dezvălui circumstanțele în care au avut loc evenimentele din Cuba.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Noi am votat împotriva acestei rezoluții pentru că majoritatea din acest Parlament exploatează moartea lui Zapato Tomayo, survenită ca urmare a unei greve a foamei într-o închisoare cubaneză, în ciuda faptului că a primit tratament medical. Aceștia doresc să contracareze intențiile exprimate în mod public de președinția spaniolă de a renunța la poziția comună privind Cuba. Încă o dată aceștia atacă Cuba și pe cetățenii acesteia, încercând să intervină în independența și suveranitatea sa, în succesele sale economice și sociale și în solidaritatea sa internațională exemplară.

Capitalismul nu reprezintă viitorul umanității. Cuba continuă să fie un exemplu că se poate construi o societate fără exploatare sau exploatați, o societate socialistă. Reprezentanții capitalismului din Parlamentul European nu acceptă acest lucru. Încearcă să prevină un dialog politic cuprinzător cu guvernul cubanez pe baza aceluiași criterii pe care UE le aplică tuturor țărilor cu care întreține relații.

Aceștia nu condamnă embargoul american față de Cuba a cărui ridicare urgentă a fost solicitată de 18 ori de către Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite. Nu spun nimic referitor la situația celor cinci cetățeni cubanezi înțemnițați în Statele Unite ale Americii din 1998, fără un proces echitabil și ignoră faptul că SUA continuă să adăpostească un cetățean cubanez care a instigat la atacul cu bombă împotriva unui avion civil în care au decedat 76 de persoane.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), în scris. – (PL) În cadrul votării de astăzi am susținut rezoluția privind situația prizonierilor politici și a prizonierilor de conștiință din Cuba. Ca Parlament European trebuie să condamnăm fără echivoc practicile regimului de la Havana și să intervenim pentru drepturile jurnaliștilor, ale disidenților pașnici și ale apărătorilor drepturilor omului. În rezoluția care s-a adoptat ne-am exprimat solidaritatea profundă cu toți cubanezii și am susținut eforturile acestora de a construi o democrație, de a garanta respectarea și protejarea drepturilor fundamentale. Eu provin dintr-o țară în care s-a născut o mișcare populară opusă regimului comunist – mișcarea de solidaritate. Deși Polonia și alte țări din Europa centrală și de est, care în prezent aparțin Uniunii Europene, au lăsat în urmă experiențele lor dureroase ale regimurilor comuniste, cu atât mai mult nu îi putem uita pe aceia care au fost înțemnițați și persecutați pentru că își doreau atât de mult democrația, libertatea și libertatea de expresie.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) UE nu poate avea o viziune romantică a regimului politic din Cuba, care este o autentică dictatură comunistă, bazată pe logica unui singur partid care încalcă drepturile omului, care își asuprește cetățenii, care îi persecută și îi elimină pe adversari și care întemnițează nenumărați oameni pentru simpla infracțiune de a avea o părere.

Decesul lui Orlando Zapata a fost încă un caz care a șocat lumea și pe care Parlamentul European trebuie să-l condamne ferm, fără ezitare și justificări false. De aceea, resping încercările anumitor membri ai extremei stângi de a masca această crimă îngrozitoare în termeni politici, încercări care sunt menite doar să legitimeze un regim care nu este nici tolerabil, nici acceptabil.

Willy Meyer (GUE/NGL), în scris. – (ES) Am votat împotriva rezoluției RC-B7-0169/2010 privind Cuba deoarece consider că aceasta constituie un act de interferență care încalcă dreptul internațional. Prin votul meu am condamnat acest exercițiu de manipulare politică al cărei unic scop este acela de a exprima dezaprobarea față de guvernul cubanez. Deputații care au votat în favoarea acestui text sunt cei care au refuzat de nenumărate ori să prezinte în acest Parlament o rezoluție care să condamne lovitura de stat care a avut loc în Honduras. Această rezoluție îndeamnă Uniunea Europeană să-și exprime sprijinul fără rezerve pentru schimbarea regimului politic din Republica Cuba și propune utilizarea mecanismelor europene de cooperare în acest scop, fapt care constituie un act inacceptabil de interferență care contravine dreptului internațional. Timp de mai mult de 50 de ani, Statele Unite ale Americii au menținut un embargou economic, comercial și financiar împotriva Cubei, încălcând astfel flagrant dreptul internațional și determinând repercusiuni

severe pentru economia și condițiile de trai ale cubanezilor. În ciuda acestui fapt, guvernul cubanez a continuat să garanteze cetățenilor săi accesul universal la sănătate și educație.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție privind Cuba, întrucât este important și pentru UE să exprime în mod clar ideea că există o nevoie urgentă de democratizare în țara care se află încă sub conducere comunistă. Încarcerarea disidenților și a oponenților politici reprezintă o trăsătură tipică a statelor comuniste, dar în Cuba se practică în mod excesiv. Este inadmisibil că autoritățile nu permit familiei unui prizonier decedat în urma unei greve a foamei nici măcar să organizeze o înmormântare.

Nu putem decât spera că vom asista cât mai curând la o schimbare a sistemului politic de pe insulă. Însă, independent de evoluția politică, este important ca UE și Statele Unite ale Americii să aplice aceleași standarde peste tot. Este inacceptabil ca SUA să acorde „azil politic” unor cetățeni cubanezi care sunt implicați în atacuri cu bombă. O critică eficientă nu poate funcționa decât în măsura în care toate părțile respectă criteriile stabilite.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – (ES) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție privind Cuba (RC-B7-0169/2010) deoarece, la fel cum am afirmat în dezbaterile de ieri, indiferent de pozițiile noastre față de Cuba, decesul lui Orlando Zapata Tamayo reprezintă în sine un fapt regretabil.

De asemenea, insist că trebuie să solicităm eliberarea tuturor prizonierilor politici și a prizonierilor de conștiință din Cuba și din restul lumii, dar, cu toate acestea, sunt împotriva măsurilor care s-au dovedit deja a fi un eșec pentru evoluția Cubei către democrație și liberalizare, cum ar fi embargoul și blocada. Este clar că sunt necesare schimbări urgente pe insulă, iar Uniunea Europeană ar trebui să monitorizeze aceste schimbări astfel încât tranziția spre democrație să fie în avantajul cetățenilor cubanezi.

Alf Svensson (PPE), *în scris.* – (SV) SUA menține un embargou comercial împotriva Cubei de 48 de ani. Embargoul afectează populația cubaneză și reprezintă o scuză constantă și recurentă pentru neajunsurile regimului Castro. Mesajul transmis în permanență este că embargoul american este vinovat de toate și, ca urmare, cetățenii cubanezi nu pot învinui în mod clar regimul comunist și nu se pot distanța de acesta. Opoziția democratică din Cuba dorește ridicarea embargoului. La 29 octombrie 2009, 187 de state membre ONU au votat ridicarea embargoului. Trei state au votat în favoarea menținerii acestuia și două s-au abținut. Niciunul dintre statele membre UE nu a votat în favoarea menținerii embargoului. În trecut, Parlamentul European a condamnat embargoul împotriva Cubei și a solicitat ridicarea urgentă a acestuia, în conformitate cu cererile adresate de nenumărate ori de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite. (P5_TA(2003)0374) Parlamentul European a declarat, de asemenea, că embargoul este contraproductiv. (P6_TA(2004)0061) Actuala rezoluție RC-B7-0169/2010 se referă la situația prizonierilor politici și de conștiință din Cuba. În timpul dezbaterii dinaintea votării, am prezentat o propunere conform căreia ar trebui să-i dăm Cubei un ultimatum. Embargoul va fi ridicat și în decurs de șase luni toți prizonierii de conștiință trebuie eliberați și trebuie introduse reformele. În situația în care regimul nu se conformează acestor termeni, SUA și Canada vor introduce sancțiuni noi și mai inteligente care vizează conducerea cubaneză, cum ar fi interdicția privind călătoria către țară și o înghețare a activelor cubaneze și a investițiilor externe.

Propunere de rezoluție B7-0148/2010

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris.* – UE și-a asumat reducerea cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră, diminuarea consumului de energie cu 20 % și producerea a cel puțin 20 % din energia consumată din surse regenerabile până în 2020. Și tot UE își propune să devină un exemplu, la nivel mondial, în economisirea de resurse și protejarea mediului.

Aceste obiective ambițioase se pot realiza doar prin asumări clare de termene din partea Uniunii, ca un tot, dar și din partea fiecăruia din statele membre. Investițiile în tehnologii energetice cu emisii scăzute de carbon sunt cheia îndeplinirii Țintelor propuse pentru anul 2020, care nu este chiar atât de departe pe cât pare. Atingerea acestor ținte presupune un efort financiar substanțial, 58 mld. euro, potrivit unor calcule minuțioase, din surse publice și private.

Acest efort financiar, logistic și administrativ va transforma însă UE într-un lider mondial al inovației și va avea efecte pozitive asupra economiei sale, prin crearea de locuri de muncă și deschiderea de noi perspective în domeniul cercetării, subfinanțat pe nedrept vreme de zeci de ani. Investițiile în dezvoltarea surselor de energie cu emisii reduse de carbon vor da rezultate pe termen mediu și lung, având un impact pozitiv la nivelul întregii Uniuni

Maria Da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Este vital să insistăm asupra unei schimbări radicale a societății bazată pe sustenabilitatea orașelor, producția descentralizată a energiei și competitivitatea industrială. Este o politică esențială pentru o societate prosperă și durabilă care este pregătită pentru provocările pe care le ridică schimbările climatice, securitatea furnizării de energie și globalizarea, care să dețină supremația pe plan mondial în domeniul tehnologiilor curate. Planul SET intenționează să contribuie în mod specific la dezvoltarea tehnologiilor curate. Salut orientările fundamentale pe care le prezintă comunicarea cu privire la modalitatea de organizare a logicii intervenției între sectoarele public și privat și între finanțarea comunitară, națională și regională. Este esențial însă să sporim finanțarea publică a cercetărilor științifice în domeniul tehnologiilor curate. Europa trebuie încă să creeze condiții pentru majorarea investițiilor private în cercetarea științifică, în dezvoltarea și demonstrarea tehnologică în domeniul energetic. Este vital să trecem de la vorbe la fapte. Prioritățile următoarei perspective financiare a UE și ale celui de-al 8-lea Program-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică ar trebui să fie securitatea energetică, lupta împotriva schimbărilor climatice și mediul. Doar astfel va fi posibilă menținerea competitivității industriei noastre, promovarea creșterii economice și crearea locurilor de muncă.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European privind investiția în dezvoltarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon (Planul SET), întrucât, pentru a aborda eficient criza economică, prioritatea trebuie să fie investirea în aceste tehnologii noi care au cel mai mare potențial de creare a locurilor de muncă. Consider că aceste investiții pot crea oportunități noi pentru dezvoltarea economiei și a competitivității UE.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Planul SET prezentat de Comisie propune investiția în tehnologiile de cercetare și dezvoltare în vederea dezvoltării tehnologiilor durabile, curate, cu emisii reduse de carbon, pentru a face posibilă reducerea necesară de emisii fără a pune în pericol industriile europene, asumând astfel un angajament, credem serios, față de dezvoltarea durabilă.

Noile politici privind energia, în special în contextul crizei generale, nu trebuie să piardă din vedere eficiența economică și nu trebuie, sub nicio formă, să pună în pericol sustenabilitatea economică a națiunilor europene, ceea ce nu înseamnă performanțe mai slabe în domeniul mediului.

Din acest motiv, solicit insistent o abordare nouă privind politica energetică, una care se bazează pe energie curată, utilizarea mai eficientă a resurselor naturale pe care le avem la dispoziție și pe investiții consistente în cercetare și în tehnologii mai ecologice, astfel încât să putem menține competitivitatea europeană și să permitem crearea locurilor de muncă într-un cadru economic durabil și inovator.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Salut obiectivele Planului SET (Planul strategic european pentru tehnologiile energetice) care insistă asupra dezvoltării unei societăți cu emisii reduse de carbon. Planul SET încearcă să accelereze dezvoltarea și extinderea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon. Acest plan include măsuri referitoare la planificarea, punerea în aplicare, resursele și cooperarea internațională în domeniul tehnologiilor inovatoare din sectorul energetic. O serie de studii au estimat că promovarea obiectivului european de 20 % energie regenerabilă va avea drept rezultat milioane de locuri noi de muncă până în 2020. Mai mult, aproximativ două treimi dintre aceste locuri de muncă vor fi create în întreprinderile mici și mijlocii. Soluția necesită dezvoltarea tehnologiilor ecologice. Prin urmare, avem nevoie de finanțare mai sporită pentru planul SET, care susține că trebuie să fie furnizată în cadrul următoarei revizuirii a perspectivei financiare. De asemenea, trebuie să promovăm tehnologiile ecologice și munca calificată prin intermediul investiției în educație și în cercetare. Cu cât mai repede începem să obținem o societate cu emisii reduse de carbon, cu atât mai repede vom ieși din criză.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Dezvoltarea și punerea în aplicare a tehnologiilor cu emisii reduse de carbon este extrem de importantă nu doar din motive ecologice – care includ necesitatea reducerii emisiilor de dioxid de carbon în atmosferă – ci și din motive energetice, luând în considerare inevitabila epuizare treptată și posibila dispariție a rezervelor de combustibil fosil, de care umanitatea este foarte dependentă.

Din păcate, atât Planul SET, cât și rezoluția recent adoptată nu oferă doar o abordare incompletă a problemei – atât în sensul luării în considerare a tehnologiilor, cât și a surselor de energie și în cel al necesității reducerii consumului – dar, mai presus de toate, consideră încă această investiție drept o altă ocazie de afaceri (în cadrul căreia o serie de persoane, o serie de persoane selecte, vor avea câștiguri foarte mari, în detrimentul multor alora) mai degrabă decât un imperativ ecologic și energetic de protejare a unui bun comun al umanității.

Este semnificativ și revelator faptul că în cadrul votului privind amendamentele aduse rezoluției, în loc de promovarea „obiectivelor ambițioase de reducere” a emisiilor de dioxid de carbon în atmosferă, s-a făcut alegerea „promovării la nivel global a comercializării cotelor de emisii de carbon”.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Utilizarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon care, evident, produc mai puțin dioxid de carbon este pozitivă și dezirabilă.

Cu toate acestea, nu putem accepta că, în detrimentul dezvoltării tehnologice și al consolidării așa-numitului Plan SET, se caută încă o scuză pentru slăbirea politicilor naționale privind energia.

Citind cuvintele Comisiei că „Planul SET reprezintă pilonul tehnologic al politicii UE privind energia și clima” nu încapă îndoială că adevăratele intenții ale Comisiei Europene sunt să slăbească suveranitatea statelor membre într-un domeniu atât de important cum ar fi strategiile energetice naționale.

Propunerea de rezoluție conține aspecte, mai detaliate, cu care nu suntem de acord, în special promovarea „comercializării la nivel global a cotelor de emisii de carbon”, dat fiind faptul că această soluție a dovedit deja că nu oferă avantaje în reducerea emisiilor de carbon, precum și crearea mai multor parteneriate public-privat, subliniind o „creștere substanțială a cotei de investiții publice”, utilizând astfel banii publici în interesul profitului privat.

Prin urmare, grupul nostru a votat împotriva.

Eija-Riitta Korhola (PPE), în scris. – Dle președinte, tehnologiile durabile și cu emisii reduse de carbon sunt esențiale pentru realizarea sarcinii uriașe de decarbonizare cu care ne confruntăm în UE și la nivel global. Salut, de aceea, procesul rapid prin care Parlamentul a elaborat o rezoluție privind această problemă, furnizând indicații clare Comisiei și Consiliului că Planul SET este prompt și important. Dacă ne luăm în serios misiunea, este evident că avem nevoie de orice formă de tehnologie cu emisii reduse de carbon, inclusiv de energia nucleară durabilă. Prin urmare, mă bucur că am reușit să eliminăm formularea din considerentul I, care reprezintă încă o încercare de a pune energia nucleară într-o lumină pe care în prezent nu o merită. Acest considerent poate avea implicații negative asupra conceptului de „tehnologii durabile cu emisii reduse de carbon” care sugerează că energia nucleară nu face parte din acestea. Adevărul este că noi, cei din UE, nu ne putem permite să o utilizăm dacă luăm în serios schimbările climatice. Până când energiile regenerabile vor putea furniza rezultate eficiente și un flux energetic constant și sigur, trebuie să ne bazăm pe astfel de tehnologii cu emisii reduse de carbon.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Investiția în tehnologiile cu emisii reduse de carbon trebuie să fie o prioritate întrucât este una dintre cele mai eficiente modalități de abordare a schimbărilor climatice, pregătind UE pentru o economie ecologică. Prin urmare, soluțiile inteligente cu emisii reduse de carbon ar trebui să primească o atenție specială, nu în ultimul rând în ceea ce privește finanțarea lor comunitară, pentru a putea realiza, astfel, obiectivele de mediu stabilite de UE până în 2020.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) M-am abținut de la votul privind propunerea de rezoluție referitoare la „Investiția în tehnologiile cu emisii reduse de carbon” întrucât, deși conținea o serie de abordări rezonabile, susținea dezvoltarea ulterioară a energiei nucleare, lucru pe care-l resping datorită riscurilor majore asociate cu aceasta. Propunerea de rezoluție indică în mod just faptul că cercetarea a avut până în prezent prea puțină finanțare. Cu toate acestea, pentru ca Europa să rămână competitivă în raport cu ceilalți actori globali, finanțarea proiectelor de cercetare trebuie extinsă masiv, în special în domeniul surselor noi de energie. Dezvoltarea noilor tehnologii cu emisii reduse de carbon din sectorul energetic vor conduce nu doar la conservarea locurilor de muncă existente din acest domeniu, ci, sper că vor crea și multe locuri de muncă cu înaltă calificare. În acest sens, cred, însă, că investiția ar trebui făcută în domeniul energiei solare și al captării și stocării de carbon. Având în vedere posibilele consecințe grave, investițiile în energia nucleară trebuie regândite și redeseșurate. Această nouă direcție a politicii privind problemele energetice va îmbunătăți și securitatea aprovizionărilor cu energie în cadrul UE și va institui o independență mai puternică față de furnizorii externi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – (ES) La fel ca și Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană am votat împotriva propunerii de rezoluție (B7-0148/2010) privind investiția în dezvoltarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon (Planul SET) dintr-o serie de motive; în special, pentru că a fost acceptat amendamentul care solicită eliminarea considerentului I, care era esențial pentru noi; în acel paragraf s-a sugerat că cea de-a șasea Inițiativă industrială europeană privind „Energia nucleară durabilă” ar trebui redenumită simplu „Energia nucleară”. Considerăm că acest concept de „energie nucleară durabilă” este lipsit de sens deoarece, în cele mai bune cazuri, este posibilă reducerea amenințării la adresa mediului și a sănătății

umane și a riscurilor de proliferare care derivă din dezvoltarea și utilizarea energiei nucleare, dar nu și eliminarea acestora.

Propunere de rezoluție RC-B7-0139/2010

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție pentru a-mi exprima durerea față de victime și solidaritatea mea cu familiile și prietenii acestora în ambele dezastre naturale. Acestea au afectat grav câteva state membre și regiuni.

Prin urmare, consider că este imperativ ca Europa să reacționeze prompt la aceste evenimente, și anume prin activarea Fondului de Solidaritate European, demonstrând astfel solidaritatea Europei cu toți cei afectați.

În acest moment este important să luăm în considerare în special insula și regiunile ultraperiferice care, în plus față de obstacolele lor permanente, se confruntă în prezent cu o infrastructură, proprietățile private, comerciale și agricole devastate, în multe cazuri neputând să-și reia urgent activitățile uzuale, în special în regiunile care depind în mod exclusiv de turism, întrucât descrierea mediatică a evenimentelor îi poate opri pe potențialii turiști.

Prin urmare, este necesar să solicităm Comisiei și Consiliului să ia măsuri prompte, astfel încât Consiliul să reevalueze propunerea în vederea punerii în aplicare a Fondului European de Solidaritate într-un mod mai simplu, mai rapid și mai flexibil.

Similar, este important ca împreună cu statul membru respectiv să revizuiim programele europene și fondurile structurale, agricole și sociale pentru a îmbunătăți răspunsul la nevoile care decurg din aceste catastrofe.

Elena Băsescu (PPE), *în scris. – (RO)* Am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind dezastrele naturale majore care au avut loc în regiunea autonomă Madeira și efectele furtunii Xynthia în Europa. Consider că, Uniunea Europeană trebuie să arate solidaritate față de cei care suferă de aceste dezastre naturale. Au fost afectate regiuni din Portugalia, vestul Franței, diferite regiuni din Spania, în special Insulele Canare și Andaluzia, precum și Belgia, Germania și Olanda. În vestul Franței furtuna a cauzat moartea a aproximativ 60 de persoane, dispariția mai multor persoane și au fost distruse câteva mii de locuințe. Comisia Europeană poate sprijini financiar regiunile afectate prin Fondul de solidaritate al Uniunii Europene. Este foarte important ca, în cazul unor catastrofe naturale majore, să existe solidaritate între statele membre. Trebuie să existe o coordonare între autoritățile de la nivel local, național și european în eforturile de refacere a zonelor afectate. De asemenea, nu trebuie neglijate politicile de prevenire eficiente. Atât în acest caz, cât și pentru viitor este necesar să ne asigurăm că fondurile europene vor ajunge în regiunile afectate cât mai rapid pentru a-i ajuta pe cei afectați de catastrofele naturale.

Regina Bastos (PPE), *în scris. – (PT)* La 20 februarie a avut loc un fenomen meteorologic unic în Madeira provocând cel puțin 42 de victime, 32 de persoane date dispărute, 370 de persoane rămase fără adăpost și în jur de 70 de persoane rănite.

La 27-28 februarie, în vestul Franței, pe coasta Atlanticului (Poitou-Charentes și Pays de la Loire), un alt fenomen a provocat 60 de decese, 10 persoane fiind date dispărute și peste 2 000 de persoane rămase fără adăpost. Această furtună a izolat și câteva regiuni în Spania, în special în insulele Canare și Andaluzia.

În afara suferinței fizice și psihologice, aceste fenomene meteorologice au provocat distrugerii la scară largă cu un impact social și economic foarte grav asupra activităților economice din aceste regiuni, întrucât multe persoane și-au pierdut toate posesiunile.

Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție, solicitând Comisiei să ia urgent toate măsurile necesare în vederea mobilizării Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (FSUE), în cel mai urgent și flexibil mod și cu suma maximă posibilă pentru a ajuta victimele.

Aș sublinia necesitatea elaborării unui nou regulament FSUE pe baza propunerii Comisiei pentru a aborda problemele provocate de dezastrele naturale într-un mod mai flexibil și mai eficient.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris. – (PT)* Furtuna care a devastat Madeira la 20 februarie a provocat pagube umane și materiale uriașe în regiunea Madeira. Rolul UE este de o importanță vitală întrucât dispune de mecanisme și instrumente, cum ar fi Fondul de solidaritate, fondurile structurale – Fondul european de dezvoltare regională și Fondul social european – și Fondul de coeziune care trebuie activate și aplicate într-o manieră rapidă, flexibilă și simplificată. Salut propunerea de rezoluție prin care i se solicită Comisiei Europene să inițieze acțiunile necesare în vederea mobilizării Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (FSUE) în

cel mai urgent și flexibil mod și la scară maximă, imediat ce primește o cerere din partea guvernului portughez. Solicit solidaritatea instituțiilor Uniunii Europene față de aplicarea rapidă și flexibilă a Fondului de coeziune, ținând cont de statutul special al regiunii Madeira ca regiune insulară și ultraperiferică a UE. Fac apel la bunăvoința Comisiei Europene în ceea ce privește negocierea revizuirii programelor operaționale INTERVIR+ (FEDR) și RUMOS (FSE) precum și a secțiunii privind Madeira a Programului Tematic Operațional de ameliorare teritorială (Fondul de coeziune).

Nessa Childers (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport și m-am bucurat că a fost adoptat de Parlament. Ca urmare a condițiilor meteorologice similare, chiar dacă mai puțin severe din Irlanda care au implicat inundații și recenta ninsoare, știu cât de profund afectează aceste tragedii familiile și cetățenii UE și este important ca această Cameră să acționeze în vederea întraajutorării în orice mod posibil.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Dezastrul natural care a afectat Madeira la 20 februarie a lăsat în urmă o imagine dezolantă, suferință umană și distrugeri de proporții, cu consecințe devastatoare pentru structurile economice și de producție respective.

O săptămână mai târziu, un alt dezastru natural – furtuna Xynthia – a avut consecințe devastatoare într-o regiune din vestul Franței și în câteva regiuni din Spania.

Doresc să mă alătur sentimentului de durere și să-mi exprim solidaritatea față de toți cei afectați de această tragedie, atât în sensul pagubelor umane, cât și al celor materiale.

Este vital să furnizăm ajutor oamenilor, dar și să reconstruim infrastructura, facilitățile publice și serviciile esențiale.

Este adevărat că Fondul de solidaritate poate fi mobilizat doar în urma completării procedurilor de mobilizare a Fondului și a respectivei aprobări din partea Consiliului și a Parlamentului. Cu toate acestea, în situația prezentă, este foarte dificil să le solicităm oamenilor care se confruntă cu dificultăți uriașe de reluare a modului de viață obișnuit să aștepte. Prin urmare, solicităm o accelerare și o flexibilitate majore atât pentru mobilizarea fondurilor, cât și pentru adoptarea măsurilor excepționale de ajutorare a regiunii Madeira.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) La 20 februarie anul acesta a avut loc o tragedie în Madeira, caracterizată de ploi torențiale, vânturi puternice și valuri uriașe fără precedent. A făcut cel puțin 42 de victime, câteva persoane dispărute, sute de oameni fără adăpost și zeci de răniți. Aș dori să subliniez eforturile imediate ale guvernului regiunii Madeira și ale instituțiilor sale de a reacționa rapid și coordonat la această tragedie. La 27-28 februarie 2010, în vestul Franței – în special în regiunile Poitou-Charentes și Pays-de-la-Loire – a fost o furtună foarte puternică și distructivă, botezată Xynthia. Aceasta a lăsat în urmă peste 60 de victime, câteva persoane dispărute și mii de oameni rămași fără adăpost. În fața acestor tragedii doresc să îmi arăt durerea profundă și solidaritatea puternică cu toate regiunile afectate, oferindu-mi condoleanțele familiilor victimelor și aducând omagiu echipelor de căutare și salvare. Solicit Comisiei să ia toate măsurile necesare în vederea mobilizării a cât mai mult posibil din Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, imediat ce îi vor fi solicitate de statul membru respectiv. În momentul evaluării acestor cereri, Comisia trebuie să ia în considerare natura specifică a regiunilor individuale, în special fragilitatea regiunilor izolate și periferice.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am susținut această propunere de rezoluție privind măsurile care urmează a fi adoptate ca urmare a efectelor devastatoare și mortale provocate de furtuna Xynthia pe teritoriul nostru deoarece, dincolo de încercarea de a găsi un vinovat, trebuie, mai presus de toate, să demonstrăm solidaritatea europeană pentru susținerea victimelor acestui dezastru care a lovit câteva țări europene. Nu trebuie doar să utilizăm Fondul de solidaritate, dar acest ajutor trebuie să vină și din partea Fondului de coeziune, Fondului european de dezvoltare regională, Fondului social european și Fondului european agricol de dezvoltare rurală. În ultimul rând, trebuie să încurajăm companiile de asigurare să intervină cât mai repede posibil și, în consecință, să tragă învățămintele din astfel de evenimente atunci când vine vorba de emiterea autorizației de planificare.

Filip Kaczmarek (PPE), *în scris*. – (PL) Doamnelor și domnilor, am susținut propunerea de rezoluție privind dezastrele naturale majore din regiunea autonomă Madeira și efectele furtunii „Xynthia” în Europa. Să ne concentrăm pe Madeira, deoarece acolo a provocat catastrofa cele mai mari pierderi. Creăm o comunitate mare și puternică din mai multe motive, dar și pentru a ne putea ajuta reciproc în vremuri dificile. Astăzi, Madeira și alte regiuni suferă deoarece au fost lovite puternic de efectele furtunii. Este de datoria noastră să-i ajutăm pe cei care au nevoie de ajutorul nostru. Sper că propunerea de rezoluție va contribui la eliminarea eficientă a efectelor tragediei. Îmi exprim compasiunea profundă față de toate victimele și de familiile lor. Vă mulțumesc.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris.* – (FR) În ultimele săptămâni, câteva regiuni UE au fost lovite de dezastre naturale: Madeira, apoi vestul Franței și diferite regiuni din Spania. Consecințele umane și materiale provocate de violența acestor fenomene meteorologice au impresionat profund toți deputații din Parlamentul European. Acest lucru explică propunerea de rezoluție privind dezastrele naturale votată astăzi în Parlamentul European; aceasta exprimă „profunda noastră simpatie” și „solidaritate” cu victimele regiunilor devastate. Solidaritatea europeană trebuie reflectată în termeni financiari prin mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene și prin intermediul altor proiecte cu finanțare europeană. Cu toate acestea, atunci când vine vorba despre Fondul de solidaritate, trebuie să subliniez faptul că regulamentul nu permite un răspuns suficient de flexibil și de rapid; există șansa de modificare a acestui regulament și acum depinde de Consiliul European să facă progrese în această privință. De asemenea, am votat în favoarea amendamentului care susține propunerea făcută de dl Barnier în 2006 de a crea o forță europeană de protecție civilă. Regret că nu a fost adoptată; punerea în aplicare a acestei propuneri ar îmbunătăți capacitatea de răspuns în situație de criză a UE.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Tragedia naturală recentă care a avut loc în Madeira a lăsat insula într-o stare de haos. Alte regiuni din Europa au fost la fel de devastate de impactul furtunii Xynthia. UE ar trebui să acorde ajutor fără rezerve într-un efort comun de solidaritate, mobilizând în acest scop Fondul de solidaritate al Uniunii Europene. FSUE a fost înființat cu scopul de a acorda ajutor financiar urgent statelor membre afectate de dezastre naturale.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) La 20 februarie, un dezastru natural cu ploi torențiale la o scară fără precedent, alături de o furtună puternică și valuri foarte mari, a lovit Madeira făcând 42 de victime și multe persoane încă date dispărute. În plus, sute de persoane au rămas fără adăpost. Câteva zile mai târziu, devastatoarea furtună Xynthia a trecut de-a lungul coastei Atlanticului provocând aproape 60 de victime, în special în regiunile Poitou-Charentes, Pays de la Loire și Bretania. Și acolo există multe persoane date dispărute.

Mii de persoane au fost lăsate, de asemenea, fără adăpost. Prin urmare, am susținut măsurile propuse în propunerea de rezoluție comună ca UE să acorde ajutor financiar acestor țări și regiuni, motiv pentru care am votat în favoarea propunerii de rezoluție. În special, trebuie să ne asigurăm că Fondul de solidaritate al Uniunii Europene este mobilizat cu promptitudine și flexibilitate.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris.* – (PL) Am votat în favoarea adoptării propunerii de rezoluție a Parlamentului European RC-B7-01 39/2010. Catastrofele ecologice și dezastrele naturale fac parte din ce în ce mai mult din viața noastră. Pericolele datorate schimbărilor climatice s-au înmulțit în ultimele decenii și ar trebui să facem tot posibilul pentru a le preveni.

Uniunea Europeană, care cuprinde 27 de state membre și jumătate de miliard de cetățeni, trebuie să abordeze nu doar manifestarea schimbărilor climatice și de mediu, dar trebuie să aibă grijă și de cetățenii săi și să le garanteze cele mai bune condiții de supraviețuire după o criză. Cu toate acestea, eforturile noastre trebuie să se concentreze nu doar asupra acordării de ajutor după eveniment. Un motiv fundamental al existenței Uniunii Europene este sentimentul de securitate pe care îl oferă cetățenilor săi. În acest sens, instituțiile europene adecvate trebuie să ia măsuri specifice de supraveghere a regiunilor și a capacităților acestora de a întreprinde acțiuni preventive.

Pentru a aborda, cât mai curând posibil, efectele furtunii „Xynthia”, ar trebui să mobilizăm Fondul de solidaritate al Uniunii Europene și să-i ajutăm pe cei care au suferit pagube directe în urma acestei catastrofe. Evenimentele adverse și dureroase care îi afectează pe ceilalți ar trebui să ne impulsioneze să luăm măsuri eficiente în spirit de solidaritate cu cei care au suferit. Haideți să demonstrăm că așa se întâmplă și de această dată.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – M-am abținut în ceea ce privește rezoluția privind dezastrele naturale majore din regiunea autonomă Madeira și efectele furtunii Xynthia în Europa (RC-B7-01 39/2010) deoarece două dintre amendamentele noastre cheie au fost respinse. Mai specific, cel care făcea referire la faptul că în Franța s-a permis construirea clădirilor în văile inundabile și în zonele umede naturale și că speculațiile privind locuințele au provocat construcția clădirilor în zonele vulnerabile, și cel care afirma că fondurile comunitare pentru punerea în aplicare a astfel de planuri, în special din fondurile structurale, FEADR, Fondul de coeziune Fondul de solidaritate european, trebuie să fie condiționate de măsurile durabile.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris.* – În primul rând, doresc să îmi exprim solidaritatea cu familiile victimelor catastrofelor naturale din Madeira, cat și ale victimelor furtunii Xynthia. În ultima vreme, datorită schimbărilor climatice, dezastrele naturale sunt din ce în ce mai frecvente, de aceea, este necesar să ne asigurăm că Uniunea Europeană este pregătită să răspundă cât mai rapid și eficient.

Am votat rezoluția Parlamentului European care solicită Comisiei să aibă în vedere posibilitatea creșterii ratei de cofinanțare comunitară pentru programele operaționale regionale. Niciun stat membru nu este capabil să facă față de unul singur dezastrelor naturale de proporții, de aceea Comisia Europeană trebuie să adapteze Fondul de Solidaritate European pentru a garanta că statele membre afectate de calamități vor putea accesa acest fond în timp mai scurt și într-un mod mai eficient

Nuno Teixeira (PPE), *în scris. – (PT)* Această propunere de rezoluție exprimă necesitatea furnizării de ajutor acelor regiuni europene care au fost recent scena dezastrelor naturale, cum ar fi regiunea autonomă Madeira. Ploaia torențială din Madeira de la 20 februarie a avut nenumărate repercusiuni și nenumărate pagube materiale serioase, plus consecințe umane grave, cu 42 de victime, și mai multe persoane rănite și fără adăpost.

În acest context este vital să mobilizăm asistența pentru regiunile afectate în vederea recuperării de pe urma consecințelor economice și sociale ale dezastrului. Aș sublinia, în special, fragilitatea regiunilor insulare și ultraperiferice, cum este cazul Madeirei, unde natura specifică a economiei sale și a situației sociale impune cu și mai multă stringență acordarea celui mai bun ajutor posibil.

Aș repeta necesitatea de a solicita Comisiei Europene mobilizarea Fondului de solidaritate într-o manieră flexibilă, precum și revizuirea programelor regionale finanțate de Fondul de coeziune, în scopul de a le adapta la cerințele implicate de astfel de tragedii.

La fel de oportună ar fi revizuirea finanțării prevăzute pentru 2010 pentru proiecte specifice, în conformitate cu normele generale privind fondurile structurale pentru 2007-2013.

Având în vedere dimensiunea dezastrului natural din Madeira și consecințele sale de neuitat, și efectul furtunii Xynthia, am votat în favoarea documentului prezentat.

10. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 12.30 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL WIELAND

Vicepreședinte

11. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

12. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (dezbateri)

12.1. Cazul Gilad Shalit

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (articolul 122 din Regulamentul de procedură), inițial cazul lui Gilad Shalit (patru⁽²⁾ propuneri de rezoluție).

Bastiaan Belder (IND/DEM), *autor.* – (NL) Dle președinte, în această dimineață pe la ora 8.00, aici, la Parlament, consultam site-ul web dedicat lui Gilad Shalit și un fapt dureros mi-a atras imediat atenția: timp de 1 355 de zile, 3 ore, 12 minute și 37 de secunde, lui Gilad, care a fost răpit, i-a fost refuzat orice contact cu tatăl, mama, fratele și sora sa. Totuși, pe același site web, am găsit și un fragment din Cartea lui Ieremia: „Există speranță pentru descendenții tăi, spune Dumnezeu. Copiii tăi se vor întoarce la tărâmul lor”. Noam Shalit, care se află azi aici cu noi, speră și are încredere în dvs., ca și în Dumnezeuul Israelului, să obțină eliberarea mult iubitului său fiu.

Dle președinte, doamnelor și domnilor, dezbateri azi cazul lui Gilad Shalit. În cursul unei reuniuni speciale cu delegația israeliană care a avut loc ieri după-amiază, l-am asigurat pe Noam Shalit că eliberarea lui Gilad Shalit nu este doar cauza lui, ci este și cauza noastră. Haideți ca prin această dezbateri și această rezoluție să transmitem semnale clare în acest sens, ceea ce, în mod evident, necesită o continuare a acțiunii de către

---

(2) A se vedea procesul-verbal

Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe. Ieri dimineață am vorbit personal cu dna baroneasă Ashton despre acest caz. Cazul lui Shalit este cauza noastră, o cauză europeană.

Doamnelor și domnilor, vă rog să rămâneți fideli acestei cauze și în perioada următoare. Mă bazez pe dvs. Haideți să permitem Europei să facă o schimbare în Orientul Mijlociu. Împreună cu Noam Shalit și familia lui, așteptăm cu nerăbdare îndeplinirea rugăciunii rabinice pentru Shalit, psalmul 126, versetul 1: „Cind a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului, parcă visam”.

Frédérique Ries, autor. – (FR) Dle președinte, dle comisar, Gilad Shalit avea 19 ani când a fost răpit în timpul unui atac al Hamas lângă Gaza. Nu în Gaza, ci în Israel, într-un kibbutz în care era staționată unitatea sa.

De aproape patru ani, acest tânăr trăiește într-o pivniță; nu are dreptul să primească nici vizite, nici asistență medicală, nici asistență juridică, nici corespondență, nu are dreptul la un proces, Convenția de la Geneva nu este respectată în cazul lui, nu are niciun drept. Cunoscut - în mod eronat, de altfel - drept soldatul Gilad Shalit, acesta își îndeplinea stagiul militar ca toți tinerii din țara sa.

Este mai degrabă un tânăr timid - ca și tatăl său, pe care l-am întâlnit de mai multe ori și căruia îi spun cu plăcere bun venit din nou, azi, în cadrul acestei Camere - un tânăr căruia îi plăcea matematica, fotbalul și care ar fi redevenit civil, desigur, dacă nu ar fi trăit de patru ani, deja, într-o groapă, izolat de lume și de familia sa.

Dle comisar, în această după-amiază nu doresc să vorbesc cu dvs. despre politică, nu doresc să vorbesc despre Orientul Mijlociu, despre negocieri sau schimburi de prizonieri. Azi, Parlamentul vă solicită în unanimitate să ajutați un tânăr - un tânăr israelian, un tânăr francez, un tânăr european - să se întoarcă acasă.

De aceea, împreună cu colegii mei autori ai acestei rezoluții și membri a șase grupuri politice, dna Essayah, dl CohnBendit, dl Howitt, dl Tannock și dl Belder, care tocmai a vorbit, ne vom adresa azi în scris dnei baronease Ashton.

Îi solicităm cu tărie dnei baronease Ashton, care va merge în Israel și Gaza miercuri viitoare, să își exercite toată influența de care dispune pentru a cere eliberarea lui Gilad Shalit, influență care i s-a conferit prin mandatul rezoluției noastre de azi, influența celor 500 de milioane de cetățeni europeni pe care îi reprezentăm în cadrul acestei instituții.

(Aplauze)

Proinsias De Rossa, autor. – Dle președinte, salut această rezoluție transpartinică prin care se solicită eliberarea soldatului israelian Gilad Shalit, luat prizonier de aripa militară a Hamas în 2006. Sunt de acord cu tatăl lui Gilad, care a solicitat ca situația fiului său să fie tratată ca o problemă de ordin umanitar și să nu fie transformată într-un joc politic. În vâltoarea dezbaterii politice nu trebuie să pierdem niciodată din vedere suferințele familiilor israeliene și palestinene ai căror membri au dispărut în timpul acestui conflict.

Convențiile de la Geneva trebuie respectate de toate părțile. Este complet inacceptabil faptul că lui Gilad Shalit i-au fost refuzate drepturile de prizonier de război care, raportul Goldstone o afirmă în mod categoric, trebuie să i se acorde. Familia sa nu are informații referitoare la starea lui de sănătate, nici fizică, nici mentală.

În același timp, dintre cei 7200 de prizonieri palestinieni din închisorile israeliene, reținuți de asemenea prin încălcarea Convențiilor de la Geneva, 1500 sunt închiși pe perioadă nedeterminată, iar 13 sunt închiși deja de 25 de ani. Patruzeci și patru sunt copii, în timp ce 23 de membri ai Consiliului Legislativ Palestinian sunt încarcerați ca pedeapsă pentru prinderea lui Gilad Shalit. Din nou, raportul Goldstone afirmă în mod clar: aceste detenții ale unor membri ai CLP contravin dreptului internațional.

Voi aduce în discuție aceste probleme în cadrul Adunării Parlamentare Euromed din Iordania din acest sfârșit de săptămână. Îi adresez dnei Catherine Ashton, pentru următoarea sa vizită în regiune, îndemnul de a face presiuni asupra autorităților israeliene și palestinene, inclusiv a celor din Gaza, pentru eliberarea lui Gilad Shalit, a copiilor palestinieni și a membrilor CLP, precum și pentru garantarea întoarcerii sigure și rapide a acestora la familiile lor.

Charles Tannock, autor. – Dle președinte, sergentul Gilad Shalit este ținut prizonier de mai mult de trei ani de către acei membri ai Hamas susținători fanatici ai Jihadului. Hamas pretinde că este o grupare legală care respectă Convențiile de la Geneva, și prin urmare îl tratează ca prizonier de război, dar Israelul consideră, în mod corect, din punctul meu de vedere, că din momentul prinderii sale vorbim despre o răpire. Indiferent de statutul său juridic și de dreptul internațional, acesta este izolat în Gaza, fără niciun contact cu lumea

exterioară, refuzându-i-se chiar și accesul Crucii Roșii, pe care Convențiile de la Geneva îl autorizează. Familia sa nu are informații despre starea lui, cu excepția unei înregistrări video și a unor declarații sporadice din partea Hamas care afirmă că acesta încă trăiește și este bine.

Dacă Hamas dorește ca solicitările sale să fie luate în serios de comunitatea internațională, ar trebui cel puțin să dovedească fără echivoc că respectă dispozițiile umanitare internaționale în materie de condiții de încarcerare.

Dar solicităm mai mult decât atât. Solicităm eliberarea sa imediată și necondiționată. Nu ascund faptul că sunt împotriva unui dialog cu teroriștii Hamas, o organizație care urmărește anihilarea Israelului dar, dacă va trebui vreodată să stabilim vreun contact cu Hamas, acest lucru trebuie întreprins numai după eliberarea din captivitate a lui Gilad Shalit.

Sari Essayah, autoare. – Dle președinte, de regulă, atunci când această Cameră prezintă o rezoluție care are o cât de mică legătură cu situația din Orientul Mijlociu, este dificil de ajuns la un consens. Cazul de față nu respectă această regulă, mulțumită colegilor care au înlesnit acest consens.

Situația lui Gilad Shalit este o cauză umanitară și rezoluția noastră comună subliniază faptul că, din momentul în care a fost luat prizonier cu aproape patru ani în urmă, acesta este deținut într-un loc necunoscut din Gaza, unde i se refuză drepturile fundamentale conforme oricărui reglementări umanitare, inclusiv Convenția de la Geneva. Din această perspectivă umanitară solicităm eliberarea imediată a lui Gilad Shalit. Între timp, cerințele minime prevăd că Crucea Roșie și părinții lui Shalit pot avea contacte cu acesta.

Valoarea unei persoane nu se poate măsura. Este nemăsurabilă. Gilad Shalit nu ar trebui să facă obiectul unor negocieri ale organizației teroriste Hamas, ci ar trebui să fie eliberat imediat. Acesta este mesajul pe care am dori ca Înaltul Reprezentant, dna baroneasă Ashton, să îl transmită în Gaza cu ocazia vizitei sale viitoare.

Takis Hadjigeorgiou, autor. – (EL) Dle președinte, alături de alți deputați, am participat ieri la o întâlnire la care a fost prezent tatăl lui Shalit și aș dori să spun că nu poți să nu fi afectat de tragedia acestei familii. De aceea, considerăm că Gilad Shalit, membru al forțelor armate israeliene arestat pe teritoriul israelian la 24 iunie 2006, întrunește criteriile pentru a fi considerat prizonier de război în temeiul celei de-a treia Convenții de la Geneva.

În această calitate, ar trebui să i se acorde tratament umanitar și să i se permită să comunice. Crucea Roșie Internațională ar trebui să aibă dreptul să îl viziteze, iar familia sa ar trebui să aibă dreptul să fie informată despre starea lui și, bineînțeles, să îl viziteze. În același timp, ne exprimăm încrederea și dorința ca această persoană să fie eliberată.

Cu toate acestea, fără a dori să reduc importanța celor afirmate până acum, consider că poziția noastră, conform căreia această problemă se poate diferența de alte cazuri de palestinieni încarcerați, este oarecum apolitică. Încarcerarea acestora este, de asemenea, o problemă umanitară. Consider că dăm speranțe false acestei familii dacă ne gândim că vom realiza ceva axându-ne, ca Parlament, doar pe eliberarea acestei persoane, pentru care reiterez cererea de eliberare.

Situația a zeci de copii palestinieni de 16 ani care se află în închisoare nu este o problemă umanitară? Cum puteți face diferența între aceste două probleme? Nu putem să nu menționăm faptul că Gaza însăși - așa cum a afirmat cineva anterior că trăiește într-o dărăpănătură, și trăiește într-adevăr într-o dărăpănătură - că Gaza însăși, repet, este o dărăpănătură imensă. Un milion și jumătate de palestinieni trăiesc într-o dărăpănătură colectivă. Există 7200 de palestinieni în închisorile israeliene; printre aceștia se numără 270 de copii cu vârste între 16 și 18 ani și 44 de copii sub 16 ani. Din 1967, au fost arestați și încarcerați șapte sute cincizeci de mii de palestinieni.

Așadar, solicităm eliberarea lui Shalit, dar poziția noastră, prin care vrem să realizăm acest lucru separându-l de imaginea de ansamblu a Palestinei, este apolitică.

În încheiere, aș dori să adaug faptul că singura regiune din lume care are un ministru pentru prizonieri este Palestina. Aș dori să exprim din nou dragostea și compasiunea noastră pentru această familie și am încredere că această problemă va fi rezolvată în curând.

Nicole Kiil-Nielsen, autoare. – (FR) Dle președinte, rezoluția referitoare la caporalul Gilad Shalit pe care o discutăm azi completează numeroasele rezoluții adoptate anterior de Parlamentul European privind situația drepturilor omului din Orientul Mijlociu.

Caporalul Gilad Shalit, reținut ca prizonier de 1 355 de zile, trebuie eliberat cât mai curând posibil. Solicităm și sperăm sincer că va fi eliberat. Tânărul franco-palestinian Salah Hamouri, reținut de autoritățile israeliene din 13 martie 2005, trebuie eliberat. Copiii încarcerați în Israel, încălcând dispozițiile de drept internațional și convențiile privind drepturile copilului, trebuie eliberați. Activiștii Rezistenței populare nonviolente împotriva ocupației, precum Abdallah Abu Rahmah din Bil'in, trebuie eliberați. Reprezentanții aleși, precum membrii Consiliului Legislativ Palestinian - inclusiv Marwan Barghouti - trebuie eliberați.

Este timpul ca Uniunea Europeană să insiste cu determinare ca drepturile omului și dreptul internațional să fie respectate în Orientul Mijlociu. Soluțiile nu constau într-o atitudine de superioritate, exercitată în condiții represive și violente, așa cum s-a întâmplat, de exemplu, în cazul asasinării unui lider al Hamas în Dubai, pe care o condamnăm, nu în ultimul rând pentru că pune sub semnul întrebării siguranța eliberării lui Gilad Shalit.

Elena Băsescu, în numele grupului PPE. – Este pentru a doua oară în ultimele două săptămâni când vorbesc în plen despre Gilad Shalit și mă bucur că eforturile depuse împreună cu colegii mei au avut ca rezultat această rezoluție. „The case of Gilad Shalit” demonstrează preocuparea deosebită a Uniunii Europene cu privire la situația umanitară din Gaza. Drepturile lui Gilad, prevăzute în Convenția de la Geneva, nu ar trebui să fie condiționate de conflictul israelo-palestinian. De altfel, tatăl lui Gilad Shalit, domnul Naom, a afirmat în repetate rânduri că atât el, cât și familia lui nu sunt implicați politic. Ei nu au ales să se afle astăzi în această situație. Ideal pentru noi, europenii, ar fi două state care să trăiască unul lângă celălalt în pace și securitate.

Încă din anul 2006, se negociază prin diferiți intermediari eliberarea lui Gilad, existând astfel o propunere foarte controversată de a se da în schimbul lui 1 000 de deținuți palestinieni. Gilad și familia lui au nevoie de ajutorul nostru.

Vă mulțumesc mult

Olga Sehnalová, în numele Grupului S&D. – (CS) Cazul lui Gilad Shalit a devenit un simbol al nesfârșitei disperări și frustrări din Orientul Mijlociu. Acest lucru este valabil atât pentru oamenii care trăiesc acolo, cât și pentru comunitatea internațională implicată în regiune. Gilad Shalit este un prizonier cu un nume, a cărui soartă plină de evenimente o urmărim cu preocupare și compasiune. Oamenii din Orientul Mijlociu sunt prizonieri anonimi ai acestui conflict perpetuu. Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte. Sau mai există altă speranță pentru Gilad și pentru celelalte victime?

Toate normele dreptului internațional la un loc nu compensează ceea ce auzim atât de puțin în acest conflict - un apel la omenie. Să încercăm să lăsăm deoparte viziunea geopolitică asupra unei lumi în care oamenii și destinele lor sunt manipulate precum cărțile de joc. Să încercăm să ne punem în locul familiilor victimelor, al tuturor deținuților nevinovați și al oamenilor nevoiași.

Ce împiedică, așadar, eliberarea lui Gilad Shalit și a tuturor celor a căror vină nu a fost stabilită fără urmă de îndoială de către tribunale? Ca să nu mai vorbesc despre încurajarea celor care doresc să trăiască în pace. Cheia către pace este încrederea, compromisul și curajul de a apăra pacea împotriva tuturor celor neîndurători. Aș dori să vă rog să faceți primul pas.

Margrete Auken, în numele Grupului Verts/ALE. – (DA) Dle președinte, scopul dezbaterii noastre de azi este, cu toată onestitatea, să găsim un nume și o față pentru suferința umană și, astfel, să ne extindem compasiunea și empatia. În această privință, este într-adevăr foarte important faptul că l-am ales pe Gilad Shalit ca subiect al dezbaterii noastre de azi. Astfel ne vom putea extinde empatia și la alții, astfel încât să ne putem identifica cu suferința lor și a familiilor lor. Există mii de palestinieni încarcerați în condiții total inacceptabile, fapt care contravine tuturor normelor internaționale, iar situația lor este la fel de dificilă ca și situația lui Gilad Shalit și a familiei sale. Trebuie să depunem toate eforturile pentru a aborda această problemă în mod serios și consider că noi toți din această Cameră suntem pregătiți să facem acest lucru. Problema nu se referă la un singur prizonier, ci la mii de prizonieri victime ale acestui conflict major.

Aș dori să adaug încă un lucru: Este important să acceptăm cu onestitate cauza acestei suferințe și să ne dăm seama că nu va exista un viitor pentru acești oameni dacă nu acționăm, nu numai în privința asediului Fâșiei Gaza, dar și în privința ocupării Palestinei în ansamblu, și dacă nu găsim o soluție care să includă două state pe care cred că o dorim și solicităm cu toții. Cred că aceasta este o cale într-adevăr productivă de a găsi o soluție comună și sper că dna baroneasă Ashton va plasa Europa într-o poziție din care, în afară de a plăti întruna, va putea, de asemenea, să își facă auzită vocea din când în când.

Louis Bontes (NI). – (NL) Dle președinte, la 26 iunie 2006, un recrut din armata israeliană, caporalul Gilad Shalit, a fost răpit în urma unei infiltrații teroriste din Fâșia Gaza. De atunci este ținut prizonier de către Hamas. Hamas l-a izolat complet pe Shalit de lumea exterioară. A fost încarcerat în cel mai profund întuneric și nici măcar Crucea Roșie nu are acces la el.

Cazul Shalit dovedește încă o dată că Europa și Israel se află de aceeași parte. Forțele islamice barbare duc un război total împotriva civilizației vestice. Israelul se află în prima linie în acest război. În Israel și Europa, contează fiecare viață omenească. Pentru teroriștii islamici viața omenească nu înseamnă nimic sau, mai degrabă, o viață echivalează cu o mie de vieți, deoarece Hamas solicită ca, în schimbul lui Shalit, Israelul să elibereze 1 000 de prizonieri, inclusiv un număr mare de teroriști ucigași.

Este important să obținem eliberarea lui Shalit, dar fără ca Israelul să elibereze în schimb teroriști. La urma urmelor, am constatat anterior unde pot duce schimburi de acest gen: la euforia victoriei teroriștilor, a adepților și liderilor lor și, în mod inevitabil, la mai multă teroare. Nu putem lăsa oamenii să profite de terorism și ar fi iresponsabil să încurajăm Israelul să răspundă la aceste luări de prizonieri cu un schimb, pentru că următorul prizonier al Hamas ar putea fi o persoană din Paris, Amsterdam sau Bruxelles. Așadar, ce poziție trebuie adoptată?

Trebuie să ripostăm imediat: Hamas, și nu Israel, trebuie să plătească pentru luarea ca prizonier a lui Gilad Shalit, un cetățean european. Prețul ar trebui să fie atât de mare încât să îl elibereze din proprie dorință. Astfel, solicităm impunerea unei interdicții totale de călătorie către Europa și pe teritoriul acesteia pentru toți oficialii regimului Hamas, inclusiv pentru cei care nu sunt aliați în mod oficial cu Hamas și pentru cei care nu se găsesc pe lista europeană a teroriștilor.

Tunne Kelam (PPE). – Dle președinte, acest tânăr este ținut prizonier de aproape 1 400 de zile, fără a respecta nicio normă internațională și fără ca cineva să aibă acces la el, nici măcar Crucea Roșie. Cred că acest caz trebuie considerat și rezolvat exclusiv ca o tragedie umană. Sunt încurajat de sprijinul larg de care beneficiază această dezbatere în Parlamentul European și de primirea călduroasă pe care colegii noștri au manifestat-o ieri față de tatăl lui Shalit.

Cazul lui Shalit nu ar trebui să devină monedă de negociere. Este în interesul Hamas, dacă doresc să câștige legitimitate în procesul de pace. În încheiere, cea mai bună dovadă a credibilității lor ar fi eliberarea necondiționată a lui Gilad Shalit și abținerea de la comiterea altor răpiri.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Rezoluția pe care o discutăm azi nu are un caracter politic și nu încercăm să rezolvăm conflictul din Orientul Mijlociu. Ne dorim numai ca unui fiu nevinovat să i se permită să se întoarcă la tatăl său și la familia sa. Nu știu dacă colegii deputați cunosc existența unei organizații numite Cercul părinților. Este o organizație de familii israeliene și palestiniene care și-au pierdut rudele în conflict. Discutăm azi despre un caz individual pentru că nu dorim ca tatăl lui Gilad Shalit să devină unul dintre cei care și-au pierdut cele mai apropiate și îndrăgite rude - proprii copii.

Solicităm eliberarea unui prizonier deoarece nu suntem de acord cu ideea că scopul scuza mijloacele. Lupta pentru o cauză dreaptă nu justifică acțiuni considerate în mod universal ca fiind greșite sau acte de terorism. Organizațiile care doresc aprobarea și respectul nostru nu trebuie să ia ostatici.

(Aplauze)

Cristian Dan Preda (PPE). - Vreau să mă alătur și eu celor care au cerut în acest hemiciclu, atât astăzi, cât și ieri, eliberarea imediată a lui Gilad Shalit și vreau, de asemenea, să îmi exprim simpatia pentru familia lui.

În intervenția mea, aș vrea să le spun celor care își pun, poate, întrebarea: „de ce o rezoluție asupra cazului Gilad Shalit și de ce acum?”. Au mai fost colegi care au amintit faptul că în scurt timp se vor face patru ani de când tânărul Gilad Shalit este ostatic în condiții brutale și în disprețul normelor internaționale recunoscute prin a treia Convenție de la Geneva relativă la tratamentul prizonierilor de război. Așa cum ne putem da seama fiecare dintre noi, fiecare zi suplimentară de captivitate înseamnă o suferință teribilă pentru Shalit și familia sa.

Aș adăuga un motiv, și anume faptul că Gilad Shalit este un cetățean european, e o victimă din Europa a terorismului și, astăzi, de Ziua europeană a victimelor terorismului, nu cred că e gest mai semnificativ decât această rezoluție

Ana Gomes (S&D). – Dle președinte, în primul rând aș dori să salut eforturile depuse de familia lui Gilad Shalit pentru eliberarea acestuia, pe care o sprijinim din toată inima. Acesta este mesajul pe care dorim să îl

transmitem prin intermediul acestei rezoluții. Considerăm, așa cum subliniază și raportul Goldstone, că Gilad are dreptul la statutul de prizonier de război, la fel ca prizonierii reținuți de Israel, fie ei chiar și copii.

Dorim eliberarea tuturor. Dorim eliberarea lui Gilad Shalit și a tuturor tinerilor palestinieni. Într-adevăr, aceasta este singura cale către pace în regiunea respectivă. Îi adresăm dnei baronese Ashton îndemnul de a nu precupeți niciun efort în a exercita presiuni pentru eliberarea lui Gilad Shalit și a tuturor celorlalți prizonieri de război palestinieni, în special a celor tineri care suferă în detenție.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Cazul lui Gilad Shalit are o dimensiune specială, personală. Este cazul tragic al unui tânăr de aceeași vârstă cu fiul meu și, în egală măsură, este cazul tragic al familiei sale. Cu toate acestea, să nu ne prefacem că acest caz nu are și o dimensiune politică mai amplă. De fapt, ne dovedește că filmul în alb și negru care ni se prezintă cel mai adesea dintr-o singură perspectivă în cadrul acestei Camere, filmul care vorbește doar despre victimele palestinene, nu este, în realitate, foarte obiectiv.

Consider că azi ar trebui să solicităm în mod foarte clar eliberarea acestui tânăr, dar, în același timp, să nu uităm că cei care lansează proiectile la Sderot sunt responsabili pentru faptul că el este încă prizonier.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Dle președinte, după cum știm, această rezoluție a fost depusă pe fondul unor circumstanțe foarte delicate din punct de vedere politic, dar acest lucru nu trebuie să ne împiedice să adoptăm o rezoluție cu caracter clar umanitar, a cărei substanță să nu fie diluată de remarci politice de ordin general asupra situației în ansamblu.

Sunt mulțumită că această rezoluție se menține la obiect. Intenționez să votez în favoarea ei. Rezoluția subliniază faptul că toate părțile implicate în criza din Orientul Mijlociu trebuie să respecte dreptul internațional umanitar și legislația în materie de drepturile omului. Sper că aceasta va primi sprijinul ferm al acestei Camere.

(Aplauze)

Janez Potočnik, membru al Comisiei. – Dle președinte, cazul soldatului israelian răpit, Gilad Shalit, reprezintă o preocupare importantă pentru Uniunea Europeană.

Fosta mea colegă, dna comisar Ferrero-Waldner, a solicitat de urgență eliberarea dlui Shalit în cadrul acestei Camere, la 5 iulie 2006, la mai puțin de două săptămâni de la capturarea sa. De-a lungul anilor și în diferite ocazii, inclusiv în cadrul ultimului Consiliu de asociere cu Israelul din luna iunie a anului trecut și în cadrul Concluziilor Consiliului Afaceri Externe din decembrie 2009, UE a le-a solicitat în mod consecvent eliberarea dlui Shalit celor care îl țin prizonier. Așadar, ne alăturăm azi propunerii de rezoluție a Parlamentului care solicită eliberarea sa.

Considerăm, la fel ca și analizele elaborate de multe organizații pentru drepturile omului, că termenii și condițiile de detenție din cazul dlui Shalit contravin dreptului internațional umanitar. Prin urmare, îi îndemnăm pe aceia care îl țin prizonier să respecte aceste obligații și, în special, să permită reprezentanților Comitetului Internațional al Crucii Roșii să îl viziteze. În cele din urmă, suntem conștienți de faptul că se desfășoară activități de mediere în vederea eliberării lui Gilad Shalit. Încurajăm toate eforturile depuse în această direcție și ne exprimăm speranța că vor avea succes în curând. De asemenea, îi voi transmite personal colegei mele Cathy Ashton un mesaj clar din partea dvs.

Bineînțeles, gândurile noastre sunt alături de familia lui Gilad Shalit. Știu că tatăl său s-a aflat la Parlament în această săptămână și înțeleg că se află aici cu noi în acest moment.

(Aplauze)

Doresc să îl asigur că gândurile și eforturile noastre sunt alături de el și, desigur, alături de toți ceilalți care suportă consecințele acestui conflict de durată.

(Aplauze)

Președinte. – Dezbaterile a fost închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Indrek Tarand (Verts/ALE), în scris. – Doresc să îmi exprim regretul cu privire la încarcerarea lui Gilad Shalit. Răpirea sa, precum și detenția celorlalți prizonieri din regiune sunt inacceptabile. Este o situație care

trebuie să se schimbe cât mai curând posibil. Consider că eliberarea lui Shalit ar contribui la procesul de pace din Orientul Mijlociu în general.

în scris. – (FR) În rest, Franța tocmai a decis să vândă Rusiei o navă de luptă din clasa Mistral; credem că va regreta foarte mult acest demers.

12.2. Escaladarea violenței în Mexic

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră privind șapte⁽³⁾ propuneri de rezoluție referitoare la escaladarea violenței în Mexic.

Ramón Jáuregui Atondo, autor. – (ES) Dle președinte, aș dori să încep prin a spune că Mexic este o democrație importantă care a progresat constant în ultimii 20 de ani. Este un prieten al Uniunii Europene cu care avem un acord de parteneriat strategic. Aș dori să mai spun că, la ora actuală, Mexic duce un război dificil împotriva traficului de droguri organizat.

Azi în Parlamentului European vorbim însă despre Mexic în contextul drepturilor omului, pentru că a existat și există în continuare o accentuare a violenței care afectează în special poporul mexican și pentru că s-au înregistrat plângeri serioase, repetate, în legătură cu încălcări ale drepturilor omului.

Rezoluția pe care principalele grupuri politice o vor adopta azi aici se bazează pe respect și consens; bineînțeles, recunoaște situația pe care tocmai am descris-o și îndeamnă Mexicul să continue pe calea democrației depline și a statului de drept.

În același timp, formulează patru solicitări importante: îndeamnă Mexicul să garanteze dreptul la o presă liberă, pentru că au avut loc atacuri asupra jurnaliștilor; să garanteze protecția organizațiilor de apărare a drepturilor omului, pentru că acestea au fost atacate și amenințate; să garanteze protecția femeilor victime ale violenței, pentru că multe femei au fost asasinate și să evite nepedepsirea infracțiunilor și a abuzurilor de putere exercitate de forțele de poliție. Acestea sunt solicitările pe care Parlamentul le adresează Mexicului, în spiritul prieteniei bazate pe o relație pozitivă cu această țară.

Renate Weber, autoare. – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în această săptămână sărbătorim Ziua Internațională a Femeii. În Parlament am văzut multe postere în toate limbile Uniunii Europene cu mesajul că violența împotriva femeilor poate fi oprită. Azi discutăm despre violențele din Mexic și consider că este corect să recunoaștem faptul că femeile mexicane, atât victimele indigene, cât și cele neindigene, primesc o protecție minimă din partea autorităților locale și federale.

Femeile mexicane sunt victime ale tuturor formelor de violență, de la cea domestică la cea sexuală și tortură exercitată de armată sau poliție, fiind, de asemenea, victime ale asasinatelor. Din păcate, răspunsul autorităților mexicane a fost inefficient până acum și de aceea, în prezent putem afirma cu precizie că avem de-a face cu un caz de impunitate aproape totală.

Rezoluția noastră solicită guvernului mexican să combată fenomenul uciderii femeilor, feminicidul, care este un cuvânt dur dar exact, dacă avem în vedere faptul că aproape toate crimele ale căror victime sunt femeile rămân nepedepsite. De exemplu, în ultimii patru ani, în Mexic au fost condamnați doar 11 % din criminalii care au ucis aproape 700 de femei.

În același timp, s-ar părea că femeile sunt victimele favorite ale sistemului juridic. Nu există o altă explicație pentru faptul că două femei indigene, Alberta Alcántara și Teresa González, au fost condamnate la 21 de ani de închisoare și au ispășit deja mai mult de trei ani din pedeapsă pentru că au răpit - singure - șase bărbați din Agenția Federală de Investigații în timpul unui incident într-o piață. Să sperăm că judecătorul care va da sentința în termen de o săptămână în cadrul apelului înaintat de femei își va da seama de ridicolul și de nedreptatea situației.

Totuși, violența împotriva femeilor pornește de acasă. Sper că autoritățile legislative mexicane vor îmbunătăți în curând Legea generală privind accesul femeilor la o viață fără violență astfel încât diferitele forme de violență și mecanismele de punere în aplicare a legilor să poată fi definite în mod corespunzător. De asemenea, ar fi corect să se stabilească că violența domestică și violul în cadrul căsătoriei sunt infracțiuni penale.

(3) A se vedea procesul-verbal

În plus, pentru ca societatea mexicană să se schimbe și să respingă violența împotriva femeilor, este important ca aceste probleme să fie discutate în școală, ca aspect de bază al educației tinerilor.

Adam Bielan, autor. – (PL) De mai mulți ani deja, autoritățile din Mexic, inclusiv și în primul rând, președintele Felipe Calderón, duc un război sângeros împotriva bandelor de traficanți de droguri. Peste 40 000 de soldați sunt implicați în război, înregistrându-se mai multe succese. Printre acestea se numără, cu siguranță, arestările șefilor cartelurilor din Sinaloa și Juarez, distrugerea a peste 23 000 de hectare de culturi de opium și 38 000 de hectare de marihuana, închiderea a peste 50 de laboratoare ilegale care produceau narcotice și arestările a mai mult de 45 000 de persoane implicate în proces.

Trebuie să fim conștienți de faptul că veniturile anuale generate de cartelurile de droguri mexicane sunt de ordinul a miliarde de dolari, ceea ce este incomparabil mai mult decât sumele alocate de guvernul mexican pentru rezolvarea problemei narcoticelor. Astfel, bandele cheltuie sume uriașe cu politicieni, judecători și ofițeri de poliție corupți. Acesta este motivul pentru care autoritățile pierd războiul. Începând cu anul 2006, au fost ucise peste 15 000 de persoane, 6 000 dintre acestea fiind ucise începând cu luna octombrie a anului trecut. În special jurnaliștii se află în pericol, mai mult 60 au fost uciși, inclusiv Jorge Ochoa Martínez, asasinat de curând.

Trebuie să înțelegem că Mexicul va pierde războiul fără o implicare internațională.

(Aplauze)

Santiago Fisas Aixela, autor. – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Mexicul are o mare problemă cu traficul de droguri și cu violența asociată acestora. Ca să abordeze această situație, guvernul președintelui Felipe Calderón a adoptat o atitudine dură în vederea eradicării acestora: a decis să mobilizeze temporar forțele armate, mișcare care a avut un impact semnificativ asupra numărului de persoane arestate, a distrugerii de droguri și a confiscării de arme. Armata a acceptat toate recomandările Comisiei Naționale pentru Drepturile Omului, inclusiv cele referitoare la investigarea plângerilor care vizau propria lor conduită.

De asemenea, guvernul recunoaște că trebuie să facă schimbări semnificative în domeniul securității și al justiției și pune în aplicare o reformă ambițioasă a sistemului juridic astfel încât acesta să devină mai transparent și să îi pedepsească pe infractori, respectând în același timp drepturile omului.

Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) dorește să își manifeste solidaritatea cu poporul mexican în lupta împotriva traficului de droguri și îl sprijinim pe președintele Calderón în dorința sa de combatere a crimei organizate.

La final, aș dori să îmi exprim satisfacția față de acest acord care unește principalele grupuri politice din Parlament.

Marie-Christine Vergiat, autoare. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, începând cu 2007, în Mexic s-au înregistrat în mod constant din ce în ce mai multe încălcări ale drepturilor omului.

Potrivit ONG-urilor și mass-mediei mexicane, numai în anul 2009 s-au înregistrat peste 6500 de crime atribuite cartelurilor de droguri, marea majoritate a acestora fiind comise în statul Chihuahua. Guvernul președintelui Calderón a trimis mii de soldați în cele mai afectate zone.

De atunci, actele de violență comise de aceste forțe militare, precum și de forțele de poliție s-au intensificat, rămânând nepedepsite. ONG-urile publică din ce în ce mai multe rapoarte și vorbesc despre crime de stat. Sunt afectați în special jurnaliștii, comunitățile indigene și, în mod deosebit, femeile, atât indigene, cât și neindigene. Am întâlnit câteva dintre aceste femei din San Salvador Atenco; fuseseră violate și torturate de forțele de poliție. Am fost șocată de ceea ce mi-au spus. Autorii acestor acte comise în mai 2006 nu au fost încă pedepsiți.

Prin urmare, nu putem împărtăși preocupările autorităților mexicane ale căror agenți încalcă drepturile omului în mod regulat. În consecință, nu vom sprijini rezoluția comună și vom prezenta...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Barbara Lochbihler, autoare. – (DE) Dle președinte, mass-media ne furnizează în mod regulat imagini ale folosirii brutale a violenței în plină stradă în așa-numitul război împotriva drogurilor din Mexic. Uciderea a sute de femei, majoritatea lucrătoare din nordul țării, reprezintă principalele titluri ale știrilor și a dus la crearea termenului de „femicid”. Parlamentul European a elaborat un raport din proprie inițiativă referitor la acest subiect. În ciuda faptului că este conștient de intensificarea încălcărilor grave ale drepturilor omului,

guvernul mexican nu pare capabil sau dispus să facă ceva în această privință. Sublinierea necesității unei acțiuni neobosite în combaterea traficantilor de droguri nu poate ține locul unei acțiuni guvernamentale consecvente. Extinderea masivă a prezenței și puterii militare, competența tribunalelor militare în cazul infracțiunilor comise de soldați, impunitatea aproape totală - acestea sunt cauzele reale ale escaladării violenței din țară. Chiar și Comisia Națională pentru Drepturile Omului a luat act în repetate rânduri de intensificarea crimelor violente comise de armată.

Guvernul însuși nu dorește să recunoască situația. Continuă să ascundă crimele. Ieri, de exemplu, a circulat o știre în mass-media potrivit căreia ministrul apărării a plătit o sumă importantă familiilor victimelor în schimbul tăcerii acestora. Cine au fost autorii actelor de violență? Au fost soldați. UE trebuie să abordeze aspectul combaterii impunității la toate nivelurile relațiilor cu Mexic. Având în vedere gravitatea încălcării drepturilor omului, UE nu trebuie să actualizeze acordul global cu Mexicul. Nu trebuie să îl actualizeze până în momentul în care situația drepturilor omului nu se va îmbunătăți substanțial în această țară.

Cristian Dan Preda, în numele grupului PPE. – Escaladarea violențelor în statele mexicane din zona frontierei cu Statele Unite și, în special în Ciudad Juárez, este foarte preocupantă. Ultimele luni au fost în mod particular sângeroase, intervenția autorităților federale în această zonă fiind însoțită și de o creștere substanțială a numărului crimelor legate de traficul de droguri. Războiul împotriva narcotraficantilor este astfel dublat de un război între clanurile criminale rivale, ce se traduce prin omoruri de o excepțională brutalitate.

Mexicul este, cred eu, un caz limită, care ilustrează toată dificultatea unei acțiuni ferme împotriva criminalității, pentru a asigura siguranța națională. Este foarte important ca noi, aici, în Parlamentul European, să trimitem un semnal clar în sprijinul eforturilor întreprinse de guvernul mexican pentru a eradica fenomenul criminalității și, pe această cale, pentru a ameliora situația populației civile.

În același timp, trebuie să încurajăm autoritățile mexicane să continue reformele esențiale în sfera consolidării statului de drept, în particular reforma justiției și a sistemului penal.

Vă mulțumesc

Ana Gomes, în numele Grupului S&D. – (PT) Violența din Mexic este legată de traficul de droguri, iar inechitățile sociale au înrăutățit criza economică. Soluția o reprezintă combaterea impunității. Este esențial să se investească în sistemul juridic pentru a se încerca pedepsirea infractorilor și pentru a asigura protecția martorilor și a victimelor, mulți dintre aceștia fiind femei prinse în valul actelor de violență comise de traficantii de droguri.

Este șocant faptul că Juarez este capitala mondială a feminicidului, dar mai șocantă este cultura macho care explică lipsa de acțiune a autorităților în urmărirea celor responsabili pentru aceste crime și în protejarea apărătorilor drepturilor omului, inclusiv a jurnaliștilor.

Europa trebuie să folosească parteneriatul strategic cu Mexicul pentru a-i sprijini în mod constructiv pe cei care luptă pentru drepturile omului. Sunt aceiași oameni care luptă pentru apărarea statului de drept și a democrației. Fără drepturile omului nu există stat de drept sau democrație.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, cu puțin timp în urmă, am auzit în această Cameră solicitarea de a nu semna înțelegerea cu autoritățile mexicane. Nu înțeleg această sugestie. La urma urmei, l-am lăudat pe președintele Mexicului - și cei care au vorbit înaintea mea l-au lăudat de asemenea - pentru lupta sa hotărâtă împotriva baronilor drogurilor și a mafiei. Prin urmare, ar trebuie să lăudăm autoritățile mexicane pentru acțiunile lor, subliniind, desigur, în același timp faptul că acestea nu ar trebui „să arunce și copilul odată cu apa de baie”, adică ar trebui să încerce să respecte și drepturile omului în cadrul acestei lupte. Acest lucru este evident. Trebuie să înțelegem situația unei țări care se luptă de zeci de ani cu syndicatele crimei organizate și cu mafia. Dacă președintele țării declară război în această zonă, ar trebui să i se ofere un sprijin total. Totuși, vorbim aici despre jurnaliști și despre alte victime, desigur. Aș sublinia faptul că aceste persoane nu trebuie să devină victimele discriminării.

Rui Tavares, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Doamnelor și domnilor, chiar în această dimineață, Sindicatul mexican al electricienilor a fost înconjurat de o forță de poliție formată din 100-200 de ofițeri. Este vorba de același sindicat care, după ce a anunțat o grevă generală, și-a văzut liderul, pe Domingo Aguilar Vázquez, arestat a doua zi, la 16 martie, din false motive.

Acest atac la libertatea sindicatelor din Mexic, comis direct de către guvern, este cu atât mai șocant cu cât vorbim despre faptul că guvernul federal mexican nu pedepsește infracțiunile comise, de exemplu, de propriile forțe armate, sau despre ineficiența combaterii traficului de droguri.

Bineînțeles, situația este complexă. Au loc atacuri ale forțelor armate asupra traficantilor de droguri, dar, în același timp, au loc atacuri asupra sindicatelor. Ceea ce se întâmplă este că, pe fondul ineficienței, al impunității și al autoritarismului intensificat, o democrație precum Mexicul este pierdută de sub control.

Parlamentul trebuie să condamne cu fermitate și, mai presus de toate, să solicite guvernului mexican să renunțe la ineficiență în ceea ce îi privește pe criminali și să fie mai puțin autoritar, de exemplu, cu mișcările sindicatelor, ale muncitorilor și ale societății civile.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Dle președinte, doresc să subliniez două aspecte din rezoluția noastră referitoare la Mexic.

În primul rând, după cum am auzit, numărul actelor de violență a crescut în acest an. Mexicul se află în ghearele cartelurilor de droguri, iar violențele comise de acestea au costat deja 15 000 de vieți, conform estimărilor. Situația este deosebit de gravă în apropierea graniței dintre Mexic și Statele Unite ale Americii. Guvernul mexican se străduiește să pună situația sub control prin operațiuni militare și polițienești masive. Această strategie a atras și multe critici. Evident, responsabilitatea pentru comerțul cu droguri, spălarea de bani și problemele generate de acestea aparține și altor țări, iar Mexicul are nevoie de asistență și cooperare.

În al doilea rând, doresc să menționez recente rapoarte ale Amnesty International referitoare la lipsa de voință a autorităților de a-i proteja pe militanții pentru drepturile omului. Cei care apără populația indigenă și comunitățile sărace se supun unui risc deosebit. În momentul în care promovarea drepturilor omului devine periculoasă, mulți trebuie să ia în calcul riscurile activității lor. În consecință, cei apărați de acești militanți își pierd speranța.

Aceste aspecte, legate de traficul de droguri și de drepturile omului, trebuie de asemenea discutate în mai, când vom avea în vedere planuri de cooperare cu ocazia următoarei întâlniri la nivel înalt UE-Mexic.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Guvernul mexican trebuie să își ia un angajament ferm pentru lupta împotriva traficului de droguri, pentru respectarea drepturilor omului și a statului de drept.

Traficul de droguri a condus la violențe soldate cu pierderi de vieți omenești. Orașele Tijuana și Ciudad Juárez se numărau printre cele mai periculoase zece orașe din lume în anul 2009. Din 2007, în Mexic au avut loc 15 000 de omucideri în războiul împotriva drogurilor, numai în 2009 numărul acestora ajungând la 7 724.

Tinerii și femeile sunt cei mai afectați de traficul și de consumul de droguri. În Mexic, criza economică se poate transforma într-un conflict social, sărăcia și lipsa educației aflându-se printre cauzele care pot determina tinerii să devină victime ale consumului de droguri. În Mexic, în 2010, aproximativ 7,5 milioane de tineri nu au șansa să fie înscriși în sistemul formal de educație, neavând deci speranța unui trai decent.

Închei spunând că dialogul dintre Uniunea Europeană și Mexic trebuie să fie întărit, în scopul dezvoltării economice și sociale, al respectării drepturilor omului și statului de drept.

Mulțumesc

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, discutăm adesea despre dictatură în cadrul acestei Camere. Mexic nu este o dictatură, ci o democrație. Dezbatem cazuri individuale de încălcări grave ale drepturilor omului. Pentru Mexic, acestea nu reprezintă subiectul principal. Subiectul principal este faptul că această mare democrație, care este unul dintre partenerii noștri strategici, suferă de zeci de ani de o boală gravă, poate letală.

Așadar, are nevoie de tratamentul adecvat și de medicul adecvat. Președintele Calderón și camarazii săi de arme sunt acel medic. Acest lucru nu înseamnă că pot folosi sau că au voie să folosească orice tratament, dar trebuie să îi sprijinim.

De aceea consider atât de important punctul 12 din rezoluție, în care ne declarăm intenția de a folosi mai intens instrumentul financiar de care dispunem pentru a consolida buna guvernare, statul de drept și structurile unui stat de drept împotriva dezintegrării statului, împotriva crimei organizate, împotriva impunității, criticate pe bună dreptate. Totuși, nu putem face acest lucru prin înghețarea sau abandonarea contactelor; trebuie, mai degrabă, să le consolidăm.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Dle președinte, suntem cu toții preocupați de intensificarea violenței în Ciudad Juárez, dar am încredere în măsurile ample pe care autoritățile mexicane le-au instituit pentru a combate în mod eficient această situație complexă. De asemenea, sprijin lupta fermă pe care președintele

Calderón o duce în acest moment împotriva traficului de droguri, o amenințare globală gravă care ne privește pe toți. Din acest motiv ar trebui să ajutăm autoritățile mexicane în această luptă dificilă.

Doamnelor și domnilor, Mexic se află într-un proces pozitiv de modernizare politică și guvernamentală de mai mult de 10 ani. Președintele Calderón promovează reforme în mod constant. De asemenea, Mexic și-a asumat responsabilități mai mari la nivel internațional și are un rol activ, de exemplu, în cadrul Organizației Națiunilor Unite și al G-20.

În cadrul acestui Parlament, prin capacitățile mele modeste, am susținut întotdeauna încheierea unui parteneriat strategic între Uniunea Europeană și Mexic, pe care l-am obținut în cele din urmă în 2008. Sper că în luna mai, la întâlnirea la nivel înalt de la Madrid, putem adopta un plan sau un program de acțiune comun ambițios, pentru că Uniunea Europeană și Mexic trebuie să conlucreze în numeroase domenii, atât la nivel bilateral, cât și în cadrul forumurilor multilaterale, pentru a face față împreună provocărilor și amenințărilor, inclusiv traficului de droguri și altor forme de crimă organizată.

Charles Tannock (ECR). – Dle președinte, Mexicul este de mult timp canalul principal de alimentare pentru cea mai mare piață de narcotice ilegale din lume, respectiv Statele Unite. Prin urmare, Mexicul este speriat de brutalitatea și violența care merg mână în mână cu comerțul cu droguri. În plus, Mexicul însuși, ca țară cu o populație de 100 de milioane de locuitori și partener strategic vital al UE, a devenit din ce în ce mai mult - din nefericire - o piață importantă pentru cocaină. Este deosebit de îngrijorătoare creșterea consumului în rândul tinerilor.

Violența asociată drogurilor din Mexic pare doar că se intensifică, cu din ce în ce mai multe crime îngrozitoare și jurnaliști care devin ei înșiși țintele cazurilor pe care le raportează. Preponderența șomajului și a sărăciei nu ajută și induce, probabil, un climat de anarhie în anumite regiuni din Mexico. Președintele Calderón se confruntă cu provocări enorme, dar este hotărât să le facă față, iar UE ar trebui să îi acorde un sprijin substanțial. În special, ar trebui să îi sprijinim eforturile de reformare și restructurare a poliției și a sistemului juridic penal pentru a distruge legăturile corupte dintre cartelurile de droguri și forțele de aplicare a legii. Consider că acțiunea sa, de a folosi armata ca măsură de urgență temporară, este justificată.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. – Dle președinte, o intensificare fără precedent a violenței a generat în țară sentimentul unei nesiguranțe profunde în rândul populației. Desigur, Comisia este deosebit de preocupată de această situație. Știm că autoritățile mexicane abordează situația cu seriozitate și au pus în practică numeroase măsuri pentru rezolvarea ei.

Războiul președintelui Calderón împotriva crimei organizate reprezintă principala prioritate. În afară de desfășurarea mai multor forțe militare în țară pentru a combate crima organizată, Mexic depune eforturi uriașe pentru a consolida aplicarea legii și a sistemului juridic.

În august 2008 a fost adoptat un pachet de măsuri care vizează reorganizarea aplicării legii și a sistemului juridic din Mexic. Reforma justiției a fost adoptată de Congresul mexican în 2008 și are capacitatea de a aborda principalele probleme sistemice cu care se confruntă justiția penală din Mexic, deși suntem conștienți de faptul că punerea în aplicare a acestei reforme va necesita un angajament pe termen lung.

De asemenea, Mexic depune eforturi serioase pentru a răspunde preocupărilor referitoare la încălcările drepturilor omului, în special impactul grupărilor din cadrul crimei organizate și interesele investite în libertatea mass-mediei și a libertății de expresie, pe care organizații ale societății civile le-au adus în atenția UE. În această privință, guvernul mexican a instituit un procuror special pentru crimele comise împotriva jurnaliștilor în 2006.

Acesta depune eforturi uriașe pentru a aborda și alte deficiențe, după cum s-a putut vedea din adoptarea unei legi federale de eradicare a violenței împotriva femeilor și numirea unui procuror special în acest domeniu, precum și din adoptarea noii legi federale de combatere a traficului de ființe umane.

Ca membru al Consiliului pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite, Mexic s-a angajat să adopte o politică de stat în domeniul drepturilor omului și să rămână deschis la nivel internațional în ceea ce privește aceste drepturi. Problema protecției drepturilor omului în contextul combaterii crimei organizate și integritatea apărătorilor drepturilor omului se reflectă în recomandările acceptate de Mexic ca rezultat al participării sale la revizuirea universală periodică a ONU.

Mexic a dovedit interes și disponibilitate în cadrul discuțiilor cu Uniunea Europeană referitoare la aceste probleme, cel mai recent cu ocazia reuniunii Comisiei parlamentare mixte UE-Mexic care a avut loc la Bruxelles în perioada 26-27 noiembrie 2009. Într-adevăr, acest domeniu face obiectul unei cooperări speciale.

În perioada 3-4 decembrie 2009, UE și Mexic au organizat împreună la Cancún un seminar internațional cu tema „Utilizarea legitimă a forței și protecția drepturilor omului”. Seminarul a furnizat locația pentru organizarea unor consultări între experți referitoare la un proiect de document de politică în domeniul responsabilității forțelor polițienești locale în ceea ce privește drepturile omului.

Acest proiect de document a fost prezentat congresului local din Quintana Roo după încheierea seminarului. Această inițiativă completează recent adoptata lege federală privind reforma sistemului juridic și ar putea fi aplicată și de alte state federale.

Considerăm că parteneriatul strategic UE-Mexic oferă cel mai bun cadru pentru sprijinul UE în favoarea Mexicului în domeniul siguranței publice și al statului de drept. Documentul executiv de parteneriat strategic aflat în curs de negociere prevede stabilirea unui dialog oficial UE-Mexic în domeniul securității, precum și o cooperare mai strânsă cu agențiile UE relevante, precum CEPOL, Europol, Eurojust și Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (OEDT).

În ceea ce privește Comisia, sprijinim deja un proiect din perioada 2004-2007 de consolidare a administrației juridice din Mexic. Pentru perioada 2011-2013 este prevăzută continuarea cooperării în acest domeniu.

În concluzie, este clar că Mexic se confruntă cu provocări importante în domeniul siguranței publice și al respectării drepturilor omului. Nu este ușor, iar situația este departe de a fi ideală, dar este corect să menționăm faptul că dă dovadă de voință și hotărâre pentru a asigura compatibilitatea unei politici de siguranță publică cu respectarea drepturilor omului. Vom continua să sprijinim eforturile depuse de Mexic.

Președinte. – Dezbaterile au fost închise.

Votarea va avea loc după încheierea dezbaterilor.

12.3. Coreea de Sud - legalizarea pedepsei cu moartea

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterile privind cinci⁽⁴⁾ propuneri de rezoluție referitoare la Coreea de sud - legalizarea pedepsei cu moartea.

Renate Weber, autoare. – Dle președinte, după 13 ani fără nicio execuție în Coreea de Sud, este foarte trist faptul că pedeapsa cu moartea a primit o hotărâre favorabilă din partea Curții Constituționale din această țară. Hotărârea afirmă faptul că pedeapsa cu moartea este o pedeapsă legală care poate descuraja infracționalitatea spre binele public. Este un argument pe care îl auzim de obicei și un răspuns la situații emoționale într-o anumită țară, la un moment dat.

De fapt, înseamnă că pedeapsa cu moartea este considerată o metodă de prevenire în speranța că, din moment ce infractorii știu că există pedeapsa capitală, aceștia se vor gândi de două ori înainte să acționeze. Știm cu toții că această idee a fost respinsă de numeroase studii.

Mai important este faptul că pedeapsa cu moartea este ireversibilă, nu există cale de întoarcere. Dreptul roman în timpul lui Iustinian afirma că e mai bine ca o persoană vinovată să scape nepedepsită decât ca unei persoane nevinovate să i se ia viața. Aceasta se întâmplă cu 15 secole în urmă. Din moment ce însăși Curtea Constituțională din Coreea de Sud a recunoscut că pedeapsa cu moartea poate face obiectul unor erori și abuzuri, preocupările noastre prezentate azi ar putea consolida instituțiile democratice din Republica Coreea în sensul că această metodă punitivă ar trebui abolită pentru totdeauna.

Din moment ce Republica Coreea de Sud a aderat în 1990 la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și este semnatară a majorității tratatelor referitoare la drepturile omului, o măsură contrară acestora ar fi dăunătoare pentru reputația sa la nivel internațional.

David Martin, autor. – Dle președinte, Uniunea Europeană în general și acest Parlament în special se pot mândri cu o istorie și o tradiție onorabilă în care s-au opus pedepsei cu moartea. Așadar, nu putem decât să regretăm decizia Curții Constituționale din Coreea de Sud, conform căreia pedeapsa cu moartea nu este o încălcare a Constituției aceste țări.

Cu toate acestea, consider că trebuie să păstrăm un echilibru în această situație. Judecătorii au hotărât la limită, cu cinci voturi pentru și patru împotriva. Ultima dată când au votat, votul a fost de șapte la doi. Ei nu

(4) A se vedea procesul-verbal

au îndemnat la utilizarea pedepsei cu moartea și nici nu au justificat-o, ci au solicitat o decizie politică a Parlamentului coreean prin care acesta să hotărască asupra viitoarei aboliri a pedepsei cu moartea în această țară.

Trebuie să remarcăm, de asemenea, faptul că Coreea de Sud este o țară aboliționistă. Nu au mai avut loc execuții din februarie 1998, iar în 2007, Amnesty International a inclus Coreea de Sud în categoria țărilor care practic au abolit pedeapsa cu moartea.

Cu toate acestea, gravitatea acestei probleme revine în prim plan atunci când ne dăm seama că liderul Marelui Partid Național din Coreea a afirmat recent faptul că acest moratoriu de facto referitor la pedeapsa capitală ar trebui să se încheie, iar anumiți prizonieri ar trebui executați rapid. Sper că această nefericită voce oportunistă din Coreea va fi ignorată, iar Coreea de Sud nu va mai fi o țară cu un moratoriu de facto, ci își va schimba legislația, devenind o țară cu un moratoriu de jure.

Martin Kastler, autor. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, din nefericire, chiar și în această epocă, mai multe țări din lume utilizează sau permit acest tip de pedeapsă inumană pentru infracțiunile grave. Consider că nimeni nu are dreptul să decidă asupra vieții sau morții altei persoane, fie ea la începutul sau la sfârșitul vieții, și cu siguranță nu în contextul pedepșirii unui act infracțional. Această pedeapsă barbară prin execuție nu își are locul în lumea modernă.

Neuitatul, marele Papă Ioan Paul al II-lea a subliniat faptul că, mai presus de toate, trebuie să existe posibilitatea ispășirii, a unei șanse la reconciliere. Acest lucru nu poate exista în cazul unei acțiuni ireversibile precum pedeapsa capitală. Din acest motiv, ne unim forțele ca grupuri parlamentare pentru a-i invita pe colegii noștri din Coreea de Sud să abordeze această problemă în parlamentul lor și să ni se alăture nouă, europenilor, în campania de abolire a pedepsei cu moartea, în semn de umanism. Aș dori să îi invit pe toți deputații să sprijine această propunere de rezoluție în unanimitate.

Marie-Christine Vergiat, autoare. – (FR) Dle președinte, la cel de-al patrulea Congres mondial împotriva pedepsei cu moartea, organizat la sfârșitul lunii februarie la Geneva, mișcarea aboliționistă a salutat numărul în creștere al țărilor care au abolit sau suspendat pedeapsa capitală. Coreea de Sud pare să se fi angajat în această direcție, din moment ce nu mai avuseseră loc execuții din decembrie 1997.

Decizia recentă a Curții Constituționale din Republica Coreea nu poate decât să ne îngrijoreze, nu putem decât să o regretăm. Prin urmare, dorim ca abolirea pedepsei capitale - o încălcare a dreptului la viață și o crimă de stat - să fie considerată de Comisie și Consiliu ca fiind un element-cheie în cadrul relațiilor Uniunii Europene cu țările terțe.

Dorim ca aceste instituții să invite guvernul coreean și pe președintele republicii, dumnealui însuși condamnat la moarte în 1981, să se angajeze ferm în vederea abolirii pedepsei capitale; să decidă cu privire la un moratoriu, în conformitate cu decizia ONU; să își facă auzite preocupările referitoare la situația a 59 de persoane, inclusiv anumiți prizonieri politici, care au fost condamnate la moarte în această țară și să solicite comutarea pedepsei acestora.

Barbara Lochbihler, autoare. – (DE) Dle președinte, politica de abolire a pedepsei cu moartea este o parte de succes a politicii externe europene. Acest lucru se poate constata în negocierile de aderare, în discuțiile bilaterale și în cadrul Organizației Națiunilor Unite, unde din ce în ce mai multe state din comunitatea internațională decid să se pronunțe în favoarea unui moratoriu sau a abolirii complete a pedepsei capitale. Până nu demult, Republica Coreea de Sud se număra printre aceste state care, în practică, nu mai aplicau această pedeapsă degradantă și umilitoare.

Rezoluția de azi este expresia preocupării noastre că, odată cu decizia Curții Constituționale sud-coreene conform căreia execuțiile sunt compatibile din punct de vedere legal cu Constituția, s-a creat o situație care facilitează într-adevăr reutilizarea pedepsei cu moartea. Prin urmare, solicităm guvernului Coreei de Sud să depună toate eforturile pentru ca, într-o primă etapă, să adopte un moratoriu obligatoriu din punct de vedere juridic care interzice execuțiile - la urma urmei, există 55 de persoane care își așteaptă moartea - după care, în etapa a doua, parlamentul sud-coreean ar trebui să adopte o lege prin care se abolește pedeapsa cu moartea.

Un semn pozitiv este apariția, în cadrul societății sud-coreene, a unei mișcări care militează în favoarea adoptării unei legi de abolire a pedepsei cu moartea. Acest Parlament ar trebui să sprijine mișcarea respectivă.

Jarosław Leszek Wałęsa, în numele Grupului PPE. – (PL) Dle președinte, într-o perioadă în care numărul țărilor care nu mai folosesc pedeapsa capitală crește, decizia Curții Constituționale din Coreea de Sud ar trebui să fie primită cel puțin cu surpriză.

Pedeapsa capitală este o încălcare clară a drepturilor omului - la urma urmei, viața unui om este o valoare pe care legea ar trebui s-o protejeze, iar un sistem juridic care permite pedeapsa cu moartea își distruge propriile fundamente și reprezintă un caz ciudat de ipocrizie. Există multe argumente împotriva utilizării acestei metode de aplicare a justiției. Pentru mine, cel mai important este caracterul său ireversibil. Indiferent de ceea ce s-ar mai putea spune despre ea, pedeapsa capitală este o pedeapsă finală. Le ia oamenilor cel mai prețios lucru pe care îl vor avea vreodată. În plus, există și răspunderea morală a celor care comit acest act, pentru că există întotdeauna riscul de a executa o persoană nevinovată.

În acest sens, decizia Curții Constituționale este dezamăgitoare, pentru că știm că în Coreea nu au mai existat execuții de mulți ani. Sper că această decizie nu va afecta numărul sentințelor pronunțate. Pe lângă aceasta, solicit ca pronunțarea pedepsei cu moartea în Coreea de Sud să fie eliminată în totalitate.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, în numele Grupului S&D. – (PL) Coreea de Sud este unul dintre principalii parteneri comerciali ai Uniunii Europene. În egală măsură, este o țară cu care Comisia Europeană a încheiat negocierile privind un acord de liber schimb, care acordă fiecăreia dintre părți un acces sporit la piața celeilalte. Având în vedere aceste relații economice strânse, sunt surprinsă de faptul că UE și Coreea se diferențiază atât de mult atunci când vine vorba despre respectarea drepturilor omului.

Toate statele membre ale Uniunii Europene sunt semnatare ale Protocolului nr. 13 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care interzice utilizarea pedepsei cu moartea. În plus, Uniunea declară la nivel internațional că și-a stabilit obiectivul de a acționa pentru abolirea universală a pedepsei cu moartea. Conform acestei declarații, Uniunea ar trebui să își exprime în mod clar sprijinul în favoarea mișcării coreene pentru abolirea pedepsei capitale. Să sperăm că, înainte de toate, se va introduce un moratoriu privind execuțiile și că guvernul coreean se va implica în mod activ în eforturile de abolire a pedepsei capitale care se desfășoară în cadrul ONU.

Beneficiind de competențe noi în domeniul politicii comerciale, noi avem dreptul și obligația, ca Parlament European, să solicităm abolirea pedepsei cu moartea în toate țările partenere ale Uniunii Europene.

Zbigniew Ziobro, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, dacă opiniile actuale asupra pedepsei capitale s-ar fi aplicat în Europa în epoca Tribunalului de la Nuremberg, nu ar fi fost condamnați la moarte niciunul dintre criminalii naziști judecați de acest tribunal, responsabili de moartea crudă a milioane de oameni nevinovați. Nu am auzit pe nimeni din Europa care să critice Tribunalul de la Nurnberg pentru hotărâri nedrepte.

Europa deviază tot mai mult de esența unei pedepse juste ca răspuns proporțional cu răul comis de autor și cu gradul de vinovăție al acestuia. Atunci când vorbim despre crimă, despre uciderea mai multor oameni, de exemplu, într-un act terorist, sau când vorbim despre genocid și despre moartea a milioane de oameni - ceea ce s-a întâmplat în realitate în Europa - apare problema unei pedepse proporționale. Este adevărat că în cercurile academice din Europa și din lume se are loc o dezbatere privind eficiența acestei pedepse în ceea ce privește efectul ei de prevenire și protecție a persoanelor nevinovate. Totuși, nu acesta este, probabil, argumentul principal în această discuție.

În prezent, pedeapsa capitală nu se mai aplică în Europa. Este o alegere democratică, care dorim să fie respectată. Cu toate acestea, ar trebui să respectăm și alegerile altora, de aceea sunt în favoarea discutării acestui subiect, inclusiv cu populația din Coreea de Sud. Este un stat democratic și o țară democratică.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Nu cred că ar trebui să comentăm asupra acestui aspect sau să ne amestecăm, din cel puțin două motive. În primul rând, deoarece Coreea de Sud este o țară democratică, iar hotărârea Curții Constituționale este o hotărâre a unui organism legal din această țară. De aceea, nu există niciun pericol ca pedeapsa capitală să fie hotărâtă în cazuri politice sau ordinare - aceasta este destinată criminalilor și ucigașilor. În al doilea rând, pedeapsa capitală este o metodă preventivă. Bineînțeles, nu se poate dovedi acest lucru la nivel empiric, dar dacă presupunem ca fiind adevărat silogismul conform căruia o pedeapsă mai gravă este o metodă preventivă mai bună, acest lucru înseamnă că o pedeapsă mai aspră este mai eficientă din punct de vedere al prevenirii și, prin urmare, pedeapsa capitală are cel mai bun efect de prevenire. Acestea fiind zise, prin aplicarea pedepsei cu moartea contribuim, de fapt, la salvarea vieților unor persoane nevinovate. Prin urmare, Uniunea Europeană și Parlamentul European nu ar trebui să intervină în această situație pe lângă autoritățile sud-coreene.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Dle președinte, decizia Curții Constituționale din Coreea de Sud, conform căreia pedeapsa cu moartea nu reprezintă o încălcare a Constituției, trebuie primită cu tristețe. Această decizie constituie un pas înapoi în comparație cu tendința manifestată în Coreea de Sud, unde pedeapsa capitală nu

s-a mai aplicat de zece ani. Ultima execuție a avut loc acum 13 ani. În prezent, există 57 de condamnați la moarte care își așteaptă execuția. Trebuie adoptată o poziție critică față de hotărârea Curții sud-coreene. Coreea de Sud, ca lider economic al regiunii, ar trebui în special să dea un exemplu în ceea ce privește respectarea dreptului la viață al fiecărei persoane. Pedeapsa capitală nu este compatibilă cu un sistem juridic penal contemporan și, contrar opiniei actuale, nu contribuie deloc la scăderea infracționalității.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pedeapsa cu moartea este o problemă care va dăinui atâta vreme cât monștrii și ucigașii, conștienți că pot tortura, abuza și omorî oameni, rămân ascunși în cadrul societății, pentru că o societate slabă și neputincioasă nu este capabilă să facă față comportamentului brutal al acestora.

Fiecare dintre victimele acestor monștri a avut același drept la viață ca noi toți, până în momentul în care drumul său s-a încrucișat cu cel al unui astfel de monstru, un criminal care a condamnat o persoană pentru a-și satisface o plăcere perversă, fără niciun drept la clemență sau apărare. Curtea Constituțională din Coreea a emis o opinie conform căreia pedeapsa cu moartea nu încalcă Constituția coreeană. Astfel, statutul său juridic a fost practic evaluat. Faptul că elitele politice europene au abandonat această cale, în numele nostru, nu înseamnă că noi am devenit mai buni sau că societatea noastră este mai umană. Nu. În Europa, la fel ca și în Coreea, monștrii ucid în continuare persoane nevinovate în mod oribil și brutal. Singura diferență este că monștrii europeni nu trebuie să se teamă de pedeapsa capitală.

Doamnelor și domnilor, respect modelul nostru bazat pe Convenția europeană a drepturilor omului, dar consider că, înainte de a-l impune în restul lumii, ar trebui să ne asigurăm că există într-adevăr o soluție mai bună pentru oamenii cumsecade și că...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Aș dori să spun că decizia Curții Constituționale din Coreea de Sud este dezamăgitoare și preocupantă. Deși ultimele execuții au avut loc în 1997 în Coreea de Sud, Curtea a hotărât la 25 februarie că pedeapsa cu moartea este o formă de pedeapsă care nu încalcă dreptul constituțional la viață. Este cea de-a doua hotărâre a Curții cu același conținut. Prima a fost emisă în 1996, când Curtea a afirmat că opinia publică nu este favorabilă abolirii pedepsei capitale. Prin urmare, se poate concluziona că opinia publică din Coreea de Sud a rămas neschimbată, ceea ce este regretabil, pentru că o țară care este lider economic ar trebui să constituie un exemplu în respectarea dreptului la viață, un drept fundamental al omului.

(Aplauze)

Janez Potočnik, membru al Comisiei. – Dle președinte, combaterea pedepsei cu moartea se află în centrul politicii UE privind drepturile omului. UE consideră că pedeapsa capitală este o pedeapsă crudă și inumană care nu reușește să prevină comportamentul infracțional, în timp ce abolirea pedepsei capitale contribuie la consolidarea demnității umane.

Am putut constata cu satisfacție mai multe evoluții pozitive recente în combaterea pedepsei cu moartea. În ianuarie anul acesta, Mongolia a anunțat un moratoriu referitor la pedeapsa cu moartea. În cursul anului 2009, Burundi, Togo și statul New Mexico din SUA au abolit pedeapsa capitală. În 2007, Adunarea Generală a ONU a adoptat pentru prima dată o rezoluție care invita statele să stabilească un moratoriu privind execuțiile, în scopul abolirii pedepsei cu moartea; această invitație a fost reiterată printr-o altă rezoluție în 2008.

În acest context, UE a fost, bineînțeles, dezamăgită de hotărârea din 25 februarie a Curții Constituționale a Republicii Coreea - adoptată printr-un vot la limită de cinci la patru - conform căreia pedeapsa cu moartea nu încalcă dispozițiile Constituției. Am luat act, totuși, de faptul că acest caz se referă la interpretarea Constituției coreene; nu a fost o decizie politică privind menținerea pedepsei cu moartea. De asemenea, am luat act în special de opiniile exprimate de trei dintre cei cinci judecători care au considerat că pedeapsa cu moartea respectă Constituția. Judecătorii Lee Kang-Kook și Min Hyung-Ki au exprimat în mod clar necesitatea de a limita folosirea pedepsei cu moartea și de a reduce numărul cazurilor de infracțiuni în care se aplică pedeapsa capitală, iar judecătorul Song Doo-hwan a afirmat că orice hotărâre referitoare la pedeapsa cu moartea trebuie să fie supusă dezbaterii publice și acțiunii instituțiilor legislative.

Deși tribunalele emit în continuare sentințe de condamnare la moarte, Republica Coreea menține din 1997 un moratoriu privind execuțiile. În acest moment, nu există niciun semn care să indice faptul că hotărârea Curții Constituționale va afecta acest moratoriu. Salutăm determinarea Coreei de a menține moratoriul privind aplicarea execuțiilor.

În același timp, așa cum se afirmă în rezoluția Adunării Generale a ONU, un moratoriu nu ar trebui considerat un scop în sine, ci o măsură în vederea abolirii complete. În consecință, UE adresează Adunării Naționale coreene îndemnul de a adopta cât mai rapid posibil măsuri de abolire a pedepsei cu moartea. Republica Coreea este de mult timp un lider regional în ceea ce privește aspectele legate de drepturile omului în Asia. Abolirea pedepsei cu moartea ar confirma astfel angajamentul Republicii Coreea de a proteja și promova drepturile omului.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Gerard Batten (EFD), în scris. – Adresez felicitări Curții Constituționale sud-coreene pentru susținerea pedepsei cu moartea. Intenționează să mențină pedeapsa cu moartea pentru infracțiunile cele mai grave. De exemplu, pentru un anumit domn Mr Kang Ho-soon, care se pare că a mărturisit că a ucis șapte femei. De curând, Ministerul Justiției a dat publicității cifre care indică un sprijin mai mare de 60 % în favoarea pedepsei cu moartea. Dacă în Marea Britanie s-ar adresa aceeași întrebare, rezultatul ar fi cel puțin același. În închisorile britanice există diferite tipuri de infractori precum criminali în serie, violatori, pedofili criminali, necrofili și canibali condamnați la închisoare pe viață. Cel mai recent exemplu este cel de săptămâna trecută, al lui Peter Chapman, un pervers care a ademenit o victimă nevinovată de 17 ani, Ashleigh Hall, pe care a omorât-o și a fost condamnat la 35 de ani de închisoare. Este o pedeapsă inadecvată. Acest individ și cei de tipul lui ar trebui executați. Astfel, s-ar economisi în fiecare an milioane de lire sterline, care sunt irosiți pe întreținerea unor astfel de infractori în închisoare pe viață și care ar fi mai bine cheltuiți pentru bătrâni și bolnavi. Așadar, felicitări Coreei de Sud: mențineți pedeapsa capitală pentru infracțiunile cele mai grave.

Monica Luisa Macovei (PPE), în scris. – „Fiecare om are dreptul la viață. În caz contrar, criminalul înregistrează fără voia sa o victorie morală decisivă și perversă transformând, la rândul său, statul într-un criminal, reducând astfel aversiunea socială la anihilarea conștientă a oamenilor” (Amnesty International, 1998). Moralitatea, prevenirea și cinstea sunt elementele-cheie din dezbateră referitoare la pedeapsa cu moartea. Abordarea referitoare la „controlul infracționalității” caută să elimine comportamentul infracțional în timp ce modelul bazat pe „drepturile omului/procesul corespunzător” pune accentul pe drepturile persoanelor. Cea dintâi consideră că pedeapsa cu moartea este morală pentru că acuzatul a luat o viață (retribuție), este o metodă de prevenire pentru că cei care ar putea ucide s-ar abține de la comiterea crimei din teamă pentru propria viață, în timp ce cinstea nu este importantă sau dovedită. Modelul din urmă susține că pedeapsa cu moartea este imorală deoarece statul nu ar trebui să ia vieți, nu este o metodă de prevenire - fapt dovedit de statistici - și este aplicată injust, uneori cei care își așteaptă execuția fiind nevinovați, procesele lor implicând nereguli. Cred în modelul bazat pe drepturile omului, reflectat în actele obligatorii și neobligatorii din punct de vedere juridic ale comunității internaționale și de numărul din ce în ce mai mare de țări care abolesc pedeapsa cu moartea. Adresez Republicii Coreea îndemnul de a da o dovadă clară de voință politică prin abolirea pedepsei cu moartea și, până atunci, de a adopta imediat un moratoriu referitor la aplicarea acesteia.

Cristian Dan Preda (PPE), în scris. – Orientările UE privind pedeapsa cu moartea datează din 1998. Tot în acel an, a început o perioadă de moratoriu neoficial cu privire la pedeapsa cu moartea în Coreea de Sud. În acest interval, parlamentul sud-coreean a discutat trei propuneri de scoatere în afara legii a pedepsei cu moartea. În cursul lunii trecute, Curtea Constituțională din această țară a reafirmat cu o majoritate strânsă constituționalitatea pedepsei cu moartea.

Deplâng această decizie și sper că Parlamentul va introduce o rezoluție care să interzică pedeapsa cu moartea.

Trecerea Coreei de Sud în rândul țărilor aboliționiste ar fi un semnal puternic pentru întreg continentul asiatic.

13. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii privind votul: a se vedea procesul-verbal.)

13.1. Cazul Gilad Shalit (B7-0171/2010)

13.2. Escaladarea violenței în Mexic (B7-0188/2010)

13.3. Coreea de Sud - legalizarea pedepsei cu moartea (B7-0191/2010)

14. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

15. Poziția Consiliului în primă lectură: consultați procesul-verbal

16. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

17. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

18. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură) consultați procesul-verbal

19. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: consultați procesul-verbal

20. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

21. Întreruperea sesiunii

Președinte. – Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința a fost închisă la ora 16.30)

ANEXĂ (Răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinția în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 9 adresată de Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0060/10)

Subiect: Proiect de construcție de centrale nucleare în Rusia și Belarus

Două centrale nucleare (CN) sunt în prezent proiectate în Belarus și în regiunea Kaliningrad din Federația Rusă. Locurile de construcție prevăzute pentru ambele CN sunt situate la mai puțin de 100 km de două state membre, Lituania și Polonia. În plus, atât Lituania, cât și Polonia își proiectează propriile CN.

Care este opinia Consiliului față de concentrația nucleară la granița de est a UE? Având în vedere planurile programului președinției spaniole de a promova dezvoltarea unei relații strategice cu Rusia, ce inițiative concrete prevede Consiliul pentru a stabili o cooperare cu Rusia și Belarus în ceea ce privește impactul asupra mediului al celor două centrale nucleare proiectate pe teritoriul acestor state?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul a subliniat în mod constant importanța standardelor înalte de siguranță nucleară și de nivel ridicat al protecției mediului. Consiliul subliniază în mod regulat sprijinul său pentru un nivel ridicat de siguranță nucleară și de protecție a mediului în Uniunea Europeană și în țările terțe.

Responsabilitatea națională pentru siguranța nucleară este confirmată de convențiile internaționale ale IAEA, cum ar fi Convenția privind securitatea nucleară (CNS), la care sunt părți Belarus, Rusia, precum și Euratom și cea mai mare parte din statele membre ale UE. Cu toate acestea, conferința de revizuire din cadrul CNS oferă statelor membre o oportunitate de a exercita presiuni din partea colegilor asupra celorlalte părți în ceea ce privește siguranța instalațiilor acestora și modul de punere în aplicare a dispozițiilor relevante ale convenției.

Consiliul ar dori să sublinieze mai ales faptul că, în temeiul CNS, părțile contractante din vecinătatea unei instalații nucleare proiectate trebuie să fie consultate, în măsura în care această instalație este susceptibilă de a le afecta.

Mai mult, Acordul Euratom-Asia privind utilizările în scopuri pașnice ale energiei nucleare, care se află în prezent în curs de negociere, este menit să conțină dispoziții cu privire la cerințele verificabile pentru siguranța nucleară și protecția sănătății și a siguranței lucrătorilor.

Consiliul reamintește în plus că această chestiune este abordată în mod regulat în cadrul Dialogului UE-Rusia privind energia și al Consiliilor de parteneriat permanent în domeniul energiei. Ar trebui constatat în această privință faptul că ultimul (cel de al 10-lea) raport de activitate privind Dialogul prevede că:

„Părțile [Rusia, UE] subliniază că diversificarea, atât a resurselor de energie, cât și a infrastructurii pentru transport, reprezintă un imperativ al timpului nostru. În acest cadru, ele susțin dezvoltarea comerțului cu energie electrică între UE și Rusia, ținând cont de necesitatea garantării celui mai ridicat nivel de siguranță nucleară.”

În ceea ce privește evaluarea impactului într-un context internațional, Consiliul constată faptul că Belarus este parte la Convenția de la Espoo privind evaluarea impactului asupra mediului într-un context transfrontalier, care conține obligații menite să evalueze și să minimizeze impactul asupra mediului și potențialul pericol pentru mediu. Consiliul subliniază faptul că responsabilitatea pentru evaluarea mediului le aparține în mare măsură promotorilor acestor proiecte.

Federația Rusă nu este o „parte contractantă” deplină la Convenția de la Espoo. Cu toate acestea, UE încurajează Rusia să aplice în mod voluntar Convenția de la Espoo. Acest aspect a fost adus în atenția Rusiei de mult timp, inclusiv în legătură cu centralele de energie nucleară existente.

*
* *

Întrebarea nr. 10 adresată de Czesław Adam Siekierski (H-0062/10)

Subiect: Componenta Parlamentului European după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona

Conform Tratatului de la Lisabona, intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, Parlamentul European este compus dintr-un număr de 750 de deputați plus un Președinte / o Președintă, ceea ce înseamnă cu 18 deputați mai mult decât era prevăzut în Tratatul de la Nisa, aflat în vigoare până la 1 decembrie 2009.

În noiembrie 2009, Parlamentul European a adoptat un raport referitor la statutul noilor deputați, care confirmă preluarea mandatelor de către noii deputați suplimentari, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și după ce toate statele membre au ratificat un protocol adițional privind creșterea numărului deputaților. Cu toate acestea, acest protocol adițional nu a fost încă semnat de către șefii de stat ai statelor membre ale UE și este greu de prevăzut când va avea loc acest lucru. Acești noi deputați nu vor putea însă să își preia mandatele înaintea convocării unei Conferințe interguvernamentale pe această temă.

Având în vedere situația descrisă mai sus, ce măsuri intenționează să ia Consiliul pentru a accelera adoptarea unei reglementări care să le permită noilor deputați preluarea mandatelor în conformitate cu Tratatul de la Lisabona? Ne putem aștepta ca această situație să fie soluționată în timpul Președinției spaniole?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

După cum a precizat în mod corect onorabilul deputat, în conformitate cu articolul 14 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), astfel cum a fost inclus în Tratatul de la Lisabona, numărul deputaților europeni nu trebuie să depășească 750, plus Președintele. Întrucât alegerile pentru Parlamentul European din iunie 2009 s-au desfășurat pe baza fostului tratat (adică 736 de deputați europeni aleși), în perioada 18-19 iunie 2009, Consiliul European a căzut de acord să adauge 18 locuri suplimentare la cele 736 deja ocupate în alegerile din iunie, în eventualitatea că Tratatul de la Lisabona intra în vigoare⁽⁵⁾. Punerea în aplicare a acestui acord al Consiliului European cere adoptarea și ratificarea de către 27 de state membre a unui Protocol de modificare a articolului 2 din Protocolul 36 privind măsurile tranzitorii anexat la Tratatul de la Lisabona, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 48 alineatul (3) din TUE. La 4 decembrie 2009, guvernul spaniol a depus o propunere de modificare a tratatelor în acest scop.

Consiliul European a decis la 10-11 decembrie 2009⁽⁶⁾ să consulte Parlamentul European și Comisia în vederea examinării acestei propuneri. În temeiul celui de al doilea paragraf al articolului 48 alineatul (3) din TUE, Consiliul European a specificat că nu a intenționat să convoace o Convenție (alcătuită din reprezentanți ai parlamentelor naționale, ai șefilor de state sau de guvern ai statelor membre, ai Parlamentului European și ai Comisiei) înainte de conferința reprezentanților guvernelor din statele membre, întrucât în opinia Consiliului European, acest lucru nu este justificat de domeniul de aplicare al amendamentelor propuse. Reprezentanții Consiliului European au solicitat, prin urmare, aprobarea Parlamentului European în acest scop, după cum se solicită la articolul 48 alineatul (3) din TUE.

Calendarul estimat pentru deschiderea conferinței reprezentanților guvernelor din statele membre depinde de primirea poziției Parlamentului European cu privire la aceste două chestiuni.

*
* *

⁽⁵⁾ 11225/2/09 REV 2

⁽⁶⁾ EUCO 6/09

Întrebarea nr. 11 adresată de Zigmantas Balčytis (H-0065/10)**Subiect: Monitorizarea instituțională a proiectelor prevăzute în strategia pentru regiunea Mării Baltice**

Strategia pentru regiunea Mării Baltice are importanță strategică și semnificație istorică pentru regiunea țărilor baltice. Succesul dezvoltării acestei strategii va consolida unitatea UE în ansamblul său, deoarece milioane de persoane care trăiesc în regiuni apropiate din punct de vedere geografic, dar care, din motive istorice tradiționale, au colaborat puțin până acum, își vor uni forțele pentru punerea în aplicare a unor proiecte comune. În calitate de reprezentant al regiunii în cauză, sunt preocupat de faptul că programul de 18 luni al activităților Consiliului, elaborat de cele trei țări care alcătuiesc Președinția UE, este focalizat pe strategia UE pentru regiunea Dunării fără a menționa strategia pentru regiunea Mării Baltice.

Având în vedere că punerea în practică a strategiei pentru regiunea Mării Baltice este abia în faza incipientă, nu consideră Consiliul că este prea devreme pentru a considera proiectul îndeplinit și pentru ca instituțiile să îi acorde mai puțină atenție? Nu consideră Consiliul că strategia pentru regiunea Mării Baltice ar trebui să fie inclusă în programul de 18 luni elaborat de cele trei țări care alcătuiesc Președinția UE și că este necesară punerea în aplicare a unui mecanism viabil de monitorizare a proiectelor, care să garanteze realizarea acestora la timp?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

La 14 decembrie 2007, Consiliul European a invitat Comisia să pregătească o Strategie a Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice, pe care Comisia a prezentat-o Parlamentului, Consiliului, Comitetului Economic și Social și Comitetului Regiunilor în iunie 2009.

Strategia pentru Marea Baltică este menită să coordoneze măsurile luate de statele membre, regiunile UE, organizațiile panbaltice, instituțiile finanțatoare și organismele neguvernamentale pentru a promova o dezvoltare mai echilibrată a Mării Baltice și este însoțită de un plan de acțiune organizat în jurul a patru piloni: mediul marin, prosperitatea, transportul și energia, siguranța și securitatea.

Consiliul European din octombrie 2009 a declarat că Strategia pentru Marea Baltică reprezintă o contribuție importantă la succesul economic al regiunii și la coeziunea sa socială și teritorială, precum și la competitivitatea UE, și a solicitat tuturor actorilor relevanți să acționeze rapid și să asigure punerea deplină în aplicare a Strategiei pentru Marea Baltică.

Strategia se bazează pe instrumentele, fondurile, politicile și programele existente ale UE.

În acest sens, așa cum se precizează în concluziile sale din 26 octombrie 2009, rolul Consiliului este acela de dezvoltator de politici, întrucât acesta primește rapoarte periodice și propuneri de recomandări din partea Comisiei, în timp ce Comisia este responsabilă de reala coordonare, monitorizare, raportare, facilitare a punerii în aplicare și a urmăririi ulterioare.

Mai mult, Consiliul a solicitat Comisiei să prezinte un raport de activitate în iunie 2011 cel târziu, și, prin urmare, dincolo de perioada programului de 18 luni al Președinției.

Până atunci, Consiliul poate fi implicat doar când și dacă Comisia decide să modifice strategia, dat fiind faptul că, în acel caz, este necesară aprobarea Consiliului privind amendamentul propus.

*

* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Ilda Figueiredo (H-0066/10)**Subiect: Fondurile comunitare**

Gravitatea situației din unele state membre reclamă măsuri urgente pe diferite planuri, în primul rând în cel financiar și monetar, care să permită combaterea cu eficacitate a șomajului și pauperității, prioritizarea și soluționarea problemei șomajului, sprijinirea producției și crearea de oportunități ocupaționale în cadru legal, precum și garantarea coeziunii economice și sociale.

Astfel, solicit Consiliului următoarele informații: Ținând cont de solidaritatea dintre statele membre, este Consiliul dispus să sprijine transferul de fonduri comunitare la care au dreptul țările afectate de grave probleme sociale și financiare, pentru ca acestea să le poată utiliza fără vreo contrapartidă națională? Este Consiliul dispus să examineze, împreună cu BCE, măsuri de sprijin financiar, înainte de toate acordarea de împrumuturi în condiții avantajoase?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Începând cu decembrie 2008, pentru a face față crizei, UE și statele membre au pus în aplicare o gamă largă de măsuri extraordinare, inclusiv Planul european de redresare economică, bazat pe solidaritate și justiție socială. Ca parte din acel plan, Regulamentul de stabilire a Fondului european de ajustare la globalizare (FEAG) a fost revizuit în 2009 pentru a permite fondului să acopere disponibilizările cauzate de impactul crizei globale financiare și economice.

Mai mult, un nou instrument de microfinanțare ar trebui să fie operațional pentru perioada 2010-2013. Acest instrument este menit să sporească accesul la împrumuturi, și să reducă astfel șomajul și sărăcia rezultate în urma crizei. Consiliul consideră că acordul atins cu Parlamentul European, la prima lectură, privind un nou instrument de microfinanțare reprezintă o contribuție pozitivă în acest sens.

În domeniul Fondurilor structurale sunt necesare măsuri suplimentare pentru a atenua consecințele crizei economice în acele state membre care sunt cel mai grav afectate. Prin urmare, Consiliul prevede măsuri de simplificare a efectuării plăților în avans către beneficiarii de ajutor de stat. Mai mult, Consiliul prevede o tranșă suplimentară de prefinanțare pentru 2010, pentru a permite un flux regulat de capital și pentru a facilita plățile către beneficiari în timpul punerii în aplicare a programului.

În ceea ce privește asistența financiară, relațiile dintre statele membre ar trebui să se bazeze pe responsabilitate, precum și pe solidaritate.

În timp ce Uniunea economică și monetară, prin însăși existența ei, oferă un element de stabilitate și protecție împotriva turbulențelor de pe piață, membrii zonei euro au o responsabilitate comună pentru a asigura stabilitatea în zona euro, iar politicile lor economice constituie o chestiune de interes comun.

Atunci când statele membre din afara zonei euro se confruntă cu dificultăți sau sunt amenințate în mod serios cu dificultăți în ceea ce privește plățile externe, Consiliul poate acorda asistență financiară.

*
* *

Întrebarea nr. 13 adresată de Gay Mitchell (H-0070/10)

Subiect: Promovarea redresării economice

Majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene și ale zonei euro în totalitatea sa au ieșit din recesiune și acum dau semne de creștere. Având în vedere aceste raze de speranță care s-au ivit în diferite părți ale Europei și la nivel global, ce măsuri specifice ia Consiliul cu scopul de a promova redresarea economică și de a asigura consolidarea creșterii?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

După diminuarea primelor semne favorabile ale crizei în toamna anului trecut, creșterea economică a revenit la o valoare pozitivă în UE în cel de al treilea trimestru al anului trecut.

Între timp, pentru a depăși criza economică, statele membre și UE au realizat intervenții fiscale majore pentru a sprijini sectorul financiar și economia reală, în special în cadrul Planului european de redresare economică aprobat în decembrie 2008 ca răspuns la criza financiară globală și la recesiunea economică.

Cu toate acestea, în prezent, 20 de state membre au deficite excesive, care ar trebui să fie aduse sub valoarea de referință în următorii câțiva ani. Lipsa de politici bugetare ferme și un sector financiar slab ar putea periclita redresarea în mod serios și ar putea submina credibilitatea politicilor macro-economice ale Uniunii Europene.

Cu toate acestea, în timp ce este necesară, pe de o parte, eliminarea măsurilor financiare extraordinare care nu sunt durabile pentru statele membre, pe de altă parte, sincronizarea eliminării ar trebui să fie compatibilă cu o redresare economică autoîntreținută.

În această perspectivă, politicile Uniunii ar trebui să se reconcentreze asupra reformelor pe termen lung într-o nouă strategie ambițioasă și restructurată pentru a îmbunătăți competitivitatea și pentru a crește potențialul de dezvoltare durabilă al UE.

Pe baza comunicării Comisiei privind Strategia Europa 2020 din 20 martie 2010, Comisia a propus ca Consiliul European din primăvară să aprobe scopul acestei strategii, să stabilească obiectivele cantitative și să finalizeze structura de guvernare; precum și că în iunie Consiliul European ar trebui să susțină orientările integrate pentru a pune în aplicare strategia și obiectivele cantitative specifice fiecărei țări în parte.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Vilija Blinkevičiūtė (H-0073/10)

Subiect: Mesaj-cheie privind egalitatea de gen

Tratatul CE consacră egalitatea de gen ca principiu fundamental al Uniunii Europene și ca unul dintre obiectivele și sarcinile Comunității. Principiul egalității dintre femei și bărbați este inclus în toate domeniile de acțiune. Aspectele legate de egalitatea de gen sunt importante pentru creșterea durabilă și competitivitate, pentru abordarea provocărilor demografice, pentru coeziunea economică și socială în UE.

În această perioadă de recesiune economică, menținerea aspectelor legate de egalitatea de gen ca o prioritate pe agendă reprezintă o provocare și menținerea vizibilității aspectelor legate de egalitatea de gen este o modalitate de a o aborda. În concluziile Consiliului, adoptate la 30 noiembrie 2009, Președinția și Comisia erau invitate să includă o secțiune privind genul în mesajele-cheie care vor fi adoptate de Consiliul EPSCO și prezentate la Consiliul European din primăvara 2010.

Va fi inclus un mesaj-cheie privind egalitatea de gen în EPSCO și va fi prezentat acesta la Consiliul European de primăvară?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

După cum a observat onorabila deputată, egalitatea de gen prezintă o importanță transversală și fundamentală în UE. Egalitatea între bărbați și femei este afirmată cu tărie în dispozițiile Tratatelor UE. Articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că Uniunea promovează egalitatea între femei și bărbați, iar articolul 8 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene specifică faptul că acest obiectiv trebuie urmărit în toate activitățile Uniunii. Consiliul European din 23/24 martie 2006, în momentul adoptării Pactului european pentru egalitatea de gen⁽⁷⁾, a admis de asemenea în mod explicit faptul că politicile privind egalitatea de gen sunt vitale pentru creșterea economică, prosperitate și competitivitate.

La 30 noiembrie 2009, Consiliul a adoptat concluziile referitoare în mod specific la acest subiect⁽⁸⁾, solicitând ca mesaje esențiale legate de gen să fie prezentate Consiliului European.

În aceste concluzii, Consiliul a afirmat în mod specific câteva dintre problemele pe care le-a ridicat și onorabila deputată. În particular, Consiliul a considerat că „egalitatea de gen este crucială pentru realizarea obiectivelor UE privind coeziunea economică și socială și un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă, precum și pentru asigurarea creșterii durabile și a competitivității, și pentru abordarea provocării demografice”⁽⁹⁾.

(7) A se vedea doc. 7775/1/06 REV 1, alineatul (40) și anexa II.

(8) Doc. 15782/09.

(9) Doc. 15488/09, alineatul (2) litera (a).

Problema legată de egalitatea de gen este, de asemenea, abordată în Strategia UE 2020, adoptată de Comisie la 3 martie. Consiliul a desfășurat un schimb de opinii cu privire la acest subiect general în cadrul reuniunii sale din 8 martie, și Președinția și-a asumat sarcina de a transmite Consiliului European rezultatul acestor dezbateri. Această procedură va oferi statelor membre și Președinției o oportunitate esențială de a afirma preocupările și perspectiva pozitivă pe care Consiliul le-a exprimat în concluziile sale din luna noiembrie.

De asemenea, merită observat faptul că Președinția spaniolă actuală a Uniunii Europene este foarte activă în domeniul egalității de gen și a sărbătorit deja Forumul femeilor europene: Beijing +15 la 4 și 5 februarie, după summitul Femeile europene la putere din 3 februarie, care a reunit reprezentanții guvernelor din Uniunea Europeană, Spațiul Economic European, țările candidate, Comisia Europeană, Parlamentul European și principalele asociații ale femeilor europene care își desfășoară activitatea în domeniul egalității de șanse între bărbați și femei.

În perioada 25-26 martie, Președinția spaniolă organizează Reuniunea informală a miniștrilor privind egalitatea de șanse care se va concentra asupra „egalității ca temelie a creșterii și ocupării forței de muncă”.

*
* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Alan Kelly (H-0075/10)

Subiect: Practicile neloiale în lanțul de aprovizionare cu produse alimentare

Care este poziția Consiliului cu privire la practicile comerciale neloiale care se manifestă în lanțul de aprovizionare cu produse alimentare? După cum a subliniat Comisia în COM(2009)0591, reducerea prețului alimentelor pentru producători nu s-a resimțit în mod semnificativ în rândul consumatorilor, în vreme ce aceleași prețuri alimentare ridicate au subminat cererea de produse alimentare europene în asemenea măsură, încât majoritatea agricultorilor își vând produsele sub costul de producție.

Numeroși angajați din sectorul comerțului cu amănuntul au raportat cazuri în care marile companii de distribuție au cerut bani furnizorilor doar pentru a le depozita produsele.

Consideră Consiliul că această situație merită o anchetă extinsă la nivelul întregii Uniuni, vizând principiile concurenței? Admite Consiliul că există un raport inegal de forțe între comercianții cu amănuntul și furnizori/producători și că această situație e în pericol de a fi exploatată, dat fiind că numărul de producători/furnizori este cu mult mai mare decât numărul comercianților cu amănuntul?

Cum își propune Consiliul să abordeze această problemă? Intenționează Consiliul să prezinte o comunicare pe această temă în viitorul apropiat?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Astfel cum a subliniat Președinția spaniolă cu ocazia prezentării sale în fața Comisiei pentru agricultură din 27 ianuarie, îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente este de o importanță primară, ca parte a unei agriculturi și industrii agroalimentare eficiente și competitive, care reprezintă una dintre prioritățile sale.

În special, Consiliul analizează în prezent Comunicarea Comisiei intitulată „Îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa” (COM(2009) 591 final). În această privință, Consiliul a desfășurat în ianuarie un schimb de opinii pe acest subiect pe baza unui chestionar elaborat de Președinție și în prezent lucrează la proiectul de concluzii ale Consiliului privind această comunicare.

Cinci idei principale sunt dezvoltate în proiectul de concluzii în forma lor actuală, fără a aduce atingere textului final. Întrebarea dvs. se referă la o mare parte dintre aceste idei:

Îmbunătățirea structurii și consolidarea industriei agroalimentare pentru a contribui la atingerea nivelului necesar în vederea asigurării unei puteri sporite de negociere în relațiile cu marii comercianți cu amănuntul.

Creșterea transparenței de-a lungul lanțului alimentar. O transparență sporită permite urmărirea nivelurilor prețului și a evoluțiilor și creșterea presiunii exercitate asupra părților interesate în vederea accelerării

transmiterii prețurilor. Acest lucru este esențial pentru distribuirea echitabilă a valorii adăugate de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente.

Combaterea practicilor comerciale neloiale. Comisia propune să se evalueze aceste practici pe piața internă și să se propună măsurile comunitare necesare pentru a aborda astfel de practici.

Încurajarea inițiativelor de autoreglementare. Comisia propune să colaboreze cu părțile implicate din lanțul de aprovizionare cu alimente pentru a pregăti seturi de contracte standard. De asemenea, este prevăzută adoptarea Codurilor bunelor practici comerciale.

Explorarea concurenței în lanțul de aprovizionare cu alimente. Comisia propune să colaboreze cu Rețeaua europeană a concurenței pentru a dezvolta o abordare comună față de chestiunile legate de concurență care sunt relevante pentru funcționarea lanțului de aprovizionare cu alimente. Consiliul reflectă în prezent asupra interacțiunii dintre concurența existentă și normele PAC.

Președinția speră ca aceste concluzii să fie adoptate de Consiliu în sesiunea din martie.

În cele din urmă dar nu mai puțin important, împreună cu Parlamentul European, Consiliul lucrează în prezent la o propunere a Comisiei de reformare a Directivei 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale.

*

* *

Întrebarea nr. 16 adresată de Georgios Papastamkos (H-0078/10)

Subiect: Guvernanța economică europeană

Atât criza financiară foarte gravă prin care trece Grecia, cât și dezechilibrele financiare constatate în alte state membre ale zonei euro ridică întrebări cu privire la stabilitatea, dinamica și viabilitatea UEM. Nu există nicio îndoială cu privire la faptul că redresarea finanțelor publice ale unui stat membru al zonei euro necesită eforturi din partea statului în cauză. De asemenea, criza financiară a dezvăluit discrepanțele dintre o uniune monetară completă și uniformă și uniunea economică incompletă a UE.

Este Consiliul dispus să propună înființarea și implementarea unui Fond monetar european care să dispună de resursele și mecanismele de intervenție necesare pentru a acoperi deficitul structural al UEM, astfel încât să reflecte o guvernanță economică europeană mai formală și mai coordonată?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

În timp ce uniunea monetară și economică, prin însăși existența ei, oferă un element de stabilitate și protecție împotriva turbulențelor de pe piață, membrii zonei euro dețin o responsabilitate comună față de stabilitatea în această zonă, iar politicile lor economice reprezintă o chestiune de interes comun. Aceștia li se solicită să conducă politici naționale ferme în acord cu Pactul de stabilitate și creștere economică și cu Orientările generale privind politica economică.

Criza economică recentă și evoluțiile actuale de pe piețele financiare au dovedit importanța unei coordonări strânse a politicilor economice. În cadrul reuniunii lor informale din 11 februarie, șefii de state și de guvern din UE au declarat că statele membre care fac parte din zona euro vor lua măsuri hotărâte și coordonate, dacă este cazul, pentru a proteja stabilitatea financiară în zona euro în ansamblu. Până în prezent, niciun stat membru din zona euro nu a solicitat asistență.

La 16 februarie, Consiliul, în urma invitației șefilor de state și de guvern, și-a concentrat atenția asupra situației care privește deficitul public și datoriile Greciei, adoptând:

o opinie privind o actualizare a programului de stabilitate de către Grecia, program care stabilește planurile pentru reducerea deficitului public sub 3 % din produsul intern brut până în 2012;

o decizie care notifică Grecia să își corecteze deficitul excesiv până în 2012, stabilind măsuri de consolidare bugetară în conformitate cu un calendar specific, inclusiv termene limită pentru raportarea măsurilor luate;

o recomandare adresată Greciei în vederea armonizării politicilor sale economice cu orientările generale privind politica economică a UE.

În ceea ce privește coordonarea economică și supravegherea în zona euro la un nivel mai general, Comisia intenționează să prezinte în această primăvară o propunere în temeiul articolului 136 din tratat către Consiliu pe baza dispozițiilor Tratatului de la Lisabona. Consiliul va examina propunerea Comisiei după primirea acesteia. Până în prezent, Consiliul nu a primit nicio astfel de propunere, și în special nu a primit și nici nu a discutat nicio propunere legată de Fondul monetar european.

*

* *

Întrebarea nr. 17 adresată de Mairead McGuinness (H-0083/10)

Subiect: Schemă de consolidare a coordonării politicilor economice și supravegherii membrilor zonei euro

Ar putea Consiliul să ofere detalii cu privire la sugestiile conform cărora țările din zona euro ar putea avea mai multe de spus cu privire la modul în care sunt administrate economiile din țările partenere din zona euro? Într-un anunț recent al Comisiei, s-a spus că, înainte de luna iunie, Comisia va prezenta o schemă de consolidare a coordonării politicilor economice și a supravegherii, în virtutea competențelor conferite prin Tratatul de la Lisabona. Sprijină Consiliul această abordare favorabilă unei coordonări economice mai accentuate și consideră Consiliul că această nouă abordare va consolida zona euro?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Criza economică recentă și evoluțiile actuale de pe piețele financiare au arătat importanța coordonării strânse a politicilor economice, astfel cum au confirmat șefii de state și de guvern din UE, precum și de Președintele Consiliului European cu ocazia reuniunii lor informale din 11 februarie.

Principală responsabilitate pentru politicile lor economice le aparține statelor membre înseși. UE le monitorizează și le coordonează, mai ales în contextul Pactului de stabilitate și de creștere economică și al Orientărilor generale privind politica economică. În timp ce Pactul de stabilitate și de creștere economică se concentrează în principal pe consolidarea și menținerea disciplinei fiscale, Orientările generale privind politica economică sunt menite să asigure supravegherea multilaterală a tendințelor economice în statele membre. Politicile structurale, având drept obiectiv special creșterea competitivității și care duc la intensificarea creșterii economice și locuri de muncă mai numeroase sunt coordonate în cadrul Strategiei de la Lisabona, care va fi relansată în această primăvară ca Strategia UE 2020.

Toate aceste instrumente se bazează pe parteneriat și cooperare între statele membre. Tratatul de la Lisabona oferă zonei euro un cadru juridic suplimentar pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a uniunii economice și monetare. Existența Eurogrupului este recunoscută în mod formal la articolul 137 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și Protocolul 1 (nr. 14) privind Eurogrupul. Mai mult, articolul 136 din TFUE permite adoptarea măsurilor suplimentare aplicabile doar zonei euro, menite să consolideze coordonarea și supravegherea disciplinei bugetare a statelor membre din zona euro sau să stabilească orientări privind politica economică pentru aceste state membre. Astfel de măsuri sunt adoptate în conformitate cu procedura relevantă dintre cele la care se face referire la articolele 121 și 126 din TFUE, cu excepția procedurii stabilite la articolul 126 alineatul (14) din TFUE.

Comisia intenționează să depună în această primăvară o propunere adresată Consiliului în vederea consolidării coordonării politicii economice și a supravegherii pe baza dispozițiilor Tratatului de la Lisabona. Consiliul va examina propunerea Comisiei după primirea acesteia.

*

* *

Întrebarea nr. 18 adresată de Enrique Guerrero Salom (H-0086/10)**Subiect: Fluxurile financiare ilicite, evaziunea fiscală și țările în curs de dezvoltare**

Avem astăzi suficiente probe cu privire la consecințele negative ale fluxurilor financiare ilicite în țările în curs de dezvoltare. Chiar dacă fluxurile financiare ilicite transfrontaliere sunt în general ocltate și dificil de estimat, volumul lor se încadrează probabil între 1 000 și 3 000 de miliarde de dolari anual. Banca Mondială îl situează între 1 000 și 1 600 miliarde de dolari pe an, din care estimează că jumătate - între 500 și 800 de miliarde de dolari - provin din țările în curs de dezvoltare. Acest flux, de 500 până la 800 de miliarde de dolari anual, care tranzitează țările în curs de dezvoltare afectează în modul cel mai grav din punct de vedere economic persoanele sărace, conducând la scăderea dramatică a rezervelor monetare, la creșterea inflației, la diminuarea impozitelor colectate și la multe alte consecințe care subminează șansele țărilor în curs de dezvoltare.

Ce măsuri și ce inițiative ia sau intenționează să ia UE în lunile care urmează pentru a combate evaziunea fiscală și scurgerile de capital din și în țările în curs de dezvoltare? Cum putem consolida capacitatea managerială în domeniul fiscal a țărilor în curs de dezvoltare?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Evaziunea fiscală, scurgerile de capital și exodurile financiare ilicite reprezintă, fără îndoială, o provocare serioasă la adresa dezvoltării, mai ales în țările în curs de dezvoltare, și acestea au fost identificate de Declarația de la Doha din 2008 privind finanțarea pentru dezvoltare drept obstacole majore în calea mobilizării veniturilor interne pentru dezvoltare.

În mai 2008, Consiliul a adoptat concluziile ⁽¹⁰⁾ care subliniază faptul că buna guvernare în domeniul fiscal, care înglobează principiile transparenței, schimbului de informații și concurenței fiscale loiale, reprezintă un mijloc esențial de combatere a fraudei transfrontaliere și a evaziunii și de consolidare a luptei împotriva spălării de bani, a corupției și a finanțării terorismului.

UE promovează în mod activ aceste principii într-un număr de contexte:

Politica europeană de vecinătate include, într-o serie de planuri de acțiune pentru anumite țări terțe, o referire generală la cooperare în materie fiscală, precum și la principiile transparenței, schimbului de informații și la Codul de conduită privind fiscalitatea întreprinderilor. Aceste planuri de acțiune sunt instrumente pentru cooperare economică și politică între UE și țările partenere.

Politica de cooperare pentru dezvoltare a UE oferă sprijin suplimentar țărilor în curs de dezvoltare care sunt dispuse să se angajeze față de principiile bunei guvernări, inclusiv în domeniul fiscal, prin Mecanismul de guvernare al politicii europene de vecinătate și parteneriat și Inițiativa pentru guvernare a celui de al 10-lea Fond european de dezvoltare.

Mai mult, acceptarea internațională recentă la scară largă a standardelor fiscale ale OCDE, inclusiv de către multe țări în curs de dezvoltare, a schimbat mediul internațional în mod substanțial către o mai mare transparență în domeniul fiscal și a continuat dezbateră în cadrul UE. La 28 aprilie 2009, Comisia a elaborat o Comunicare privind buna guvernare în chestiuni fiscale ⁽¹¹⁾, în care a lansat un număr de idei cu privire la modul de promovare a bunei guvernări în domeniul fiscal către țările terțe.

În concluziile sale din 18 mai 2009, Consiliul a invitat Comisia să facă propuneri de măsuri concrete ale UE privind dialogul cu, și asistența pentru, țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește buna guvernare în chestiuni fiscale și sisteme fiscale naționale mai eficiente pentru a realiza obiectivele de dezvoltare.

Subiectul a fost discutat de Consiliu din nou în cadrul concluziilor sale din 17 noiembrie privind Coerența politicilor în favoarea dezvoltării. Subiectul a fost inclus în selecția inițială a unui număr de 5 probleme prioritare care vor fi abordate în programul de lucru CPD care urmează să fie înaintate Consiliului în acest

⁽¹⁰⁾ A se vedea contextul pentru nota prezentă privind Concluziile Consiliului referitoare la „Probleme fiscale în acordurile cu țările terțe”

⁽¹¹⁾ doc. 9281/09 - COM (2009) 201 final

an. Concluziile au afirmat nevoia de a îmbunătăți transparența și de a combate fluxurile transfrontaliere ilicite și evaziunea fiscală, „recunoscând faptul că acestea au un impact grav asupra mobilizării resurselor interne în țările în curs de dezvoltare”.

Pe baza acestor realizări anterioare, Președinția spaniolă a Consiliului a inclus această chestiune drept una dintre prioritățile sale pe agenda pentru dezvoltare din acest trimestru.

Astfel, în cadrul reuniunii lor informale de la La Granja (Spania), din perioada 17-18 februarie 2010, cu participarea președintelui Comisiei pentru dezvoltare a Parlamentului European, miniștrii de dezvoltare din UE au avut un schimb detaliat de opinii cu privire la problema fiscalității și a bunei guvernante în favoarea dezvoltării și a mecanismelor inovatoare de finanțare.

Consiliul va continua această dezbatere în următoarele luni și așteaptă cu nerăbdare viitoarea Comunicare din partea Comisiei privind promovarea bunei guvernante în chestiunile fiscale în contextul cooperării pentru dezvoltare, care este așteptată să fie prezentată Consiliului ca parte din așa-numitul „pachet din luna aprilie”.

*
* *

Întrebarea nr. 19 adresată de Nikolaos Chountis (H-0092/10)

Subiect: Pactul de stabilitate și situația financiară în statele membre

Consiliul European din 11 februarie 2010 a adoptat o decizie istorică, ca de altfel și Eurogrupul la 16 februarie 2010. Pentru prima dată, un stat membru - Grecia - este plasat sub supravegherea a trei organisme. Pentru prima dată, Consiliul interzice în mod oficial adoptarea unor măsuri privind salariile, sistemul de sănătate, sistemul de pensii, administrația publică, piețele etc. Este surprinzător că, până în prezent, Consiliul nu a menționat niciodată situația lamentabilă în care se găsesc economiile celorlalte state membre ale Uniunii Europene. De exemplu, în Spania, deficitul se ridică la 11,2 %, iar rata de creștere a datoriei este de 20 %. În Franța, deficitul atinge 8,3 %, iar rata de creștere a datoriei este de 10 %. Italia acuză un deficit de 5,3 % și o datorie care reprezintă 114 % din PIB. Deficitul Portugaliei atinge 8,7 %, iar rata de creștere a datoriei este de 10 %, în timp ce în Marea Britanie, deficitul este de 12 %. În Grecia, rata de creștere a datoriei este de 20 %. Datoria globală a Țărilor de Jos se ridică la 234 % din PIB, cea a Irlandei la 222 %, cea a Belgiei la 219 %, cea a Spaniei la 207 %, iar cea a Greciei la 179 %.

Având în vedere cele menționate anterior, pactul de stabilitate a fost, de fapt, abolit. Este de acord Consiliul cu această constatare? Poate Consiliul preciza dacă deficitele considerabile înregistrate în Uniunea Europeană sunt consecința diferitelor pachete „ilegale” de măsuri de sprijinire a băncilor și a sectoarelor industriale? Măsurile adoptate la adresa lucrătorilor greci anunță „recomandări” similare aplicabile lucrătorilor din zona euro? Grecia servește drept cobai, așa cum pretinde prim-ministrul grec?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Pactul de stabilitate și de creștere economică rămâne instrumentul principal pentru menținerea stabilității financiare în UE per ansamblu, precum și în zona euro. Acesta se aplică în mod consecvent și echitabil în cazul tuturor statelor membre, și în prezent este aplicat cu flexibilitatea introdusă în revizuirea sa din 2005. Prin urmare, Pactul de stabilitate și de creștere economică este departe de a fi depășit.

Pentru a depăși cea mai gravă criză economică mondială din 1929 încoace, statele membre și UE au făcut intervenții fiscale majore pentru a susține sectorul financiar și economia reală în ultimii doi ani, ceea ce a condus, în mod firesc, la o creștere a deficitelor publice. Aceste intervenții au fost necesare și adecvate, și au jucat un rol extrem de important în evitarea unei crize și mai grave, în stabilizarea economiei și în prevenirea unei recesiuni mai dramatice. În această perioadă dificilă, Pactul de stabilitate și de creștere economică și-a dovedit valoarea flexibilității sale.

În momentul confirmării redresării economice, măsurile extraordinare trebuie să fie retrase. Consiliul a aprobat deja principalele strategii de ieșire din criză. Pe partea fiscală, acestea sunt puse în aplicare în cadrul Pactului de stabilitate și de creștere economică. În 2009 și 2010, Consiliul a adoptat recomandări în vederea aducerii deficitului bugetar sub valoarea de referință de 3 % din PIB în cazul a 20 de state membre, inclusiv

Belgia, Spania, Irlanda, Italia, Olanda, Portugalia și Regatul Unit. Termenele pentru rectificarea deficitului variază de la 2010 la anul fiscal 2014/2015, în funcție de situația specifică din fiecare stat membru în parte.

Printre statele membre care sunt supuse în prezent procedurii de deficit excesiv, Grecia este singurul stat membru care nu a reușit să ia măsuri eficiente prin intermediul recomandării Consiliului adoptată în aprilie 2009. Mai mult, după cum se indică în actualizarea datelor bugetare din octombrie 2009, cifrele prezentate de către autoritățile elene nu au fost fiabile. Consiliul va continua să urmărească îndeaproape situația din toate statele membre cu un deficit public care depășește valoarea de referință și, în cazul în care vreunul dintre acestea nu respectă recomandările, Consiliul va lua măsurile necesare.

Recomandările către Grecia și către orice alt stat membru sunt menite să sprijine autoritățile să mențină o politică fiscală fermă; acestea nu sunt luate „împotriva” niciunui grup de cetățeni. Anumite state membre au permis o evoluție a finanțelor publice care nu este durabilă și, prin urmare, trebuie să ia măsuri rectificative – aceasta este singura cale corectă și durabilă către o redresare economică puternică. Pe termen lung, lipsa disciplinei fiscale ar conduce la deficite bugetare nedurabile și datorii publice, ceea ce ar avea un efect negativ asupra economiei UE ca întreg, precum și a statelor membre implicate.

*
* *

Întrebarea nr. 20 adresată de Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0093/10)

Subiect: Măsuri de adaptare bugetară vizând favorizarea creșterii în Grecia

În recomandarea sa pe această temă din 16 februarie 2010, Consiliul Ecofin a invitat Grecia să adopte o serie de măsuri care să vizeze nu doar reducerea cheltuielilor, ci și creșterea încasărilor. Aceste măsuri privesc în special reducerea costurilor salariale și creșterea TVA și a taxelor pe autoturisme personale și energie. Dat fiind faptul că majoritatea măsurilor pe care guvernul elen le-a luat sau intenționează să le ia au deja în vedere reducerea costurilor salariale și creșterea încasărilor prin intermediul unei creșteri a fiscalității directe și indirecte, solicităm Președinției Consiliului să răspundă la următoarele întrebări:

Nu credeți că aceste măsuri, care tind către o politică de austeritate în privința încasărilor și a veniturilor, pot ca atare să reducă și mai mult cererea în materie de investiții și consum din cadrul economiei elene și să submineze eforturile Greciei de relansare și însănătoșire bugetară? Intenționați să propuneți guvernului grec măsuri care să favorizeze creșterea, să-i permită să asigure redresarea productivității economiei grecești și să lupte contra creșterii ratei șomajului?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Deteriorarea finanțelor publice în Grecia, împreună cu dezechilibrele macro-economice mai mari și pierderea competitivității economiei elene în ultimii ani a avut drept rezultat situația economică dificilă cu care se confruntă astăzi acest stat membru. Autoritățile elene se angajează să ia măsurile necesare pentru a aborda această situație, și Consiliul se angajează să susțină eforturile Greciei.

Consiliul a indicat în mod repetat problemele structurale pe termen lung ale economiei elene în diverse exerciții multilaterale de supraveghere. Împreună cu Strategia de la Lisabona pentru dezvoltare și locuri de muncă, Consiliul, în Recomandările sale privind actualizarea pe 2009 a orientărilor generale pentru politicile economice ale statelor membre, a constatat că este „obligatoriu să intensificăm eforturile de abordare a dezechilibrelor macroeconomice și slăbiciunile structurale ale economiei elene”. Acesta a recomandat Greciei să sporească concurența în domeniul serviciilor profesionale și investițiile în C&D, să utilizeze mai eficient fondurile structurale, să reformeze administrația publică și să ia o gamă largă de măsuri pe piața muncii în contextul unei abordări integrate de flexisecuritate.

La 16 februarie, Consiliul, în urma invitației șefilor de state și de guvern, și-a concentrat atenția asupra situației care privește deficitul public și datoriile Greciei, adoptând:

o opinie privind o actualizare a programului de stabilitate de către Grecia, program care stabilește planurile pentru reducerea deficitului public sub 3 % din produsul intern brut până în 2012;

o decizie care notifică Grecia să își corecteze deficitul excesiv până în 2012, stabilind măsuri de consolidare bugetară în conformitate cu un calendar specific, inclusiv termene limită pentru raportarea măsurilor luate;

o recomandare adresată Greciei în vederea armonizării politicilor sale economice cu orientările generale privind politica economică a UE.

În contextul măsurilor menționate anterior, Consiliul a recomandat Greciei să pună în aplicare un pachet extins de măsuri pentru a îmbunătăți funcționarea pieței de produse și a mediului de afaceri, pentru a susține productivitatea și creșterea ocupării forței de muncă, și pentru a îmbunătăți eficiența și ritmul absorbției fondurilor structurale ale UE, precum și pentru a corecta deficitul bugetar excesiv și a aborda durabilitatea pe termen lung a finanțelor sale publice. În vederea sprijinirii productivității și a creșterii ocupării forței de muncă, Grecia a fost invitată să:

ia măsuri imediate pentru a combate munca nedeclarată;

reexamineze reglementările privind piața muncii, inclusiv legislația în domeniul protecției locurilor de muncă, în vederea creșterii ofertei de muncă;

susțină oferta de muncă prin stimularea reducerilor vizate ale costului forței de muncă;

adopte reforme ale sistemului educațional menite să îmbunătățească nivelul de calificare al forței de muncă și să amelioreze reacțiile la nevoile pieței muncii.

Pe fondul provocării pe care o constituie îmbunătățirea productivității, inclusiv prin strategii prioritare de investiții publice, Grecia ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a ameliora eficiența și ritmul de absorbție a fondurilor structurale ale UE. În acest demers, o atenție specială ar trebui acordată punerii în aplicare rapide și eficace a programelor operaționale „Reforma administrativă” și „Convergența digitală”, dat fiind că acestea sprijină reformele esențiale ale administrației publice care se află în centrul strategiei de reformă expuse în actualizarea din ianuarie 2010 a programului de stabilitate.

Se așteaptă ca Grecia să prezinte primul raport privind punerea în aplicare a acestor măsuri până la data de 16 martie, iar cel de al doilea în mai, acestea fiind urmate de raporturi trimestriale. Consiliul va monitoriza îndeaproape situația și va continua să ia măsuri, după caz, pentru a susține autoritățile elene în promovarea creșterii economice, precum și în menținerea unei politici fiscale ferme.

*
* *

Întrebarea nr. 21 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0096/10)

Subiect: Discriminarea minorității poloneze din Belarus

Are de gând Consiliul să reacționeze la discriminarea la care sunt supuse minoritățile naționale și, în special, minoritatea poloneză din Belarus? Acest fenomen s-a agravat în special în cursul ultimelor săptămâni. Arestările conducătorilor organizațiilor poloneze sunt numeroase și repetate, iar bunurile acestora, în special clădirile care adăpostesc asociații și grupări poloneze, fac obiectul unor percheziții.

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

UE este preocupată de deteriorarea recentă a situației din Belarus și de încălcarea sporită a drepturilor omului. UE consideră situația din jurul Uniunii polonezilor ca parte a unui curent de deteriorare față de care lipsa de libertate de exprimare și de asociere, controlul crescut asupra mijloacelor media și presiunile exercitate asupra jurnaliștilor, noua lege care restricționează utilizarea internetului și hărțuirea activiștilor din opoziție constituie alte semne îngrijorătoare.

În declarația sa din 16 februarie, Înaltul Reprezentant, dna Ashton, și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu situația minorității poloneze din Belarus, și mai ales în legătură cu acțiunile poliției de a expulza reprezentanți din proprietăți deținute de comunitate, cu rețineri de către poliție ale membrilor comunității și încercări de la Minsk de a impune o conducere a comunității. Aceste preocupări au fost, de asemenea, transmise prin canale diplomatice autorităților din Belarus.

Consiliul a avut un scurt schimb de opinii cu privire la această chestiune la 22 februarie, și va reveni cu o discuție mai detaliată în lunile următoare.

În cadrul întâlnirii cu ministrul de externe, dl Martynov, în apropierea inaugurării președintelui ucrainean Yanukovich la Kiev la 25 februarie, ÎR Ashton a transmis preocupările sale serioase privind încălcările drepturilor omului, și a constatat că situația din jurul Uniunii polonezilor nu era o „chestiune internă” a Belarusului.

Consiliul intenționează să continue politica UE de angajare condiționată, și acest lucru este susținut, de asemenea, de conducători importanți prodemocratici și proeuropeni din Belarus, cum ar fi Aliaksandr Milinkevich.

În același timp, este de o importanță majoră ca Belarus să respecte angajamentele OSCE și pe cele internaționale, inclusiv în termeni de protecție și promovare a drepturilor minorităților.

Este în interesul UE să continue relațiile cu Belarus pentru a avansa valori și principii comune.

UE va continua să monitorizeze situația drepturilor omului în Belarus și să o mențină într-o poziție prioritară pe agenda dialogului politic cu această țară.

*
* *

Întrebarea nr. 22 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0097/10)

Subiect: Utilizarea abuzivă a pașapoartelor europene

În contextul asasinării unui lider al grupării Hamas în Dubai în luna ianuarie, au fost folosite pașapoarte europene false, printre care și pașapoarte irlandeze. Poate Consiliul să ofere o analiză actualizată a măsurilor pe care le-a întreprins pentru a răspunde îngrijorărilor cetățenilor UE legate de utilizarea abuzivă a pașapoartelor europene?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Într-o declarație elaborată la 22 februarie, Consiliul a subliniat faptul că uciderea lui Mahmoud al-Mabhouh în Dubai la 20 ianuarie a ridicat anumite probleme care sunt deosebit de deranjante pentru Uniunea Europeană.

Consiliul a considerat că aceasta a fost o acțiune care nu poate conduce la pace și stabilitate în Orientul Mijlociu. UE a condamnat ferm faptul că persoanele implicate în această acțiune au utilizat în mod fraudulos pașapoarte și carduri de credit din statele membre ale UE, obținute prin furtul identităților cetățenilor din UE.

UE a salutat ancheta realizată de autoritățile din Dubai și solicită tuturor țărilor să coopereze cu acestea. Țările implicate din UE desfășoară, la rândul lor, anchete complete referitoare la utilizarea frauduloasă a pașapoartelor lor.

Uniunea Europeană se angajează să asigure că atât cetățenii UE, cât și țările din lume continuă să aibă încredere în integritatea pașapoartelor statelor membre ale UE. În această privință, UE a adoptat în 2004 standarde pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoartele și în documentele de călătorie emise de statele membre. Această legislație a fost actualizată în 2009 și este menită să sporească siguranța documentelor și să stabilească o legătură mai solidă între posesor și document.

*
* *

Întrebarea nr. 23 adresată de Brian Crowley (H-0099/10)

Subiect: Boșimani din Kalahari

În anul 2006, Înalta Curte a Republicii Botswana pronunțat o hotărâre conform căreia evacuarea boșimanilor din Kalahari din teritoriile locuite de aceștia în mod tradițional a fost ilegală și neconstituțională. În pofida acestui fapt, guvernul Republicii Botswana îi împiedică în continuare pe boșimanii din Kalahari să se întoarcă

pe teritoriul lor prin întreruperea aprovizionării cu apă. Poate Consiliul să analizeze situația din Botswana în vederea evaluării gradului de hărțuire la care boșimanii din Kalahari sunt expuși?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Politica guvernului din Botswana și programul acestuia de relocare a populației San din Rezervația de vânătoare din centrul deșertului Kalahari (CKGR) au atras o atenție deosebită și au ridicat probleme în cadrul comunității internaționale a drepturilor omului, inclusiv în Comitetul ONU pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială și Forumul permanent al ONU privind problemele indigene.

La rândul său, UE a discutat în mod regulat cu guvernul din Botswana, prin intermediul șefilor locali de misiuni, chestiunea San/Bushmen din Botswana. Aceste discuții se desfășoară în contextul dialogului privind articolul 8 din cadrul Acordului de la Cotonou, care prevede un dialog sistematic și formal în legătură cu cele trei elemente esențiale ale Acordului de la Cotonou, și anume respectul pentru drepturile omului, principiile democratice și statul de drept. În cadrul acestor reuniuni, guvernul a informat UE cu privire la urmările hotărârii Înaltei Curți. Conform informațiilor noastre, în decembrie San/Bushmen și-au nominalizat reprezentanții cărora li s-a încredințat sarcina de a discuta cu guvernul despre chestiunea CKGR. Pentru a găsi o soluție la problema de relocare CKGR, contactele dintre aceștia și guvern se află acum în curs de desfășurare.

Consiliul va continua să urmărească îndeaproape situația San/Bushmen din Botswana.

*
* *

Întrebarea nr. 25 adresată de Georgios Toussas (H-0105/10)

Subiect: Strategia reînnoită a Statelor Unite în Afganistan

NATO a lansat, cu sprijinul activ al Uniunii Europene și al PESC și în cadrul strategiei americane reînnoite, concepută de președintele american Barack Obama, care a primit premiul Nobel pentru pace, operațiunea „Mustarak”, cea mai mare ofensivă de la începutul intervenției militare a Statelor Unite și a aliaților lor în Afganistan. La câteva zile după lansare, operațiunea are deja drept consecințe uciderea mai multor persoane. Într-adevăr, operațiunea a făcut cel puțin 15 morți în rândul populației civile din regiunea Marjah. Forțele NATO pretind că a fost o eroare, în timp ce forțele afgane recunosc că obiectivul a fost ales și învinovătesc forțele talibane. Acești morți se adaugă la cei 2 412 civili care, conform cifrelor ONU, au fost uciși, doar în 2009, de către forțele de ocupație ale NATO în Afganistan.

Condamna Consiliul această nouă crimă comisă asupra poporului afgan? Va răspunde la cererea formulată de forțele pacifiste solicitând retragerea tuturor forțelor străine din Afganistan?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Cadrul pentru angajamentul UE în Afganistan este stabilit în Planul de acțiune al UE pentru Afganistan și Pakistan, adoptat de Consiliu la 27 octombrie 2009. În conformitate cu acest cadru, eforturile UE în Afganistan sunt de natură civilă. UE nu este implicată în operațiunea Moshtarak sau în oricare altă operațiune militară.

Eforturile UE sunt concentrate pe consolidarea capacității statului afgan și a instituțiilor sale de a promova buna guvernare, drepturile omului și administrația publică eficientă, în special la nivel subnațional. Susținerea creșterii economice, mai ales prin dezvoltarea rurală și progresul social, reprezintă de asemenea o prioritate.

În plus, UE își concentrează eforturile asupra consolidării statului de drept, și anume prin asistența acordată în vederea construirii unei forțe polițienești civile cu ajutorul EUPOL Afganistan, Misiunea de Poliție a UE în Afganistan lansată de Uniunea Europeană în iunie 2007, și prin susținerea punerii în aplicare a Programului național de justiție.

Aceste eforturi sunt, de asemenea, conforme cu prioritățile strategice prezentate de guvernul afgan.

Consiliul a accentuat faptul că asistența internațională trebuie să reprezinte o strategie de tranziție, care să se concentreze asupra acordării posibilității guvernului afgan de a-și asuma deplina responsabilitate, comunitatea internațională preluând în același timp în mod progresiv un rol de sprijin.

UE regretă sincer toate pierderile de vieți civile în Afganistan.

*
* *

Întrebarea nr. 26 adresată de Charalampos Angourakis (H-0106/10)

Subiect: Atacurile mortale ale Israelului asupra palestinienilor

Provocările Israelului la adresa palestinienilor din teritoriile palestiniene se intensifică. Armata israeliană a luat cu asalt birourile Partidului Popular Palestinian, provocând serioase pagube materiale, și i-a arestat pe cei prezenți. Acest incident reprezintă unul dintre zecile de atacuri israeliene desfășurate în Ramallah și Cisiordania, unde sute de persoane au fost arestate sub pretextul că „au deranjat ordinea publică”. În același timp, Israelul sprijină în continuare politica „execuțiilor extrajudiciare”, precum și uciderea funcționarilor organizațiilor palestiniene, care primesc azil din partea SUA, a UE și a NATO în mod neoficial.

Condamna Consiliul politica israeliană, care este îndreptată împotriva poporului palestinian și împotriva stabilirii păcii în regiune și care implică și atacuri mortale asupra armatei, precum și refuzul Israelului de a recunoaște existența unui stat palestinian independent pe teritoriul de la 1967 cu capitala la Ierusalimul de Est?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Persecutarea unei populații civile de către o putere de stat, fie că este îndreptată împotriva propriilor cetățeni ai unui stat sau nu, este contrară statului de drept și principiilor democratice în general. Prin extensie, astfel de acte sunt incompatibile cu valorile de bază ale Uniunii Europene, în special cu dreptul de a trăi în securitate. Este imperativ ca declarațiile referitoare la astfel de acte să fie supuse unei anchete detaliate.

În ceea ce privește diferitele incidente dintre serviciile de securitate israeliene și palestinieni, precum și politicile Israelului sub regimul de ocupație, Consiliul a insistat permanent ca ambele părți să respecte dreptul internațional și dreptul umanitar internațional. Acestea sunt principiile la care s-a referit Consiliul în concluziile sale privind procesul de pace din Orientul Mijlociu, cel mai recent în decembrie 2009.

Aș dor să îl asigur pe onorabilul deputat de faptul că Consiliul continuă să acorde o importanță aparte drepturilor umane ale indivizilor, în conformitate cu principiile juridice pe care le-am menționat, și este pregătit să condamne încălcarea acestora, dacă este cazul, și pe baza unor probe sigure.

*
* *

Întrebarea nr. 27 adresată de Silvia-Adriana Ticău (H-0108/10)

Subiect: Stadiul adoptării deciziilor Consiliului privind acordurile între UE și Canada pentru transportul aerian

Președinția spaniolă a Uniunii Europene și-a asumat, printre priorități, întărirea dialogului transatlantic dintre Uniunea Europeană și Statele Unite și Canada. Două dintre componentele dialogului dintre UE și Canada sunt adoptarea unei Decizii a Consiliului și a reprezentanților Guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene cu privire la semnarea și aplicarea provizorie a Acordului privind transportul aerian și adoptarea unei Decizii a Consiliului privind semnarea unui acord între Comunitatea Europeană și Canada privind siguranța aviației civile.

Având în vedere importanța semnării acestor acorduri pentru cooperarea dintre UE și Canada, aș dori să întreb Consiliul care este stadiul adoptării acestor decizii?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul a adoptat Decizia privind semnarea și aplicarea provizorie a Acordului UE-Canada privind transportul aerian la 30 noiembrie 2009, iar Acordul a fost semnat la 17/18 decembrie 2009.

Conform dispozițiilor acordului, până la intrarea sa în vigoare, acordul va fi aplicat cu titlu provizoriu de Uniune și de statele membre, în conformitate cu dreptul național aplicabil, din prima zi a lunii care urmează datei celei mai recente înștiințări prin care părțile s-au notificat reciproc în legătură cu finalizarea procedurilor interne relevante pentru a aplica acordul cu titlu provizoriu. Consiliul nu a primit încă nicio astfel de notificare.

Cu toate acestea, în vederea pregătirii încheierii acordului, grupurile de pregătire ale Consiliului vor începe, în scurt timp, să întreprindă adaptările necesare la Tratatul de la Lisabona și, ulterior, să ia o decizie cu privire la prezentarea proiectului de decizie a Consiliului privind încheierea, precum și textul acordului, către Parlamentul European pentru aprobare.

În ceea ce privește Acordul UE-Canada privind siguranța aviației civile, Consiliul a adoptat Decizia privind semnarea la 30 martie 2009 și Acordul a fost semnat la Praga la 6 mai 2009.

Acest acord nu se aplică cu titlu provizoriu, el trebuind să fie finalizat înainte de a intra în vigoare. Prin urmare, grupurile de pregătire ale Consiliului au început să prevadă adaptările necesare la Tratatul de la Lisabona în vederea pregătirii unei decizii de a prezenta proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, precum și textul acordului, către Parlamentul European pentru aprobare.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 38 adresată de Marian Harkin (H-0087/10)

Subiect: Cartea verde privind voluntariatul

Pentru a mări gradul de conștientizare cu privire la importanța voluntariatului pe întreg teritoriul UE, intenționează Comisia să elaboreze, în paralel cu inițiativele propuse în vederea sărbătoririi Anului European al Voluntariatului, o Carte verde cuprinzătoare privind voluntariatul cu scopul de a facilita, recunoaște și valorifica această activitate?

În plus față de elaborarea unei astfel de Cărți verzi, consideră Comisia că este importantă crearea unor sinergii cu alte organizații internaționale, cum ar fi OIM și ONU, în ceea ce privește Proiectul de măsurare a voluntariatului derulat de Universitatea Johns Hopkins în colaborare cu OIM și Manualul ONU privind organizațiile nonprofit?

Răspuns

(RO) Comisia Europeană salută interesul continuu al Parlamentului European în legătură cu chestiunea voluntariatului.

Anul european al voluntariatului, 2011, se va concentra asupra următoarelor patru obiective: în primul rând, să creeze un mediu care să ofere o șansă voluntariatului; în al doilea rând, să confere putere organizațiilor de voluntariat; în al treilea rând, să sensibilizeze cu privire la valoarea și importanța voluntariatului; și în al patrulea rând, să îmbunătățească recunoașterea activităților de voluntariat. Prin urmare, Anul european va angaja toate părțile interesate, în special organizații ale societății civile, la nivelul UE, național, regional și local. Comisia speră, de asemenea, că Parlamentul se va implica continuu în timpul pregătirii pentru Anul european.

Comisia ar dori să o asigure pe onorabila deputată că prioritatea sa este aceea de a se asigura că măsurile privind chestiunea voluntariatului vor continua și după încheierea Anului european. Influența lor ar trebui să se reflecte în inițiativele de politici și dialogul continuu cu părțile interesate din societatea civilă, întreprinderi și instituțiile europene și internaționale, toate acestea asigurând rezultate concrete, benefice pentru sectorul

de voluntariat, și pentru societatea europeană în general, în anii următori. Cu toate acestea, Comisia consideră că în etapa actuală a pregătirii Anului european al voluntariatului 2011, este prea devreme să evaluăm dacă ar fi adecvată o Carte verde privind voluntariatul pentru a facilita, a recunoaște și a acorda o valoare sporită voluntariatului.

Un studiu al Comisiei privind voluntariatul în Uniunea Europeană care a fost finalizat la începutul lui 2010 ⁽¹²⁾ oferă pentru prima dată o cercetare și o analiză a situației actuale a voluntariatului în Uniunea Europeană. Cu toate că acest studiu a colanționat și a utilizat o gamă largă de resurse pentru a aduna cât mai multe informații posibile privind nivelul de voluntariat în UE, nu este încă posibil să oferim o comparație corectă din punct de vedere statistic în Europa și există încă o lipsă de date comparabile între statele membre. Prin urmare, Comisia salută inițiativele care sunt menite să amelioreze modul său de înțelegere a sectorului de voluntariat și intenționează să exploreze pe deplin sinergiile potențiale cu Eurostat și cu alte instituții internaționale, cum ar fi Organizația Internațională a Muncii și Organizația Națiunilor Unite, după cum a sugerat onorabila deputată.

*
* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Marc Tarabella (H-0095/10)

Subiect: Măsurile care trebuie adoptate de Comisie pentru a combate eficient violența împotriva femeilor la nivel european

Parlamentul European a adoptat, în 2009, cu o majoritate confortabilă, o rezoluție referitoare la egalitatea între femei și bărbați (P7_TA(2010)0021). În calitate de raportor al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, am propus stabilirea unui an european dedicat combaterii violenței împotriva femeilor, propunere adoptată cu 591 de voturi pentru, 30 împotriva și 15 abțineri. În mod similar, declarația scrisă în cadrul căreia dna Eva-Britt Svensson solicită stabilirea unui asemenea an a adunat 408 semnături în luna aprilie a anului trecut.

Poate Comisia să indice în ce măsură intenționează să dea curs mobilizării importante și continue manifestată de Parlamentul European cu privire la această chestiune?

De asemenea, propunerea în care am invitat Comisia „să inițieze elaborarea unei propuneri de directivă globală privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor, în special a traficului de femei” a fost adoptată cu 558 de voturi pentru, 85 împotriva și 22 de abțineri.

Poate Comisia să indice măsurile pe care intenționează să le adopte ca urmare a acestei solicitări?

Răspuns

(RO) Combaterea violenței împotriva femeilor constituie o prioritate politică pentru Comisie. Comisia salută adoptarea de către Parlamentul European a rezoluției privind egalitatea între bărbați și femei în Uniunea Europeană (P7_TA(2010)0021), precum și adoptarea propunerii privind crearea unui An european de combatere a violenței împotriva copiilor, tinerilor și femeilor.

Comisia este hotărâtă să își utilizeze competențele și resursele politice, legislative și financiare pentru a contribui la eradicarea violenței împotriva femeilor în Europa și pretutindeni. Problema este abordată la nivelul Comisiei prin inițiative legislative și politice și măsuri în domeniile protecției drepturilor fundamentale, al egalității de gen și al altor politici de ocupare a forței de muncă și sociale, al politicilor privind traficul de ființe umane și exploatarea sexuală, al cooperării în aplicarea legii și în justiția penală, al politicilor de azil și în materie de imigrare, al sănătății publice, precum și al evoluțiilor, cercetării și educației.

Un număr de inițiative au fost deja luate de Comisie în domeniul combaterii violenței.

O strategie intermediară pentru egalitatea de gen se află în prezent în curs de pregătire, urmând să fie adoptată la mijlocul lui 2010 drept continuare a cadrului existent. Se prevede că violența împotriva femeilor va rămâne un domeniu prioritar specific asupra căruia se va concentra Comisia.

În domeniul justiției penale, Comisia va depune în scurt timp o propunere privind traficul de ființe umane. De asemenea, Comisia sprijină proiectul Președinției spaniole de a crea un Ordin european de protecție care este, de asemenea, destinat să asigure o mai bună protecție a femeilor care sunt victime ale violenței domestice.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/citizenship/index_en

Programul Daphne III, care reprezintă măsura cea mai specifică și mai globală în domeniul combaterii violenței, a lansat recent un studiu privind practicile tradiționale periculoase, studiu care va fi finalizat la începutul lui aprilie 2010. Mai mult, un sondaj Eurobarometru al percepției cetățenilor asupra violenței împotriva femeilor a fost lansat de acest program, care va permite compararea schimbărilor în perceperea violenței în UE din ultimii zece ani. Rezultatele acestui sondaj Eurobarometru ar trebui să fie disponibile la mijlocul anului 2010.

În plus, Programul Daphne III a lansat o acțiune de pregătire în urma unei inițiative din partea Parlamentului European privind standardizarea legislației naționale referitoare la violența sexuală și violența împotriva copiilor. Obiectivul este ca acest studiu să ajute Comisia să determine domeniul de aplicare al măsurilor viitoare, inclusiv posibilitatea de a propune legislație în acest domeniu. Studiul va analiza posibilitatea pentru o armonizare la nivel european a legislației privind violența bazată pe gen care ar putea reduce violența sexuală în cadrul Uniunii Europene. Studiul este în desfășurare în prezent și raportul final este așteptat la sfârșitul lunii septembrie 2010. Rezultatele acestui studiu vor fi prezentate într-o conferință la finalul anului 2010. Acest lucru va oferi Comisiei șansa de a își prezenta acțiunile care vizează ca răspuns o politică consolidată în vederea combaterii violenței.

În lumina inițiativelor menționate anterior, Comisia ia act de cererea adresată de Parlament Comisiei de a stabili o strategie la nivel UE privind combaterea violenței împotriva femeilor, de a pregăti instrumente juridice obligatorii care sunt menite să elimine violența împotriva femeilor și o campanie europeană de sensibilizare privind violența împotriva femeilor. Comisia examinează în prezent aceste posibilități și reflectă la modul în care se poate răspunde cel mai bine acestor solicitări.

*
* *

Întrebarea nr. 41 adresată de Brian Crowley (H-0100/10)

Subiect: Strategia UE împotriva drogurilor

Comerțul ilegal cu droguri continuă să aibă un efect devastator asupra persoanelor, a familiilor și a comunităților din întreaga Europă. Intenționează Comisia să îmbunătățească eficiența strategiei UE împotriva drogurilor pentru a aborda în mod adecvat problema comerțului transfrontalier și a furnizării de droguri ilegale?

Răspuns

(EN)Politica UE în materie de droguri 2005-2012 a fost adoptată de Consiliul European în 2004. Aceasta este o strategie, și nu un instrument juridic formal. Punerea în aplicare depinde în mare măsură de statele membre.

Rolul Comisiei în această privință este acela de a propune un Plan de acțiune pe patru ani pentru punerea în aplicare a strategiei și pentru monitorizarea acestora. Rapoartele de monitorizare sunt adresate Consiliului și Parlamentului European sub formă de comunicări.

*
* *

Întrebarea nr. 42 adresată de Sarah Ludford (H-0058/10)

Subiect: Comerțul cu fildeș în Tanzania și Zambia

Tanzania și Zambia doresc să obțină, în cadrul reuniunii CITES din luna martie, permisiunea de a-și vinde stocurile de fildeș. Propunerea celor două state este de a scoate populațiile lor de elefanți de pe lista din anexa 1 a CITES, care interzice complet comerțul și de a le introduce în anexa 2, care permite comerțul monitorizat.

Alte state africane reunite în cadrul Coaliției pentru protecția elefantului african, se opun vehement acestei cereri și au înaintat o contrapropunere pentru următoarea reuniune CITES, prin care solicită un moratoriu cu privire la comerțul cu fildeș.

Vor susține UE și statele membre această solicitare de moratoriu și vor refuza permisiunea unui nou val de vânzări de fildeș?

Răspuns

(RO) Uniunea Europeană trebuie încă să își finalizeze poziția privind diferitele propuneri legate de elefanți care vor fi discutate în cadrul Conferinței părților la CITES, care începe la 13 martie 2010. Această poziție va fi stabilită de îndată ce sunt disponibile toate informațiile relevante, în special raportul întocmit de grupul de experți desemnat de Comitetul permanent al CITES pentru a evalua propunerile din partea Tanzaniei și Zambiei.

Cu toate acestea, este foarte puțin probabil că UE va susține orice decizie care va permite o reluare a comerțului cu fildeș. Evaluarea oricărei legături posibile între vânzările unice anterioare de fildeș și activitățile ilegale este supusă unui studiu care se află în curs de desfășurare. În așteptarea studiului, este foarte dificil de conceput modul în care Uniunea Europeană ar putea aproba reluarea comerțului cu fildeș, mai ales în contextul actual în care se înregistrează un nivel ridicat de braconaj și de comerț ilegal cu fildeș.

*
* *

Întrebarea nr. 43 adresată de Bendt Bendtsen (H-0059/10)**Subiect: Protejarea de către China a propriilor întreprinderi în contextul comunicării nr. 618**

Obiectivul programului național chinez de omologare a produselor inovatoare autohtone (comunicarea nr. 618 din 15 noiembrie 2009) este acela de a proteja întreprinderile chineze în contextul achizițiilor publice. Programul pare să limiteze posibilitățile întreprinderilor care nu sunt chineze, inclusiv cele care au filiale în China, de a produce și comercializa pe piața chineză produsele menționate în program.

Care sunt măsurile luate de Comisie începând cu 14 decembrie 2009, dată la care Jörg Wuttke, președintele Camerei de Comerț a UE în China, și-a exprimat în mod clar, într-o scrisoare adresată autorităților chineze, îngrijorarea cu privire la acest program și a lansat o serie de întrebări relevante referitoare la conținutul programului și la posibilele consecințe ale acestuia?

Care este poziția Comisiei față de noua politică a Chinei ce vizează protejarea propriilor întreprinderi în contextul negocierilor cu privire la aderarea Chinei la Acordul OMC privind achizițiile publice?

Ce alte măsuri intenționează să adopte Comisia în situația actuală?

Răspuns

(RO) La 17 noiembrie 2009, autoritățile chineze au elaborat o circulară în care anunțau măsuri pentru crearea în sectoarele „inovatoare” a unui sistem în care accesul la achiziții publice se desfășoară pe baza unui sistem de precalificare (acreditare). De atunci, Comisia s-a aflat în contact strâns cu întreprinderile europene din China și Europa, precum și cu partenerii internaționali, pentru a evalua impactul acestei circulare.

Comisia a ridicat în mod repetat această problemă în numeroase contacte bilaterale la diferite niveluri cu guvernul chinez pentru a-și exprima preocupările privind aceste măsuri și pentru a invita guvernul chinez să ofere explicații. În paralel, un număr de parteneri internaționali, precum și un număr semnificativ de întreprinderi naționale și internaționale, au procedat în aceeași manieră.

Comisia consideră – la fel ca mulți dintre partenerii săi internaționali – că autoritățile chineze nu au oferit o explicație satisfăcătoare cu privire la aceste măsuri noi. Întrebări importante rămân fără răspuns. Comisia intenționează să continue abordarea acestei probleme împreună cu autoritățile chineze la toate nivelurile relevante pentru a clarifica situația și pentru a se asigura că interesele întreprinderilor europene sunt apărate pe piața chineză de achiziții publice.

China nu este parte la Acordul multilateral al OMC privind achizițiile publice (AAP), deși negocierile sunt în curs de desfășurare. De îndată ce China va adera la AAP, aceasta va trebui să respecte tematicile convenite la nivel internațional care vor fi esențiale pentru abordarea unor astfel de probleme. Cu toate acestea, între timp, Comisia continuă discuțiile în cadrul OMC cu privire la modul de abordare a denaturărilor comerțului cauzate de subvențiile care afectează comerțul cu servicii, astfel cum este mandatată prin articolul XV al Acordului general privind comerțul cu servicii (GATS), care este obligatoriu pentru China.

*
* *

Întrebarea nr. 44 adresată de Santiago Fisas Ayxela (H-0061/10)**Subiect: Acordul comercial multilateral UE-Columbia**

În urma succesului runde de negocieri de la Lima privind acordul comercial multilateral UE-Columbia, se poate spune că acordul este practic încheiat. Cu toate acestea, câțiva deputați fac presiuni pentru ca acordul să nu fie semnat, susținând că au existat sindicaliști asasinați, în ciuda progreselor indiscutabile realizate de guvernul columbian în ceea ce privește drepturile omului și recunoscute de OIM în cadrul Comisiei pentru dezvoltare a Parlamentului European. În plus, președintele Obama a afirmat recent că Statele Unite vor consolida relațiile comerciale cu Columbia.

În ce stadiu se află negocierile cu Columbia și când speră Comisia că va fi semnat acest acord comercial?

Răspuns

(RO) La 1 martie 2010, Comisia a finalizat negocierile tehnice cu Peru și Columbia privind un Acord comercial multipartit între UE și țările andine. Textul trebuie să treacă printr-o fază de purificare juridică înainte ca acesta să fie inițiat și să fie trimisă o propunere Consiliului pentru a autoriza semnarea oficială a acordului, după care se va cere aprobarea Parlamentului. După cum s-a promis de către membrul Comisiei responsabil de comerț, va exista și o discuție politică în cadrul Comisiei INTA a Parlamentului European înainte de inițierea acestui acord. Întreaga procedură va dura câteva luni și se poate aștepta pe bună dreptate ca semnarea să aibă loc după această vară.

*
* *

Întrebarea nr. 45 adresată de Alan Kelly (H-0064/10)**Subiect: Inițiativa cetățenilor - punerea la dispoziție online**

Tratatul de la Lisabona a acordat statut juridic unui nou tip de democrație participativă, cunoscut drept „inițiativa cetățenilor”. Dorește Comisia să analizeze posibilitatea de a pune inițiativa cetățenilor la dispoziția acestora pe internet pentru o colectare eficientă și accesibilă de semnături?

Internetul este în prezent principală modalitate de comunicare în masă a europenilor, reprezentând un mijloc deosebit de eficient de a facilita democrația participativă. Am asistat cu toții la campaniile în favoarea unor inițiative politice lansate pe Myspace și Facebook și implicarea remarcabilă a cetățenilor în încercarea de a aduce schimbări democratice.

Având în vedere progresul tehnologiei informației și a comunicațiilor, ar trebui să fie posibilă verificarea semnăturilor online. Dacă Comisia ar integra internetul în inițiativa cetățenilor, ar deschide calea către o adevărată democrație participativă, în care strângerea de semnături ar fi mult mai simplă și mai ieftină și care ar facilita dezbaterile într-o sferă publică europeană.

Consideră Comisia această posibilitate realizabilă luând în același timp în considerare și drepturile cetățenilor care nu folosesc internetul de a participa la inițiativa cetățenilor prin intermediul semnăturilor tradiționale?

Răspuns

(RO) Comisia consideră că ar trebui să fie posibil să asigure colectarea online de declarații de sprijin pentru o Inițiativă a cetățenilor europeni. În prezent, aceasta analizează această problemă în cadrul activității de pregătire pentru propunerea legislativă referitoare la această chestiune.

*
* *

Întrebarea nr. 46 adresată de Ilda Figueiredo (H-0067/10)**Subiect: Fondurile comunitare**

Gravitatea situației din unele țări ale Uniunii Europene reclamă măsuri urgente, pe diferite planuri, în primul rând în cel financiar și monetar, permițând combaterea cu eficacitate a șomajului, care afectează 23 milioane de persoane și pauperitatea în care trăiesc peste 85 milioane de persoane.

Este esențial să se pună accentul pe progresul social, acordându-se prioritate problemei șomajului și pauperității, pentru sprijinirea producției și crearea de oportunități ocupaționale în cadru legal, pentru

garantarea coeziunii economice și sociale, pentru susținerea financiară a țărilor care se confruntă cu o situație mai gravă, înainte de toate anticipând acordarea de fonduri fără contrapartide naționale.

În aceste circumstanțe, ar putea Comisia să indice dacă este dispusă să transfere cu maximă urgență fondurile comunitare la care au dreptul țările afectate de grave probleme sociale și financiare, pentru ca acestea să le poată utiliza fără a fi nevoie de vreo contrapartidă națională?

Răspuns

(EN) În Comunicările sale intitulate „Un plan european de redresare economică”⁽¹³⁾ și „Un angajament comun pentru ocuparea forței de muncă”⁽¹⁴⁾, Comisia a dovedit un angajament ferm de a lua măsuri eficiente pentru a ajuta statele membre să lupte împotriva efectelor crizei prin accelerarea punerii în aplicare a programelor operaționale (PO) cofinanțate de Fondurile structurale și Fondul de coeziune.

Un prim set de astfel de măsuri, care implică simplificarea normelor privind eligibilitatea și un avans suplimentar pentru PO, a fost adoptat în cadrul Planului european de redresare economică în aprilie și mai 2009. O sumă suplimentară de 4,5 miliarde de euro din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDR) și o sumă de 1,8 miliarde de euro de la Fondul social european (FSE) au fost plătite statelor membre pentru a sprijini operațiunile urgente necesare pentru a face față crizei (avansul total plătit statelor membre în 2009 s-a ridicat la suma de 11,3 miliarde de euro).

De asemenea, Comisia a încurajat statele membre să utilizeze flexibilitatea integrată a PO pentru a canaliza finanțarea de la Fondurile structurale către operațiuni de răspuns în fața crizei, și, dacă este cazul, să modifice programele operaționale. De asemenea, a subliniat faptul că anumite operațiuni puteau fi finanțate doar de Fondurile structurale, conformitatea cu principiul cofinanțării fiind evaluată în termeni medii pentru prioritatea de pe parcursul perioadei de programare. Acest lucru a însemnat că astfel de operațiuni puteau fi finanțate în întregime de fonduri, cu condiția ca ele să fie compensate de altele care erau finanțate în întregime de fondurile naționale înainte de finalul lui 2015.

Comunicarea intitulată „Un angajament comun pentru ocuparea forței de muncă” și măsurile conexe au fost necesare pentru a crește numărul de locuri de muncă și pentru a contracara efectele crizei asupra locurilor de muncă într-un moment în care economia reală și piața muncii începeau să îi simtă impactul. Aceasta a fost însoțită de propuneri de amendamente la Regulamentul general privind Fondurile structurale și Fondul de coeziune.

Un amendament cheie oferea o derogare de doi ani (pentru 2009 și 2010) de la normele privind calcularea rambursărilor plăților intermediare efectuate în conformitate cu Programele operaționale ale FSE și ar fi însemnat că, în cazul în care un stat membru dorea să aplice acea opțiune, 100 % din contribuția publică la o prioritate acoperită de cererile de plată intermediară până la finalul lui 2010 ar fi fost rambursată. Drept urmare, în timp ce Programele operaționale ar fi trebuit să respecte nivelul de cofinanțare pentru întreaga perioadă, acestea ar fi reflectat ceea ce este posibil la nivel operațional. Dată fiind natura FSE, care reprezintă principalul instrument al UE de a investi în oameni (sprijină 9 milioane de persoane în fiecare an), această dispoziție a urmărit în mod clar să accelereze operațiunile în favoarea indivizilor, și mai ales a celor care au cel mai mult nevoie de acest lucru, șomerii sau cei care prezintă riscul de a rămâne șomeri, cu un flux de lichidități estimat la 6,6 miliarde de euro.

Consiliul a ajuns la un acord de compromis, care a presupus plata unui avans suplimentar de 775 de milioane de euro din partea FSE și a Fondului de coeziune către cele cinci state membre care sunt cele mai afectate de criză (România, Ungaria, Lituania, Letonia și Estonia). În plus, s-a propus o flexibilitate mai mare în ceea ce privește retragerea din oficiu a angajamentului din 2007.

Comisia s-a opus acestui compromis, considerând că acesta nu oferă suficient sprijin pentru persoanele afectate de criză. În prezent, propunerea este prezentată spre dezbateri Parlamentului.

Propunerea Comisiei pentru o nouă strategie EUROPA 2020 conține câteva propuneri care fac parte din inițiativele-pilot de a elabora sau consolida instrumentele UE care să fie disponibile pentru combaterea directă sau indirectă a șomajului în creștere. Inițiativa-pilot intitulată „O agendă pentru noi competențe și locuri de muncă” își propune să faciliteze și să promoveze mobilitatea forței de muncă intra-UE și să armonizeze mai

⁽¹³⁾ COM(2008) 800 final.

⁽¹⁴⁾ COM(2009) 257 final.

bine oferta și cererea de muncă cu sprijin financiar adecvat din partea fondurilor structurale, în special FSE. Inițiativa-pilot intitulată „O Uniune a inovării” propune să consolideze rolul fondurilor structurale, al fondurilor pentru dezvoltare rurală, al programului cadru C&D în susținerea inovării. Inițiativa-pilot intitulată „O agendă digitală pentru Europa” propune să faciliteze utilizarea fondurilor structurale ale UE în realizarea acestei agende.

*
* *

Întrebarea nr. 47 adresată de Catherine Bearder (H-0074/10)

Subiect: Biodiversitatea și subjugarea priorităților ecologice în fața intereselor comerciale

Reamenințarea speciei elefantului african subliniază pericolul pe care îl reprezintă transformarea într-o marfă a uneia dintre speciile cele mai rare de pe Pământ, aflate pe cale de dispariție. Amenințarea acestui animal este simptomatică pentru modul în care cererea economică dobândește prioritate asupra necesității de a ne proteja ecosistemul și speciile de animale pe care acesta le adăpostește în calitate de gazdă.

Un al doilea exemplu poate fi documentul recent dezvăluit al Comisiei în care se arată intenția acesteia de a reclasifica plantațiile de palmieri drept „păduri” pentru a permite utilizarea uleiului de palmier ca biocombustibil.

Reclasificarea plantațiilor de palmieri de către Comisie oferă mână liberă industriei uleiului de palmier, a exploatării forestiere și a hârtiei să despădurească, să distrugă și să ucidă. La nivel mondial, organizațiile luptă pentru supraviețuirea speciilor care sunt împinse către extincție din cauza proliferării agresive a acestor industrii.

În acest An ONU al Biodiversității, ce măsuri suplimentare intenționează Comisia să adopte pentru a salva cele mai vulnerabile specii expuse la exploatare în scopuri comerciale?

Răspuns

(RO)Comisia împărtășește preocuparea că multe resurse naturale sunt exploatate într-o manieră nedurabilă. Comisia lucrează în câteva direcții pentru a aborda această problemă și pentru a asigura o conservare mai bună a biodiversității, atât în interiorul, cât și în afara UE.

Împreună cu Germania și alte țări, Comisia susține un studiu larg independent privind Economia pierderii biodiversității și a ecosistemelor (TEEB)⁽¹⁵⁾. TEEB a fost lansat de miniștrii mediului din cadrul G8 în 2007 și a transmis până acum trei rapoarte care subliniază importanța estimării valorii economice a biodiversității și consecințelor economice ale pierderii continue a acesteia. Această activitate este importantă, întrucât atât timp cât valoarea naturii rămâne neexplicată, interesul economic în exploatarea sa va continua să domine în fața eforturilor de a o conserva. Ideea este să se asigure faptul că concluziile și recomandările TEEB sunt reflectate în toate deciziile și politicile relevante și sunt puse pe picior de egalitate cu alte considerente economice (de exemplu, prin integrarea acestei estimări în procedurile convenționale de contabilitate), nu doar în UE, ci pe tot globul. Raportul final al TEEB va fi prezentat la cea de a 10^{-a} Conferință a părților contractante la Convenția privind diversitatea biologică (COP 10 CBD) de la Nagoya, Japonia, din octombrie 2010.

Acest an, declarat de ONU Anul internațional al biodiversității, va fi martorul negocierii unui nou cadru global al politicii privind biodiversitatea din domeniul de aplicare al Convenției Națiunilor Unite privind diversitatea biologică (CBD). Cea de a 10^{-a} Conferință a părților contractante la CBD de la Nagoya, din octombrie 2010, va adopta un Plan strategic revizuit și actualizat pentru convenție, stabilind o viziune globală pe termen lung pentru biodiversitate, un obiectiv intermediar principal și un set de obiective și subobiective pentru a îndeplini acest obiectiv principal. Comisia urmărește să garanteze faptul că protejarea speciilor vulnerabile este reflectată în cadrul global post-2010, și să îmbunătățească statutul de conservare al speciilor aflate pe cale de dispariție.

De asemenea, UE va juca un rol esențial în cadrul Conferinței părților contractante la CITES (Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție) din martie 2010. În special, va propune adoptarea unor măsuri pentru protejarea biodiversității marine, prin regulamentul

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org/>

privind comerțul internațional cu speciile marine supuse supraexploatării. De asemenea, UE se va opune adoptării oricărei măsuri care ar putea duce la reluarea comerțului cu fildeș în circumstanțele actuale și va contribui la susținerea statelor africane să dezvolte un plan de acțiune pentru o mai bună conservare a elefanților.

Comisia își va continua, de asemenea, eforturile pentru a se asigura că consumul său de cherestea și produse din cherestea nu contribuie la exploatarea forestieră ilegală, care are adesea consecințe negative asupra biodiversității. Acest lucru este abordat prin Planul de acțiune privind aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernanta și schimburile comerciale (FLEGT) și regulamentul privind „acționarea cu prudență” de stabilire a obligațiilor operatorilor care plasează cherestea și produse din cherestea pe piață, care se află în prezent în cursul procesului de codecizie.

*
* *

Întrebarea nr. 48 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0076/10)

Subiect: Încălcarea de către UniCredit a principiilor concurenței și transferului de capitaluri

Proiectul Chopin al grupului UniCredit, căruia îi aparține banca Pekao din Polonia, a dus la încălcarea principiilor europene de concurență și transfer de capitaluri. Mai precis, este vorba de un caz de coluziune și de abuz de poziție dominantă din partea UniCredit. În iunie 2005, UniCredit și întreprinzătorul Pirelli - care colaborează în cadrul unei înțelegeri încheiate între ei - au semnat cu Pekao SA acordul Chopin (fără a informa despre aceasta nici piața, nici autoritățile de supraveghere financiară, deși erau obligați să o facă). Ca urmare a acestui fapt, în aprilie 2006, UniCredit, în calitate de acționar dominant, a obligat Pekao să semneze cu Pirelli un acord al acționarilor dezavantajos, Pirelli și UniCredit fiind legate prin capital în cadrul societății Olimpia, în care Alessandro Profumo, președinte al UniCredit, deține un post de conducere. În paralel, în societatea Olimpia se derulează o operațiune asimetrică ce presupune cumpărarea de către Pirelli de acțiuni fără valoare ale Telecom Italia, deținute de UniCredit.

În legătură cu întrebarea mea precedentă (H-0506/09), intenționează Comisia să intervină în acest caz, dat fiind că sunt implicate entități care operează în două state membre ale Uniunii Europene?

Răspuns

(RO) Mai întâi, ar trebui subliniat faptul că dimensiunea comunitară a unui caz nu este în mod necesar sau unic demonstrată de simplul fapt că întreprinderile implicate sunt localizate în două state membre. În această privință, Curtea de Justiție, în conformitate cu jurisprudența constantă, a indicat faptul că dimensiunea comunitară și aspectul interesant al unui caz sunt determinate pe baza efectelor sale asupra comerțului intra-comunitar și a chestiunii dacă practicile în discuție exercită sau nu o influență asupra fluxurilor comerciale dintre statele membre într-un fel care ar putea dăuna realizării obiectivelor unei piețe unice (a se vedea, în special, CEJ, AEPI/Comisia, cauza C-425/07P, îndeosebi punctul 42). Din informațiile oferite de onorabilul deputat rezultă faptul că acest caz aflat în discuție are legătură cu un acord comercial unic între două întreprinderi și se pare că acest acord nu trebuie să fie în interesul Comunității.

Mai mult, jurisprudența constantă statuează, de asemenea, că dreptul concurenței, în special normele privind abuzul unei poziții dominante, nu se aplică în cazul relațiilor dintre o filială și compania mamă (a se vedea, în special, CEJ, Viho Europe BV/Comisia, cauza C-73/95). Prin urmare, dreptul concurenței nu poate fi aplicat în acest caz.

Ținând cont de punctele menționate anterior, Comisia nu intenționează să intervină în cazul adus în atenția sa de onorabilul deputat.

*
* *

Întrebarea nr. 49 adresată de Georgios Papastamkos (H-0079/10)

Subiect: Guvernanța economică europeană

Atât criza financiară foarte gravă prin care trece Grecia, cât și dezechilibrele financiare constatate în alte state membre ale zonei euro ridică întrebări cu privire la stabilitatea, dinamica și viabilitatea UEM. Nu există nicio îndoială cu privire la faptul că redresarea finanțelor publice ale unui stat membru al zonei euro necesită eforturi din partea statului în cauză. De asemenea, criza financiară a dezvăluit discrepanțele dintre o uniune monetară completă și uniformă și uniunea economică incompletă a UE.

Este Comisia dispusă să propună înființarea și implementarea unui Fond monetar european care să dispună de resursele și capacitățile de intervenție necesare pentru a acoperi deficitul structural al UEM, astfel încât să reflecte o guvernanta economică europeană mai formală și mai coordonată?

Răspuns

(RO) Cadrul politic UEM, astfel cum este stabilit în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și Pactul de stabilitate și de creștere economică, este menit să garanteze condiții solide economice și bugetare. În anumite cazuri, statele membre din zone euro au eșuat, din nefericire, să adopte politici ferme în vremurile bune, și au dezvoltat dezechilibre și vulnerabilități care au un preț mare în timpul crizei în termeni de creștere și de ocupare a forței de muncă și din perspectiva primelor de riscuri suverane mari. Aceste țări se confruntă cu provocări serioase economice și fiscale, care necesită măsuri rectificative prompte și decisive. Comisia le susține în acest demers prin activitatea de supraveghere și consiliere în materie de politici.

În ceea ce privește Grecia în special, Comisia a adoptat un pachet global și ambițios de recomandări detaliate la 3 februarie, care acoperă politica fiscală și colectarea de statistici [recomandarea către Consiliu de a notifica luarea de măsuri în temeiul articolului 126 alineatul (9) – procedura de deficit excesiv], o propunere pentru o opinie a Consiliului privind Programul de stabilitate, și reforme structurale [Recomandarea Consiliului în temeiul articolului 121 alineatul (4) – neconcordanța cu orientările generale ale politicii economice și riscul de punere în pericol a bunei funcționări a uniunii economice și monetare]. Consiliul Ecofin a adoptat documentele respective la 16 februarie și a cerut prezentarea până cel târziu la 16 martie a unui prim raport privind măsurile de susținere pentru a proteja ținta de deficit pentru anul 2010.

Atât șefii de state și de guvern, cât și Comisia, au solicitat guvernului elen să facă tot ceea ce este necesar, inclusiv adoptarea unor măsuri suplimentare, pentru a asigura că sunt îndeplinite obiectivele ambițioase stabilite în programul actualizat de stabilitate, în special reducerea până la 4 % din PIB a deficitului bugetar în 2010. La 3 martie, prim-ministrul elen a anunțat măsuri suplimentare de consolidare fiscală care se ridicau la nivelul aproximativ de 2 % din PIB. Comisia a salutat măsurile, ceea ce confirmă angajamentul guvernului elen de a lua toate măsurile necesare pentru a îndeplini obiectivele Programului de stabilitate și, în special, de a garanta atingerea obiectivului de reducere a deficitului până la 4 % din PIB pentru 2010. În același timp, Comisia a accentuat faptul că are o foarte mare importanță punerea în aplicare completă și rapidă a măsurilor fiscale, împreună cu reformele structurale decisive în conformitate cu decizia Consiliului. Comisia monitorizează situația îndeaproape și rămâne în contact strâns cu autoritățile elene. Comisia va pregăti o evaluare detaliată pe moduri a măsurilor, în timp pentru Consiliul Ecofin de la jumătatea lui martie, bazată de asemenea pe raporturile prevăzute întocmite de autoritățile elene.

După cum au subliniat șefii de state și de guvern, membrii zonei euro dețin o responsabilitate comună pentru stabilitatea monedei euro. Politicile noastre economice sunt de interes comun. Lecția critică pe care trebuie să o învățăm din această criză este că avem nevoie urgentă de o supraveghere mai detaliată și mai largă a politicilor economice, inclusiv detectarea timpurie și soluționarea dezechilibrelor, pentru a proteja mai bine stabilitatea macrofinanciară în zona euro. Comisia intenționează să prezinte în curând propuneri pentru a consolida coordonarea și supravegherea politicilor economice naționale din zona euro.

*

* *

Întrebarea nr. 50 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0081/10)

Subiect: Relațiile comerciale dintre UE și Rusia

De la sfârșitul anului 2008, odată cu începutul crizei economice, Rusia a impus o serie de tarife protecționiste „temporare” anticriză pentru o serie de produse de import, precum produsele din carne, lactatele, mobila, unele produse din oțel, camioanele și televizoarele, între altele. În plus, la 1 ianuarie 2010, a fost instituită uniunea vamală între Rusia, Belarus și Kazahstan. Tarifele externe asupra cărora au convenit cele trei state sunt bazate în mare parte pe tarifele stabilite de Rusia. În consecință, 30 % din liniile de produse exportate din UE către Rusia sunt afectate de o creștere a taxelor vamale.

Este recunoscut la scară largă faptul că principala problemă cu care se confruntă UE este faptul că Rusia nu este membră a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) și, prin urmare, nu este obligată să aplice regulile OMC, care restricționează creșterea unilaterală a taxelor de import și alte măsuri de restricționare a schimburilor comerciale.

Cum evaluează Comisia actualele problemele legate de comerț cu care se confruntă UE în relațiile cu Rusia și cum intenționează să le rezolve? Dispune UE de o strategie specifică de abordare a problemei aderării Rusiei la OMC?

Răspuns

(RO) Începând cu sfârșitul lui 2008, Rusia a urmat o politică de creștere a tarifelor de import la o gamă largă de produse, ca posibil răspuns la actuala criză economică. De fapt, Rusia este o țară G-20 care a adoptat cel mai mare număr de măsuri protecționiste pe parcursul ultimului an. Aceste măsuri au afectat direct interesele economice ale UE, întrucât UE este cel mai mare partener comercial al Rusiei.

Aceste măsuri protecționiste au fost introduse inițial temporar. Cu toate acestea, acestea au devenit permanente în cadrul Uniunii vamale recent create cu Belarus și Kazahstan. Noul tarif extern comun al uniunii vamale, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2010, a consolidat multe din creșterile „temporare” ale tarifelor de import din Rusia și le-a extins, de asemenea, la ceilalți doi membri ai uniunii vamale.

În ultimele luni, Comisia și-a concentrat eforturile asupra evaluării și a încercării de a atenua impactul acestui nou regim comercial. Comisia a îndemnat Rusia să aducă tarifele la nivelurile anterioare mai scăzute pentru un număr mare de produse de interes special pentru UE în materie de export. De asemenea, aceasta a solicitat în mod repetat Rusiei să desfășoare consultări formale, astfel cum se prevede în Acordul de parteneriat și cooperare.

Până în prezent, Rusia practică în continuare creșterile de tarife. Ar trebui menționat faptul că, în temeiul aranjamentelor actuale bilaterale UE-Rusia, Rusia nu are nicio obligație juridică specifică de a respecta o „stagnare” în ceea ce privește nivelul taxelor de import. Cu toate acestea, o astfel de stagnare, deși nu este obligatorie din punct de vedere juridic, poate fi așteptată în mod normal de la orice țară care dorește să se alăture Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).

Comisia continuă să fie angajată în procesul de aderare a Rusiei la OMC. Sunt în desfășurare consultări intense la nivelul înalților funcționari pentru a clarifica noua situație. Comisia rămâne pe deplin angajată să continue procesul de aderare și solicită Rusiei să își îmbunătățească și să își stabilizeze regimul comercial în vederea respectării angajamentelor de aderare negociate.

*
* *

Întrebarea nr. 51 adresată de Nadezhda Neynsky (H-0082/10)

Subiect: Directiva 2001/18/CE privind organismele modificate genetic

Directiva 2001/18/CE⁽¹⁶⁾ a Parlamentului și a Consiliului nu garantează nici securitatea împotriva transmiterii orizontale de virusi conținuți în materialul genetic al culturilor modificate genetic la alte culturi, nici crearea de zone agricole fără organisme modificate genetic, destinate culturilor biologice și convenționale.

Ce măsuri intenționează Comisia să ia pentru a include în Directiva 2001/18/CE posibilitatea pentru fiecare stat membru să impună, după caz, restricții suplimentare la diseminarea dăunătoare mediului de varietăți de culturi agricole modificate genetic, de importanță economică majoră pentru țara respectivă, și să creeze zone fără organisme modificate genetic în vederea asigurării agriculturii biologice și convenționale și a protejării diversității?

Răspuns

(RO) Directiva prevede în mod specific evaluarea tuturor efectelor negative asupra sănătății și mediului care pot apărea prin eliberarea OMG-urilor în mediu. O astfel de evaluare include potențialul transfer de material genetic de la virusuri către alte organisme.

În ceea ce privește stabilirea zonelor libere de OMG-uri, Comisia ar dori să reamintească faptul că în septembrie 2009 Președintele Comisiei a indicat că în domeniul OMG-urilor ar trebui să se poată îmbina un sistem de autorizare al UE, bazat pe știință, cu libertatea statelor membre de a decide dacă doresc sau nu să cultive culturi modificate genetic pe teritoriul lor.

⁽¹⁶⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1

La 2 martie 2010, Comisia a lansat o analiză pentru a determina dacă li se poate acorda o astfel de libertate statelor membre pe baza legislației existente și, dacă nu, să prezinte o propunere legislativă până în vară.

*
* *

Întrebarea nr. 52 adresată de Mairead McGuinness (H-0084/10)

Subiect: Ajutorul de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniul producției de produse agricole

Articolul 11, alineatul (8) din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1857/2006⁽¹⁷⁾ privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniul producției de produse agricole prevede că, de la 1 ianuarie 2010, despăgubirile acordate fermierilor pentru pierderi de recoltă din cauza unor fenomene meteorologice nefavorabile se oferă doar în cazul în care fermierii au subscris o asigurare care acoperă cel puțin 50 % din producția lor anuală medie sau din veniturile rezultate din producție. Dacă fermierii nu au asigurare pentru recoltă, orice despăgubire oferită va fi redusă cu 50 %. În statele membre în care nicio companie de asigurări nu oferă asigurare pentru recoltă, care este statutul articolului 11, alineatul (8)?

Poate Comisia să furnizeze informații cu privire la instrumentele de evaluare a riscului care sunt în prezent disponibile în statele membre, în special în statele membre unde există produse de asigurare pentru fermieri, ce nivel de acoperire au aceste produse de asigurare și cum sunt ele finanțate: de exemplu, sunt finanțate de stat, de fermieri sau în comun?

Răspuns

(RO) În cazul în care într-un stat membru dat nicio companie de asigurări nu propune contracte care acoperă daunele produse de evenimentele climatice cele mai frecvente din punct de vedere statistic, nu se aplică articolul 11 alineatul (8) din Regulamentul nr. 1857/2006, ci schema de ajutor cu condiția ca compensarea pentru pierderi să nu fie eligibilă pentru o excepție de la obligația de notificare în conformitate cu același regulament. Într-un astfel de caz, statul membru ar putea notifica schema de ajutor Comisiei în virtutea articolului 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și poate arăta în notificare că, în ciuda tuturor eforturilor rezonabile, în momentul producerii prejudiciului nu era disponibilă o asigurare care să acopere riscurile cele mai frecvente din punct de vedere statistic în statul membru sau în regiunea în cauză. În cazul în care se oferă astfel de probe, reducerea de 50 % nu se aplică.

În prezent, se află la dispoziția statelor membre o varietate de instrumente diferite de gestionare a riscurilor. În ceea ce privește asigurările, în UE sunt disponibile în majoritate schemele clasice de asigurare (în principal asigurarea cu risc unic sau asigurarea combinată, dar și asigurarea pentru randament), și acestea sunt în general private. În multe state membre, operează doar un număr limitat de companii de asigurări. Nivelul de dezvoltare a asigurărilor agricole din fiecare țară este în principal legat de doi factori decisivi:

- Nevoile cu care se confruntă fiecare țară (nivelul de risc);
- Suportul economic pentru sistemele de asigurări acordat de fiecare stat membru.

Anumite guverne subvenționează asigurările, în timp ce altele oferă ajutor ex-post în mod ad hoc, prin scheme de compensare sau prin fonduri pentru calamități, care pot fi finanțate parțial de către părțile interesate din domeniul agricol, pe o bază voluntară sau obligatorie.

Raportul intitulat Scheme de asigurare agricolă⁽¹⁸⁾, care a fost finanțat de Comisie și actualizat ultima dată în 2008, prezintă diferitele instrumente existente de gestionare a riscului care sunt disponibile agricultorilor din UE. Acest lucru contribuie la o mai bună înțelegere a evoluției sistemelor de asigurări în Europa, întrucât dezvoltarea sistemelor de asigurare este puternic legată de prezența altor instrumente de gestionare a riscului și de rolul sectorului public, în special măsuri ad hoc de ajutor.

*
* *

⁽¹⁷⁾ JO L 358, 16.12.2006, p. 3

⁽¹⁸⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/external/insurance/index_en.htm

Întrebarea nr. 53 adresată de Nikolaos Chountis (H-0085/10)**Subiect: Fuziunea iminentă a Olympic Air cu Aegean Airlines**

În cadrul unor declarații identice, la 11 februarie 2010, companiile aeriene Olympic Air și Aegean Airlines au confirmat discuțiile referitoare la „o viitoare cooperare”, în timp ce unele articole de presă vorbesc despre o fuziune iminentă a celor două companii. Această posibilitate, care ar conduce la un monopol privat și la pierderea a 2 500 de locuri de muncă, a generat reacții puternice din partea organizațiilor de protecție a consumatorilor. Având în vedere faptul că cele două companii controlează aproape întreaga piață a zborurilor interne, faptul că Grecia, datorită poziției sale geografice, are mai multe aeroporturi decât celelalte state membre, precum și faptul că se așteaptă ca atât prețurile pentru zborurile interne, cât și volumul și numărul de servicii subvenționate să crească, poate Comisia să răspundă la următoarele întrebări:

Faptul că cele două companii controlează 97 % din traficul intern de călători reprezintă un motiv pentru Comisia elenă pentru concurență să refuze să aprobe o astfel de fuziune? Poate statul elen să refuze să permită noii companii, create în urma fuziunii, folosirea numelui și logo-ului Olympic și să impună un plafon pentru prețurile interne, având în vedere faptul că noua companie ar controla 97 % din traficul intern de călători?

Răspuns

(RO) Comisia a fost informată prin intermediul declarațiilor companiei de o fuziune planificată între Olympic Air și Aegean Airlines.

În această etapă timpurie, nu se poate stabili dacă operațiunea ar necesita sau nu o notificare a Comisiei Europene sau a autorităților elene din domeniul concurenței competente.

Conform Regulamentului Consiliului (CE) nr. 139/2004 („Regulamentul privind concentrările economice”) ⁽¹⁹⁾, Comisia are competența de a evalua compatibilitatea cu piața comună a concentrărilor care au „o dimensiune UE”, respectând cerințele financiare privind cifra de afaceri stabilite în Regulamentul privind concentrările economice.

Principalul obiectiv al evaluării unei concentrări de către Comisie este de a menține o concurență eficientă pe piața comună și de a preveni efectele negative asupra concurenței și, în ultimă instanță, asupra consumatorilor. În analiza sa, Comisia ia în considerare, printre altele, poziția pieței și puterea întreprinderilor implicate.

Întrucât concentrarea planificată nu a reprezentat încă subiectul unei notificări formale către Comisie în cadrul Regulamentului privind concentrările economice, Comisia nu se află în prezent în poziția de a oferi comentarii cu privire la alte detalii ale tranzacției la care se referă onorabilul deputat.

Numele și logoul Olympic reprezintă bunuri care aparțin companiei Olympic Air în urma încheierii procesului de privatizare a Olympic Airlines.

*
* *

Întrebarea nr. 54 adresată de Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0094/10)**Subiect: Măsuri de adaptare bugetară vizând favorizarea creșterii în Grecia**

În recomandarea sa pe această temă din 16 februarie 2010, Consiliul Ecofin a invitat Grecia să adopte o serie de măsuri care să vizeze nu doar reducerea cheltuielilor, ci și creșterea încasărilor. Aceste măsuri privesc în special reducerea costurilor salariale și creșterea TVA și a taxelor pe autoturisme personale și energie. Dat fiind faptul că majoritatea măsurilor pe care guvernul elen le-a luat sau intenționează să le ia au deja în vedere reducerea costurilor salariale și creșterea încasărilor prin intermediul unei creșteri a fiscalității directe și indirecte, solicităm Comisiei să răspundă la următoarele întrebări:

Nu consideră Comisia că aceste măsuri, care tind către o politică de austeritate în privința încasărilor și a veniturilor, pot ca atare să reducă și mai mult cererea în materie de investiții și consum din cadrul economiei elene și să submineze eforturile Greciei de relansare și însănătoșire bugetară? Intenționează Comisia să propună guvernului grec măsuri care să favorizeze creșterea, să-i permită să asigure redresarea productivității economiei grecești și să lupte contra creșterii ratei șomajului?

(19) JO L 24, 29.1.2004

Răspuns

(RO) Deficitul ridicat și nivelurile datoriei au un impact negativ semnificativ asupra abilității unei țări de a dezvolta implicații specifice privind piețele financiare, ratele dobânzilor și condițiile de creditare. Prin urmare, consolidarea fiscală este de asemenea necesară pentru a asigura creșterea economică. Deși condițiile de creștere în 2010 vor fi nefavorabile în Grecia, amânarea consolidării fiscale ar conduce cu siguranță la rezultate mai rele în ceea ce privește creșterea. În conformitate cu dispozițiile Pactului de stabilitate și de creștere, Grecia a depus în ianuarie un program de stabilitate actualizat, potrivit căruia se prevede un efort substanțial în vederea consolidării fiscale, cu scăderea deficitului de la 12,7 % din Produsul intern brut (PIB) în 2009 la sub 3 % din PIB începând cu 2012. O primă parte a ajustării, egală cu 4 % din PIB, trebuie să fie realizată în acest an. Comisia și Consiliul au susținut programul elen de stabilitate și consideră că atât obiectivele, cât și măsurile implicate sunt corespunzătoare.

În măsura în care riscurile asociate cu deficitul și plafoanele de datorii se materializează, este necesar un efort suplimentar pentru a putea urmări obiectivele bugetare. Comisia salută anunțul guvernului elen din data de 3 martie 2010 de a introduce un set de măsuri suplimentare de consolidare egal cu 2 % din PIB. Acest anunț confirmă angajamentul guvernului elen de a lua toate măsurile necesare pentru a îndeplini obiectivele programului și, în special, de a se asigura că obiectivul de reducere a deficitului la 4 % din PIB pentru 2010 va fi realizat. Măsurile suplimentare includ în mod adecvat reduceri ale cheltuielilor, și în special economii legate de cheltuielile cu salariile în sectorul public, care sunt esențiale pentru realizarea efectelor consolidării fiscale permanente și pentru restaurarea competitivității. Măsurile anunțate de creștere a veniturilor contribuie, de asemenea, la consolidarea fiscală. Punerea în aplicare completă și rapidă a măsurilor fiscale, împreună cu reforme structurale decisive, în conformitate cu deciziile Consiliului, sunt de o importanță crucială. Acest lucru este în interesul poporului grec, care va beneficia de finanțe publice mai solide, de perspective mai bune de creștere și de oportunități de muncă. Este la fel de important și pentru stabilitatea financiară generală a zonei euro.

*
* *

Întrebarea nr. 55 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0098/10)

Subiect: Siguranța pe internet

Peste 50 % dintre adolescenții europeni publică pe internet informații cu caracter personal, care pot fi văzute de oricine. Intenționează Comisia să înainteze noi propuneri pentru a ameliora siguranța copiilor în mediul online, cu referiri speciale la site-urile de rețele sociale?

Răspuns

(RO) Ca răspuns la întrebarea onorabilului deputat, Comisia consideră că îmbunătățirea securității copiilor pe internet și în special pe site-urile de socializare în rețea reprezintă o responsabilitate importantă și comună a autorităților publice, a părinților, școlilor și industriei.

În cadrul Programului Un internet mai sigur, ⁽²⁰⁾ „Comisia a facilitat semnarea în 2009 a unui acord de autoreglementare intitulat „Principiile pentru rețele de socializare mai sigure”⁽²¹⁾ de 20 de companii, Arto, Bebo, Dailymotion, Facebook, Giovani.it, Google, Hyves, Microsoft Europe, MySpace, Nasza-klaza.pl, Netlog, One.lt, Piczo, Rate.ee, Skyrock, Tuenti, Sulake, VZnet Netzwerk Ltd., Yahoo!Europe și Zap.lu. Aceste companii și-au recunoscut responsabilitatea și au identificat riscurile potențiale de pe site-urile lor pentru minori, inclusiv hărțuirea online, tentativele de seducție și comportamentul riscant, cum ar fi divulgarea informațiilor personale. Acestea sunt menite să limiteze aceste riscuri printr-un număr de măsuri specifice.

Comisia monitorizează în mod strict punerea în aplicare a acestui acord. La 9 februarie 2010, Comisia a publicat un raport de evaluare a punerii în aplicare a Principiilor pentru rețele de socializare mai sigure bazat pe o analiză a politicilor de securitate ale companiilor și pe testarea site-urilor respective de către experți independenți. Raportul arată că majoritatea acestor companii au luat măsuri și au imputernicit minorii prin facilitarea modificării setărilor de siguranță, a blocării utilizatorilor și a ștergerii comentariilor sau conținuturilor nedorite. Cu toate acestea, trebuie depuse mai multe eforturi, întrucât doar în cazul a 40 %

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/index_en.htm

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/social_networking/docs/sn_principles.pdf

dintre companii profilurile minorilor sunt vizibile din oficiu doar pentru prietenii acestora, și doar o treime au răspuns rapoartelor utilizatorilor care solicitau ajutor.

Comisia va analiza în detaliu rezultatele individuale ale fiecărui semnatar și va urmări fiecare companie în parte pentru a vedea unde este nevoie de mai multe eforturi pentru a pune pe deplin în aplicare anumite părți din principiile de socializare în rețea. Astfel cum se prevede în „Principiile pentru rețele de socializare mai sigure” semnat de companii, Grupul operativ european de socializare în rețea ⁽²²⁾ se va reuni din nou în acest an, pentru a discuta alte posibilități de îmbunătățire a securității online pentru minorii care utilizează site-urile de socializare în rețea.

În plus, Comisia revizuieste normele europene actuale privind protecția datelor și viața privată. În acest scop, Comisia a organizat o consultare publică privind revizuirea Directivei privind protecția datelor ⁽²³⁾, care a fost finalizată în decembrie 2009. Rezultatele sale arată că mulți cetățeni doresc adoptarea unor cerințe mai riguroase legate de autorizare în legătură cu minorii în lumea online.

În plus, tema Ziua siguranței pe internet din 9 februarie a acestui an a fost „Gândește înainte să postezi” („Think before you post”), pentru a îi încuraja în special pe tineri să acorde atenție informațiilor personale pe care le postează pe internet.

*
* *

Întrebarea nr. 56 adresată de Konrad Szymański (H-0101/10)

Subiect: Egalitatea accesului la serviciile de internet în cadrul pieței interne

Magazinul online iTunes, gestionat de compania Apple, își oferă produsele audio și video doar cetățenilor anumitor state membre (astfel, produsele nu le sunt oferite utilizatorilor polonezi). Este vorba în acest caz de o practică discriminatorie și, implicit, incompatibilă cu dreptul european, care favorizează în același timp fenomenul pirateriei informatice.

Este deosebit de îngrijorător faptul că, în cadrul vânzării online, un cetățean polonez, de exemplu, nu poate cumpăra un produs propus spre vânzare online într-o altă țară, din cauza constrângerilor tehnice impuse în mod intenționat utilizării cardurilor de credit.

Comisia și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu acest subiect anul trecut. A luat însă noua Comisie măsuri efective pentru a pune capăt acestei practici discriminatorii?

Discriminarea cu care se confruntă consumatorii din anumite state membre în cazul vânzărilor online va face obiectul unor măsuri din partea Comisiei, menite să asigure drepturi egale pentru consumatorii din cadrul pieței europene?

Răspuns

(RO) După cum a indicat Comisia în răspunsul la întrebarea E-5058/09, diferențele de tratament aplicate de furnizorii de servicii în funcție de naționalitatea sau de locul de reședință al clienților (cum ar fi restricțiile de la utilizarea cardurilor de credit care împiedică pe clienții dintr-un stat membru să aibă acces la serviciile oferite de un magazin online dintr-un alt stat membru) sunt tratate în mod specific prin clauza de nediscriminare prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din Directiva 123/2006/CE privind serviciile în cadrul pieței interne („Directiva privind serviciile”). Interzicând discriminarea, această dispoziție specifică, de asemenea, faptul că toate diferențele de tratament sunt interzise, întrucât diferențele între condițiile de acces sunt permise „în cazul în care acele diferențe sunt justificate în mod direct prin criterii obiective”.

Aplicarea legislației naționale care pune în aplicare această dispoziție ține în principal de competența autorităților naționale și a instanțelor. Comisia nu deține competența pentru a iniția proceduri de încălcare a dreptului comunitar împotriva unei părți private pe baza articolului 20 alineatul (2) din Directiva privind serviciile. Cu toate acestea, aceasta oferă asistență statelor membre pentru a se asigura că dispozițiile naționale care transpun articolul 20 alineatul (2) din Directiva privind serviciile sunt puse în aplicare și consolidate în

⁽²²⁾ Grupul operativ pentru socializare în rețea a fost convocat pentru prima dată de Comisia Europeană în aprilie 2008 și este compus din rețele sociale, precum și din cercetători și organizații pentru protecția copilului.

⁽²³⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date - JO L 281, 23.11.1995

mod corect la nivel național de către autoritățile naționale și de instanțe. În special, în acest context, Comisia a publicat recent un studiu privind practicile de afaceri susceptibile de a intra sub incidența articolului 20 alineatul (2) și privind motivele posibile care stau la baza acestora. Consumatorii care au fost victime ale unor cazuri de posibilă discriminare pot obține, de asemenea, reparații prin contactarea organismelor care oferă asistență din țările lor, cum ar fi organismele membre ale Rețelei de centre europene ale consumatorilor (CEC).

În momentul aplicării acestor dispoziții, autoritățile naționale și instanțele vor trebui să ia în considerare criteriile obiective care pot justifica tratamentul diferit.

În plus, după cum onorabilul deputat s-ar putea să știe, trebuie să se sublinieze, de asemenea, faptul că drepturile de autor și drepturile conexe drepturilor de autor, cum ar fi drepturile producătorilor de discuri și ale interpreților din înregistrările audio muzicale stocate în magazine online sunt licențiate de obicei la nivel național. Cu toate acestea, Comisia nu se află în posesia unor informații care să sugereze că nevoia de a obține autorizații de drept de autor pentru a oferi servicii în Polonia explică motivul pentru care magazinul online iTunes nu este disponibil în acel stat membru.

Alături de aplicarea clauzei de nediscriminare menționate anterior la articolul 20 alineatul (2) din Directiva privind serviciile, deciziile autonome ale companiilor dominante trebuie să fie evaluate conform articolului 102 din TFUE care interzice, ca fiind incompatibilă cu piața comună, folosirea în mod abuziv a unei poziții dominante de către una sau mai multe întreprinderi, în măsura în care poate afecta comerțul dintre statele membre.

Comisia își continuă eforturile pentru a obține eliminarea obstacolelor care împiedică încă dezvoltarea serviciilor legitime paneuropene din domeniul muzicii și pentru a oferi consumatorilor posibilitatea de a putea cumpăra de la orice magazin online din UE, indiferent de locul lor de reședință. Eliminarea obstacolelor identificate, împreună cu consolidarea efectivă în statele membre a articolului 20 alineatul (2) din Directiva privind serviciile, va fi de o importanță fundamentală pentru realizarea acestor obiective.

*

* *

Întrebarea nr. 57 adresată de Morten Messerschmidt (H-0107/10)

Subiect: Controalele la frontieră

Conform declarațiilor poliției daneze, anul trecut au fost arestate 203 persoane, care au încălcat interdicția de intrare în țară. Aceasta ar fi, afirmă poliția, doar vârful aisbergului. Potrivit afirmațiilor profesoarei daneze de la Centrul Jean Monnet, Marlene Wind, infractorilor expulzați le este ușor să se întoarcă și să săvârșească și alte infracțiuni, datorită faptului că granițele sunt deschise.

Așadar, care este poziția Comisiei în raport cu extinderea infraționalității transfrontaliere pe teritoriul UE? Cum apreciază aceasta combaterea insuficientă a infraționalității în Bulgaria și România, ținând seama de intenția acestor state de a elimina controalele la frontieră până la sfârșitul anului?

Răspuns

(RO) Crearea unei zone fără control la frontierele interne este prevăzută cu luarea de măsuri însoțitoare, printre care o cooperare eficientă în materie polițienească și judiciară. Ținând cont de acest lucru, au fost înființate agențiile UE de aplicare a legii, cum ar fi EUROPOL și EUROJUST, și au fost adoptate o serie de instrumente juridice pentru a permite statelor membre să lupte în mod eficient împotriva criminalității transfrontaliere, cum ar fi, de exemplu, o Decizie din 2008 privind accelerarea cooperării transfrontaliere, în special în combaterea terorismului și a criminalității transfrontaliere. Dispozițiile privesc îndeosebi schimbul automat de informații cu privire la evenimente majore și cu scopul de a lupta împotriva terorismului, precum și în ceea ce privește alte forme ale cooperării polițienești transfrontaliere.

În ceea ce privește eficiența interdicțiilor de intrare, i se atrage atenția onorabilului deputat asupra Directivei 2008/115/CE privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (care urmează să fie transpusă de statele membre până în decembrie 2010) care asigură o interdicție de intrare armonizată la nivelul UE. Această interdicție de intrare are efecte de prevenire și protejează credibilitatea politicii europene de returnare prin transmiterea unui mesaj clar în sensul că nu se permite re-intrarea într-un stat membru pentru o anumită perioadă a persoanelor care nu au niciun drept de a rămâne și care nu au respectat normele în materie de migrare aplicabile în statele membre ale UE.

În ceea ce privește Bulgaria și România, în conformitate cu Actul de aderare, ridicarea controlului la frontierele lor interne este precedat de un proces specific de evaluare pentru a verifica dacă sunt îndeplinite toate condițiile necesare pentru aplicarea acquis-ului Schengen.

Această evaluare acoperă zonele frontierelor externe, vizele, cooperarea polițienească, Sistemul Schengen de informații și protecția datelor. Bulgaria și România au stabilit termenul pentru ridicarea controlului la frontierele lor interne pentru martie 2011. Evaluările au început în 2009 și vor continua pe parcursul lui 2010.

Concluziile dacă sunt (sau nu) îndeplinite toate condițiile și decizia de a ridica controlul la frontierele interne țin în mod exclusiv de responsabilitatea statelor membre.

Succesul zonei Schengen depinde de încrederea reciprocă între statele membre și de capacitatea lor de a pune pe deplin în aplicare acele măsuri însoțitoare care fac posibilă ridicarea controlului la frontierele interne. Lupta eficientă împotriva corupției și consolidarea cooperării polițienești și judiciare sunt factori importanți care sunt esențiali pentru clădirea acestei încrederi. Comisia încurajează eforturile țărilor și supraveghează îndeaproape evoluțiile din Bulgaria și România în acest domeniu. În cadrul Mecanismului de cooperare și verificare, Comisia evaluează reforma sistemului judiciar, lupta împotriva corupției și a criminalității organizate. Gestionarea infracțiunilor transfrontaliere reprezintă un factor important al evaluării. Comisia își bazează evaluarea pe surse variate, inclusiv informații care provin de la statele membre, și oferă recomandări în rapoartele din vară cu privire la modul de îmbunătățire a situației.

*
* *

Întrebarea nr. 58 adresată de Charalampos Angourakis (H-0110/10)

Subiect: Privatizarea șantierelor navale din Skaramanga

Privatizarea șantierelor navale din Skaramanga, pe care au impus-o mai multe guverne grecești succesive, a avut consecințe nefericite pentru lucrători, fiind suprimate sute de locuri de muncă. Acum, societatea Thyssen Krupp, proprietara șantierelor navale, le vinde după ce a încasat trei miliarde de euro pentru construirea unor submarine și după ce a reziliat contractele încheiate cu guvernul grec. Societatea nu a livrat submarinele în cauză. Șantierele navale au fost împărțite și a fost înființată o societate separată, specializată în material rulant. Cei 160 de lucrători angajați la aceste șantiere navale nu au mai fost plătiți de aproape zece luni. Presa vorbește de noi concedieri, de ordinul sutelor, și de târguieli desfășurate pentru a intra în posesia șantierelor navale, nu numai între multinaționale, ci și cu guvernul grec, pentru ca acesta să verse noilor proprietari miliarde de euro din sumele prinse în programele de înarmare 2010-2011.

Ține Comisia seama de faptul că liberalizarea piețelor și aplicarea normelor concurenței în sectorul construcțiilor navale, hotărâtă de Uniunea Europeană și de guvernele naționale, au avut condus la decăderea acestui sector din Grecia, țară martitimă prin excelență, la pierderi de locuri de muncă și la încălcarea drepturilor lucrătorilor, și aceasta pentru a permite unor grupuri monopoliste să realizeze beneficii?

Răspuns

(EN)Aplicarea legilor concurenței este menită să asigure o concurență loială și eficientă în beneficiul Europei și al cetățenilor acesteia, întrucât concurența reduce prețurile, crește calitatea, extinde posibilitățile de alegere ale clienților, promovează inovația tehnologică și, în consecință, susține economia europeană. Normele de concurență din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene includ o interdicție generală a ajutorului de stat, cu excepția unor circumstanțe excepționale justificate, pentru a se asigura că intervențiile guvernului nu denaturează concurența și comerțul în interiorul UE. Comisia poate autoriza în anumite circumstanțe ajutorul pentru restructurarea unei întreprinderi aflate în dificultate, inclusiv în sectorul construcției navale. Cu toate acestea, ține de responsabilitatea autorităților publice să se asigure că ajutorul este pus în aplicare în mod adecvat.

În 1997, Comisia a oferit Greciei șansa de a finanța restructurarea activităților comerciale civile ale șantierelor navale elene prin autorizarea unui ajutor de 1 60 de milioane de euro⁽²⁴⁾. Din nefericire, nu au fost respectate câteva condiții cruciale legate de aprobare. În plus, Grecia a oferit în mod repetat o finanțare ilegală și incompatibilă activităților civile cu pierderi aduse șantierului până în 2012.

⁽²⁴⁾ A se vedea cauza N 401/1997

Comisia deține un rol de supraveghere pentru a garanta faptul că normele privind ajutorul de stat sunt aplicate în mod corect de statele membre. Din cauza încălcărilor condițiilor și a ajutorului ilegal oferit ulterior șantierului naval, în urma unei investigații detaliate desfășurate în conformitate cu normele privind ajutorul de stat prevăzute de Tratatul CE, Comisia a solicitat Greciei în 2008 să recupereze peste 230 de milioane de euro de ajutor ilegal⁽²⁵⁾.

Comisia ar dori să constate că, în ceea ce privește vânzarea șantierelor navale sau oricare altă decizie care privește reorganizarea acestora, responsabilitatea unică pentru luarea unor astfel de decizii îi revine proprietarului șantierelor navale. Competențele Comisiei sunt limitate la controlul intervențiilor statului în economie; acestea nu pot interveni în alegerile industriale ale unei întreprinderi.

Având drept obiectiv protecția angajaților, cadrul juridic al UE furnizează câteva directive care ar putea prezenta un interes particular în contextul restructurării industriei construcțiilor navale din UE, în special Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective⁽²⁶⁾, Directiva 94/45/CE privind instituirea unui comitet European de întreprindere⁽²⁷⁾, Directiva 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană⁽²⁸⁾, Directiva 2001/23/CE a Consiliului privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități⁽²⁹⁾ și Directiva 2008/94/CE privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului⁽³⁰⁾.

Având în vedere faptul că directivele au fost transpuse în Grecia, ține de autoritățile competente naționale, îndeosebi de instanțe, să asigure aplicarea adecvată și eficientă a dispozițiilor naționale de transpunere, ținând cont de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în vederea îndeplinirii obligațiilor oricărui angajator în această privință.

*

* *

---

(25) JO L 225 din 27.8.2009

(26) JO L 225 din 12.8.1998

(27) JO L 254 din 30.9.1994

(28) JO L 80 din 23.3.2002

(29) JO L 82 din 22.03.2001

(30) JO L 283 din 28.10.2008